

M. R. R. R.
**PALLADII
EPISCOPI**

HELENOPOLEOS,

Historia Lausica.

IOANNES MEVRSIUS

Primus Græcè nunc vulgavit,
& NOTAS adjecit.

LUGDUNI BATAVORUM.
Ex Officinâ LUDOVICI ELZEVIRI,
Typis GODEFRIDI BASSON,

Anno cl. d. c. xvi.

6

Lin. 25. *ὡς λέπιδον παρ' ῥομφαίαν.*] *Restituo. ὡς λέπιδον τῆς ῥοφῆς, μῆλον.*

Pag. 165. lin. 10. *ὀκλακτῇ ἐστὶ πικύση.*] *Locus vehementer luxatus. Restituo. ὀκλακτῇ ἐστὶ τῇ πικύσει αὐτῶν. ἢ ἰδῶσαι μακαρίζον αὐτῶν. καὶ βασίλισσαι, καὶ πωδισκαί, ἐπαγίνουσι αὐτῶν.*

Pag. 166. lin. 27. *ἀκύνω.*] *Scrib. ἀκύνων.*

Pag. 166. lin. 2. *γῆν.*] *Scrib. γῆν.*

Lin. 6. *ὀκλακτῇ.*] *Scrib. ὀκλακτῇ.*

Lin. 21. *πυρρῆς γῆς.*] *Scrib. πυρρῆς.*

F I N I S.

z. 558.1

85 247035

Supplendum existimo. ἐπώνυμὸν τὸν ὄνομα
τὸν πατρὸς. Non semel conjungit noster
Psellus ὄνομα & πατρὸς, quemadmodum
λέγουσι & συμφώνησι; ut est observare attento Le-
ctori.

Pag. 154. lin. 20. μὲν * * * * *] Supple. μετὰ
δὲ τῶν μαθητῶν.

Lin. penult. γάλακτος * * * * *] Suppleo
in partem. γάλακτος & οὐκ * * *. Reliqua
à libro meliores sunt petenda.

Pag. 155. lin. 1. μέλιτος * * * * *] Suppleo.
μέλιτος & καὶ ἄλλων.

Pag. 156. lin. 3. Φησι * * * δῶρον.] Puto sup-
plendum. Φησι περὶ τοῦ δῶρου.

Lin. 23. ἐπὶ αὐτῷ. Scrib. ἐπὶ αὐτῷ.

Pag. 157. lin. 8. σμύρνας πηλὴν.] Scrib. σμύρνας
πηλὴν.

Pag. 158. lin. 14. καὶ * * μαθήσαν.] Suppleo in
partem. καὶ * * ἐκταυμάσονται.

Pag. 159. lin. 22. μὲν * * πατρὸς.] Puto sup-
plendum. μὲν * * πατρὸς.

Lin. 23. λογιῶν.] Scrib. λογιῶν.

Lin. 25. κεφ *.] Scrib. κεφάξ.

Pag. 163. lin. antepenult. κατατρυχωμένους.] Scri-
be, κατατρυχωμένους.

Pag. 164. lin. 13. εἰς αὐτὴν.] Scrib. εἰς αὐτὴν.

Lin. 16. τῶν.] Scrib. τῶν.

Lin. 17. ὁ φθολομὸς * θείη.] Puto supplendum;
ὁ τῶν θείη.

A a

Lin.

Pag. 125. lin. 10. τῷ θρηῶ.] Scrib. τῷ καθρηῶ.

Pag. 126. lin. vlt. βεργιν.] Scrib. Βεργῖα.

Pag. 131. lin. 8. πωτῆ.] Scrib. πτῆ.

Pag. 133. lin. 16. ἔς περσδεκάου.] Locus mutilus est, & deest versus.

Lin. antepenultimā. περς.] Scrib. περ.

Pag. 135. lin. 29. τὴ κα * πλείως.] Puto scriptum fuisse. τὴ καλὴν πλείως.

Pag. 136. κρυσταλλωθείσης.] Scrib. κρυσταλλωθεῖσαι.

Ibid. ἐκαπλιθωθείσης] Scrib. ἐκαπλιθωθεῖσαι.

Pag. 139. lin. 1. πλῆλ.] Scrib. κελῆλ.

Lin. 6. μάδρα.] Scrib. μάνδρα.

Pag. 143. lin. 21. ἄλλων.] Scrib. ἄλλως.

Pag. 144. μορόν.] Scrib. μηρύν.

Pag. 144. lin. 4. δέδρα.] Scrib. δένδρα.

Pag. 148. lin. 8. θείας.] Scrib. θίαι.

Lin. 14. θέλων γὰρ αὐτῆς ἐπαγνύν.] Puto supplementum. θέλων γὰρ αὐτῆς ἐπαγνύν.

Lin. 15. αὐτῶ.] Scrib. αὐτῶν.

Lin. 24. θηραις.] Scrib. θυραις.

Pag. 149. lin. 10. εἰς 21. * * ἡμέρα.] Puto supplementum. εἰς 21. ἀποδοσις ἡ ἡμέρα.

Lin. 22. ἔκι * χθώσιν.] Scrib. ἔκι κηθώσιν.

Lin. vlt. ἐπλώσεις.] Scrib. ἐπαγνίσεις.

Pag. 150. lin. 4. ὁπὸ κεφαλῆς * νεῖρ.] Scrib. ὁπὸ κεφαλῆς Σαοῖρ.

Lin. 7. ἐρίων.] Scrib. ἐρίων.

Lin. 20. ἐν * ὀφθαλμῶν σου.] Restitue. ἐν ὁπὸ ὀφθαλμῶν σου.

Pag. 151. lin. 20. ἐπλωι * * * τῶν παρθένων.] Sup.

Pag. 117. lin. 7. μέλανα.] Scribendum existimo, μέλας.

Lin. 9. ἢ περὶ τοῦ * * Φω * χῆ.] Puto restituendum. ἢ περὶ τοῦ ἐλέφωτος. Sic statim infra dicit.

Ἐπὶ αὐτῷ λαοῦ ὁλόφωτος ὡς ἔχ' ἑτασμεργῶ με.

Lin. 18. ἡζήσα.] Puto scrib. τηζήσα.

Lin. 24. κλειδέντων.] Scrib κλειδέντας.

Pag. 118. lin. 19. καταλάττης.] Schottus conijciebat. καταπαλάττης. Mallet, καταλλάττης.

Lin. 24. ἐπίρων.] Rectè Schottus. ἐπίρων.

Pag. 120. lin. 1. Πεζὺς γὰρ πλαμεῖ.] Excidit vox, quam restitutio, ut constet metrum.

Πεζὺς γὰρ πλαμεῖ πεζῶ, ῥαβδῶχος πῖ ραβδῶχος.

Lin. 13. σαζονα.] Mixobarbarum est, pro σαζόνες. Graeci enim recentiores σαζονα dicebant pro σαζών.

Lin. 18. ὃν μίσκον.] Scrib. ὄρμίσκον.

Lin. 24. ἐπανακλητήσολον.] Scrib. ἐπανακλητήσολον.

Lin. 27. ἀνάκλησιν. Scrib. ἀνάκλισιν.

Pag. 121. lin. 6. ὡς νύμφη.] Scrib. ὡ νύμφη.

Pag. 122. π' ἂν π' ὅτι περὶ πησιν. Et hic versus, & qui sequitur, unâ syllabâ mutilus est.

Lin. 23. σωήρην.] Scrib. σωαίρην.

Pag. 123. lin. 7. σωνατικῆς.] Scrib. ὀνατικῆς.

Lin. 15. Ε' π' ἀγερήσαιπα.] Scrib. ἐπαγερήσαιπα.

Lin. ultimâ. γη φανῶς.] Scrib. φανῶς.

Pag. 124. lin. 11. ἡδον.] Scrib. ἡδον.

Lin. 14. δοκμῆς.] Scrib. δ' ὡς μ.

Pag.

Pag. 97. lin. 10. ἀπερ.] Scrib. ἐπερ.

Pag. 93. lin. 12. 2. ἀνέκλιπτε.] Scrib. ἀνέκλιπτον.

Lin. 23. ἀνέκλιπτε.] Scrib. ἀνέκλιπτε.

Pag. 102. lin. 8. περὶ τῆς διὰ τῆς νύμφης τρα-
χέλας. Hæc omnia, usque ad finem interpre-
tationis istius, sunt explicatio alterius textus,
cujus verba omisit librarius; & diversa in
unum confudit.

Pag. 103. lin. 2. περὶ αὐτῶν.] Scrib. περὶ αὐτῶν.

Pag. 104. lin. 8. ὁ ἐξ ἀγαθῆς ἡσυχασίας περ-
φύριμι.] Puto excidisse in fine vocem
λόγῳ.

Pag. 105. lin. 20. γάλα ἢ λίγα πλὴν ἀδολον.] Locus
mutulus, videtur legendum. γ. δ. λ. τ. ἀδολον
γνώμην.

Pag. 109. lin. 19. ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ σκοπεῖν εἰρήνην.]
Fraudem insignem fecit hic nobis libratij
oscitantia, aut festinatio. Scribendum enim.
ἐν ὀφθαλμοῖς & νυμφῶν δὲ σκοπεῖν.

Lin. 21. νομίζω.] Scrib. νομίζω.

Pag. 112. lin. 1. καταφρονήκων.] Scrib. καταφρο-
νήκων.

A D

P S E L L V M.

PAG. 116. lin. 11. ἄλλως ἐναρτήματα.] Scrib.
ἀλλ' ὡς ἐναρτήματα.

Lin. 14. ἐκείνους.] Scrib. ἐκείνους.

Ibid. ἀνηπαμάρτη.] Scrib. ἀνηπαμάρτη.

Pag.

Pag. 94. lin. 21. ὁ πιμαίνων ἐν ταῖς κρήναις.] Hic confusa textus & interpretationis verba à librario. Ita restituendum locum totum arabior.

Κείμδρον.

Ὁ πιμαίνων ἐν ταῖς κρήναις.

Ερμηνεία.

Τοῖς ἐν μέσῳ ἀκαθάρτων οἷς ἔμπροσθεν τῶν πηγῶν ὡμοῖνοι ψυχαίς. Διὰ τῶν γὰρ ἤλθεν ὁ πιμαίνων καλῶς, ὅς τὸ μὴ τῆς ἀκαθάρτου τοῦ πιμαίνοντος ἀμπυγνῶσι.

Κείμδρον.

Ἔως ἢ διὰ πύλινον ἡμέραν.

Ερμηνεία.

Ἐν γὰρ τῷ τῷ παρόντι βίβη μάλιστα τὸ πιμαίνον-
τον διόμηναι, διὰ τὴν μεταβολὴν αἰσθημάτων.

Κείμδρον.

Κνηθῶσι ἡ αἰσθητά.

Ερμηνεία.

Ἀντί τῷ, παρέλθῃ ὁ δὲ τῆς βίβης. σκιαὶ γὰρ τὰ ἀν-
θρώπινα.

Pag. 95. lin. 3. κυκλωμάτων] Scrib. κυλωμάτων.

Lin. 8. καὶ κυλωμάτων. Scrib. ἡ κα.

Ibid. δίκαι.] Scrib. δίκαια.

Lin. 12. ἐθέλησαι] Scrib. ἐθέλησας.

Pag. 96. lin. 20. συγκρίψ.] Scrib. συγκρίψ.

Lin. 21. κρήναι.] Scrib. κρήνη.

Pag. 71. lin. penult. λοιπόν.] Scribe, λοιπόν. Sed
mutulus iste locus est, & rescribendum arbi-
tror. Οὕτω δικάδας τὴν δριθμὸν εἶναι τὰς παλαι-
κὰς ὀπτογράφους, τὰς δὲ βασιλείας λοιπὸν συντε-
λεῖν εἰς ἐξηκοντα.

Pag. 73. lin. 1. ιών.] Scrib. αἰών.

Lin. 9. ᾧ δὲ καταπα.] Scrib. τῷ πῖ.

Lin. 16. ἡμα καίρον.] Scrib. τὸ μακάριον.

A D

POLYCHRONIVM.

PAG. 78. lin. 28. αὐτῶν.] Scrib. αὐτῶ.

Ibid αἰμαθῶν.] Scrib. αἰμαθῶ.

Pag. 80 lin. 19. πληρώσαι πε.] Scrib. πληρώσαι πεω.

Pag. 82. lin. 23. τρυφῆς.] Scrib. τρυφῆ.

Pag. 84. lin. 1. σωφροσύνη.] Scrib. σωφροσύνη.

Pag. 85. lin. 20. ἐπὶ τὴν ἀνθ' αὐτῶν βασιλειῶν.] Hæc est
interpretatio sequētis textus, cuius initium,
βίβλος τῆς κυπρίου. Itaque reponenda tuo lo-
co. Gernerè transposuit librarius.

Lin. 15. συνῆλθον.] Scrib. συνῆλθον.

Pag. 86 lin. 10. ὁ ἐξημερῶν.] Scrib. αὐτῶν. Hæc
est interpretatio textus superioris, cuius ini-
tium. ἀποδίδωμι. τῆς ἐκκλησίας. Ergo illic resti-
tuenda.

Pag. 87. lin. penult. ὁρμηδῶν.] Scrib. ὁρμηδῶν.

Pag. 93. lin. 17. δὲ.] Scrib. σὲ.

Pag.

I in. 6. καίων.] Scrib. καύσαν.

Lin. 13. θυλάύ.] Scrib. θηλάύ.

I in. 24. ἀσπιδόλον.] Scrib. σπιδόλον.

Pag. 46. lin. 5. ἀπὸ κεφαλῆς Σαιείρ. Σαιείρ βότ.
 Ἀεμῶν, φῶς μετῴρον. Locas corruptus, &
 mutilus. Arbitror restituendū. ἀπὸ κεφαλῆς
 Σαιείρ, ὃ Ἐεμῶν. Σαιείρ, βότ. Ἐεμῶν, φῶς με-

Pag. 49. lin. 2. πρὸς σὺνικας.] Scrib. πρὸς σὺνικας.

Ibid. ἀποστολικάς.] Scrib. ἀποστολάς.

Lin. 12. τρυφῆς.] Scrib. τρυφῆς.

Pag. 52. lin. vlt. ἔ' έντως ἐκ φρασίδου.] Lo-
 cus mutilus. Excidit vox post έντως, incariā
 librarij.

Pag. 54. lin. 15. θύραν ὃ νοῦν μὲν.] Scrib. θύραν ὃ
 νοῦν.

Lin. 22. ἀνελπισῇ π.] Scrib. ἀνελπισῇ π.

Pag. 56. lin. 7. τεμαλία.] Scrib. τεμαλία. Idem
 mendum est lineā mox sequente 22.

Pag. 59. lin. 7. εἰς .] Scrib. εἰς .

Pag. 62. lin. 9. λοιπῆς.] Scrib. λοιπῆς.

Lin. 18. ὁμοιωμένοις.] Scrib. ὁμοιωμένοις.

Pag. 65. lin. 15. πηξίν.] Scrib. πηξίν. Idemque
 mendum paginā sequente 66. lin. 3.

Pag. 67. lin. 15. ἀπὸ τῶν.] Scrib. ἀπὸ τῶν. Sed mu-
 tilus præterea locus.

Lin. 25. μινύοντα. Scrib. μινύοντα.

Pag. 68. lin. 16. πικρῶν.] Scrib. πικρῶν.

Lin. 25. πικρῶν.] Scrib. πικρῶν.

Pag. 69. lin. 27. ἐφ' ἐλπί.] Scrib. ἐφ' ἐλ-
 πί με.

Z a

Pag.

Pag. 17. lin. 1. ἐθέλωσιν.] Scrib. ἐθέλωσιν.

Lin. 19. μέλι.] Scrib. μέλι.

Pag. 18. lin. 16. ποιμένων.] Scrib. ποιμένων.

Lin. 27. ἐπίρα.] Scrib. ἐπίρα.

Pag. 19. lin. 15. ἀνακλήσ.] Scrib. ἀνακλήσ.

Lin. 17. ἀφάλαρα.] Scrib. ἀφάλαρα.

Pag. 21. lin. 18. κλήψ.] Scrib. κλήψ.

Pag. 22. lin. 24. κρινάς.] Scrib. κρινάς.

Pag. 24. lin. 4. πρὸς τοὺς.] Scrib. πρὸς τοὺς.

Lin. 6. αὐτὸν τὸν λῆν.] Scrib. αὐτὸν τὸν λῆν.

Lin. 10. ἀπατηθεῖσι.] Scrib. ἀπατηθεῖσι.

Pag. 25. lin. 9. φίλ.] Scrib. φίλ.

Pag. 29. lin. 17. ὑγρότης.] Scrib. ὑγρότης.

Pag. 34. lin. 15. ἐξῆς.] Scrib. ἐξῆς.

Pag. 36. lin. 6. τῶν δειθμῶν.] Scrib. τῶν δειθμῶν.

Pag. 38. lin. 26. & 27. σφαίρη πλῆρη.] Scrib. σφαίρη πλῆρη.

Pag. 41. lin. 7. διδυμῶσιν.] Scrib. διδυμῶσιν.

Lin. 8. ἀπικνῶσιν.] Scrib. ἀπικνῶσιν.

Lin. 20. διδυματούκεις.] Scrib. διδυματούκεις.

Lin. 26. ἀνέστησαν.] Scrib. ἀνέστησαν.

Pag. 43. lin. 7. δειθμῶν.] Scrib. δειθμῶν.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin. 15. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.] Scrib. ἐκ παλαιῶν καὶ ἐπὶ τοῖς.

Lin.

radus Gesnerus; & errare eum, cum Michaëli nostro tribuit. Eundem etiam esse existimo, quem in ἐξηγῆς laudat Suidas, λέγει δὲ καὶ ὁ Ψάλλος,

Ἡ γηπερία πύφουκε τῶν σόνων ἢ παλάμη.

A D

E V S E B I V M.

PAG. 5. lin. 15. 2] λέγων.] Scrib. ἀλόγων.

Pag. 6. lin. 17. λινόν.] Scrib. λονόν.

Pag. 7. lin. 1. Αἰρμών.] Scrib. Εἰρμών.

Lin. 7. ἐπῶν.] Scrib. ἐπύων.

Lin. 23. δέχη.] Scrib. δέχη.

Pag. 8. lin. 19. τῶν ἐθῶν.] Has duas voces festinans librarius omiserat. Ego reposui, sensu flagitante.

Pag. 9. lin. 5. & 6. καὶ ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτῶν.] Censeo malè repetita hæc verba ab oscitante librario, itaque delenda.

Lin. 7. ἐψαπὴ καὶ πένθ' λόγῳ πρὸς ἡμᾶς 2] τῆς τοῦ σώματος προσλήψεως.] Deest hic verbum aliquod, à librario festinante omissum.

Lin. 19. ἔτως.] Scrib. ἔτ.

Pag. 10. lin. 8. ἐπινῶ.] Scrib. ἐπαινοί.

Ibid. πρὸ καρτίσας.] Scrib. πρὸ καρτίσας.

Lin. 1. καλάζων.] Scrib. καλάσαν.

Pag. 11. lin. 3. λαοχρημονίτη.] Scrib. λαοχρημονίτη.

Z

Pag.

bliothecis, alijsq̃ue. Vide de eo Conradi Ges-
neri Bibliothecam, ad quæ omnia ego addo
Historiarum Opus, laudatum Zonaræ lib. 111. in
Iſaacio Commeno. ὁ μὲν γὰρ πολὺς τῶν γλῶττων
ὁ σφώπαιτο. Ψελλὸς, ἐν θήραις ἐκείνῃ λέγει τὴν βασι-
λείαν οὐλοῦσαν, καὶ συγχύει τὴν διὰ τὴν λογχοφόρον
ἐπ' ἀρεστὴν καὶ σῶας ἐπικαταίνοντα, βληθῆναι πνύ-
ματι ψυχρῷ τὴν πόλιν. Iterum in Romano
Diogene. πύμα ἢ βλαύματι. ἐπὶ τῆς οὐχ ὡς
λὸς γέροντι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ τῆς Φησὶ συγ-
γραφή. Et Theodorus Metochites Hist. Sacræ
lib. 11. καὶ τὸ μὲν τὸ Π' αὐτὸ ἐνομα, ἑμαρτες ἡδὴ ἐκ
τοῦ Τωβιτ'. τὸ ἢ Οὐρὸν, καθὰ Φησι ὁ σφὸς τῷ ἐν τῇ
Ψελλὸς, ἢ τὴν τῆς πύμας ἢ τὴν τῆς νείας ἡμῶν ἐργά-
στον. Et iterum alibi. ἀλλ' ὁ Εὐκλείας σφὸς πλείους
τῶν ψαλμῶν ἀγέτης, ὡς μὲν ἢ Δαβὶδ εἶναι οἰμολογη-
μῶν, σφὸς ἑκατὶν πνύματα καὶ μόνους ἐπὶ τῇ σφ. ὡς ὁ
σφώπαιτο. Ψελλὸς ἰσχυρῶς. Nec multò post. ὡν δὲ
ἰσχυρὸν ὁ Ψελλὸς, καὶ ὁ Ἰωσήφ. μαρτυρεῖται. Item Ce-
drenus in ipso Historiæ suæ initio; ubi Histo-
riographos quosdam commemorat, μὲν ἢ τῶν
καὶ ἄλλοι ἐπιχειρήσαν. οἷον ὁ Σικελιώτης, καὶ ὁ παρθε-
μι. Ψελλὸς, καὶ ἐπὶ τοῖς συντάκταις. Laudat quoque
semel atque iterum Michael Glycas in Anna-
libus. Fuit & Ioannes Pſellus, cujus Iambos
eis σφὸς ἀγίας τρεῖς ἡμέρας. item, εἰς τὰς ἀγίας
ἐπὶ τὴν σφὸς, habemus inter Theodori Prodro-
mi Epigrammata Atq; huius ipsius puto Iam-
bos, εἰς ἀρετὴς καὶ κακίας, quos cum Heraclide
Pontico vulgavit olim Vir Clarissimus, Con-
radus

Stratitico ad Isaacium Comnenum. Cedrenus. ἐκεί ἡ ἀνὰ ἡμετέραν φησὶν καὶ περὶ τοῦ βασιλέως, ὁ πρὸς τὸν Κομνηνὸν ὁ Λεχμίδης, ὁ πρὸς τὸν Θεόδωρον ὁ Ἀλμπὴς, Κομνηνὸν ὁ Ψιλλὸς ὁ τῶν φιλοσόφων ὑπὸν. Sed non rectè confundit nomina; & Constantium pro Michaële, quemadmodum Theodorum pro Leone posuit. Zonaras Annal. 111. in Michaële Stratitoco. εἰρησυχίαν πᾶσι τοῖς Κομνηνοῖς περὶ τοῦ βασιλέως, ἀνδρὲς τῶν ἐκκελόντων τῆς συγκλήτης βουλῆς, οἱ δ' ἦσαν ὁ πρὸς τὸν Κομνηνὸν ὁ Λεχμίδης, ὁ πρὸς τὸν Θεόδωρον ὁ Ἀλμπὴς, καὶ Μιχαὴλ ὁ σφωπᾶντος. Ψιλλὸς, τῶν φιλοσόφων ὡς ὑπὸν. Postea præfatus pueritiz Michaëlis Ducæ junioris. Idem Zonaras in ejus virâ. ὁ γὰρ βασιλεὺς περὶ τοῦ βασιλέως ἐξ ὧν ἡ βασιλεία τῶν φιλοσόφων ἐκτελεσθήσεται, Μιχαὴλ ὁ Ψιλλὸς, λόγιος γὰρ δοκεῖ αὐτῷ ἡμεῖς βάζοντες, καὶ διδάσκοντες. νυνὶ μὲν πᾶσι ὁραματικῶς ἡγήσεται, καὶ μίσηται, καὶ ἀγαπᾶται, νυνὶ δ' ἡσυχίαν ἔσται, καὶ ἀγαπᾶται, νυνὶ δ' ἡσυχίαν αὐτῷ πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους, καὶ φιλοσοφῶν ἡμετέρας ἀποδοῦναι ὅσα ἐσθλα δύνανται. Alius ab hoc est, cujus meminit Georgius Logothetes, vir militaris, sub Theodoro Lascare. ὁ ἡ βασιλεὺς Θεόδωρος. ἐπὶ τοῖς τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν, ἐσπύσει τοῖς ἐν παλαιότητι, καὶ ἀφ' οὗ τοῦ Θεοσταλνίκου, καὶ τῆς ἐξ ὁδομῆς μέσης τοῦ Φιλαδέφου, τὸν περὶ τοῦ βασιλέως εἶναι αὐτῷ ἡσυχίαν, καὶ Μιχαὴλ τὸν Ψιλλόν, καὶ περὶ τοῦ βασιλέως. Scripta ejus plurima exstant; & asseruntur alia quoque adhuc inedita in Italiæ Bibliothecæ.

sychij Presbyteri Hierosolymitani, & Theodreti in eisdem Periochis, quæ exstant in Bibliothecâ Augustanâ. Est et Commentarius ejusdem in Ecclesiasten, & Iobum, in Bavariâ. Item in Proverbia Salomonis in Bibliothecâ Regis Catholici ad D. Laurentium in Scoriaco. Argumentum in Ezechielem hujus ipsius cum Isagoge Adriani edidit, vir de literis Græcis egregiè meritus, David Hoeschelius, anno MD. CII. Hæc Collectanea in Canticum Canticorum, asservantur item in Bibliothecâ Serenissimi Bavariz Ducis.

DE PSELL O.

VIXIT Michaël Psellus ante 10. amplius annos, sub pluribus Imperatoribus, ut doctri-
 atrinâ præstantissimus, ita famâ clarissimus. Audiamus quæ de eo Anna Commena Alexiad, lib. v. καὶ Μιχαὴλ ἐκαίην τῷ Ψελλῷ ἐν ὑστέρῳ
 προσωμίλησεν, ὅς ἐκ πάντων τῶν ἀρχαίων διδασκάλων σοφῶν
 ἐφείηται. ἀλλὰ φύσις αὐτοῦ διέκρινε αὐτὸν ἀπὸ πάντων, το-
 χὼν μὲν τὴν καὶ τῶν ἀρχαίων. πρὸς τὴν αὐτοῦ ἀλλὰ τὴν θεομο-
 τικὴν ἐκείνην τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐκπαρκευμένην συγγένειαν,
 τῇ ἐν τῷ ταμῷ ἔκδοσιν τῆς θεοτικῆς σοφίας ἐκείνης, καὶ
 θεοματρικῆς δόξης ἐκείνης, καὶ τῇ ἐκείνης ἐκείνης, εἰς
 αὐτοῦ σοφίας ἀπάσης ἐλαληκώς, καὶ τῇ ἐκείνης ἐκείνης
 Χαλδαίων αἰρετικῶν ἀντιμαρτυρίας. γὰρ τῆς τῆς χρόνους
 ἐκείνης ἐκείνης. Et occurrit ejus mentio
 pluries ibidem. Legatus missus est à Michaële
 Sireti.

esse puto, de quo Photius alibi ait. Ἀνεγνώσθη-
 σαι Παλαμῆος σφιστὴν μέγιστον διὰ Φορβὸν καὶ Ἀφθονίαν,
 καὶ Εὐσεβίου σφιστὴν καὶ Μαξιμὸν σφιστὴν Ἀλεξανδρείας.
 Alius ab hoc est, cuius sententias pluribus lo-
 cis representat in Eclogis Stobæus. Alius
 apud Gennadium in Catalogo Virorum Illu-
 strium, qui scripsit, *De Crucis Domini mysterio*.
 Alius, monachus Cremonensis, Hieronymi
 discipulus, qui scripsit, *De transitu S. Hieronymi*.
 Meminit ejus ipse Hieronymus Apologiam ad-
 versus Ruffinum lib. 11. & ad Pammachium
 epist. 61. Alius, Phoenix, qui contra Manen-
 tem scripsit, ut testatur Nicephorus lib. 61.
 cap. xxx11. Alius, Scholasticus, Troili Sophi-
 stæ discipulus, qui contra Gainam scripsit, teste
 Nicephoro lib. x111. cap. 61. & Socrate lib. 61.
 cap. 61. Plures occurrunt in Historiâ tam Ec-
 clesiasticâ, quam Romanâ. Vide utriusque
 Scriptores, & Photij Bibliothecam.

DE POLYCHRONIO.

EXSTAT ad Polychronium quendam Iſi-
 dori Pelusiota epistola 111. lib. 4. Memi-
 nit quoque Polychronij Ariani Nicephorus
 Hist. Eccles. lib. xiv. cap. x. Denique Episcopi
 Apameensis, eodem libro, cap. xxx. Alius, mo-
 nachus Monotheleta, condemnatus à sexta
 Synodo, apud Photium. Hujus nostri puto esse
 Periochas in Prophetas minores, unâ cum He-

Y 3. sychij

ἐπεὶ πολλὰ. ἤρῃσε μάλισσε ὁ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ βασι-
 λῆος ἐκ Κωνσταντίας, Ἐ. καὶ τὴν Φιλίαν τὴν ποτὶ Παμ-
 φίλον τὴν μάρτυρα ἐκωνυμίας αὐτῆς ἠξιώθη. Hæc
 omnia verbo pene tenus Sophronius in inter-
 pretatione libri Hieronymi De Script. Eccles.
 Apologiæ pro Origène meminit ipse Hist.
 Eccles. lib. vi. cap. XXXI. I. Ὅσαι ἡ ἀναγκαῖα τῶν
 περὶ αὐτῶν [πὶν Ὁ ἐρμῆν.] ἀσχηρῶς ἐστὶν πάντα καὶ
 ἐκ τῆς ὑπερῆς αὐτῆς πεποιημένης ἡμῖν τι καὶ τὸ κατ' ἡμᾶς
 ἱερῶ μάλιστα Παμφίλῳ ἀπολογίας περὶ τὴν ἀναλί-
 ξαυται, ἐν τῶν φιλαργίων ἐνκα συμπονήσας τις ἀλλή-
 λους ἀλλ' ἀσυνδῆς πεποιημένη. Meminit quoque
 Photius in Bibliothecâ. Exstat id Opus Latine
 versum à Rufino, qui proprium in eam li-
 brum scripsit, & negavit Pamphili esse; cùm
 tamen Pamphilum ante Eusebium scripsisse
 testetur Hieronymus libro De Script. Eccles.
 Opus περὶ μαρτύρων laudat Eccles. Hist. lib. iv.
 cap. xv. lib. v. cap. i. & Nicephorus Callistus
 lib. vi. i. cap. xv. Greg. Magnus lib. vi. i. epist.
 xxi. x. περὶ τῆς τῶν Διαργελίων ἀσχηρῶς, com-
 memorat idem Nicephorus lib. vi. cap. xxxvii.
 περὶ Ἐβίου Παμφίλου, laudat Hieronymus ad Mar-
 cellam Epist. cxi. i. Quædam ex his Operibus
 existant, sed paucissima. His nunc à nobis ad-
 ditur, in hoc Catalogo non numeratus, Com-
 mentarius in Canticum Canticorum. Alius
 fuit Eusebius Arabius Sophista, Vlpiani æmu-
 lus, de quo Suidas. Ἐν σέβει Ἄ· ἐράσει· σφριγῆς,
 ἀποσφριγῆσας καὶ αὐτὸς οὐ λησάν. Hunc ipsum
 esse

IOANNIS MEVRSI
AD
EVSEBIUM,
POLYCHRONIVM,
PSELLVM,
NOTÆ:

Y DE

Ἐξελύναί γάρ μεδοπώσων ὀπκὴν τῶν,
 Ἰὼν βίβλοι τῶν πτόματικῶν ὅπως ἐφελμώσῃ.
 Τῶν γὰρ τοῖς πτόματικῶς οὐκ ἐστὶν ἔμνοις,
 Τὸ πὲρ τῶν πτόματ^{ων} λαβοῖν, καὶ Φερίξιν, καὶ δι-
 δάσκει.

Ἐπὶ ᾧ τῶν γένων καὶ παρ' ἡμῶν ἐκ πύλης,
 Ὁ παπικρότωρ μὲν Χριστὸς ὅπως γένοντο μοι.

Τ Ε Δ Ο Σ.

ΙΩΑΝ.

Οἵ πινε τὸ μὲν πάλαι περ λαβείντες ὕδιστον
 Εἰς γὰρ αὐτὴν κατήκωσαν ἐξ ἄκρας ῥαθυμίας,
 Καὶ δὲλοι μὲν γένεσθαι, ἀλλ' ὅμως σισσωμῆοι.
 Τῶν σισσωμῶν ἢ ψυχῶν ποσῶν πεφλωότων,
 Ἀπύτων ἐπερέχουσι τῶν ὅππῃ γῆς αἰθρώπων,
 Ὡς ἐκλειπὴ περὶ τετραπυχάνη μία μόνη
 Ἡ' πὴν Χρυσῇ γήνησκει περὶ νομήτωρ κέρη,
 Ἡ' Χερσὶν καὶ Σερσὶν ἑνὶ κατὰ πρὸς τετρα.
 Ἐχθρὸς τὸν ὀπίπταγμα πωληρωμῶν, ἀναξ.
 Ἰδὲ γὰρ πάλ᾽ εἴληφεν τὸ τῶν ἀσμάτων ἀσμα.
 Ἀ' ἂν ἱερωτῆς, ὡς κράτιστε, καὶ πλεόν φιλολόγῃ,
 Καὶ τὴν σισσωμῶν ἐν κατὰ τετραπυχάνη
 Ἐκ τῆς τῆς πωληρωμῆς ἀσμαπρὸς ἀφ' ἑβί-
 βλον.

Ἀπὸ τῶν σισσωμῶν τὸ τετραπυχάνη μόνον,
 Ὅτι τὴν φύσιν τῶν βροτῶν τὴν ἐκπύσθαι πάλαι
 Ὁ λόγος ἀνέστησεν ὁ πύττω πωληρωμῆς.
 Εὐρὺν ὃ πύττω καὶ λαβὼν ἐπ' ὤμων ὁ διπότης,
 Εἰς ἑρσιν ἀνέστη, καὶ τὴν πύττω πωληρωμῆς,
 Καὶ τῶν ἀγρίων ἐδῆξεν πύττω πωληρωμῆς.
 Ὅτι πρὸς γένους ὁ Σολομῶν πωληρωμῆς πωληρωμῆς,
 πίας,

Πεικίλως πωληρωμῆς καὶ πωληρωμῆς πίας.
 Ἡ' μὲν μὲν οὖν τὸ τετραπυχάνη τὸ πύττω, ὡς ἐφ' ἑρσιν.
 Ἀπὸ πωληρωμῆς γήνησκει ὡς δούλοι ὅς τε κράτιστος,
 Πολύτῳ ἐφ' ἑρσιν, ὡς διωκται, ἐν τῇ τῇ.
 Τὴν τῶν ἀσμάτων διώκται, ἐξ ἑρσιν, καὶ γῆνησκει.
 Εἰ δ' ἴσως πωληρωμῆς καὶ τὸ τῆς ἀληθείας,
 Οὐ γῆνησκει, οὐδὲ γῆνησκει, οὐδὲ κατὰ τετραπυχάνη.

Ἐχθρὸς

Εἰς τὰς ἐφ' ἑκατὸν αὐτὶς ἔπειν τῶν μυριάδων.
 Οἱ δὲ γε πλημμελίσαντες, ὥσπερ ἔγυν' ὁ πάλας,
 Καὶ πᾶσαι ἐκπλίαντες ἀπὸν ἀμαρτίας,
 Καὶ Φοβηθῆντες τὰς πικρὰς βασιλῆας καὶ κολάσεως,
 Καὶ πούτι χάριν φησάντες εἰς τὸν μετριοῦς,
 [Ὡς εἶπ' Ὁμήρου καὶ γὰρ Χερσὶς μοι λέγει τῷ πεν]
 Εἰς τὴν ἐληλύθει δ' ἄλλων πηλὸν στωσιδῶν.
 Ταύτης τὰς τῆς καπδὼν ὁ Σολεμὼν ἐκείνη,
 Προκαπδὼν ἢ μάλιστα τῷ πνεύματι τῷ θεῷ,
 Καὶ τὴν τοῦ λόγου σάκουσιν ἔκαστος θυμῷ,
 Καὶ τὴν γνῶσιον αὐτῶν ἀσπέρως θητόν,
 Τὴν οὕτως παναμύμητον καὶ κατὰ Μαρίαν,
 Ἦν πια μα καλὴν Φωταῖς ἀκαταπύσεως
 Αἰ γὰρ τῶν γυναικῶν ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων,
 Ὅτι πεπείρα ἦν καὶ τῆς ὅλης οἰκουμένης,
 Ταύτην ἐξῆντι τὴν ἡδὴ σπασώπην ἔκ θυμῷ.
 Σὺ δέ μοι πᾶς ἐξήκοντα βασιλῆας ἀκῶν,
 Ἐκείνης εἶπαι γίνωσκε, δέσποτα εὐφροσύνη,
 Τὴν δεκαπλάσιαν τῆς ἀγαθότητος
 Τὴν δεδομένην πρὸς αὐτὴν ἐξ ὕλης τῶν παλαι-
 των,
 Καὶ ἔπειν φησάντας ἡὼν τῇ χάριτι τῇ θεῷ.
 Καὶ πάλλας ὡς ἀληθῶς ἐκείνης εἶπαι νῆς,
 Τοὺς ἐκτετασάσαντας ἐκ κόπης σωτηρίας
 Τὸ δεδομένον πάλας αὐτῆς ἐκ ἑξοπίας,
 Καὶ γρηγόρας μωδωσῶν ἔκ λῆγης καὶ θυμῷ.
 Αὐτὴν ἢ πεινῶντας πολλὰς ἀναρθρομῶν,
 Γήωσκε πάντας ἀληθῶς ἀμαρτωλοὺς ἀνθρώ-
 πους,

Σὺ δ' ἄλλα τὰ σὺν ἑνὶ παντὶ τῆς εὐφροσύνης ἐπαύ-
νους

Ὡς ἡμεῖς δ' ἔτι ἀνῶντι γίνωσκες σφραγίδος.

Ταῦτ' ἔτι τῶν ἐν τῇ γὰρ ἡμεῖς ἀνῶντι δόξης,

Ἀνῶντι ἡμεῖς δ' ἔτι τῶν ἰδίων αὐτῶν θυγατρὶς.

Ἀλλ' αἰεὶ σάμεναι λοιπὸν τῇ πύλῃ τῶν αἰσμάτων.

Ἐξήκοντα ἑστὶ βασιλίσσαι, καὶ ἐνδοχέοντα παλ-
λακαὶ παλαιοί, ὡς σὺ ἐστὶν ἀνδρῶν. μία ἐστὶν πύ-
λῃς μὲν, παλαιοὶ μὲν. μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς.
ἐκλεπτὶ ἐπὶ πύλῃ τῶν ἰδίων αὐτῶν θυγατρὶς.
καὶ μακαρίζουσιν αὐτῶν βασιλίσσαι, καὶ παλαιοί,
καὶ αἰεὶ σάμεναι αὐτῶν.

Ὁ Σολομὼν ὁ πάνσοφος, ὁ θεοματὶς προσφύτης,

Προφύτικος ἐν ἡμέσιν εἶδεν ὡς ἐκαστὸν ἑκά-

τὴν τρεῖς καὶ πᾶς ἀφορμὰς ψυχῶν τῶν σωσμέ-
νων,

Μάλλον δ' εἶπεν ὡς ἀληθῶς πᾶς ἑξῆς καὶ πᾶς βίαιος.

Τρεῖς γὰρ εἰσι, ὡς πέπτος, πᾶς τῶν σωζομένων,

Υἱότης, μιᾶς ἀνότης τε, καὶ μετ' αὐτῶν ἀνότης.

Οἱ μὲν γὰρ ἀνότης ἐξ ὅλης τῆς καρδίας

τὸν ἀνότην τῇ πύλῃ ἐξ ἀπλῶν ὀνύχων,

καὶ τῆς ἀνότης ἐνκατέτα καὶ τῆς φιλίας

τὸν ἡσυχίαν βόλῃς ἀνότης καὶ πᾶς ἀνότης,

Προσκαλεθῆναι τῇ Χριστῇ τῇ λόγῃ καὶ συμφύ,

Εἰς τῇ ἐφ' ἡμῶν ἢ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Οἱ ἡγούμενοι τυχὲν τῆς ἀνότης βασιλίσαις,

καὶ πύλῃς χάριτι ἐκαστῶν Χριστῇ δὲ ἀνότης,

Καλὴ εἶ πλεστον με ὡς δίδοκία, ὡς εἰς ὡς ἴε-
 ρη παλιν. ἡμεῖς ὡς παγαλμῆ. ὁπορρεῖον
 εἴν' ὁφθαλμοὺς σε αἰπύται τι με, ὅτι αὐτοὶ αἰετῶν
 ῥωπὴν με.

Καλῶς. Φησι, γνήσηται. καὶ μῶμον ἔκνευχε,
 Τῇ δίδοκίᾳ τῇ ἐμῇ, καλῇ, ἀλλοιωθεῖται.
 Καὶ σὺ γὰρ ἡλὲς ἀπειπας ζωτῶναι εἴν' ἀνθρώπους,
 Καὶ πάλιν Γερουσιαστὴ καλῶς ἐξωμοιώσης,
 Εἴ ἡπρη ἀναπνεύματι μὲ καὶ ἔ πατερος με,
 Οἶον ἐξ ἡμεῖς ἐκίτηται, ἐ φοβερά τογχανός,
 Ὡς αἰ παγαλμῆ με διωμάς τῶν ἀγγέλων.
 Εἰ μὲν, φησι, λελάληκεν ἐμοὶ σπῆς νομφί.
 Λοῖπον ἐ πορρεῖς ἐπ' ἐμοὶ εἴν' ὁφθαλμοὺς σε εἴψαι.
 Το φῶς γὰρ ἀνεπείρωσεν ἐμὰ τῶν ὁφθαλμῶν σε,
 Καὶ πέντων κατὰ φρονήσει τῶν κρημικῶν πραγμάτων.
 Ἀλλ' ὁ πηλῶν τῷ ἡλεμα τῶν ἀρσπώντων τῶν,
 Εὐθὺς ἐπὶ ἑαλεν δόξος εἴν' ὁφθαλμοὺς * θείη,
 Ἰδοὺ γὰρ πῶς τῶν δόξος κατὰ κρημικῶν,
 Ἡρῆται πῶς τῶν ἐπαρῆν. Φησι γὰρ εἴτω πῶς.

Τελωμάς σε ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνέ-
 βηται ὁπορρεῖς Γαλααδ ὁδόντες σε ὡς ἀγέλαι
 τῶν κρημικῶν, αἱ ἀνέβηται ὁπορρεῖς λυτῆς, αἱ
 πῶς διδυμύσαι, καὶ ἀπνεύσαι σε ἐπὶ ἐν αὐ-
 τῶν. ὡς ἀπνεύσαι σε κρημικῶν χεῖρ σε, καὶ ἡ λαλιὰ
 σε ὡς εἰς ὡς λῆπτρον πῶς ρομήλον σε σκῆτος τῆς
 σπηλῆς σε.

Οὕτως ὡς ἐπὶ τῶν τῶν ἐμῶν οἱ νομφί.
 Γνωμικῶς, ἐρωτικῶς, καὶ νομφικῶς.

Ἀδελφίδες μὲν κατέβη εἰς κῆπον αὐτῶν, οἷς παρὲς
πρασινὰς ῥοδὸν δρωμάτων, πιμωμένοι ἐν κήποις, καὶ
συλλέγειν κελύα.

Ἐκὼν καπλήλυθ' ἐν, φησιν, δέξι' ῥητροπόνοιο,
Ὡς δ' ἡ πόσις ὑπέπε, ὡς δ' ἡ χλόη δρόσῳ,
Ἐν τῇ γαστρὶ τῆς καθαρῆς καὶ πναιμώμας κέρης,
Ὡς εἰς Φιαλὴν καθάρων τῶν θείων δρωμάτων,
Ἐξ ἧς ὁπο * * ἐλθὼν μόνῳ αὐτῆς, ὡς εἶδε,
Εἰς τὰς ψυχὰς τῶν καθαρῶν ἀνθρώπων ματῆρ' ἤ.
Ταύτας γὰρ ἰοδί, δέσποτα, Φιάλας δρωμάτων,
Ὡς αἶμα καὶ κῆπον γίνωσκε τὰ πνικτῶν κρομμύ, ἀναξ,
Ἐν ᾧ κατῆλθεν ὁ Χρυσὸς, καὶ ὅσ' οὐ πεπτευστάς
Ἐπὶ μένων ὡς ἀληθῶς πῆς σιβασμῶν λόγου.
Κεῖνα γὰρ ταῦτα λέγεται τὰ λόγια τὰ θεία.

Ἐγὼ τῶν ἀδελφιδῶν μὲν, καὶ ὁ ἀδελφίδες μὲν ἡμεῖς,
ὁ πιμωμένων ἐν πῆς κελύοις.

Ἀλλ' ἢ ἂν πῶσι φέρεται, φησιν, ὑμᾶς διδάξω,
Ἐκὼν ὁμοῖοι ἡμεῖς τυγχάνει καὶ πάντα.
Ἐπλάσι γὰρ μὲν ὡς περὶ οὐκ εἶναι κατ' εἰκόνα,
Καὶ πάλιν ἀνικαίνου δὲν ὡς με σωτηρίῳ ἔσονται,
Ὡς πῶ ἡμῶν ἀνέληφ' ὡς μορφῶν ὅσα τῆς πνεύματος.
Ταῦτα μὲν ἂν λελάληται ἡ νόμῳ πῆς ἀγρό-
λοις.

Ἀλλ' ὁ φιλανθρωπότητ' οὐ διαπότης, καὶ νυμφίῳ,
Ἰδὼν πῶ βάζουσι αὐτῶν, καὶ κατατρέχει μὲν ἡμῶν,
Καὶ μεμνῶσιν περὶ τῶν, καὶ ψηλαφῶσιν τῶν πνικτῶν,
Πάλιν ἐπὶ ἡμῶν αὐτῶν φωνήσας ἀοράτως.

Φάρυγγ' αὐτῶν γλυκασμούς, καὶ ὁ λ. αὐτῶν ὀπί-
 θυμία. καὶ αὐτῶν ἀδελφίδες μου, καὶ ἡ τ. παῖδες μου,
 θυγατέρες ἱερουσαλήμ.

Φάρυγγ' ἡ τ. πύθωνος ὁ πύθωνος. ὁ θ. αὐτῶν.
 Φωνή γὰρ ὅπως λέγειται ὁ λόγος καὶ νομίζω.
 Ταῦτα ὡς ἔστιν λελαληκέναι ὁ φύλακος ἡ νόμος.
 Ἐκείνη δ' ἀκριβέστερον αὐτῶν ἐπιρωτώσας.

Πᾶς ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφίδες σου, ἡ καλὴ ὡς γυναῖξ.
 καὶ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφίδες σου, καὶ ἡ τ. τῆς σωμῆς
 αὐτῶν μετὰ σου.

Ὁ πατριὸς ὡς πατριὸς αὐτῶν μεμαθηκότις
 Νυνὶ ἐκζητήσας καὶ μαθεῖν καὶ ὡς πᾶσι μετέβη.
 Οὐδέπω γὰρ ἐπίγνωσι τὴν σέβαςτι τοῦ λόγου.
 Ἡ κατὰ τὴν ὀπί τῆς γῆς ἀρρητῶς ἐπεκρίθη.
 Ὅτι δ' ὡς πᾶσι ἐγνωσε, διέσωσε, τῆς ἀγγέλους
 Τὸ τῆς ἐπεκρίσεως μυστηρίων τοῦ λόγου.
 Μίχρη τῆς ἀναλήψεως αὐτῶν πρὸς τὴν πατρίδα.
 Ἀκούσας τῆς Φησι Δαβὶδ ὁ πατριὸς αὐτῶν.
 Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν.
 Πρὸς τὴν ἀνάληψιν αὐτῶν μετὰ τῶν κεκοσμημένων.
 Ἀρσενὶ πύλας ἀρσενὶ τῶν ἀγαθῶν ἀρχηγῶν.
 Ὡς ἐπιστάτης Χερσὶς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
 Οἱ μὴ γινώσκοντες. Φησι, τὰ τῆς οἰκονομίας.
 Ἀντικεκοσμησέν αὐτῶν ὡς πᾶσι ἐπεκρίτης.
 Τίς ἐστιν καὶ ὡς, λέγοντες, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
 Ἀλλ' ὡς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν οἱ φύλακες τῆς νόμου.
 Ἡ δ' ὡς ἐπὶ τὴν πύλαν αὐτῶν λέγοντες ὡς ἀρχηγῶν.
 Ἀδελφ.

Τὸ καλὸν ὑπερφαινέσαι δὴν τὸ ἔνυμφον.
 Σὺ δὲ μὲν πᾶσι τὸν ποικίλον τῶν ἐκζητήσεων δέχου.
 Ἐπεὶ γὰρ πάντων κεφαλὴ Χρῆς, τοῦ χαίρει μόνον,
 Σώμα δὲ τῆς πίφουκιν ἡ θεία ἐκκλησία,
 Καὶ μέλη τῆς λέγουσιν καὶ μέση ὁ αὐτὸς ἀγνός,
 Τὸν μὲν ἐκείνους τρεῖς ἀρχαί, πῶς δὲ αὐτοὺς ἐκείνους πῶς,
 Λοιπὸν καὶ χεῖρας γίνωσκε τῶν τιποτωμένων,
 Τὸς ὑποστάτας ὁ αὐτὸς ἐπὶ πᾶσι, καὶ θείας ἐκκλησίας,
 Τὸς εὐκρινόμενος ὁ αὐτὸς πᾶσι τῆς χάριτος ἐκείνους,
 Οἱ πῆρες καὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἐκκλησίας,
 Ἀπὸ τοῦ ὁποῦν αὐτοὺς ἀφ' αὐτῶν κακίας,
 Ὅθεν ἐλπίδον ἀγαθῶν εἰσὶν ἐμπροσθεν τῶν.
 Τῶν δὲ πάλιν γίνωσκε ἐκκλησίας ὡς πηξίον,
 Τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ψυχῶν πάντων καὶ τῶν καρδιῶν,
 Ἐν αἷς ὁ ἴσμεν τὸν θεὸν ἐπὶ ἐγγεγραμμένον.
 Οἱ πῆρες ἐκκλησιῶν αὐτῶν πᾶσι, καὶ πᾶσι ἀσκήσεις,
 Τῶν βασιλῶν τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν τῶν.
 Οἱ λῆθον γὰρ ὁ αὐτὸς πᾶσι τῶν σημείων ἡλίου.
 Ἐπεὶ γὰρ ἐκκλησιῶν ἔστιν ὁ λῆθον μόνον.
 Κηρύσσας δὲ τῶν γίνωσκε πᾶσι τῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
 Ἐν τῶν γὰρ ὁ κύριος αὐτῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
 Οἱ ἐκκλησιῶν ὑπερφαινέσαι, καὶ πᾶσι ἐκκλησιῶν.

Εἰδὼν αὐτὸν ὡς λῆθον ἐκκλησιῶν, ὡς κέ-
 ρον.

Εἰδὼν αὐτὸν ὡς γίνωσκε, τῶν πᾶσι τῶν ἐκκλησιῶν.
 Μίσηται ὄντως, καὶ φρεσὶ καὶ θυμῶν, καὶ
 θείων.

Ταῖς ταῖς εἰδὼν ἐκκλησιῶν τῶν σημείων τῶν ἐκκλησιῶν.
 X Θάραγγε

Παύλῳ καὶ Πέτρῳ· οἱ πρὸς οἷτις σφόδρα μὲν,
καὶ πᾶς ἐξ ἱθιγῶν βασιλεὺς, καὶ πρὸς τῶν ὁσίων.

Οἱ ἐφ' ὧν αὐτὸς περὶ τοῦ αἵματος τοῦ
μαρτυρίου τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ ἁγίου
τοῦ ἁγίου μαρτυρίου τοῦ αἵματος.

Οὐ πῶς· πάλιν ἐφ' ὧν αὐτὸς περὶ τοῦ
ἀκρίβειας τῶν φρονήσεων, καὶ τῶν μαρτυρίων
ἐπὶ τοῦ μαρτυρίου, φησὶν, ὑδάτων τοῦ μαρτυρίου,
ἡ γὰρ ἐκ πείρας δόξης ἐστὶν ἡ λαομαρτυρία,
ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος.
Οὐκ ὁπιδόκτως γὰρ, φησὶν, τὴν δόξαν τῶν δόξων,
ἀλλὰ καὶ πάλιν γὰρ αὐτῶν ὁπιδόκτως.

Σταθόντες αὐτὸς ὡς φησὶν ἐν τῇ μαρτυρίᾳ
μαρτυρία· καὶ αὐτὸς κείνην αὐτῶν σμύρνα.

Τὸν πᾶν χρυσὸν ἀνίστημι· χρυσὸν σμύρνα ὁ λόγος,
καὶ οὐκ αὐτὸς τυχάνουσιν ὡς καὶ ὁδοποιοί,
τὸν μέγιστον βασιλεὺς, Γερόντιον πᾶν πᾶν,
τὸς ἐκ χηλίων αἰζοντάς, λέγους διδασκαλίας,
καὶ μέλιτος· ἡ δὲ πρὸς οἱ χρυσὸν
σμύρνα ἡ μαρτυρία τοῦ μαρτυρίου καὶ λέγους τῇ
ἡ γὰρ νικῶσι πρὸς τῇ γῇ αὐτῶν ἡ μαρτυρία,
καὶ οὐκ αὐτῶν τῇ Χρυσῇ, καὶ οὐκ αὐτῶν τῇ

Χρυσῇ αὐτῇ· χρυσῇ, πᾶν μαρτυρία
δράσας· καὶ αὐτὸς πᾶν ἐν τῇ μαρτυρίᾳ
καὶ αὐτῇ· καὶ αὐτῇ· καὶ αὐτῇ· καὶ αὐτῇ·
πᾶν μαρτυρία· καὶ αὐτῇ· καὶ αὐτῇ· καὶ αὐτῇ·

Ταῦτα μὲν οἱ καὶ αὐτῇ· καὶ αὐτῇ· καὶ αὐτῇ·
τῶν φυλάκων ὡς μάλιστα, τῶν τοῦ αἵματος.

Ἐρκοσε ὑμᾶς Ἰουαπίεις Ἰερουσαλήμ ἐν ταῖς δυα-
μισι καὶ ἐν ταῖς ἰαχούσις ὧ ἀρχῇ, ἐὰν εὖ ῥητε τὴν ἀ-
δελφιδόον μου. ἀπεργάλληται πατρὸς μὲν ἀγάπης
εἰς ἐγώ.

Ὁρῶ δὲ, φησιν, ὑμᾶς τῇ ὧ ἀρχῇ διωάμην,
Ταύτην ἐν τῇ χάριτι τῆς Θεᾶς διωασίας,
Ἰνα πὴν πῶσι τὸν ἐμὸν εἰπὶ τῇ νυμφίῳ.
Ταῦτα μὲν λεληπέρηκεν ἡ νύμφη οὗτοῦ ἀγγέλου.
Ἀμνησῶσαι ἡ λοιπὴν τὴν εὐρησιν ἐκείνην,
Καὶ τῶν ἀγγέλων οἱ χοροὶ πᾶσι πᾶσι τὴν περιήγειον.

Τί ἀδελφιδός σου δὸτ' ἀδελφιδὴ ἡ καλὴ ἐν Ἰουαι-
ξίς, τὴν ἀδελφιδός σου δὸτ' ἀδελφιδὴ, ὅτι ἔτις ἡ εὐ-
κωστος ἡμᾶς.

Ὁ πῶτα πὴν πίφυκε, φησιν, ἀδελφιδός σου.
Εἰς ἡσιν γὰρ ῥημασμοῖς χαρακτηρεῖται πῶ.
Διδάσκει ἀπακτε καλῶς ἡμῖν ὡς ἀγνοῶσιν.

Ἀδελφιδός μου ἀδελφός, καὶ πῶτος, ἐκλελογισμέ-
νῳ δὸτ' μυρμαδῶν.

Ἐκείνῳ πῶτω πίφυκεν ἔτις ἀδελφιδός μου,
Ὅς ἐν ζωῇ τῇ ἑλῆσταιν πᾶσι ἐν λελογισμένῳ.
Ἄμα ἡ ὑδὸν ἐβλυσεν ἀνδρῶπις ὡς ἀδελφός,
Ὡς δὸτ' πᾶσι τῶν βοτῶν μόνῳ ἐ * * περιήγει
Ἀπὸ λογαίας πᾶσι τῶν ἀνδρῶπις ἐλογισθῇ,
Ὅτις πῶτα πῶτα φησιν, ἐξ ἀμαρτίας.

Κεφαλὴ αὐτῶν χερσὶν κεφ * βέρνχων αὐτῶν
ἐλάττω, μίλων ὡς ἐκείνῳ.

Ὅτι πῶτα πίφυκε, φησιν, ἐκείνῳ βέρνχων δίκων,
Παῦλῳ.

Α'λλ' ὅμως ὑψηλόερα καὶ τῶν πεφῶν ὑπερῆε.
Ἐπεὶ γὰρ ἔτι κατὰ ζῆς ἡ νύμφη καὶ παρθεύει.

Ἐξήτισσε αὐτὴν, καὶ οὐχ ὄρωσε αὐτήν. ἐκάλεσε αὐτήν,
καὶ οὐχ ὑπετάσσεται μοι.

Καὶ τῶς γὰρ ὑπερήσεται καὶ κρατηθήσεται μου,
ὅτις ἐδύνει περὶ φυκὸν ἐκ τῶν γινωσκόμενων,
Οὐκ εἶδεν, ἔχρωμα πρὸς μένος, ἔτι πρὸς, καὶ πρὸς τῆς.

Εὐρώσονται μοι οἱ Φύλακες οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει.
ἐπαταξάτω μοι, ἐξουμασάτω μοι.

Ὡς τῆς καλλίστης περὶ τῆς νύμφης καὶ παρθένου.
Ἰδὲ γὰρ ἀπελήλυθε μέγας καὶ τῶν ἀγγέλων
Ὅστι γὰρ Φύλακες εἰσι τῆς πόλεως τῆς αἰῶνος.
Εὐρώσονται πίνω μοι, φησι, τὴν λόγον ψηλαφῶσα
Καὶ * * μάτητος καὶ κατηπλήγωσάι μοι.
Τὴν καὶ γὰρ ἐξῆλθον μοι τῶν ἀγίων ἀδελφῶν
Τὸν τὴν κατηπλήγωσάι * * τῆς ἀκαταλήπτου.

Ἦσαν τὸ ἡμέτερον μοι ἀπ' ἡμῶν οἱ Φύλακες τῶν
πάλαι.

Ἦσαν τὸ περικάλυμμά, φησι, τὸ ὀφθαλμῶν μου.
Ὅτι μοι κατὰ πρόπον γινώσκω τὴν νύμφην,
Τοῖς περὶ ἀκαταλήπτου ὅτι καὶ τοῖς ἀγγέλοις
Ὅστι ἐπεπλήρωσάν με πρὸς τὴν πρὸς τῆς.
Τῆς Φύλακας ἐκδύσασθαι, τῆς ἐκδύσασθαι ἀγγέλους,
Τὸν πρὸς τῆς τὴν πολλὴν μένυσθαι τῇ νύμφῃ.
Ἐπεὶ γὰρ ἔτι περὶ αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας.

Ἐξέρχεται

Ὅθεν τ' ἐμέθεν αὐτῷ μεγάλας κατιπλάγην,
 Καλῶς ἐφιλοσόφῃσι ἢ κατὰ παρὰ πικρὴν.
 Ἡ' τῶν αἰθρώπων φύσις γὰρ ἡ πάνυ βραχυτάτη,
 Ὅσον πρὸς φύσιν θηικῶν ἔσται μακρὰ νυμφίῳ
 Ἐχθρὴ δ' ἀδύατῃ. Φησι, πῶς θηοτάτῃ φύσιν,
 Ὅσον ἐν ὑπολήψει καὶ τῆς θεολογίας.

Λίγιστον ἐγὼ αἰτοῖσιν τῷ ἀδελφιδῷ μου. χεῖρές μου
 ἔσπεσας σμύρνας. οἱ δακτυλοὶ μου σμύρνας πληρὴ
 ὅππῃ χεῖρες τοῦ κλειθροῦ.

Ἐγὼ, φησιν, αἰς λυοῖζα διέξαδαι τὴν νυμφίον,
 Κακὴν ὅτι αἰχώρηται ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐγκαταίς,
 Ἀτίτη πρὸς ὀπίσσω καὶ σκληροπρεπὴς γίνωσκον,
 Ὡς πῶς τοῖς ποῖσις τῆς πολλῆς σαρκὸς ἐν τῇ νεκρώσει
 Πλατύτερον αἰτοῖζα μου ἔσται λογισμὸς πῶς θύρας,
 Καὶ τὴν αἰχώρηταιν τὸ πρὶν εἰσδέξαδαι νυμφίον.
 Ὅθεν αἱ χεῖρές μου, φησιν, καὶ τῶν δακτύλων
 Τοῖς πόροις σμύρνας ἔσπεσας μέγας αὐτῷ κλειθροῦ.
 Τετίστιν ἀπένειμασθε τὸ μέλη τῆς σαρκὸς μου.
 Μίχρη τὰ κλειθρα ἐνυμνεῖται τῆς θύρας λυοῖζά μου,
 Καὶ πᾶσις ἀνέπειτασε πᾶς τῆς ψυχῆς αἰδομένης,

Ἡνοῖζα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου. ἀδελφιδὴς μου
 παρελήθε.

Ἀλλὰ καὶ λυοῖζα, φησιν, ἀπίστευται πρὸς θύρας,
 Οὐδ' ἔτι μοι χωρεῖς ὁ λόγος ἐν νυμφίῳ.

Ἡ ψυχὴ μου ἐξήλθε ἐν λόγῳ αὐτῆς.

Εἰπά, φησιν, ἀνύψωσαι τὸν ὄψον μου πρὸς ἀλγία,
 Προθύσει δὴ πρὶν μαθητὴς σου πρὸς πᾶσι τέλει.

Ὡς αὖ ἐσὶ παρὶς μὲν μοῖλιν σὺν τῇ πατρὶ μιν.
 Ταῖς ἀρεταῖς γὰρ πύφικας ὄντας ἡ μὲν παλαιόν.
 Εἰ γὰρ ἀνοίξῃ μοι Φησι * * * δώρον μέγα,
 Τὴν θύραν μιν τῆς κεφαλῆς, ψικαδὰς τὰς βοσφύχων.
 Ἡ γὰρ ἰάσις ἐκπλεῖν δώσω σοι πρὸς ἀθροῦ πύρι.
 Ταῦτα μὲν ἂν θυρακοροῦν, Φησὶ, ἐκείνῳ εἶπεν.
 Ἐγὼ δ' ἐξέπιν πρὸς αὐτὴν, ταπεινὴν νυμφίον.

Ἐξιδυσάμεν τὴν χιτῶνα μιν, πῶς ἐδύσθη αὐ-
 τή; ἐνθά μιν σὺν πύδας μιν, πῶς μολυνῶ
 αὐτὴν;

Ἐγὼ, Φησι, καὶ πρὸς πάλαι τὰς θύρας λῶσιζά σοι.
 Τὸ γὰρ τῆς ἀφ' ἑσθλας ἐξιδυσάμεν πύχην,
 Ὅπρις ἐκ ἐπιδύσθη πῶς περ μεταγυῖσαι.
 Καὶ μολυσμὸν ἀπὸ μὲν τῆς γῆς ἐκ τῶν ποδῶν μιν,
 Καὶ τὴν σὺν περικάλυπτον τριβὺς ζωηλείας.
 Οὐαυτερ σὺν ἐπὶ μολυνῶ γραφεῖσαι πρὸς τὴν πίσω.
 Τῶν αὐτῆς οἷς ἔκαστε τῶν λόγων ὁ νυμφίος,
 Εἰδοὶ ἐξέλθον αὐτῆς ὡσπερ κατασπλυνώσῃ.
 Ἀλλ' ἔπειτα τὴν ἀχωρητὴν λῶσιζας χωρηθῶμαι.
 Ταῦτα καὶ γὰρ ἐτελήρωσεν ἡ χεὶρ αὐτῆς καὶ μόνη.
 Ὡς ἂν αὐτῆς ἐπὶ μαθεῖν τῆς νυμφῆς τῶν ἐσμάτων.
 Φησὶ γὰρ ἔτι καθεξῆς ἡ νύμφη καὶ περὶ τὴν σὺν.

Ἀδελφίδος μιν ἀπὸ γῆρας χεῖρα αὐτῆς δὲ τῆς ἐκ πῶς
 καὶ ἡ κούρα μιν ἰθροῖ ὁ δὲ ἐπ' αὐτὴν.

Ἐγὼ, Φησι, καὶν λῶσιζα πᾶσαν ὁμῶς τὴν θύραν,
 Ὡς δ' ἐπὶ αὐτῆς αὐτῶν. Χρῆσθαι τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
 Πλὴν μόλις ἐσελθούσῃ καὶ χεὶρ αὐτῆς καὶ μόνη.

Ὅθεν

Ὡς ἀντίχαλιν πᾶσι τῆς μέλιτος * * *
 Τὸ σῶμα διδῶσι αὐτοῖς τοῖς τοκοῖς τῇ παρθένῃ.
 Φησὶ γὰρ ἔτι πρὸς αὐτοῦ· πάλιν μοῖσι τοῖς ἀξίοις,
 Οὐκ ἐγὼ πωλήσιον εἰρηκαὶ οὔτως αὐτῆς τογχαίτη.

Φάσκει οἱ πωλήσιον μὲν· πῶς καὶ μεθύσθη ἀδελ-
 φοὶ μὲν.

Ὅσοι πεφύκασι, φησι, τοῖς ἔργοις ἀδελφοί μὲν,
 Τὸ σῶμα μὲν μὲν φάσκει, πὸ δ' αἶμα πίπτει μὲν,
 Εἴτα μεθύσθη. φησι, διὰ τῆς ἀφροσύνης,
 Καὶ πάντων μέθην λαμβάνει τῶν κοσμητικῶν φρογίδων,
 Ὡς ἐν κοσμητικῇ δηρὸν γινώσκουσιν τῇ μέθῃ.
 Εἴτα δὴ καὶ ὁ καθ' αὐτὸς δι' αὐτοῦ καὶ νυμφίος,
 Ὅς ἐκαστὸς θάνατον ὑπὲρ ἑμῶν ἔσται,
 Ἡ' οὐδέ τι πίπτει αὐτῇ πάντας οὐκ ἡ γένεως.
 Φησὶ καὶ τῇ πρὸς αὐτοῦ· ὡς εἰρηκα πωλήσιον.

Εἰ γὰρ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μὲν ἀγρυπνῇ.

Εἰ γὰρ, φησι, καὶ νύκτα σερεῖ τῇ πρὸς ληφθῆσθαι.
 Ἀλλ' ἡ γένεως ἀπαθῆς ὅλως μεμνημένη μὲν,
 Ἀλλ' αὐτῆς ἀκωσῶμεθα τῆς νύμφης τῶν αἰσμάτων.

Φωνὴ τῆς ἀδελφῆς μὲν καὶ πάλιν πάλιν ἔσται μου.
 αὐτοῖς μοι ἀδελφὴ μὲν, ἡ πωλήσιον μου, πρὸς τὸν
 μου, πάλιν μου. ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπ' αὐτῇ δρῶ-
 σται, καὶ οἱ βόσφυχοί μου ὑπεκλίνοντες.

Φησὶ ἐν μίση τῆς νυκτὸς ὡς ἤλθην ὁ νυμφίος,
 Τὰς ἑρμῆς αἰσπύσσων εἴπει μοι τῆς καρδίας,

Ἐπὶ γὰρ ὁ κεκάλεσται εἰς ἔργον ἐξαγοή,
 Καὶ τὸν Βάρβαν σιγήσωται κατ' εἶδον ἢ παρήνι. Θ.
 Καὶ πιδύσεται τὸν κάλῃσιν ἐν τῷ εἶς καὶ θείον Νότον.
 Καὶ καρποφόρα δίδωσιν πάντα τὰ τέκνα τῆς γῆς,
 Ἐπύχεται γὰρ κατὰ τὸν ἡμεῖς σὺν τῷ θυμῷ.
 Εἰς τὸν καρποφορήσεται κῆπον αὐτῆς ἐς τὴν γῆν.
 Ὡς ἀν' ἐκτρέψῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς τῶν ἀκροπέτων,
 Τυτῖσιν ὅπως δι' ὄρεσιν τῆς καρποφόροις τέκνους.
 Εἰ μὴ γὰρ ἂν πρὸς ἡμᾶς ὦν ἡμεῖς κατὰ τὴν γῆν,
 Ἀναλαβὼν καὶ ὦν πρὸς ἡμᾶς καὶ τὸν ψαλμογράφον,
 Ὡς εἰσιν ἄλλως πῶς ἡμᾶς εἰς ἀρετὰς δὲ δίδωται.
 Ταῦτα μὲν λαλεῖσθαι καὶ τὴν νύμφην τῶν θυμῶν.
 Ὅς ἡ πληρὴν τὴν σὺμπετα, καὶ πενταχῆ τυγχάνει.
 Ὅς λέγων, ἰδὲ, πρὸς τὴν πρὸς τὴν καλὰ μὲν,
 Πρὸς πληρωθῆσθαι τὴν δόχλῳ τῆς νύμφης ἐπικεύσας.
 Εἰς κῆπον ἐκτελέσθαι αὐτῆς εἰς ἡβελήθη,
 Καὶ ὦν καρπὸς ἐκτρέψῃ τὴν τῶν ἀκροπέτων.
 Φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐτὴν ὡς καὶ οἱ ἐρῶν βοήθη.

Εἰσὶ τὸν εἰς τὸν κῆπον μὲν ἀδελφὴ μὲν νύμφη. ἐκτρέψας
 σμύρνας μὲν μετὰ * * * * * ἔφαζεν ἀρ-
 τὴν μὲν μέλιτος μὲν. ἔπειτα οἶον μὲν γάλακτος μὲν.

Κατὰ τὴν ἐν γὰρ, φησὶ, πρὸς κῆπον σὺ παρήνι,
 Καὶ τῶν καρπῶν δότωσιν τῶν σῶν καλῶν εἰς ἔκδοτον.
 Καὶ τὴν ἡμεῖς τῶν τέκνων σὺ πρὸς καὶ μετὰ τοῖς.
 Μετὰ τὴν ἔκδοτον χαρὰν, μετὰ τὴν δι' ὄρεσιν.
 Ὅλον ἢ τὴν πρὸς τὴν πρὸς τῆς σμύρνης.
 Ἡ βρωσις τὴν γὰρ γάλακτος * * * * *
 Ταῦτα τὴν νύμφην πρὸς τὴν πρὸς τὴν καλὰ μὲν καὶ τὴν νύμφην.

Ὡς οὖν

Α' πτολαί σε γάρ φησι, ἤ γὰρ αἱ διδασκαί σε,
 Παράδους πτοκασι ροῖν ἀγλασμήν.
 Καὶ πάσης χαρῆς μετὰ τυγχάνουσιν, ὡς νύμφη.
 Οὐ γὰρ εἰς μάττω σύ, φησι, πᾶσι ματα πτοχέης,
 Ἀλλὰ πτοχέης πτοχέης, ἤ γὰρ φτοχὴ πᾶσι θεία.

Φρίαρ ὕδατ' ὡς πτοχὴ καὶ ροῖζεντ' ὡς πτοχὴ
 Λιβαίν.

Τοσ' ἔτι γάρ φησι καλῶς πτοχέης ὡς πτοχέης,
 Ὡς καὶ πτοχέως αὐτῆς εἰμοί γὰρ συμμετρίχθ.
 Ἐγὼ γὰρ ζῶντ' ὕδατ' ὡς πτοχέως τυγχάνουσιν Φρίαρ,
 Οὐ κατὰ θῶν ἔξ ὡς πτοχὴ ὡς πτοχέως εἰς πτοχὴν
 Ὡς πτοχὴ ὡς πτοχὴ ὡς πτοχέως Λιβαίν.

Ἐξ ἡμέρῃ φησι Βορρά, καὶ ἔρχη Νότι. Διδάσκουσιν εἰς
 τὴν κηποι μνησθὲν ὡς πτοχέως δρώματα μνησθ.
 βήτω ἀδελφίδος μνη εἰς κηποι αὐτῶν, καὶ Φρίαρ
 καρπὸν ἀποδοῦναι αὐτῶν.

Ἐπὶ πτοχὴ ἐπιλάβη πτοχέως πτοχέως
 Ἡ' ὁκκλησία ὡς πτοχὴ ὡς πτοχέως,
 Ἐχον ἀπέναντι τῶν φτωχῶν εἰς αὐτῶν πτοχέως,
 Τῶ μὲν Βορρά τῶν κακιστῶν ἐμπόδισιν ἔχει,
 Τῶ δὲ πτοχέως ὡς πτοχέως τὸ καλὸν τῶν αἰσίων.
 Τὸν Νότι ὡς πτοχέως καλῶς πτοχέως πτοχέως,
 Ὡς πτοχέως εἰς Σίων πτοχέως πτοχέως,
 Ρεύματα λόγους δίδωκε πτοχέως πτοχέως,
 Ἐκείνο τὸ πτοχέως πτοχέως ὡς πτοχέως πτοχέως,
 Καλὰ πτοχέως κηποι ὡς πτοχέως πτοχέως πτοχέως,
 Ὡς πτοχέως πτοχέως πτοχέως πτοχέως,
 Καὶ τὸν Χρυσὸν ὡς πτοχέως πτοχέως πτοχέως.

V

Επὶ

Υ' πὲρ κερῖον πίφυκε γλυκάζουσι καὶ μέλι.
Οἱ γὰρ, Φησι, μοισδὴ πν λοχεὶ ἱμέρι πᾶσι,
Ἀλλὰ καταλλήλον παντὶ καὶ πᾶσι κατ' αἰῶνα.
Τρεῖς μὲν γὰρ γαλακτιτρεφεῖς νηπιεῖρες ὄντας,
Τους δ' αὖτε μελιτρεφεῖς, τρεῖς δ' αὖτ' ἐπὶ πλείους.

Καὶ ὁ σμήματιν σκῶς ὁ σμή λιδαίνῃ.

Καὶ ὑπερτίσαν ἀνώθεν πάντων τῶν δρωμάτων
Τῶν ἱματιῶν τῷ ὁσμῇ εἶπε τὴν ὀκκλησίαν.
Ἀλλ' ἴσθη ἀπὶ φῶτα πῶς ἔδῃ τῇ λιδαίνῃ,
Ἥ γ' ἂν ἀπείτῃ κρείττετα τῶν δρωμάτων ἕως.

ΚῆπⓄ κεκλίσμενⓄ ἀδελφὴ μου. κῆπⓄ κα-
κλίσμενⓄ. πηρὶ ἐσφραγισμένη.

Ποικιλοτρόπως ἐπαυεῖ τὴν νύμφην ἐνυμφίῳ.
ΚῆπⓄ γὰρ πίφυκας, Φησιν, αὐτὴ νύμφη κεκλίσμενⓄ.
Ἐχουσι πάντων τῶν καλῶν ἐστραπὴ τὴν ὥραν,
Ἐλαίαν τὴν κατὰ καρπὸν, σκελὴ τὴν γλυκύν.
Πηρὶ ἢ πάλιν πίφυκας, Φησιν, ἐσφραγισμένη,
Καθόντι μάτῳ ἑδάμῳς τὸ ἄμα σὺ πτοχέτης,
Ἀλλ' ὅτι πηρὶ ἐστὶν πῖς ἐς διψῶντας ζωπείαν.

Ἀπελάσας ἐξεδόχοⓄ ῥεῶν ἐξ καρπῶ ἀκρο-
δύων. κάλαμⓄ καὶ κινάμωμον ἐξ πάντων πρῶ-
των μυρών.

Εἰ πύστις ἀνιέσθητο ἔνυμφον ἐνυμφίῳ.
Τὰ δόγματⓄ τῆς πίστεως ἡμῶν τῆς αἰωνίου
Τὸ Φοβερόν καὶ κάλλιστον δ' ὡδὲς τὴν καὶ θάσιν,
Ἢ ἴντε πρὸς δόξῃ παντὸς σματὶ ὀκκλησίας.

Ἀπ.

Ὡς δὸς σε γὰρ ἐγνωμὴν τὴν αἰκμῶσιν ἔλογον.
 Οὐτὼ μὲρ ἐν ἑπὶ λέει * * * τὴν παρῆεν.
 Ἀλλ' ἀκυσώμεθα λοιπὸν καὶ πάλιν ἔνυμφος,

Τί ἐκκλησιάζουσαι μαδοὶ σε ἀδελφὴ μου. ἢ
 ἐκκλησιάζουσαι μαδοὶ σε δὸς εὖκα;

Ἐνταῦθα πάλιν ἱπανοὶ τὴν θείας ἐκκλησίας,
 Τὴν τῶν μαδῶν ὀπίσθωσιν ἡδὲ τῶν διδασκαλῶν.
 Ἀνέχουσαι τὰ πικρὰ γὰρ ὡς περὶ γυνὴ φιλόποισ,
 Τὸν ἐξ ἰδιῶν Φημί λαόν, καὶ τὴν καθ' ἑαυτὴν
 Πρὸς μέτρον φησὶν αὐτὰς ἐν τῇ θείας ἡλικίας.
 Καὶ μὴ ψαλλίζοντα πῶς εἰς τὴν ἀρίστην πίνῃ,
 Οἷον ἀντὶ ἑξ ἑαυτῶν περὶ κατὰ ἡμέραν.
 Τὰ πίνῃ ὑψηλότερα δόγματα τέστις ἡμέρα.
 Τὸ πῶς μὲρ γὰρ ἐδιδασκεῖται οὕτως ὡς νεωτερος
 Πατέρα σέβει, καὶ υἱόν, καὶ πνεῦμα, θεὸν εὖκα.
 Ὅπερ εἰς γὰρ πύφου δὴται διδασκαλίας.
 Καὶ τὴν διδασκίαν σωφροσύνῃ, φυλάττειν παρῆεν,
 Ἐγκρατεῖα ἀπαλλάττει, φιλεῖν δικαιοσύνην,
 Ὅπερ ὡς εἰς ἑαυτὴν λίγαται διδασκαλίας εἶναι.

Καὶ ὅς μὴ ἱματίων σε ὑπερ πάντα τὰ δρώματα.

Ἦν δ' ὅς σε περὶ βολὴν τῶν ἱματίων φέρω
 Ἐκ τῶν προσεγομένων μοί Φησι θυμαμάτων,
 Κρείττονα πάντων ἡγεμῶν τῶν δρώματων μόνον.

Κηρίον δὸς ἐστί σοι χεῖλη σε, νυμφίον μέλι καὶ γά.
 λα ὑπερ τὴν γλώσσαν σε.

Κηρίον δὸς ἐστί σοι τὰ χεῖλη σε νυμφίον.
 Ἦν γὰρ, Φησι, τοῖς πικρῶς σε ἡμέρας διδασκαλίας,
 Ὡς πρὸς

Ἰδὲ, καλὴ εἰς πολλοὺς μὲν, καὶ μᾶλλον ἐν ἐσθρῷ
ἐν σοί.

Εἶπε πρὸς μέγιστα καλὰ πύττω δαδύωαι δέξαν.

Διῦρο δὸτ' Λιβάνη νύμφη, διῦρο δὸτ' Λιβάνη.
ἐλθὼς ἡ δὲ διελθὼς ἀπ' ἀρχῆς πίστεως, δὸτ' κεφα-
λῆς * τέρ' ἔξ' Ἀερμάν, δὸτ' μανδράν λεογῶν, δὸτ'
ἐρτίων παρδαλέων.

Εἶπ' αἰ, Φησι, ἐλθὺναις εἰς τὸ τ' σμύρνης ἔρ',
Καὶ σωματίους μοι βινὸν αὐτὸν τὸν ἔξ' Λιβάνη,
Ἡζου ἱμοὶ σωματίους, ἡ τοὶ σωματίους ἀόδης,
Διῦρο λοιπὸν ἀνάβηθι τῇ χ' ἔξ' Λιβάνη
Πρὸς ἐλθὼς πρὸς πᾶσι τῆς σωματίους χωρία,
Καὶ μὴ παύσῃς πᾶσι τῆς σωματίους καὶ μὴ
Καὶ φάσκει σωματίους μανδράς καὶ τ' λεογῶν.
Εἶπ' αἰ δ' ὁ λόγος * γέροντι ἔρ' ἐν τ' πρᾶγματων,
Καὶ σωματίους τῇ Χρυσῇ τῇ κατὰ τὸν νύμφη,
Οἱ φίλοι καὶ πάλαι σωματίους τῇ νύμφη,
Καὶ πρὸς αὐτῷ σωματίους ἔξ' ἐπὶ τῷ πρᾶγματων.

Ἐκαρδίως ἡμᾶς ἀδελφὴ ἡμῶν νύμφη, ἐκαρ-
δίως ἡμᾶς ἐν * ἐφ' ἡμῶν σωματίους. ἐν μὴ ἐν ἡ-
μῶν πρᾶγματων σωματίους ἡμᾶς πρὸς ἡμῶν τῷ
πρᾶγματων.

Ὀρᾶντα σωματίους ἐφ' ἡμῶν τῇ νύμφη
Θερμῶς ἐκαρδίως τῇ λόγῳ καὶ νύμφη,
Καὶ τ' νύμφη τῇ πρᾶγματων τῇ σωματίους
Καὶ τ' Χρυσῇ τῇ ἐλαφροὺς ζυγὸν ἀναλαβόντα,
Ὡς ὅτως ἐκαρδίως ἡμᾶς * * * ὦ νύμφη,

Υπὲρ δ' ἄρ' ὁρᾷ καὶ χερσὶν· δίσσωπα, χιλιὰς δας.
Καὶ χιλιὰς δας ἀλλὰ χυτὼν ὀρνυμένων λέγῃ.

Δύο μαδοὶ ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δοκαδ' ὦ, οἱ
νεμόμενοι ἐν πῆς κ' ἔργοις.

Καὶ τὰ π' γυμνακοπέπῳ ἔξωθεν λελεγεμνόν,
Ἐσώθη ἔχ' Φιδεῖν ἔξ' ἔρησιν καὶ χάριν.
Μαδοὺς γὰρ γίνωσκε διττῶν· τῆς θείας ἐκκλησίας
Λίμα καὶ ὕδωρ τ' σπῆδον ἔ' λόγον καὶ ζωτῆρ',
Δι' ὧν δ' ὁ δόξοντι ψυχὰς πρὸς τὴν πύλιν σωτηρίας.

Ἐὼς δ' ἴθι * * ἡμέραι, καὶ κληθῶσιν αἱ σκιά· πο-
ρδύσμεν ἡμεῖς τὸ ὄρ' ὅτι τῆς σμύρης, καὶ
ὥστες πὶν βινόν ἔ' λιβάνη.

Εἰς τὰς π' ἀπαντήσεται τὸ πᾶθ' ὅτι σὺ τῶν ὦ.
Σμύρης γὰρ ὄρ' ὅτι γίνωσκε τὸ πᾶθ' ὅτι κυρίως.
Βινόν λιβαίν πάλιν ἢ γινώσκει τὴν τέτη δόξαν,
Ἡ' ἀνῶθεν ἐδόξασε πατὴρ αὐτῶν καὶ μένον.
Τῇ π' γὰρ ὅλον πέφυκεν ὁ λέγ' ὅτι τῇ παρθένῳ.
Δεῦρο μοι σφαιρωθήτω πρὸς πᾶθ' ὅτι ἐκκλησίαν,
Ἰνὰ μέγαλως συνήμοι παρθένην δοξασθῇ.
Ἀ' ὑπὸ μάλιν γὰρ ἐγὼ καὶ βύλοιμα πρὸς τὸ πᾶθ' ὅτι,
Ὅπως ἀνγάζω τοὺς πρὸς ἡμέραν σωτηρίας
Καὶ καὶ * χθῶσιν αἱ σκιά παύσῃ τῆς αἰτίας.
Πάλιν ἡμεῖς πρὸς σφαιρωθήτω τῇ π' * * *
Ταῦτα μὲν ἔ' λελέαληκεν ὁ κάλλιστος τυμφί' ὦ.
Ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν ἐγινωκεν αὐτῶν σφαιρωθήσας,
Καὶ παύσας ἐκπληρώσας τὴν πύλιν ἐκπληρῶσαι
Πάλιν ἐπὶ τὴν αὐτὴν φησι γὰρ ὅτι τὴν πύλιν.

Ἰδὼ, εἰ καλὴ ἡ πωλήσις μου· ἰδὼ, εἰ καλὴ ὡς λῶ-
πυρον βοᾷς· μὴ λησὶς ἐκέρξῃς τῆς σωπῆτός μου.

Διπλῆν καὶ πωθῆναι δίδωκε τὸν ἱσχυρὸν ἔκ κάλλους.
Τὸ ἔκ πωθῶσά μου γάρ αὐτὸς νῦν ἐπαίσιος μὴ λησὶς.
Ὡς πῆλξος ἐρυθισματὸς καὶ σωφροσύνης γέμον.
Ἐπαίσιος ἔστι τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος· λίγων ὥτως.
Ἐκέρξῃ τῆς σωπῆτός μου ἔκ κάλλους τῆς ψυχῆς μου.
Ταῦτα μὲν ἐν ἐρωτικῷ ἐξώθη ἐκέρξας
Ἀλλ' ὅσοι μαλακοπέπῃς τῆς ἀναβιάσεως ἔχῃ.

Ὡς πύργος Δαβὶδ τράχηλός σου ὠκεοδεμητὸς
ἐν Θαλπωθὶ· χίλιαι θυρεὶ κρέμασται ἐπ' αὐτὸν.
πέποιθε βελίδες τῶν δυνατῶν.

Καὶ πῶτα γυναικὸς περὶ τῶς περὶ σμικρῆς
Θέλων γὰρ * * * ἰὼν τὸν τράχηλον ἐξέρχεται.
Πύργος παρεκκλίνει αὐτῷ ὑψηλοτάτου πύργου.
Τὸν δεμητὸν περὶ τῶν Δαβὶδ ἔστιν
Εἰν Θαλπωθὶ περὶ τῶν πύργων τῶν ἀσμάτων,
Τῶν τροπικῶν περὶ αὐτῶν πολλὰ καὶ ἀλλοφύλων.
Σὺ δέ μοι τράχηλον αὐτῆς τῆς θείας ἐκκλησίας.
Τὸν μέγαν Παῖλον γίνωσκε, δέσποτα ἐστὶν φῶς,
Τὸν τὸν Χρυσὸν βασιλεῦσιν τῶν καβαλλῶν τῶν ἑλίων.
Καὶ κατ' ἐκείνους αἱ πῆλξες διδάσκει
Τῶν ἐν τῷ ἐξέρχεται τῶν ἀσμάτων,
Ἀπὸ τοῦ λόγου· γινώσκεις ἐκείνους χίλις.
Μὴ μὲν τι λόγον ἀπ' αὐτῆς, δέσποτα, τῶν χιλιῶν.
Ἐθὺς γὰρ ἐστὶ τῆς γράφης τῆς πολλοῦ λόγου,
Ὡς περὶ φῶς, ἐν τῷ ἐκείνους ἐστὶν πύργον

Ἰπὸ

Τελχάματα σε ὡς ἀρίστη τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπκα-
λύφθηται ἀπὸ Γαλααδ.

Ταῦτα γὰρ ὡς γυναικὶ καὶ παρρημιᾷ τῇ νόμφῃ.
Εἰ δ' ἀναγωγῶν παρρημιᾷ ἐρεβήτησι θέλῃς,
Ὡς χῶματα πιφύκασι τῆς νόμφῃς καὶ παρρημιᾷ,
Ἡ γὰρ ἐγκαλλωπίσματος τῆς θείας ἐκκλησίας,
Τὸ πλῆθος ἐνταῦς λαὸς τῆς ἐξ ἐθνῶν ἀρίστης.

Ὁ δόντις σε ὡς ἀρίστη τῶν κεκαρυμένων, αἱ ἀνα-
βάνουσι ἀπὸ τῆς λατρείας, αἱ παύσαι διδυμύουσαι, καὶ
ἀπκνέουσι οὐκ ἐστὶν ἐν αὐταῖς.

Ὁ δόντις δέ μοι γίνωσκει οὗτ' θείας διδασκαλίας,
Τῆς σε φωνίζουσαι ἡμῖν γραφῶν τῶν σιρασμῶν,
Τῆς ὡς φροντίζεις τῆς σαρκοῦς ἐκπαρκτομένων.
Διδυμοποιεῖς τὸ οὗτ' ἢ πάλιν ἐλόντι οὐκ ἐστὶν,
Ὡς καὶ ψυχῆς καὶ σώματος καλῶς κατηρητισμένων.

Ὡς παρρημιᾷ κῆρυκος χεῖλός σε, καὶ ἡ λαλιά σε
ὡρεῖα.

Εἰ τοῦτοις πάλιν ἐπαυγῇ τὰ χεῖλῃ μὲν τῇ νόμφῃ.
Σὺ δ' παρρημιᾷ γίνωσκει τῆς σιωπῆς τὸ μῆκος.
Τῶν δ' αὖ ὡρεῖα λαλιάν τ' κῆρυγμα τ' θείον.
Φοῖβε γὰρ σὺ κατὰ θῶκος τῆς σιωπῆς τῶν χεῖρων,
Μηδὲν λαλῶσαι πρὸς τὸν μηδὲν πρὸς τὸν λαλῶν.
Εἰ γὰρ θέλησθαι πρὸς τὸν λαλῶσαι, καὶ φωνῆσαι,
Τὸ κῆρυγμα τῆς σιωπῆς κῆρυγμὸς καὶ διδασκαλίας.

Μήτηρ ἤ τέταρτος περικλυτὸς ἀγάπη.
 Τάκτωις ἡκται αὐτῆς τῶν λόγων ὁ νομφίος,
 Πρὸς ἑπαίον ἐχέει καλῶς αὐτῆς, λέγων.

Ἰδὲ, εἰ καλὴ ἡ πλοῖον με. ἰδὲ, εἰ καλὴ.

Καλὴ γὰρ οὕτως πέφυκας, Φησι, καὶ μὲν πλοῖον,
 Πάσας σωθῆναι ψυχὰς πᾶς τῶν ἀνθρώπων.
 Εἰς ἑπαίον βεληθεὶς αὐτῶν καὶ ἔτι μέγας
 Φησὶ πως ἄλλος πρὸς αὐτῶν, ἔχων τὴν ἐκκλησίαν.

Οἱ ὀφθαλμοί σου περὶ τῆς

Ἰσπερ ἐν σώματι βροτῶν πολλὰ τυγχάνει μύση.
 Πόδες, καὶ χεῖρες, καὶ μαῖοι, καὶ στήθη, ἐκκλίσας.
 Οὕτω καὶ σῶμα σου περὶ τῆς θείας ἐκκλησίας,
 Οὐ πρὶς τυγχάνει κεφαλὴ χεῖρες, ὁ καὶ νομφίος,
 Καὶ χεῖρες καὶ χεῖρες, καὶ πόδες, ἐκκλίσας,
 Ὄμματα τι, καὶ τρεῖς χεῖρες, ἐδόντας τι, καὶ τρεῖς.
 Τῶν γὰρ πάντων τῶν μερῶν καὶ τῶν μελῶν τὸ καλὸν.
 Θείων τῆς νόμφης ἐπαίον χεῖρες, ὁ καὶ νομφίος,
 Εἰς ὀφθαλμοῖν ἀπὸ τῆς πᾶσι συμπαθείας.
 Σὺ δ' ὀφθαλμοῖς ἐνίστηναι τῆς θείας ἐκκλησίας
 Τὸ σύνταγμα τῶν πνευματῶν τῶν ἐξυδρευμένων.
 Θείων ἡ πύτης ἐπαίον σου ὀφθαλμοῖς σου ἐνδόν.
 Φησὶ καὶ πύτης αὐτῶν καὶ εἰς αὐτῶν ἐκκλίσας.

Εἰς τῆς πνευματικῆς σου.

Τὰς ὀφθαλμοῖς σου γὰρ φησὶ, ἐπὶ τῶν σου ἐξῆς.
 Οἱ γὰρ ἐν τῇ πνευματικῇ ἐκκλησίᾳ.

Τελεία

Ἐστὶ μὲν γὰρ καὶ Λίβανος σπένδεις ἡλιασμοί, ὅς
 οὐ τοῦ μέμνηται Δαβὶδ ὁ ψαλμευγρᾶς, λέγων.
 Ὡς Φοῖνιξ ἐξαστήσεται δικαίᾳ ἐν κυρῶ.
 Καὶ παλὴν ἡστέται καλῶς ὡς δένδρον ἡ Λιβάνος.
 Ἐστὶ καὶ πάλιν Λίβανος δασύβλητος ἐν πύσι,
 ὅς περ ἐπιυχεται Δαβὶδ πᾶς κισρὺς σωτηριώδης.
 Στύλεις ἡ σύ μοι εἴησιν ἡ βάσις ἡ Φορεῖς,
 Τὴς δασύλεις ἀληθῶς καὶ ὅσων παροφητικῆς ἔλως,
 Οἱ πινες ὑπερέλκων Χρυσὴ πύλιν ἐκκλησίαν,
 Καὶ πύλιν ἀράπην ἡνδρῶν, ἡ γὰρ πύλιν ζωτηρίαν
 Τῶν ἀνθρωπίνων δηλαδὴ ψυχῶν τῶν ἀποσπομένων.
 Ταῦτα μὲν ἔν λευκῇ ληκνὶ ἐξ αὐτῆς ἡ νύμφης.
 Εἶτα παροφῆται ψυχαῖς ἀπαισῶν τῶν ἀνθρωπίνων
 Ὡς πῆλθον τῶν κρημνῶν σκαυδαίων καὶ χορεύον.
 Καὶ τὸν νυμφίον καπνῶν αὐτῆς σπυλινωμένον.
 Φησὶ γὰρ ἡ τῶ παρὲς αὐτῆς ὕψι ἡδονῆς ἡ νύμφη.

Ἐξίληται, καὶ ἰδεῖν θυγατέρες Σιών ἐν ταῖς βασιλεῖς
 Σολομών. ἐν τῇ ἐσφάνῃ ἥ ἐστφάινωσιν αὐτὴν ἡ
 μήτηρ αὐτῆς, καὶ ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτῆς, καὶ ἐν
 ἡμέρᾳ ἐκφρεσύντης καρδίας αὐτῆς.

Ὡς θυγατέρες τῆς Σιών φησὶν ἡ νύμφη πάλιν,
 Ἐπεὶ περ ἐγὼ γὰρ πᾶσι ὅσοις μιμησιμὴ
 Γίνομαι καὶ προκίπταται φορεῖς ὅς νυμφίος,
 Θέλω καὶ πᾶσις ἐκφυγῶν ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ βίου,
 Καὶ καθάρους ἐν ἑμῇ ἀσπὶ παροφῆσιν τὸν νυμφίον,
 Περικλόμενοι ἐσφάινον ἐκ λίσων σπασμένοι,
 Ἐν ᾧ περ ἐστφάινωσιν αὐτὴν ἡ μήτηρ τῶν,
 Σήμερον μετῆς τινέων ἐμὲ πύλιν ἐκκλησίαν.

Τ

Μήτηρ

Ως μάλλον ἰσχυρότεροι τὴν πρὸς τοὺς εὐμήθευς.
 Σὺ δέ μοι φέρεται πρὸς τὴν ταύτην ἀκρόασι.
 Κλήη τυγχάνει Σαλομών ὁ τῶν σμαμάτων παῖς.
 Ἐξήκοντα ἢ διωαπὶ περικυκλῆτης ταύτης,
 Οὕτως αὐτοὶ πεφύκασι οἱ παῖδες σισαμῶν.
 Ἐξήκοντα ἢ λίγινται τῶν λέγων τῶν ἀσμάτων.
 Οἱ πικρὲς ἐν πρὸς διωαπὶ τῇ χαλκῇ τῇ θείᾳ
 Βαθμὸς ἐκτελέσας πολλὰς καὶ πολλὰς τῶν δαμῶν.
 Τῶν ἐν νύκτι τὸν πόλεμον ἐκτείναν κατ' ἀνθρώπων,
 Ὡς αὖτε ἐκτείναν πρὸς αὐτῶν ῥομφαίας μορὸν φέρον,
 Τὰς μὲν πρὸς πόλεμον καλῶς ἐκτελέσας ἀσμάτων.
 Ἐκείνη γὰρ ἀσπίδα παῖς τῷ ἑαυτοῦ σημείῳ,
 Ὡς πρὸς ῥομφαίας δίσκον ἡγεμονίαν.
 Πρὸς τὰς δεξιὰς ἀντίσταν καὶ πρὸς τὰς ἐξουσίας.
 Τὰς κορυφὰς τῶν Σατάν τῶν σκῆδων τὸν προσέτιν.
 Ταῦτα μὲν οὕτως παρ' ἡμῶν αἰς διωαπὶν ἡλὲν.
 Εἰ δὲ ἴσως καὶ συνταξὴν ὁ λέγων ὁ προσβαίνει.
 Μὴ τ' ὁρῶμεν, δίσκον, μὴ τὸ δυσχερὲς.
 Οὕτως γὰρ ἔχεται τὰ πολλὰ τῶν προσφητικῶν.
 Φέροι λοιπὸν ἰσχυρότεροι τῶν ἐφεξῆς ἀσμάτων.

Φορεῖν ἐπίσταν ἑαυτῶν ὁ βασιλεὺς Σαλομών δὸς
 ξύλων τῷ Λιβάν. οὕτως αὐτὸς ἐπισησὶ ἀργυρῶν,
 καὶ τὸ ἀνακλινεῖ αὐτὸς χρυσῶν. Πιβάσας αὐτὸς
 ποφύρας, οὕτως αὐτὸς λιθότροπον ἀγαπῶν δὸς
 θυγατέρας ἱεροσολῶν θυγατέρας Σιών.

Ὁ λέγων ὁ προσέτιν τῶν μέλων τῶν ἀσμάτων
 τῶν ἐξ ἐθνῶν αἰνέσκει παρ' αὐτοῖς ἐκκλησίας.
 Ὁ βασιλεὺς γὰρ Σαλομών ταῦτα ἐν ὁ νυκτὶ.
 Ὁ ἐν ἡμέρᾳ τῶν ἐθνῶν τῶν ἀντιστάσεων παλιν.

Επ

Τῆς αὐτῆς ἡ ἀναβαίνουσα δότ' τῆς ἐρήμης ὡς ἐπὶ λήχῃ
καπνῷ, πτόμασιν αὖθις σμύρνας καὶ λίβανος δότ'
καὶ τῶν κρηρῶν μυρρίνῃ.

Ταῦται τοι γάρ τε λέγουσι οἱ φίλοι πρὸς ἀλλήλους.
Οἱ τῶν ῥηματῶν ὁ σκοπὸς ἔστι· ὡς ἄρα·
Ἡ νύμφη γὰρ ἔξω πρὸς τὴν δόξιν ἔστι·
Τῇ πίστι, τῇ πραύτητι, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ.
Ἐπὶ ὧν καὶ πρὸς δόξιν ἄλλο μετίβησεν·
Νηστίας ἀνδρῶν πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ πρὸς τὴν
καὶ τὴν μορφὴν ἡδονῶν καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν
Οἱ φίλοι καταπαύσονται τῆς πρᾶξιν καὶ τὴν
καὶ πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
Περὶ τῆς νύμφης θέλωσι πρὸς τὴν ἀρετὴν
Τῆς αὐτῆς λέγουσι, ἔστι ἡ πρὸς τῆς ἐρήμης
Πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
Σμύρνας ὁμοῦ καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
Πᾶσι ψυχῇ γὰρ θέλωσι λίβανος πλεονεξίᾳ,
Ἡ γὰρ πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
Αἱ μὴ πρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
καὶ σμύρνας δὴν ἡ πρᾶξιν καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
Οὐκ ἄλλαν γίνεταί περὶ λίβανος· τὴν πρᾶξιν.

Ἰδοὺ κλήν· ὁ Σολομών· ἡ ἐκκλησία· ὁ δὲ
καὶ αὐτῆς δότ' ὁμοῦ καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν
καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν

Οἱ φίλοι ταῦτα λέγουσι δὴν πρὸς τὴν πρᾶξιν,
Το καὶ· ὁ φησὶν τὴν κλήν καὶ τὴν πρᾶξιν.

Επεί δ' ἔτι σὺ ἰγνώσκῃς μηδὲν Πηλεΐδης,
Παρήλθῃς αὖτις ἀπ' αὐτοῦ. Φησὶν, ἔξαπρὸς αὐτῷ.

Ὡς μακρὸν ὅτι παρήλθῃς ἀπ' αὐτοῦ ὥς ἂν εὖρον δὲ
ἡρώπησιν ἡ ψυχῇ μου.

Ὡς γὰρ παρήλθῃς γάρ φησι μακρὸν ἐκ τῶν ἀργέων,
Πιστεύσας τῷ λογισμῷ τὴν ἀκαταλήπτειαν
Τῶν πεπονημένων. Χρὲς δ' ἐξ ἡμετέρας λέγει
Εὖρον αὐτὸν ὡς ἀληθῶς ἐν τοῖς ἀκαταλήπτοις.
Ἡ φύσις γὰρ ἡ θείκη δ' λόγῳ καὶ νομίμῳ
Τὸ μὴ καταλαμβάνεσθαι καταλήπτες τυχαίῃ.

Ἐκράτησα αὐτὸν, ὃ ὅτι ἀφῆκεν αὐτὸν, ὥς ἂν εἰσέλ-
θαι αὐτὸν εἰς τὴν οἶκον τῆς μητρὸς μου, καὶ εἰς τὴν
συνάβην μου.

Ἐπείπερ ἀκαταλήπτοι αὐτὸν, φησὶν, ἐφῆκεν,
Ἐνδοὶ αὐτὸν ἐκράτησα καὶ μὴ ἐν τῇ καρδίᾳ,
Καὶ τῷ πατρὶ σπένναντο ἰγνώσκοντες τυχαίῃ.
Ἡ μὲν γὰρ οἶκον καὶ αὐτὴν καὶ μάστιγιν περιέειπε
Τὴν πάλαι· τυχαίῃ δὲ τὴν μάστιγιν Πάλλας,
Τὸ δὲ καὶ ἔπειτα· ἡ μὲν δ' ἐξέφοντο· ὡς οὖν.
Ἀλλὰ τὴν κρήνην περὶ τὴν νομίμην Πηλεΐδης
Πάλλας σὺν φίλῳ δυνάμει καὶ τῷ τοῖς πᾶσι λόγῳ.

Ὡς οὖν ὡς θυγατρὶς Γερμελῆς ἐν τῷ δυνά-
μει καὶ ἐν τῇ ἐχούσῃ δ' ἀρετῇ. ἐάν τι γινώσκῃ καὶ
ἐξυγνίσθῃ τὴν οἶκον ὥς ἂν θηλήσῃ.

Τὸ δὲ λόγῳ τὴν φησὶν· ὅτι πάλαι πρὸς ἡμετέρας.
Λόγῳ λοιπὸν σὺν ἐφῆκεν, ὡς δυνάμει, σπένναντο.

Τὸ

Ὡς ἀληθῶς ἐκτραγῶδει σὺν λόγῳς ἡ παρρησία.
 Ψυχὴ γὰρ πᾶσαι καθάρσας καὶ πᾶς ἀργίαις φησὶ,
 Καὶ τῶν αὐτῶν ἴσων ἐπέλθῃ τῶν ἀρρήτων,
 Μὴ νομίζω καπιθεῖν τὴν θηλικύς ὥσας.
 Ἐπεὶ γὰρ ὡς ἐζητησὶ εὐχὴν ἐν νυμφίον,
 Ἀκίστατον τί βέλτεται. Φησὶ γὰρ καὶ πάλιν.

Ἀναρήσμεν δὴ, καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλῃ, καὶ ἐν
 πῆς ἀρετῆς, καὶ ἐν τῇ παλατίαις. ζητήσω δὲ ἡρώ-
 ποιησὶ ἡ ψυχὴ μὲν. ἐζητησὶ αὐτὴν, καὶ εὐχὴν
 αὐτῇ.

Ἐξαρήσμεν. Φησὶ, καὶ ψηλαφῶσω τῶν,
 Καὶ πᾶσαι κατακλῶσμεν περικυκλώσω φύσιν,
 Ἡνὶ πλιν ἐπαυέμεσθαι ὁ λόγος τῶν ἀσμάτων,
 Καθάρσας εἶπεν ἀρετῶν πᾶς αἰὼς πετηγούρης.
 Ὡς γὰρ αἴσῃ δὲ, Φησὶ, πᾶς ἐζητησὶ σκάνει,
 Καὶ τῇ σκοπῇ ἐξελασσὼς πᾶς τῶν ἀργίαις φύσας
 Ἀπείσας ἐξηλάσσει μὲν πολλὰ τῶν πᾶσι,
 Ἐλπίσας καταλαβὼν αὐτὴν ἐν πῆς ἀργίαις,
 Ὅπως αὖ μάθω τις ἐστὶ, καὶ ποδαπὸς τογχανῆ,
 Καὶ πῶς ἐχθρὸν τὴν δόξαν, Ἐπὶ καταλήγει.
 Οἱ φυλακῆς τῆς πᾶσι Σιδὼν τῇ αἰσῇ τῆς
 Περικλῆσας εἶδον μὲν τὴν πάλιν, καὶ ζητήσας.
 Φησὶ γὰρ ἄσας καθάρσας ὥσας ἀφηναιμὲν.

Εὐρωσας μὲ οἱ περὶ τῆς, οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλῃ.
 Εἰπά, Φησὶ, ἡρώτῃσας πᾶς σὺν ἀργίαις πᾶσι.
 Μὴ δὲ ἡρώτῃσας ἡ ψυχὴ μὲν ἴδεται.

Ἡ λπὸν γὰρ αἰσῇ ἀληθῶς καὶ πῆς ἀργίαις εἶσας
 Καταλήγει καὶ ἀφηναιμὲν τὴν πόλιν καὶ νυμφίον.
 Εἰπά.

Τελὸς γὰρ τῆς θηρώσεως, ταῦτι τῆς ἀγρόλεως,
 ὧσπερ ἀλώπικας μικρὰς πρὸς δυσσηπίας
 Θηρεύσῃ, καὶ συναρᾶν, διαμήσῃ, ἐκρετῆσῃ
 Τὴν πᾶσαν λοιπὴν κλῆν δυνάμει τῶν δαιμόνων,
 Τὴν ἀνάσσει τὴν μέγιστον, τὴν λοιπὴν τὴν Φύσιν,
 ὅς ἐστι δὲ καὶ ἡμῶν ὡς λέων ἐν τῇ μαίδρᾳ.
 Τὸν κροκοπέπτερον Σαπῆν, ὃ ἐκίχον τὴν περὶ τῆς
 Τὴν ἀδὺν τὴν παλαίνουσαν τὸ γένος τοῦ Ζεφωδῆος,
 Τὸν ἔχοντα καὶ φέροντα τὸ κράτος ὃ ἦεν αὐτῷ,
 Τὸν ἐκκαυχώμενον λαβεῖν ὡς νοστίαν στυδίαν
 Τὴν οὐκ ἐμὴν ἐνύμνησεν, καὶ τῷ τὴν ἀφαρπίσῃ,
 ὧσπερ ὡς σαρδωπῆς καταπιφροσημένη
 Τὸν ἐξαλείφει φάσκειν τῆς ὕλης καὶ παλάσσης.
 Τὸν ἐν νεφέλῃσι λείποντα τὴν θρονον καθιδρύσῃ.
 Οὐ πρὸς χαλκῷ μὲν αἰὶν πάλαι, καὶ σιδηρῷ δ' ἢ
 ἔσθλῃ.

Ἐγκατα δ' ὡς φασὶ αὐτῷ σμυρίτης ἀλλ' ὅτι λυθῶ.
 Αὐτὸν τὸν ὅφιν τὸν δέν, τὸν γέροντα, τὸν μέγιστον,
 Καὶ πᾶσαν ἀλλὰ δυνάμει αὐτῷ τῶν ἐκαστίων,
 ἢ δυνάμει ὀνύμασι τῆς ὄντως δυναστείας
 ὧς ἀλώπικας μικρὰς, καὶ δολιχὰς τῇ Φύσιν.
 Τὰς γὰρ μικρὰς ἀλώπικας Φησὶ περὶ τῆς τῆς,
 ὧς βλαπτικὰς τὴν γένεσιν, φύσιν ἀνδραπῆς,
 Ἀμύλιν γὰρ ὡς ἀληθῶς πρὸς ἐπὶ μόνους.
 Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ τί φησὶ τὴν μὲν καὶ περὶ τὴν

Ἀδελφίδος μετὰ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῇ.

Ἰδὲ, φησὶ, ἐβλάβημεν ἀλλήλους ἐν περὶ τῆς
 Ἀλλ' ἐφ' ἧς ἐκδοσὶν ἡ γένεσι τῇ τυμφίᾳ.

Καὶ πάλιν ἐγὼ λέγω τὴν τὴν Παιδαμίαν.
 Ἐκείνη δ' αὖ ἀπὸ χερσὶ νομοθετοῦ Φώνη.
 Οἷον μὴ δούλῳ πρὸς ἐγγύῳ κινησάτω δογματίζεσθαι.
 Ἀλλ' ὅτι ζητοῖς ἐκείνην προβαίνει, καὶ ἀντιβαίνει, ἐπὶ πάσῃ.
 Τὰς Φωνὰς καὶ τὰς ἀντιφώνους ἀκούειν ἀποτρέφει.
 Καί ποτε δ' ἐν ἐκείνῃ ἐν αὐτῇ ποταμῶν ἐκείνην.
 Ἡ δὲ πρὸς γὰρ ποταμῶν, καὶ χροῖς οἱ πύχθυ.
 Ἀλλ' ἀκούσας τοὺς τῶν Φωνῶν ῥήματα,
 Ἀκούσας γὰρ διδασκῶν ἡ νύμφη τῶν νυμφῶν.

Διότι μοι τὸ ἐν σοὶ, καὶ ἀκούσας μοι τῆς Φωνῆς
 ὅτι ἡδὴ καὶ ἡ ὅλη σου ἡδὴ.

Μηκέτι μοι ποταμῶν, φησὶ καλὴ νύμφη,
 Διότι ποταμῶν καὶ ποταμῶν βίβλων,
 Ἀλλ' αἱ ἐξ οὗ τὸ βλάψαι σε, καὶ τῆς Φωνῆς ἀκούσας,
 Ἀκούσας μοι τὴν Φωνὴν, καὶ διδοῖς μοι τὴν ἡσυχίαν.
 Ἡ γὰρ ἡδὴ καὶ ποταμῶν, καὶ γλυκύτης,
 Ἡ δὲ Φωνὴ ποταμῶν, ἡμῶν ἐπὶ χροῖς.
 Κρίνεται νῦν σε βλάψαι οὐκ αἶσθησι.
 Πόρρωσι τὸ πύχθυ καὶ τὸ ἀκούσας.
 Οὐδὲ καὶ καὶ τὸ καλὸν τῆς σῆς ἡσυχίας,
 Καὶ τῆς Φωνῆς οἱ γλυκύτης αἰμῶνις διδοῖς.
 Ἡ καὶ τὴν ποταμῶν τῆς νύμφης οἱ νυμφῶν.
 Ὡς μὴ δὲ πύχθυ αἰσθησι εἰς τὴν Φωνὴν ἀκούσας.
 Πρὸς τοὺς ἀκούσας ποταμῶν τῶν ποταμῶν, καὶ λίαν.

Πόρρωσι ἡμῶν ἀντιφώνους μικροὺς ἀκούσας
 ἀντιφώνους, καὶ αἱ ἀντιφώνους ἡμῶν ἀκούσας.

Ὡς τῆς Φωνῆς καὶ Φωνῆς τῆς λόγῳ διδασκῶν.
 Ὡς ποταμῶν διδασκῶν! καὶ ποταμῶν διδασκῶν!

Τελὺ

Η' γῆ δ' αὖ * ἀπ' ἧλ' αὖ φύσις ἡ τῶν ἀνθρώπων,
 Καίρεός ἢ πίφκει λοιπὸν τιμῆς τῆς τῶν αὐτῶν.
 Εἰ βέλ' ἢ, κατασκάδουσι τιφάνες ἐξ ἀνέμων.
 Ἢ' τῶν ἀνθρώπων φύσις γὰρ, ἡ γὰρ ὁ λόγος εἶπεν.
 Εἰδὼλοῖς ὑποκλίσασαι καὶ παλαίῃ τὴν αὐχίνα,
 Εἰδὼς δὲ αἶψα δρετῶν, τῶν γὰρ αὐτῶν ἐφ',
 Τῶ δριμυτάτῃ καὶ σφοδρῇ χιμῶνι τῶ τῆς πλάτης
 Κρυσαλλιδόσης, καὶ χιμῶνι ἐσαπιδιδόσης.
 Τίς γὰρ ὑπάρχει τῇ τῆς πλάτης σκαπτιμῶσι
 Τηρεῖν ἐξομολόγησι, φυλάτῃσι (ωφροσύνην,
 Ε' γκαρτίαν ἀπαρτίαν, φιλήν θυμαροσύνην,
 Ἀλλ' ἡ δὲ πᾶντως ἐνέησεν ἡ γῆ, λοιπὸν ἀνάσσει.
 Καὶ παρῶσιν ἐξ δρετῶν τιφάνες οὐ κατακλίσαι.
 Μάρτυς γὰρ αἱ ἐν ἀνέμοις ὑπάρχοντες τῶν ἀνέμων
 Ο' πρίδρομος τῆς χαρτῆς λέγων, μεταπύπτει,
 Ο' οἱ πολλὰς ἐβάρησεν ἡ γῆ τῶν ἑβερῶν,
 Ἰδὼν αὐτῶν ἀνέμων τῆς ἐξομολόγησι,
 Τῶν γὰρ εἴρηκε σιφῶς ὁ λόγος τῶν ἀσμάτων.

Φωνὴ τρυγόνος ἡ κώδι ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Πρίδρομος ἔτ' ἐπίφκει Φωνὴ ἢ βρωτῶν,
 Στερεθῶ τρυγόνι διζῶνι παρκαταίσι τῶ λόγῳ.
 Ἀλλὰ πρυβίβηκε μικρὸν τῆς πρυβίβηκε λόγους.

Η' σπηλὴ ἐξέλειπε δὲ ὁ δεινὸς αὐτῆς. αἱ ἀμπί-
 λοι κυπρίστει ἰδωκοῖς ὁσμήσι.

Τῶν τρυγόνων τῆς πίφκει τῆς πρυβίβηκε.
 Σικελί γὰρ αὐτῆς τῆς πρυβίβηκε τῶν ἀνθρώπων,
 Ο' λωί.

Οὐδέπω εἴ' εἰσὴλῆλθεν ἐν τῷ ἔχειβέλῳ,
 Ἀλλ' ἐξῆλθεν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν πόντων,
 Διὰ θυρεῶν ἐσώθη καὶ θελῶν πρὸς ἀκούπην.
 Σὺ δέ μοι πῶς γίνωσκε τὸν νόμον τὸν ἐργασίαν,
 Ἰδὼν ἐμὸν πᾶσι τῶν σκιά καὶ πάλαι τῶν ἀνθρώπων.
 Θυρεῶν δὲ καὶ δίκτυα, τῶν ποσὶν τῶν ὀφθαλμῶν.
 Καὶ γὰρ πρὸς τῆς σπέρματος τοῦ θεοῦ ἀνθρώπων λίγαν
 Πολυμερῶς ἐλάλησε καὶ πάντων πολυτρόπως.
 Ἀλλ' ὅπερ λέγεται καὶ εἰρημὸν ἢ νόμον σκοπεῖται.

Ἀπελθὼν ἐκ τῶν ἀδελφιδῶν μου, καὶ λίγαν μοι ἀνά-
 στα, ἐλθὼν πάλαι μοι. καλὴ μου. πρὸς τῶν μου.

Εἴπα, Φησιν, ἐλθὼν ἐν λόγῳ καὶ ἐν μὲν.
 Ὅτι πρὸς ποσὶν χροῶν καὶ ὡς ὅτι ἐν θυρεῶν,
 Τὸ μοι πρῶτον εἰρημὸν ἐσώθη πρὸς ἀκούπην.
 Αἰσθηθὶ τοῦ πάλαι καὶ τῆς πάλαι, καὶ τοῦ σκίπτου.
 Καὶ πρὸς τῶν μου καὶ πρῶτον, καὶ γίνω μοι πάλαι.
 Εἴπα Φησιν, ἐξῆλθὼν μοι καὶ πρὸς τῶν ἀλλοις.

Ἰδὼν ὁ χροῶν παρῆλθεν. ὁ ἕως ἀπῆλθεν, ἐπρὸς
 γῆ ἐν αὐτῇ. τοῦ αὐτοῦ ὡς γῆ ἐν τῇ γῇ. καρὸς τῆς το-
 μῆς ἐφῆκεν.

Ὅτι Φησιν, κατήγγειλε τῶν φύσιν τῶν δαιμόνων,
 Τῶν ἀπὸ κεφαλῶν αὐτοῦ τῶν φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ δειξάσαν αὐτοῦ τὸν ποσὶν καὶ πάλαι.
 Εἰπὼν ἐπὶ τῶν χροῶν ὁ τῆς ἀπῆλθεν,
 Καὶ πρὸς δὲ τῶν ἕως ἀπῆλθεν. ἀπῆλθεν,
 Καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ τῆς ἀλλοις ἐστὶν,

ἢ γῆ

Μετὰ τὸ τῶν ἑφῆστο κακῶν ἔργων.
 Οἱ παρὰ νείκεα λόγους ὁ τῶν ἀσμάτων
 Τὰ πρὸς τὰν θρωπίσιν ἔχει θανάτου λόγους,
 Διὸς εἰλκεσσι ψυχὰς ἐν σκοτὶ καθήμενας,
 Δαίμονας ἐλκεσσι καὶ λυγρὰ καὶ μύσους τῇ κελεύσει.
 Τῶν δὲ πρὸς ἐκείνους καὶ κλέμνας, καὶ πάλιν βανδὸς λέγει.
 Θανάτου γὰρ ἔχει ὁ Χρῆστος, καὶ δαίμονας ἐλαύνει,
 Τῶν λόγων μὲν ἐξυμνωτῆς ὅλης ἱστορίας,
 Εὐλαβίας καὶ μετῴρας, ἑμᾶλλον λιγυρίας.
 Ἐπειὰ τὸ Φησὶν ἔξῃς ἡ νύμφη σκόπησεν.

Οἱμοίς ἐστιν ἀδελφιδὸς μετὰ τοῦ δορκάδι, ἡ νεκρὴ
 ἐλαφὶς, ὅτι τὰ ἔργα βασιλῆος.

Σχιδὸν τὸν τῆς πίφυκε τὸ πρὸς τὴν ἀρετήν.
 Κεῖν τὸν γὰρ δεδωκεν τὸν λόγον καὶ νύμφος,
 Τὸν δαίμονας ἐλαύνει καὶ κατὰ τὴν ἀρετήν.
 Νεκρὸς δὲ αὐτὸν παρῆλθεν ἐλαφὶς ἡ παρῆλθεν,
 Ὡς δὴ τὸν ἀναλίσκοντα πῶς φύσιν τῶν δαίμονων,
 Ὡς τὸν τῶν ἐφῆστο ἡ νεκρὸς, ἀλλ' ἡ νεκρὸς ἐκείνη,
 Ἡ πρὸς τὸν ἔργον ἑ βασιλῆος ἐκείνη κατὰ τὴν ἀρετήν.
 Ἡ δὲ δορκὰς σὺν τῶν βλεπόντων σμῆνι.
 Οὕτως γὰρ βλέπειν πίφυκεν ἀπέναντι τῶν καρδιῶν.
 Ἀλλ' ἰδὼμεν καὶ τὸ Φησὶν λόγους περὶ τῶν.

Ἰδὼμεν τὸν ἑσθλὸν ὅπως τῶν πρὸς τὴν ἀρετήν, ἀπέναντι
 κατὰ τὴν ἀρετήν, ἐκείνων δὲ τῶν διπλῶν.

Ἰδὼμεν τὸν ἑσθλὸν ὅπως τῶν πρὸς τὴν ἀρετήν,
 Οἱ κατὰ τὴν ἀρετήν, ἐκείνων δὲ τῶν διπλῶν.

Οὐδέπω

Μηδὲ ποτὶ πωλήσειδάμ, λαμπρύνει μὲ πάλιν,
 Καὶ τὴν ἡμέλιν αὐξάνοντες ἀγαπῶντες τὸν λόγον,
 Μίχρεις ἀν' ἱλὺν με καλῶν ἰργασσοῦναι τις τρέπεις,
 Καὶ μίχρεις ἀν' ἑκπληρωτῇ θήλημα τοῦ τυμφίου.
 Τῷ π' δ' ἐπὶ τὸ θήλημα κη μόνι ἔρυμφιν,
 Τοῦ θήλοντος τῷ σώζοντι πάντας ἀνθρώπους ὄντως,
 Τὸ καθ' ἑαυτὸν με ποταπῶς ἐξήλωνται Φωκῶναι.
 Ἀλλ' αὐτὸς θωρήσασθαι τὰ κατ' εἰρημὸν ἔργον

Φωνὴ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Τοσῦν ἀκατάληπτον ὄντως ἐπὶ τὸ θῆλον,
 Οὐ καὶ πῶσιν ἀρετὰς τῆς κατὰ θῆλον μόνι,
 Καὶ ὑψωτῇ πρὸς ἑρμῆς τις ἐκαίτης τρέπεις,
 Καὶ τὸν ὄντι συντηγὺς θῆλον καὶ κατὰ τῆς,
 Ἐς τὸν τυγχάνει πῶρῳ τῆς θῆλης ἐπίσης.
 Ἰδὼ γὰρ ἡ πρὸς ὑμῶν, καὶ φημί σοι πρὸς ὑψωτῇ
 Καὶ πρὸς τῶν συντηγὺς ἐκείναι ἔρυμφιν.
 Φωκῶναι πύτυν ἰόντων τῶν πρὸς φημὶ πρὸς ῥήσας,
 Τὰς τῶν ἔργον αἰρῶσιν ἀρρήτως πρὸς ῥήσας.
 Εἴπα καὶ τὴν φησιν ἐξ ἑκείνου σκοπεῖται.

Ἰδὼ οὐτῶν ἡμῶν πρὸς τὸν πρὸς ῥήσας, ἀδελφὸν μου.
 Πῶς τὸν βενέ.

Εἴπα καὶ πρὸς τῆς Φωκῆς ἀκῶσιν ἔρυμφιν,
 Οὐ πρὸς φησιν, τὴν ἑχέτω πῶρῳ τὸν πρὸς ῥήσας.
 Καλῶς ἐφιλοσόφῃται ἡ καθ' ἑαυτὸν παρὰ τὸν.
 Καὶ γὰρ τὴν λόγον ἔργον πρὸς τῆς εἰς γῆν καθ' ἑαυτὸν
 Προφῆταις ἐξ ἀπορίας πρὸς ῥήσας ἐκείναι
 Ἰδὼ πρὸς ἀνθρώπους καθ' ἑαυτὸν καὶ αἰρῶσιν τὴν θῆλον.
 R 3 Met

Εὐάνυμος αὐτὰ ἔπει τὴν καφαλὴν μου· καὶ ἡ δε-
ξιὰ αὐτοῦ περιελήψατό με.

Ἡ τῶν ἀσμάτων δυνάμει τότε καταπνεύσῃ με,
Ἰδὼ γὰρ βίβλ. γίνεσθαι χεῖρ τῇ ἐπ' ἐξέτα,
Ἡ πρὸ μικρῆ τῇ θαυμαστῇ καταπνεύσῃσι βίβλ.
Ὡς ἡ Παῦλ' ἀπὸ τῆς ψυχῆ καλῶς τραυτίσῃ.
Καὶ κῆρ. γὰρ θύεσθαι πρὸς ἐξ ἀπιστίας,
Καὶ ζωοποιεῖσθαι πρὸς Χρυσὸν τὸν λόγον καὶ σωτῆρα,
Εὐδὸς πρὸς ἰδίῃ τῇ μακροῦ καὶ πλάτῃ βιβυομῆα
Παρεῖδ' ὁ θῆν' ἀπὸ πλάτῃ. ἔξ ἀπιστίας
Εἰς τὴν ζωοποιεῖσθαι πρὸς ψυχῆς τῆς ἀπὸ καταπνεύσῃσι
Τῇ λογῇ καὶ κηρύγματι. καὶ τῆς διδασκαλίας.
Ταῦτα μὲν ἔτι εἰς ἐκαστὴν αἰσθάνομαι, σιφφίφει.
Σὺ ἡ μηδέποτε ἀπὸ καταπνεύσῃσι ἡ νύμφη λίγῃ.
Ὡς αὖτε καὶ εὐάνυμος αὐτὰ τῇ καφαλῇ μου,
Ἡ τότε δι' αὐτῆς δεξιᾶ καὶ περιελήψατό με.
Τρέψας γὰρ βίβλ' ἐκαστὴν καὶ πνεύματι λόγῳ
Ὁ λόγος ἐκαστὴν αὐτῶν ἐκαστὴν αἰσθάνομαι.
Ἀλλὰ καὶ εἰς τῶν ἐξ ἑσῶν ἀσμάτων ἐκαστὴν αἰσθάνομαι.
Ἀντιβολῶ γὰρ καθ' ἑξῆς καὶ πάλιν οὖν ἀγγέλλω.

Ἐν τῇ ἐκαστῇ θυσίᾳ ἡ ἐκαστὴν ἐκαστὴν αἰσθάνομαι.
Μετὰ καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι. καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι.
Μετὰ καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι. καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι.

Ἀλλὰ καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι. καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι.
Μετὰ καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι. καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι.
Μετὰ καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι. καὶ ἐκαστὴν αἰσθάνομαι.

Μετὰ

Ὡς πρὶ μοι πρὶν χροσὶ ἄρτι διδόντες μύρα,
 Τὰ πικρὰ δόποτέρη καὶ δυσώδεις ἀμαρτίας,
 Ὡς ἂν μηκέτι πάλαν θῶ καὶ περικλίνω πάλιν.
 Σὺ δ' ἰδέσθαι ἐπέστησεν καὶ μύρα τὰ τῶν Φίλων.
 Ἀλλ' ἐπὶ πάλιν λιπερεῖ τις μέλοις σιβασιδωαί.
 Πότε μὲν γὰρ πρὸς σμιλῆϊ τις Φίλος ὡς περ νύμφῃ
 Ἡ παρ' ἑνὶ καὶ ψυχῇ καὶ νυμφόσολι μύθη.
 Πότε δ' ὡς κλίνῃ χρυσουγῆς, ποτὶ δ' ὡς θεῶν θρόνος.
 Καὶ γάρ ὡς ἔτιως ἐν ψυχῇ μετὰ καὶ παρ' αὐτῇ
 Νυκὶ μὲν ἀνακλινέται Χρυσὸς ὁ καὶ νυμφίῳ,
 Νυκὶ δ' καὶ περὶ πατὴρ, καὶ καὶ ἡ παῖδας.
 Ἀπὸν δ' ἐν τῶν πνέουκεν ὁ σιβασιμὸς τῶν μῆλων.
 Ποθὲν καὶ φλέγειται καλῶς ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ,
 Ὅτις καὶ μέλοι λέγειται φανὲν ἐκ τῷ δρυμονίῳ,
 Καὶ θείλῃ τὴν γυναικαὶ πάντα πῦσι τὰ πέντε,
 Ὡς περ καὶ ἐν ἡνὶ ζυμπεπτα πρὸς σκείνοι,
 Νύμφῃ, καὶ θρόνῳ, Ἐρωμένη, καὶ πάλιν καπνίστα.
 Εἶπε Φηπὶ πρὸς αὐτὴν αὐτὴν ἀγγέλως πῶς αἰτία
 Τῆς τῷ ἀκλήστως αὐτῆς τῆς πωτιχῆς πρὸς τῇ πν.

Ὅπ πρὸς μὲν ἀράπης ἐγώ.

Ἐγώ, φηπὶ ἐκδυσαπῶ πῶς ὑμῖν πρὸς χάριν,
 Πῶς ἐγὼν ὅλως με καλῶς ἐν μέλοις σιβασιδωαί,
 Ὅπ τῷ βέλῃ πρὸς αὐτῇ τῷ ἀράπης τῷ πν.
 Ἀράπῃ πῶς ὑμῖν πρὸς ἀναρχον πατρία,
 Καὶ βέλῃ ὄντως ἐκλυκνὸν τῇ λόγον καὶ νυμφίον.
 Τῷ πρὸς πῶς ὑμῖν πρὸς αὐτῇ τῷ αὐτῇ πρὸς αὐτῇ.
 Ἀλλὰ πρὸς αὐτῇ τῷ νυμφῇ πάλιν λέγεις,
 Λίγα καὶ τὰ πρὸς αὐτῇ, ὡς καθ' εἰρημὸν εἰρήσῃ.

Ὅπιν ἢ φλόξ τῶν πῦρα καὶ σφοδρά κατὰ φλογίμι.
 Ἀλλ' ἰδὲ νῦν ἐκείθι παρὰ πύργου, καὶ χαίρου,
 Καὶ τὴν φλογίμην ἐξεφυγεν τὸν τῶν πῦρα τηλοῦν,
 Καὶ μελετῶ τὰς ἐν τοιαύταις ἀπάσιν ἔκκευς.
 Ὅπιν ὁ γλυκύτατος ὁ λόγος καὶ νυμφίος.
 Κατακλιθεὶς ἐν αὐτῷ τῆς πέφυκτο θείας,
 Ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πύργου τῶν φλόγων.
 Ταῦτα ἐν ἑσπέρῳ αὐτῇ ἔτις ἐγκατακλιθεὶς.
 Παρεκαλώ ἡ κατὰ τὴν οὐρανὸν φίλος ὁ νυμφίος.
 Ἐπὶ περικλυτῇ καὶ δαμασκίᾳ περὶ τὴν καλὴν νυμφίον.
 Φησὶ γὰρ ὅτι περὶ αὐτῶν, ἐλάλει μοι σκοπητοί.

Εἰσπαράγει με εἰς εἰρήνην τοῦ ὄντος ταῖς αἰσιν ἀράπῳ.

Φησὶ, διψῶ τὴν περικλυτὴν τὴν ὡς περὶ τὴν νυμφίον,
 Τὸν βότρυον λέγων τῆς ζωῆς πὴν πέφυκεν τὸν θεόν,
 Τὸν γλυκύτατον ὁ λόγος καὶ νυμφίος.
 Καὶ τὴν εἰσπαράγει καὶ με περὶ εἰρήνης τῆς,
 Ὡς ἐν ἰδέσθῃ κατὰ τὴν οὐρανὸν καὶ τὸν νυμφίον.
 Τὸ ζωπύρετον αὐτῆς ἡμετέρας τῆς περὶ αὐτὴν ἀράπῳ.
 Ἐπὶ τὴν πάλιν δυσωπῶ τυχὴν τῶν μετὰ τὴν οὐρανὸν.
 Ταῦτα γὰρ λέγων περὶ αὐτῶν, τὴν περὶ οὐρανὸν ἀγγέλλει.

Στηρίζατέ με ἐν μέντοι, ἡμετέρας με ἐν μή-
 λους.

Ἐπὶ, Φησὶ, ἡμετέρας ἐν τῇ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν
 Ὁ γὰρ βότρυς, ὁ φοβερός, ὁ καλὸς νυμφίος.
 Στηρίζατέ με πάλιν ὑμεῖς οἱ τῶν φίλων
 Πρὸς τὴν ἀράπῳ τῇ αὐτῇ ἐλάλει καὶ νυμφίον.

Ὡς περὶ

Τὴν εὖσση αἵματι μὲν τὴν ὑδαρώδη πίμπη.
 Καί τιν' ἔστι ἀντίθετος κοινὸς αὖτ' ὡσηρίαι,
 Τὰς πρὶν παλαιοῖσι βλυσσάμεναι ἔργα καὶ σὺν τῇ.
 Ὡς ἀγαθὴ τὴν φρονήσει τῆς καθαρῆς παρρησίας.
 Σοφῶς γὰρ εἰρήνη αὐτὴν τυγχάνει οὐκ ἀλλοτρίαν.
 Πάση μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς ψυχῇ τις ἀνθρωπίνῃ.
 Καὶ δὲ ταῖς ὑπεροχῇ καὶ εἰς ἀγλαίας φησὶν,
 Ἀ' θ' ὅτι καὶ μέγαν γίνεταί καὶ κρίνοι οὐκ ὡσαύτως.
 Τὸν γινώσκον καὶ τρέφουσιν βοτάνῃ γὰρ καὶ τρέφει,
 Ἀλλ' ἵαυ τὴν λαμπρότητα τῇ καλλίᾳ τῆς ἰδέας.
 Οὐδὲ γὰρ χρεῖζ' ἐπὶ κμῶν ὁ γινώσκων κερδαίνειν,
 Ὡς πᾶσι φησὶν ὁ ψαλμῶδες πρὸς τὴν αὐτὴν νυμφίον,
 Ὅ μῆλον ἐν τοῖς γηγεῖσι δὸς ἔσθ' οὐρανὸν αἰ
 Τὰς τρεῖς καὶ πρῶτος ἐν ἡμῖν αἰσθησὶς ἐκδ' φρασίῃ,
 Τὴν ὅρασιν, τὴν ὅσφρησιν, καὶ μάλιστα τὴν γνῶσιν.
 Ὡς γὰρ γὰρ εἰς ὅρασιν ὡς ἀληθῶς τυγχάνει,
 Ὅ πάντων ἀραιότερα τῶν γηγεῖων διασώτῃς.
 Καὶ αὖτ' ἐρωτᾷ εἰς αὐτὴν ἐργάζεται φωστῆρας.
 Ἡ δὲ πρὸς τὴν ὅσφρησιν ὡς ἀρχὴν μύρα πάλαι,
 Τὸ μέγεθος καὶ τὸ πῶγον ὅτι κατεβαίνει μύρον.
 Τοῦ δ' ἀβραάμ αὐτὴς ἐστὶν ὁ καθαρὸς νυμφίος.
 Γλυκύτατος γὰρ πύρκα καὶ μάλιστα πρὸς γνῶσιν,
 Ὡς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθεῖα διδὸς πῆς γλυκερίας.
 Ὅ τρώγων γὰρ φησὶν αὐτὴς, σῶμα πύμον ἀξίως,
 Αὐτὴς κερδοῖσι τὴν ζωὴν ὄντως τὴν αἰωνίαν.
 Ἀρκῶσι ταῦτα τῇ σκοπῇ καὶ λόγῳ τῇ ἔργῳ.

Ὑπο τὴν σκιά αὐτῇ ἐπιβύμῃσαι, καὶ
 ὁ καρπὸς αὐτῇ γλυκύς ἐν τῇ λαρυγίᾳ μὲν.

Τέτα, Φησὶ, ἔργου καὶ ζωοφόρου μύρον
 Πολλὰ μὲν ἐπιβύμῃσαι πᾶσι τὴν σκιά πρὸς δόξαν.

R

Ο' πᾶσι

Ὡς νεῖνον ἀνὰ μέσον ἀκαθῶν, ὥτως ἀδελφεῖ μου
αἰτὰ μέσον τῶν θυγατέρων.

Ὁρθῶς, Φησιν, ἐλάληκας πρὶ σκυτῆς ὡ νόμῳ.
Ὅτις γὰρ μέσον τῶν ψυχῶν τῶν δῆθεν θυγατέρων,
Τῶν ἐν μερμαῖς πατρὶν συγκαταπιναμένων,
Σὺ μόνη νῦν ἐξέληθης ὡς περ ἡδύπνην ἐξοδόν.
Καλεῖς ἡ γούττω ἀδελφεῖ ὁ λόγος καὶ νυμφίον.
Ὡς ἐκ πολλῶν πᾶσαι καλῶς τὸ θέλημα τὸ θεῖον.
Ὁ λόγος γὰρ αὐτῆς ἐστὶν ἐς τὰς διάσφαλλους,
Ἐκείνης ἐχθρὰ ἀδελφῆς, καὶ συγγενεῖς, καὶ φίλους,
Τὰς πληρωτὲς τῶν πετρῶν ἐκείνης καλῶςμάτων.
Τῶν ὡς ἡκιστὶ λοιπὴν ἡ νυμφὴ τῶν ἐπαύων,
Ἀντιπαυρά (εἰ) λοιπὸν ἐπαύεις τῇ νυμφίῳ.
Λέγει γὰρ λέγεισιν αὐτῆς τὰς πρὸς τὴν διασπίττω.

Ὡς μῆλεν ἐν τῆς ξυλοῖς ὁ θρημῖ, ὥτως ἀδελφεῖ.
δὶς μὲν ἀνὰ μέσον τῶν ἡῶν.

Ὁ σπέρ. Φησιν, ἐστὶ θυγαῖς ἀπάσης τῶν ἀνθρώπων,
Ἀς θυγατέρας εἰρηκας ὡ λόγος καὶ νυμφίον,
Ἐγὼ μὲν μόνη πύκα κερταῖς ὡς περ ἐν φύσιν,
Οὕτω καὶ τὸ αὐτὸ ἔργον ἀγνῆτος πατρὸς κληῖας,
Καὶ καπλῶν ὅππῃ τῆς γῆς εἰς τὴν ὑλὰς θύβιν,
Καὶ σαρκοῦ τῶ κατ' ἡμᾶς ἐστὶν τῶν δὲ τῶν δραμέων
Ὡφθης ἐν μέσῳ τῶν ἡῶν τυττῶν τῶν ἀνθρώπων,
Ὡς μῆλοι δ' ὡς περ καὶ γούττω κατὰ θῶρον.
Τὴν καὶ ἡ γὰρ ἐν ἡῶν τῶν λόγων λέγειν μῆλον.
Ὅππῃ καὶ ἡ γὰρ πολλὰς ἐχθρὰς κατὰ τὸ μῆλον.
Καὶ γὰρ ὡς περ θύβιν ὡς περ ἡ γὰρ, ὡς ἡ γὰρ,

Τὴν

Ἐμὲ γὰρ ἰὼ δ' ἀνέμους εἰσάεισιν καταικίας,
 Καλῶς ἐπ' αὐτὴν δέ με πῶς ἐν ταυτῷ ἵκνυμι Φέ.
 Ὁ λῆθ' ὅτι τῶς ὁ πρὸς πῶς καὶ τῆς ζῆλός ἡ πῆρα.
 Ὅστιν δοκῶν δ' αὖτ' ἀκούς ἡμῶν κεδόνους εἶναι,
 Καὶ πάλιν τὰ φατνωμάτα διδρῶν ἐκ κυπαρίππων.
 Ἐπεὶ γὰρ ἐμὴ μὲν δόσον ἐσθλὰ καταικίας,
 Καὶ φατνωμάτων ἐκ δὲ καὶ ἐσθλὰς μνηδ' αἰῶναι.
 Σὺ δέ μοι τὰ φατνωμάτα ἐκ δ' ἀκούς ἀκούων,
 Τὰς δ' ἀκούας ἐνέησον τοῖς χαλκῶν τῶν πάντων,
 Ἐν αἷς ἐλθὼν ἐσθλὰς αὐτῶν ὁ δ' αὖτ' ὁ λόγος.
 Καὶ πρὸς αὐτῶν ἀνένδεκτον εἰργάσασθε πλεῖστας.
 Αἰέτως πίνου καὶ βροχὰς καὶ ποταμὸς ἀκούων,
 Δαμνέων τῶν πρὸς αὐτῶν γίνεσθε πεφυκέναι.
 Φησὶ γὰρ ἔγω πρὸς αὐτῶν ὡς περὶ ἐγκραυχῶν μὲν.

Ἐγὼ δ' εἰς αἰὲς τῶν πτόων. κρῖνον τῶν κρι-
 λάνων.

Ὑπέρδρα τῆς περὶ αὐτῆς τῆς κατὰ τὴν περὶ αὐτῆς.
 Ἰδὲ γὰρ ἐγὼν αὐτῶν ὅσον πῶς τῶν πτόων.
 Τῆς ἀνδρῶν τῆς φύσεως αἰὲς ὁ καλεσθῆναι.
 Εἴτε καὶ κρῖνον κατὰ τῆς ἐκ τῶν κριλάνων θείων.
 Μυρρίνη γὰρ αἰς ἀληθῶς πᾶσι ψυχῇ τῆς τρέψας
 Τῶν δ' ἀνδρῶν ἀνέηκται καὶ κατὰ τὴν ἀνέηκται.
 Καὶ μὴ μεμνηταὶ κατὰ τῆς αἰῶς ἀνέηκται.
 Καὶ μάρτυς τῶν πτόων πτόων Χρῆστος ὁ καὶ ἱκνύμενος.
 Προσμεμνητῶν ὡς ἀληθῶς τῶν λόγων τῶν τῆς ἱκνύμενος.
 Φησὶ γὰρ ἔγω πρὸς αὐτῶν ὡς κατὰ ἐμὴν δ' ἀνέηκται.

Ως

Ἀδελφιδὲν δ' ἰδιόμασι ἡ νύμφη τὴν δεσπίνην,
 Τὴν δότι πρὸς συγκαύσεως αὐτὴν πρὸς ὅτ' ἀνθρώπους
 Αἰνέτην ῥήκας περὶ φανῶς συγγραμμὴν μερίδα,
 Ἡν μάλιστα πλατὺ πρὸν κατωρεῖ διδασκαλίῃ.
 Ἀντιποιέεσθε καὶ γὰρ ἡ νύμφη τὴν νυμφίον,
 Φησὶ γὰρ πῶτε παρὰ ὅτις πρὸς τὸν αὐτὴν νυμφίον.

Πρὸς κλίνην ἡμῶν σύσκιον.

Ἡ ἰδέσθῃσι, πρὸς τὴν ἡμῶν ἀδελφεῖν κλίνην,
 Τὴν ἀγαπῶ τὴν μικρὴν ἐν πύλαις συγκαύσεως.
 Εἰ μὴ γὰρ ἐκρυβῶς αὐτὴν εἶδεν τρεῖς μόνους,
 Τὰς ἀνκατηγαλῆν μὴ εἶδεν ἀστράπη τις θείας.
 Ὅλον γὰρ τὸ πρὸς πύλαις ἔλγυν τὴν κρυφίαν.
 Ἐπὶ γὰρ οἱ νυμφαγορεῖ καὶ φιλεῖ νυμφίον,
 Ὡς ἀνῶν εἰς κλίνην τὴν λόγον περὶ τῆς,
 Ὡς παρὰ ῥήκας αὐτὴν ἐκρύβωσεν πρὸς τρεῖς,
 Καὶ κλίνην ἀπὸ γάμου τὴν βασιλικὴν περὶ φέρον,
 Ἐπειὶ κλίνην πρὸς τὸν βασιλικὸν ἐν τῇ.
 Λοιπὸν ἡ νύμφη πρὸς αὐτὴν ἐκρυβῶσεν ἐν κλίνῃ.
 Πρὸς κλίνην ἦλθε σύσκιον ἡμῶν αἰς ἐκκλίνῃ.
 Ἀλλ' ἀκρωσάμεθα λοιπὸν καὶ τῶν ἐξ ἡσυχίας.
 Φησὶ γὰρ ἐπὶ πρὸς αὐτὴν ἡ νύμφη τὴν νυμφίον.

Δεκὰ ἡμῶν, κείροι. Φατρώματα ἡμῶν κυπρί-
 ριστοι.

Ἐπὶ φησὶ ἐκκλίνῃς αἰς πρὸς ἡμᾶς νυμφίον,
 Οὐκ ἐπὶ δὲ πρὸς βροχὰς ἵνας βαρύναι,
 Οὐκ ἐπὶ κλίνῃς πρὸς τῶν πρὸς τὴν κλίνῃ,
 Ἀλλ' ἐπὶ πρὸς τὴν βροχὰν πρὸς τὴν κλίνῃ, ἐπὶ τῇ.

Ἐμὲ

Πολλὰ κίς βαίλῃσιν αὐτὴν ἐν τῇς χωνδ' τηλείς.
 Τὰ πὶ τὴν τρεῖσι δίκνυσιν τὴν ὑμφίον νῦν ὁ λόγος,
 Ὅ τῶν ψυχῶν θρεσπύτης τῶν μαμμελασων μόνων.
 Ἰσώω γὰρ πᾶσι τὴν περὶ τὸν ὁ λόγος παρὰ χάσας,
 Καὶ δεῖξας ὅτι χαμέρη τυχάνει τὴν παρὰ τῆναι,
 Πρὸς δὲ τὴν ἡρέϊσι ταύτῃ ὑψηλοτέρῃ.
 Ἡ ὅ παρὰ χάσας τρεσπύτης ἡ χάρις τῶν φίλων,
 Γίνῃσι θρόνον πύρινον ὅ πάντων βασιλείας.
 Ἀλλ' ἐπὶ πάλιν φθάσας ὅ δὲ τρεσπύτης εἰς ὑψίον,
 Καὶ πάλιν παρὰ στήθους τῶν παρὰ νυμφίον,
 Λαμπρῶς ἐγκωμιάζεται ὅ τῶν ὑμφίον.
 Ἰδὲ γὰρ φησιν, εἰ καλὴ καὶ παρὰ χάσας μετὰ τῆναι.
 Εἶτα διωλὲν τὴν ἐπαυρὸν ὅ καλὴς ὁ Πιφίον,
 Πάλιν ἰδὲ φησιν, καλὴ τυχάνει ὡ παρὰ τῆναι,
 Ἐχέει γὰρ ὁμματι πρὸς τῶν παρὰ τῆναι,
 Ὅ παρὰ τῶν ὁ δὲ τῶν παρὰ τῆναι ἐκ παρὰ τῆναι,
 Καὶ παρὰ τῶν τὴν παρὰ τῶν τὴν σὺν ἐκ παρὰ τῆναι.
 Περὶ τῶν ὅ μόνον ὡ δὲ τῶν παρὰ τῆναι ὁ λόγος,
 Τὸ παρὰ τῶν ὅ βλέμματι ὅ σημαίνει τῆς παρὰ τῆναι.
 Καὶ γὰρ τὸ παρὰ τῶν παρὰ τῶν ὅ καλὴν βλέμματι,
 Ὅτι κατὰ τῶν παρὰ τῶν τὴν καλὴν νυμφίον.
 Αὐτὴν γὰρ ἐκ παρὰ τῶν ὅ παρὰ τῶν νυμφίον,
 Αὐτὰ παρὰ τῶν λειπὸν καλὴν τῶν νυμφίον.

Ἰδὲ καλὸς ὁ ἀδελφὸς μου, ὅ φύσις ὡραῖον.

Ἰδὲ φησιν, καὶ σὺ καλὸς τυχάνει ὡ νυμφίον.
 Ὅτι παρὰ τῶν ἐκ παρὰ τῶν διωλὲν αὐτὴν ἐκ παρὰ τῶν,
 Οὕτω διωλὲν ἀντιτρεφὲν ἐκ παρὰ τῶν ἐκ παρὰ τῶν,
 Καλὸς, εἰπάσαι, πύφικας νυμφίον, καὶ ὡραῖον.

Ἀρε λαμπρῶς περικύβασαι ἔχαστοι τῶν φίλων.
 Ως βοτρυφίρον ἀμπίλει αὐτῷ ὑπὸ γυνώσκῃ.
 Ψυχὴ γὰρ πᾶσα καθάρῃ παύσαι τὴν διασότην.
 Παισι δὲ πᾶσι γίνεται τῇ περὶ τῶν ἐργῶν.
 Γυνὴ μὲν θρόνῳ κερβανῶν ἐξ ὑπὸ βασιλείας,
 Νῦν δ' ἀμπίλει κατέδεπται ἐν ἑαυταῖς κυρταῖς.
 Ὅπερ ἐν λέγῃ καθάρῃ ἡ νύμφη τὴν λέγῃ.
 Ὡς ἐγὼ πὴν ἀδελφίδαν, ταῦτι πὴν νύμφιον,
 Ὅτις ἀπὸ τῆς ἐμῆς γλυκύτης ἀθανάσιος,
 Οὐκ ἐστὶ πᾶσις ὡς ἐμῇ ψυχῇ ἐσπερίτης,
 Ἀλλ' ἐξ ἀλλήλων τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ πολλὰ κίς,
 Κατὰ τὸ μέτρον δηλαδὴ τῶν δριττῶν ἐκείνης.
 Ἀνθ' ἧς γὰρ ἀλλὰς ἔψυχαις, ἐν ἀλλὰς ἡ κυρταῖς.
 Ἐν ἀλλὰς δοκιμῆς ἐστὶ, ἐν ἀλλὰς ἡ περκαῖς.
 Ἡ νύμφη πῶσω φέρουσι κυρτίζονται πὴν βοτρυῶν,
 Δείκνυσιν ὅτι περὶ πᾶσι τῶν ἐφ' ἑαυτῇ πλείας.
 Εἰθ' ὡς ἐπὶ τῇ αὐτῇ κυρτίζονται τὸ καλλῶν,
 Οὕτως, φησὶ, κυρτίζονται καὶ νύμφη.
 Ὡς περὶ κυρτίζονται περὶ τῇ τῇ τῇ γὰρ.
 Οἱ τῶν ἀμπέλων βότρυς αὐτῇς περκαῖς.
 Ἡ γὰρ γὰρ, ὡς φησὶ, γὰρ ἀμπέλους φέρουσι,
 Γὰρ πᾶσι τῇς ἀνθ' ἑαυτῇ εἰς τὴν ἡδυοσύνην.
 Τῆς γὰρ ἀνθ' ἑαυτῇ ψυχῇ ἐπὶ τῇς τῇς,
 Ὅ γὰρ ἀποκρίνεται λέγων τῇ νύμφῃ τῇς.

Ἰδὲ εἰ καλὴ ἡ πλησίον με. ἰδὲ εἰ καλὴ, ὅφρα καλῶ
 μοί σὺ περκαῖς.

Ὡς περὶ εἰς χερσὶν γινώσκοντες, ὡς φησὶ χερσὶν γινώσκοντες,
 Ἀντὶν χερσὶν γινώσκοντες τὸν κεκοσμημένον
 Ἀμπερὶν πρὸν ἐργασίαν καὶ καθάρων ἐξόχων.

Πολλά.

Ὡς ἐφελκύσασθαι αὐτῶν πᾶν ἔρασι δὲ ἐν ἑσέῳ,
 Ἀλλὰ καὶ μάλλον ἔσθ' ἢν αὐτῶν τῶν ἱματίων
 Καταστῶς τῆς αἰσιν δότῃ των μυρρίων.
 Ἐπεὶ γὰρ γυναικίστη τῶ λόγῳ τῶν ἀσμάτων
 Ἡ' παρ' ἡνέκεσσι ψυχῇ καὶ τῆς αἰσιν αἰρεῖς φρενῶν,
 Καὶ νυμφικῶς σωείσθαι περὶ τοῖς γαμοῖς ὑπερβύθη,
 Λίγους πινὰς σωκτικῶς εἰσὶ ἐπὶ καὶ λέγει,
 Καὶ ἐχμὸν δότῃ τῶν λόγων ἐν βύθῳ.
 Τὸ πᾶν λέγει περὶ τοῖς ὡς περὶ καὶ τῶν ἱματίων,
 Ὅτι καὶ φέρεται πῆρες γυναικῶς ἀλλὰ μύθε
 Πρὸς ἐν αὐτῇ θηρὸς πρὸς εἶδον τῶν ἱματίων,
 Ἀλλ' ἔγωγε μυρρίσματ' ὅτι πᾶν πρὸς δώδεκας
 Αὐτὸν ἐκείνου κτισμῶν τῶν κάλλεσιν νυμφίον,
 Ὡς περὶ δότῃ μὲν τινα μύθῳ δώδεκας τῶν,
 Καλῶς ἐπ' ἀφορῶσαι περὶ τῶν τῶν ἱματίων.
 Μάλλον ἢ τῆς κατὰ τῶν αἰσιν τῶν λόγων,
 Ὅτι καὶ ἀλλὰ τῶν ψυχῶν ἐν βίῃ περὶ τῶν ἱματίων,
 Ἀλλὰς φρενὶ δότῃ τῶν κτισμῶν πᾶσιν ἱματίων,
 Ἐγὼ δ' ἀλλὰ τῶν ἱματίων γὰρ σὺ μετ' ἐν νυμφίῳ,
 Αὐτὸν χαρῶν πῶς πᾶσι τῶν ἱματίων κατὰ τῶν.
 Μας τῶν γὰρ μὲν πᾶσι περὶ τῶν ὅτι τῶν κατὰ τῶν.
 Ἐχμὸν δὲ πᾶσι τῶν ἱματίων κατὰ τῶν νυμφῶν λέγων,
 Ὡς περὶ ὡς ἐπὶ ἐφικτὸν τῶν ἱματίων.
 Λέγει γὰρ ὅτι περὶ αὐτῶν ἢ νυμφῶν ὅτι ἀγγέλους.

Νότῃς τῆς κύπης ἢ ἀδελφίδος μετ' ἐμῶν, ἐν ἀμ-
 πιλώσιν ἐν Γαδδῇ.

Ὡς καλῶς ἐκκαλῶν ἢ περὶ τῆς νυμφῶν.
 Ἡ' περὶ μικρῶν γὰρ φανῶν ἢ περὶ κατὰ τῶν,

Ὁμοιώματα χρυσὴ πηήσμεν σιματὰ ἐγχεμάτων
 τοῦ δόρυος, εὖς ὃ βασιλῆος ἐκ ἀνακλίσσῃ αὐτοῦ.

Εἴπι, Φασπ, ἰ βασιλῆος ἀνακλιθῆναι μέλλῃ
 Ἐν σοὶ τῇ τῇ κατὰρως Φιλύσῃ καὶ ἡτέσῃ,
 Δεῦρο λειπὸν καὶ παρὲς ἡμῶν καλῶς ἐπιμαρτυρεῖται.
 Καὶ γὰρ ἡ ἀλάμπης ὡς χρυσὸς τῆς δόρυος ὡς νύμφῃ.
 Ἀ' κμὲν γὰρ δόρυος λαμπρὸς ὅππῃ τῆς σκοτεινότητος.
 Ἀ' ἄλ' ἡμῶς χρυσωμένησιν, καὶ παρὲς ἀσπιδὸς
 Χερσὶν καὶ Φλογερῶν καὶ σβασμῶν δόρυος.
 Ὁ βασιλῆος γὰρ κατὰρως ἀνακλιθῆσσι σοὶ.
 Τὴν γὰρ ῥήθῃσιν αἰπὸς ὡς δραματῆρος,
 Τὴν γὰρ ῥήθῃσιν αἰπὸς ὡς δραματῆρος,
 Τὴν γὰρ ῥήθῃσιν αἰπὸς ὡς δραματῆρος,
 Παρὰ τὴν Φίλῃσιν ἀπὸ τῆς λῆγῃ καὶ νύμφῃ,
 Ὡς δόρυος μοιήσιν καὶ χερσὶν παρὲς τὴν νύμφῃ,
 Ἐκ τῶν ἀγγέλων ὡς ῥήθῃσιν αἰπὸς ὡς δραματῆρος.
 Τὴν γὰρ ῥήθῃσιν αἰπὸς ὡς δραματῆρος,
 Ἐν ἐπὶ δὲ ἀδρόσῃσιν ψυχῇσιν πᾶσι παρὲς
 Ἐπὶ δὲ ἀδρόσῃσιν ψυχῇσιν πᾶσι παρὲς
 Κύκλωσιν παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς
 Ἀρρήσιν, ἰγέρῃσιν παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς
 Μέγῃσιν ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς
 Ἀ' ἄλ' ἡδὲ παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς
 Καὶ τὴν παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς
 Ἰδωδὸν τὴν Φίλῃσιν ἀπὸ τῆς λῆγῃ καὶ νύμφῃ,
 Φησὶ δὲ αὐτοῦ καὶ λῆξιν ὡς παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς

Ναὶ δὲ μὲν ἰδωδὸν πᾶσι παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς

Βλέπει κατὰρως τῆς παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς

Ἰδὼ γὰρ δὲ παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς ἀδρόσῃσιν πᾶσι παρὲς

Q

Ω παρὲς

Πεζὸς γὰρ πλημὴ ραβδόχ^ο· π^ο ραβδόχ^ο.
 Ἐπὶ γὰρ ἡ ἀρχὴ τῆς πόλεως τῶν Αἰγυπτίων
 Τὸ κράτος ἐκίχθη τῆς μάχης ἐκ τῶν ἰσχυρῶν,
 Τὸν δὲ χάριον ἐρηκεν ἰσχυρὸς ἐξ ἰσχυρῶν.
 Τὸν ἀντιπάλον δυνάμει ἀγγαλιεὺς ἐκείνους.
 ἵνα μηδὲ τις ἄλλος οὐδὲ ξένοισι τὸν ἵμφω.
 Ἐξ ἡγεμονίᾳ ἐμφανὲς ἰσχυρὸς ἐξ ἰσχυρῶν,
 Ἀκρωτὶ Φησὶν ἐξῆς πρὸς τὸν τῶν οὐκ ἐμφανῶν.

Τὶ ὠραίων ἦσαν αἱ σαραντὲς σὺν ὡς τρυφόν^ο τρεῖς
 χαλ^ο; ὡς ἐρμίσκῃ;

Καὶ ἰσχυρὸς παρὲν αἰ. Φησὶ δὲ κριτικὸς τῶν,
 Ἀλλ' ἂν κεν ἐξῆς χαλκὸς ἐκ σαραντὶ φέρει.
 Αἰσὸς γὰρ ὠραίων ἦσαν ἐξ ἰσχυρῶν σαραντὲς,
 Τὸν ἐμφανῶν ὡς χαλκὸς ἐκ σαραντὶ τρυφόν^ο,
 Διὰ τὴν τρυφόν^ο σαραντὶ τρυφόν^ο Φιλερῆμ.
 Καὶ τρεῖς χαλκοὶ σαραντὶ τρυφόν^ο,
 Τὸν τρυφόν^ο βασιλεὺς κλεινὸς τῆς παρομοίας.
 Οὐ μόνον γὰρ μιν εἶσι, οὐδὲ ἐφ' ὧν κλεινὸς εἶδε.
 Οἱ μὲν τρεῖς φίλοι βλάπτει τὸν τῶν οὐκ ἐμφανῶν,
 Καὶ τὸν τῆς ἵμφης ζῶσαν πρὸς τὸν ἵμφω πάλιν,
 Πρὸς ἡ τὸν συγκαταβάσιν ἐκείνῃ πρὸς τὸν ἵμφω,
 Ἐκ τῶν οὐκ ἐμφανῶν τρεῖς σαραντὶ τρυφόν^ο.
 Ὡς ἀρα καταβάσιν πρὸς τὸν τῶν οὐκ ἐμφανῶν,
 Ἐπὶ ἀκλήθῃσι βασιλεὺς ἐκ τῶν οὐκ ἐμφανῶν,
 Τὸν ἵμφω δὲ τρεῖς ἐκείνῃ, δὴ τὸν καταβύσιν.
 ἵνα ἐπὶ δὲ οὐκ ἐμφανῶν ἀκλήθῃσι τῶν οὐκ ἐμφανῶν,
 Ἐν τῇ πρὸς ἀνάκλησιν αὐτῶν ἐπιμοτατῶν.
 Φασὶ γὰρ εἶναι πρὸς αὐτῶν οἱ φίλοι τῶν ἵμφω.

Ὁμοίως.

Κ' ἄντιπῦθ' ἐλαθήσμεν μακρὰν τῶν σῶν περὶ βῆταιν,
 Καὶ τῶν ἐρῶν κερδαίῃ πᾶς δούμης μοίρας,
 Ὅταν καθίσῃς ὡς κελτὸς ἔχθρας τῶν αἰθραίων.
 Ταῦτα μὲν ἐν ἐφθ' ἔχεται πάντως πρὸς τὴν νυμφίον
 Ἡ' παρ' ἐνδύμα ψυχῇ, καὶ νυμφεργαλιδείῃ.
 Καὶ βυλομένη τῷ Χρυσῷ πᾶσα στυνκρωθῶνται.
 Σὺ δέ μοι νυμφὴ νέησι ὡσπερ ἐν ὑποθήῃ
 Τῶν παρ' ἐνδύμα ψυχῇ τῶν ἑμεῶν Παύλων,
 Τῶν πρὸς ὧν τρεῖς ἔρανε δέχεται ὁ δόκητος
 Τῆς αἰῶν ἱερουσιλὴμ, ταῖσι δὲ τῶν ἀγγέλων.
 Αἱ δὲ ἰδωμένη καὶ τί φασιν οἱ φίλοι ἑνυμφίῃ,
 Καὶ πᾶσι διδάσκουσιν αὐτῇ τῶν κριτῶν ἑνυμφίῃ
 Οὐς καταρχὰς εἰρήκαμεν ἑν λόγῳ ἱουδαίους.
 Φησὶ γὰρ ἡμεῖς αὐτῇ τῶν κατὰ τὴν παρθένον

Εἰ μὴ γὰρ ἐν αὐτῇ ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἔχεται
 δι' οὗ ἐν πᾶσι τῶν ποιμένων. καὶ πᾶσι τῶν ἐρῶ-
 φων σὺ διὰ σπηνόμεσαι τῶν ποιμένων.

Βλέπων αὐτῇ σφαδάζουσιν ἐν ἐρωτικῇ ψίχῃ,
 Καὶ πρὸς ἑκείνῃ σφιδάζουσιν δρᾶμαί, καὶ καταπαύσῃ,
 Ἰπὼν παρ' ἐκείνῃ αὐτῇ αἰθραίων ἐνδύμα.
 Οὕτως γὰρ θρασύτην ὧν ἐχθρὸς φησὶ πρὸς τῶν παρ-
 θένων,

Ὡσπερ κατὰ θρασύτητα καὶ ὧν ὁ φεραγῆταις
 Ἡ διωκτικὴ τῆς ἱππομῆδος ἀναπαυγμένης
 Ταῖσι τῆς ἀγγελοῦς ἑνυμφεργαλιδείας.
 Τῇ δὲ γὰρ χάρις, ἑν τῶν ἀγγέλων ὧν
 Ἰπὼν παρ' ἐκείνῃ αὐτῇ ἐν λόγῳ καὶ νυμφίῃ.
 Πᾶς τις πρὸς τῆς πλάμης αὐτῇ αἰθραίων,
 Τέλει λαμβάνει, καὶ ἰδὼν, καὶ κερὰ τῆς δόξης

Μακάριος

Σύμπαντες γάρ ἐσθλάσθημεν ἐκ τοῦ παπράτου.
Εἶπε ἡ λέξις πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ὁ πολέμιος.

Ἐγένετο μὲν φυλάκιστος ἀμπελῶσι. ἀμπελῶσι
ἐμοὶ σὺ ἐφυλάξας.

Εἰ ὁ θεὸς δέσμων γάρ, φησι, παλαδοῖσιν ἡ πῆτιος,
ὧς ἐφυλάσσει ἐπὶ πολλῶν ὅτι μὴ φανῇ ἀκαίριος,
τὸν ἴμενον σὺ ἐφυλάξας, τί ἐπὶ πολλῶν παρῆβες.
καὶ τοῦτο μὲν ἄνθρωπος πρὸς σὺν ἀγγέλους διήκει.
Ἀλλὰ πρὸς ψαυὸς λοιπὸν ὥστε ἐς μετανοίας,
Φωνὴ μεγάλη ἐκζητᾷ τὸν φίλον ἐν νυμφίον.

Ἀ' παγγέλους μοι ἐν ἡρώπῃσιν ἡ ψυχὴ μου, καὶ πᾶσι
ποιμένεσι, πᾶσι κριταῖς ἐς μεταμβρίαν.

Φησὶ ἐν τῇ λέξει μοι πᾶσι κρίνεις, πᾶσι κριταῖς,
Ὅ λέγει, ἐν ἡρώπῃσιν ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐκ μέσης.
Εἰν μεταμβρίαν μήποτε κριταῖς, ὡς νυμφίον.
Πιμπής μοι γὰρ σὺ καθ' ὅπως ἐς μεταμβρίαν κρίνεις.
Ἦ γὰρ εἰς Φῶς ἀφ' ὅπου, μηδὲν σκῆμα ἔχον,
Εἶθι τὰ πρὸς αὐτὸν τὰ πᾶσι ποιμένεσι τοῦ λόγου,
καὶ καταλάττει ἀληθῶς φωνὴ ὅτι σὺ πρὸς πᾶσι,
Ἀ' ἐς ἐκείνην φησὶ σὺ τοῦτο σὺ καθ' ὅπως,
Εἶπε τὸν παλιν τρέμεις τῆς πρὸς ἐκείνην τρέμεις
Φησὶ ἡ τῆς πρὸς αὐτὸν, τῆς τῆς νυμφίον.

Μήποτε ἡμῶν ὥστε ὁ θεὸς βαδιστὴν, πᾶσι
μὲν ἂν ἀγγέλους ἐπὶ σὺ.

Τὸ τῶν πρὸς αὐτὸν σὺ νυμφίον, φησι, ὅτι σὺ μοι.
Δίδωκε γὰρ μὴ παλαδοῖσιν δρακόντι πᾶσι ἐλπίδας
Πρὸς τὴν ἀγγέλους ἡ νυμφίον πᾶσι τῶν ἐλπίδων,
Κρίνεις.

Ο' γὰρ Κηδάρ ὁ ζοφερός λίγεται καὶ σκοτώδης.
 Καλὴ ἢ πάλιν πεφυκαίνω τῇ μεταίει,
 Σιωπῶν κωδῆται τῷ Χρυσῷ τῷ εἰρηνικωτάτῳ.
 Εἰρηνικὸς γὰρ λίγεται πᾶς Σολομὼν ἀξίως.
 Σὺ ἢ μηδὲλως ἐκπαιαγῆς ἀπὸ τῆ νύμφῃ λέξη,
 Ὡς ἐν οὐπῷ καὶ μέλαινα καὶ καλὴ νῦν τυγχάνω.
 Πᾶσι γὰρ μέλαινα ψυχὴ πρὶς δρεπὰς ποικυλῆς.
 Καὶ πρὶς τὴ Φαῖς ἀνάστασι, καὶ Φιδόχῃ ἐκ τ' σκόδῳ,
 Οὐ παρὼς * * Φῶ * καὶ καθ' ἑαυτὴν τυγχάνη.
 Ἀλλ' ὅσιν πρὸς τὴν δρεπὴν ποικυλῆς μὲ πῖναι,
 Τοῦτο ἀπαλλοτρίεται τ' σκόδῳ τῆς ἀπύτης,
 Καὶ λαμπροτέρα γίνῃ πάντα καὶ Φαιδροτέρη.

Μὴ βλέψῃ τί με ὅπ' ἐγὼ εἰμι μεμειλασμένῃ, ἔτι
 παρὼς ἐλπί με ὁ ἥλιος.

Μὴ γὰρ νομίσῃ, Φησὶ ὅπως ἐμὲ πλάσθῃ,
 Καὶ ζοφερόν, καὶ σκοτίνῳ, καὶ μεμειλασμένῳ.
 Ἐπλάσθῃ γὰρ ἐλόφωτο, πᾶσι δ' ἐπλάσθη γὰρ.
 Ἀλλ' ὁ Φλογώδης ἥλιος τῶν πρᾶσμων ἡ ζῆσι
 Διφῶς με παρὼς ἔλατο, καὶ μεμειλωτάκῃ με.

Ὅτι μητρὸς με ἐμαχίστου ἐστί μοι.

Ἐμὲ γὰρ ἐπολέμησάν, Φησὶν ἡ νύμφῃ πάλιν,
 Καὶ πᾶσι δαπνὶ ἐδίδαν δαίμονες δόξασται.
 Τοῦτο γὰρ εἰρήνην ἕως μητρὸς αὐτῆς τυγχάνῃ.
 Ὡς δὴ καὶ τῶν ἐκ τῆς κλειδῶντων μὲ πᾶντων.
 Ἐντίπρ' ἐσσι κτίσματα τυγχάνωμεν ἐν βίῳ,
 Κἂν ἀγγελοι κἂν ἀνθρώποι, κἂν δαίμονες, κἂν λίθοι,
 Ὡς ἀδελφοὶ τυγχάνωμεν εἰς λόγον πλάσθημεν.

P 3.

Σίμω

Τῆς σωτηρίας τῆς βίης πραγματίας.
 Ἡ μὲν καλοῖται νικητὴς τῆς πᾶσι Παροιμία,
 Ἐχουσι πικρὰ σὺν ἡθύν, πεθύν ἱπποπόδωτος,
 Καὶ τῶν περὶ τῶν σωτηρίας ἐξ ὁσίας ἀποθήκας.
 Ἡ δὲ πῶς ἔκκλησιαις ἐκκλητῶν τῆς ἀνθρώπων,
 Τὸ μάταιον διδάσκουσι τὸ ἔκπερὶν βίης.
 Ἡ δὲ γὰρ τρίτη νικητὴς ἐκείνη πραγματίας.
 Ἀὐτὴ τυγχάνει, διὰ τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων,
 Τοῖς τρεῖσι πᾶσι γὰρ ἡλικίαις περικλυτοῖσι πᾶσι
 Τῆς πλεονεξίας αὐτῆς ψυχῆς τῆς ἀνθρώπων,
 Ἀλλὰ τὴν ἐκκλησίαν ἡν σμεῖνον νυμφόσιν.
 Σαφῶς γὰρ ὑποτίθηται τὴν μὲν Χρυσὴν νυμφίον,
 Νύμφῃ δὲ πάλιν τὴν ψυχὴν ἐρωτῶν τὴν νυμφίον,
 Καὶ πρὸς ἐκείνην χαρίτας ἀνηπαρμόνιον πέχου.
 Ἐχθρὶ ἐμφάσις καὶ ἵνας περὶ τῆς ἐκκλησίας.
 Ἀλλὰ ἐπεξώμεθα λοιπὸν σὺν γὰρ τῶν λόγων.
 Φησὶν ἡ νύμφη παρὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἀγγέλου τῆς,
 Οὐς θυγατέρας τῆς Σιών ἐκαλεῖται ἐξ ὧν.

Μίλαινα εἰμι, καὶ καλὴ, θυγατὴρ Γερουσιῆς,
 οἷς σκηνώματα Κηδάρ, δέξῃς Σολομώντι.

Ταύτ' ἐμὲ καὶ περὶ τῆς νύμφης τῆς ἀγγέλου.
 Χρὴ γὰρ αὐτῇ τὴν ἡλικίαν τῆς νύμφης προσηλῆναι,
 Καὶ μηδαμῶς σιχοπλοκῆν ταύτῃ καὶ μεταλλάξιν.
 Ἀκούσας μὲν τῆς φωνῆς, φησὶν, ὡς θυγατὴρ
 Τῆς αὐτῆς Γερουσιῆς πρὸς σπασμωτικῆς.
 Οὐ μὲν γὰρ ἐγὼ καλὴ καὶ ἐμὲ λίκνα τυγχάνω.
 Μίλαινα μὲν οἷς ἔκ Κηδάρ σκηνώματα προφασίσαι,
 Φημὶ δὲ πᾶσι γὰρ τῆς ἐκκλησίας τῆς πύλης.

Οὐ γὰρ

Εἰμυλῶσα

Τῷ σοφωτάτῳ καὶ ὑπερτίμῳ

Ψ Ε Λ Λ Ο Υ

οῖς τὸ

ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ,

ἄφ' ὅσων πολυκῶν, πρὸς τὴν βασιλίαν
κύριον Νικηφύρον τὸν
Βοτανιάτιον.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Πείπερ τὸ φιλομαγὸς τὸ σὸν, ὦ σοφ-
φύρε,

Εἰμυλῶσθαι γλήχεται τὴν ξυῖάν σου
ποικίλῳ

Τῶ τῶν ἀσμάτων ἀσματῶν ἐξήρησι καὶ γινώσκ.

Ἰδὲ σου τῷ θαύματι πρὸς τὴν αὐτοκράτειρα,

Καὶ τὰς ἐλπίδας θύμῳι πρὸς τὴν διασπύην πάντων,

Δηλῶν τὴν ἐξήρησιν πᾶσι τῶν τῶν ἀσμάτων

Εἰ ἀπλυστέρας λήξει κατημαζόμεναις.

Ὅ γὰρ σοφότης Σολομών, ὁ περὶ σοφῶν ἐκείνων,

Ὅ πᾶς συγγένων τῷ Δαβὶδ, ἀλλ' ἐκ τῆς οὐλίας,

Ρ 2

Τρεῖς

Ἐρμηνεία

Τῆς σφωτάτης καὶ ὑπερτέρας

Ψ Ε Λ Λ Ο Υ

εἰς τὸ

ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ,

Ἀλλὰ τίχων πελιδνῶν, παρὲς τὴν βασιλίαν,
κύρσον Νικηφόρον τῶν
Βασιλευμένων.

P

Ερμ.

καταφρονήκων. Ἐ ἀνελθὼν πρὸς οὗτον ἀεισηκόμενος ὡς
 ἔρη, καὶ πάσης πείσθη ἐνωδίας. πρὶν ὧν τῶν οἱ θεμελίους
 αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐρείσι ταῖς ἀγίοις. Ἀκύλας δὲ, καὶ ἡ κλημένη ἐν
 κήποις, ἰδὼν αὐτὴν, καὶ Σύμμαχος, καὶ τῆς αὐτῆς ὡς λέγειται
 τὰ πρῶτα πρὸς τὴν νύμφην. καὶ ἡ νύμφη, ὡς καὶ ταῖς
 ἰδίαις καρπῶν. καὶ οὗτον ἔλαβεν αὐτῆς ποσειδικῶς αὐτῆς
 ἀκροαδῶν, καὶ χαίροντας τῇ φωνῇ. Ἐ ἀντὶ αὐτῶν παρορ-
 μῶντα ὡς ἀποδοῦναι τὰ τῆς ἀκροῆς ἀξία τῆς αὐτοῦ. τὰ
 δὲ πλοῦτα αὐτῆς πρὸς τῆς νύμφης τὴν φύσιν, ὡς αὐτῶν
 ἐπιδῶν καὶ αὐτῆς, διὰ τὴν πλῆθος
 δυναμῆς.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Εἰς μὴν.

αὐθιγῶπες καὶ σὺν ᾧ πρὸντας εἶον ποιήσαντες. αἰδώς.
 ἐνώπιόν μου. ὁ Θεὸς αὐτοὶ γὰρ κυρίως ὅτι δικαίους οἱ χίλιοι
 Σαλομών, ἡ πλεία κρείστος τῶν ἡθῶν ἢ μετὰ κη, πῆς δόξα-
 τοις, πῆς πρῆσις πᾶς δύο τῶν ἀγαθῶν ἐκαπτα-
 δας. αἰδώς. ἐν δὲ ἡ ἐλεῖν, αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυρί-
 ζουσιν. ἐν δὲ τῶν πλῆθους βίβη πλῆθος εἰσάγει τὴν καρπὸν.
 καὶ τὴν βασιλεὺς πολλὰ τῶν ἐκ τῶν οἴκων ἡμῶν καὶ τῶν φύ-
 λαων, ὅτι δοξάζουσιν ὁπιδιμῶν ὁ δόσσης καὶ οἱ ἀγνοῖ.
 καὶ τὸ, ὅταν ἐλθῇ ἐδοξαζομένη ἐν πᾶσι ἀγνοῖ αὐτῇ. καὶ
 ἡ πιστὸς οἰκονομῶν. ὅσα πᾶσι πῆς ἀπαρξουσιν καὶ δέσσει.
 ἡμῶς ἐν φησὶν ἐφορώμεθα ἀμπελῶν, καὶ ἡ τέτα καρ-
 ποφορία, μετὰ ῥοδὸν πῆς πλείους ἐξ ἴσου, δόσσης τοις,
 περὶ φησὶς, δικαίους, καὶ μαρτυροῖ, καὶ διδασκάλοις. πᾶ
 χίλια γὰρ ὁ κυρίως ἐν τῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ
 ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ ἀγαθῇ
 καὶ κληματα οἷοι καὶ ζωογονοῖ, ἐπὶ πᾶσι, πλυτρώπως οἱ
 αὐτοὶ δηλῶνται. καὶ ἡ νύμφη τῶν ἀμπελῶν καὶ δι-
 κεί οἶχε.

Καίμερον.

Ὁ κατήμερον ἐν κήποις. ἐπὶ πᾶσι περὶ σέχοντες. πῆς.
 φωνῆς σὺ ἀκούσας με. φύρα ἀδελφώμενος, καὶ ἐμειώ-
 θη τῇ δοκᾷ, ἡ περὶ τῶν ἐλπίων, ὅτι τὰ ἐξ ἡδονῶ-
 μάτων.

Ερμηνεία.

Εἶδεν ἡ νύμφη τὴν νύμφην ἀγαπᾷμενον ἐν πᾶσι κή-
 ποις, ὅταν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, σὺν τῷ πατρὶ περὶ σέχοντας
 αὐτῇ τῇ φωνῇ, ἥς ἔπω ἤκουσεν αὐτῇ, καὶ βέλεται αὐτῇ
 ἐξ ἑαυτῆς καὶ διορθῶν ὁρῶντα δόξα τῶν τῶν περὶ σέχοντας
 ἐκκλησίᾳ, τὰ καὶ μετὰ καὶ ὁ ἐξυδεκκία ὁ μειωμένη δόξα
 δι. περὶ οἷοι, τῶν τῶν πλεμίων, ὡς οὖν ἐν τῇ σκοπῇ.
 κατὰ

Κείωθρον.

Ἀμπιλὼν ἐγνήθη τῷ Σαλομῶν ἐν βεβαυλαμῶν.
 ἔδωκε τὴν ἀμπιλῶνα αὐτῷ τῆς περὶ αὐτὸν ἀνὴρ οἷος ἐν
 καρπῷ αὐτῇ χιλίης δέχου. ἀμπιλῶν μὲν ἔμεινεν ἐν ὡ-
 πῶν μὲν οἱ χίλιοι τῷ Σαλομῶν, καὶ οἱ Δίσκοιοι τῆς τη-
 ρῆσι τῇ καρπὸν αὐτῷ.

Ἑρμηνεία.

Χερσὶς ἐστὶν ὁ εἰρηνικός Σαλομῶν, ὁ τὸ μεσότητον τοῦ
 Φραγμαῦ λύσεις, ποιῶν εἰρήνην. μεθεὶς οὖν ζητῶν εἶ-
 ποδ ἐν βεβαυλαμῶν, ταῦτις ἔχοντι. πλὴθ. ἀ-
 θροίσματι, ἐν οὐματι ἡ τοῦ Χερσὺ συναρμῶν.
 τὴν καρποφῶρον ἀμπιλῶν καὶ λόγων. πρὸς δὲ δίδωκε Φύ-
 λαξιν ἀγρίοις ἀγγέλοις, ἵνα μὴ λυμαινηται αὐτὸν ὡς ἐκ
 θυμοῦ, μεθεὶς τρυφήσῃ αὐτὸν οἱ πρὸς ποδὸν αὐτοῦ. καὶ
 τοῦ τ. ὁ ἀμπιλῶν, ὡς τὸ καρπὸν αὐτῷ φέρειται, ὡς
 κατηρηγῶν τὸ πᾶν ἐν τῇ αὐτῷ, καὶ εἶναι ἀγρίοι δέχο-
 ρ. ὁ δὲ τὸ χιλίων δέχου, ἐχέμενα δὲ πρὸς τὴν συ-
 γνή. διὸ καὶ παρείληπαι, ἄλλως. ταῦτα ὡς τὸ ἐκκλη-
 σίας ὡς τὸ νυμφὸς καὶ λόγῳ ψυχῆς ὁ ἵκατιρας ἀμπι-
 λῶν καρποφῶρ. νοεῖται, καὶ οὐκ. ὁ Φραγῶν καρδίας
 ἀνδρώων, ἥδη καὶ καὶ σωτηρ. ὁ ἀληθινὸς ὑπερκοδ.
 ἀνέλεγοι οὖν καὶ τὸ Χερσὶν δὸτὶ καρπὸς τὸ ἀμπιλῶ λαμ-
 βάνει. ὅπερ δηλοῖ τὸ, οἱ χίλιοι τῷ Σαλομῶν, καὶ οὐκ. Φύ-
 λακας ἀγγέλους ματαλαμβάνει, ὅπερ παρέρχεται Δίσ-
 κ. καὶ οἱ Δίσκοιοι τῆς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ. τὰ πρὸ
 τῆς πύκτου δέγματα οἱ χίλιοι εἰσι συγγενεὶς ἔχοντες τῇ
 μονάδι, τῷ Σαλομῶν ἐπακείωθρον. καὶ τῷ τῶν καὶ τῷ
 ὕλῳ καὶ τὰ αἰόδηται τῆς Δίσκων ἐμῶν ἐν τῇ ὕλῳ Δίσ-
 κοσίς, ὡς τῷ δαδα συγγή. καὶ ἔχουσιν. ὁ δὲ καρπὸς
 ὁ ἀμπιλῶν. ἐκπεριζῶνται, τὸν δὲ Φραγῶνται τὸν καὶ
 ἀνδρῶν.

Καίμενον.

Τὶ πινόμενον τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἐὰν καλῶς
 ἐν αὐτῇ. εἰ πύχες εἰσιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτῇ ἐπέ-
 λξας ἀργυροῦ καὶ ἡ θύρα εἰς τὴν ἀστροειψίαν ἐπ' αὐτῇ
 σκεῖδα κεδρήσω.

Ἐρμηνεία.

Ὅταν κυρωθῶσι τὰ μνηστῆρας ἐν λόγῳ, βάλουσι πηχῶν
 τῇ ἀδελφῇ τὰ λείποντα (αὐτῇ πρὸς πληρότητα. εἰ γὰρ
 πύχῃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία, ὡς ἐστὶ ἐν τῷ ἐν ἰσραὴλ μα-
 τῆς ἀληθείας, ἐπικαταπληρώσωμεν αὐτῇ τὰς λογικὰς τη-
 λότητες, αἷς ἐπέλξας εἰρήνευον. θύρα εἰς, βεβαιότης.
 ἀστροειψίαν ἢ μίλαν, ἀλλὰ πῶμα πηχῶν ἐν τῇ
 ὡς ἐπὶ θύρας ἢ ἐν σκεῖδᾳ φασὶν ἐκρηματισθῆναι πρὸς
 θύρας πληρώσιν. ἢ ἐν κεδρή. τὰ ἀφ' ἧταιν δηλοῖ ἢ πῶ-
 ματ' ἐν βελῶν. αὐτὴ γὰρ σφίγγει τὴν ἀνδροπίνην
 ἀδιδίνας.

Καίμενον.

Ἐγὼ τῷ ἐν ἡμῶν ὡς πύργῳ ἐγὼ ἡμῶν
 ἐν ἐνθαλμῷ ἐλίσκουσι εἰρήνην.

Ἐρμηνεία.

Τῷ μῆτιν ἡμετέραν ἡμετέραν νομίζομεν ἡμετέρας
 ἐκ τῶν ἐγὼ ἢ τὴν πολλὴν εἰς ἡμῶν χαράτ' ἢ λόγον καὶ τῆς
 ἡμῶν μνηστῆρας αἰδομένοισι, πρὸς μέγα ἐν ἐπίδωκα,
 περὶ πύχας καὶ τὴν ἄλλαν ἀσφαλίαν, καὶ εἰς πληθύνουσαν
 ἐκρηματῶν, ὡς ἐν τῇ ἐκκαίῃ πύργῳ, δηλοῖται τὸν περὶ τῶν
 αἰδιότητων λόγον, καὶ τὴν περὶ τὴν νοητὴν ἡμετέραν καὶ ἐπὶ
 ἐκρηματῶν ἐκρηματῶν, καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ. πᾶσι τῆς ἡμέρας ἐν
 ἐκρηματῶν τὸν νομίζον. μαθῶσι τὴν ἐν τῇ πᾶσι
 τῇ, ὅτι ἐν τῇ ἐκρηματῶν αὐτῇ, ὑπὸν εἰρήνην, ἢ τῆς
 ἐκ τῇ ἐκρηματῶν, ἐγὼ εἰμι ἡ εἰρήνη.

Q 3

Καίμε-

μῶς αἰδοῦνται οἱ τῷ πάλματι ζήοντες. ὕδωρ δ' ἐνὺν, αἱ
ἀντικείμεναι τῆς αὐτῶν ἀνίληφόςιν ἐνεργῆαι, καὶ σθένει
ταύτων βαλόμεναι. ἀλλ' ἐλπίσκειται ταύτων ἐκ νεότη-
τος. πάντα γὰρ ὑπομῖναι, καὶ ὑδίσκειται πίπτε. καὶ τῶν μὴ
συνελύζοντων αὐτῶν ἐρημικαυμάτων, πίπτει γὰρ
ἐν τῷ ἡλίω.

Κείμενοι.

Ἐὰν δὲ αὐτῶν πάντα τὸν βίον αὐτῶν ἐν τῇ ἀράπῃ ἐξ-
δύσας, ἐκδύνουσιν αὐτοί.

Ἐρμηνεία.

Ἐκδύνουσιν αὐτοὶ οἱ τῆς ἀράπης αἰδέσμενοι. ὁ γὰρ
ἐαυτοὺς ὀπίδως τῇ ἀράπῃ Παύλου Φησὶ λοιδορῶμεναι
ἐπ' αὐτοῖς. καὶ τὰ ἐξ ἑ. πᾶς ἡ βίβλος. ὁ πολὺς ἐρεσι μὲν
ἐσθλὴς καταλίλοιπιν ἢ αὐτῶν κερδῆσι. βαθυπρονεῖ
ἡ λογικὴ πᾶσι ζῶν. ὡς ὁ καταργῆσαι τὰ ἐρημικὰ πάντα
πράττει ἐν ἀράπῃ, ἀνατίησιν τὸν βίον αὐτῶν. ἐπεὶ ἡ με-
τεν ἀνθρώποις τῆς ἀράπης ἀξίον πρᾶττεται. καὶ γὰρ ἀξίον
τὰ πνευματικὰ ἐνὺν καὶ πρὸς τὴν μέλλουσαν δοῦναι,
καὶ πάντα τῆς ἐν ἀράπῃ διατελέσει τὸν βίον, ὡς μετὰ
ἀξίον δρᾶσαι ἐκδύνουσιν.

Κείμενοι.

Αὐτῶν ἡμῶν μικρὰ, καὶ μαζὺς ἐν τῇ ἐξ.

Ἐρμηνεία.

Ἐπὶ μικρὰ ἡ εὐαγγελικὴ ψυχὴ, καὶ ἡ ὀπίγῃς ὀπί-
στα ἡμῶν ἐκκλησία, καὶ τῶν μαζῶν. τὰ γὰρ οἱ μαζοί.
μήπω ἔχουσιν. Ὁ δὲ δῶσιν ἡ εἰς μέγαν. βίβλος ἐν μαζοῖς.
τῶν, ἐπὶ τῶν μαζοῖς τὰ τομικὰ καὶ πνευματικὰ δόγματα.
ἡ τὴν σύμπτωσιν τῆς συνειρήνης τῶν ἀγίων χωρὶς δι-
καιοσύνης αἱ ταῦτα Φησὶ μετὰ πνευματικῶν καὶ δικαιοσύνης
ποδμάτων.

Κείμε-

Καίμυρον.

Υπὸ μῆλον ἐξηγήσατε. Σκεῖ αὐδῆσαι σὲ ἢ μήτηρ σου.
 Σκεῖ αὐδῆσαι σὲ ἢ πατέρα σου.

Ἐρμηνεία.

Τὸ μῆλον, ὁ σμῆν, καὶ ἡσά. Ἐβρώσι, καὶ ἀφῆ. Λαῖον ἐστὶ
 καλὸν. ὁ δὲ τῶν αἰσθητικῶν ἂν ὁσπερ φησὶ, λέγειτο
 μῆλον. ὡς πρὶν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ τὸ πνεῦμα τὰ πικρὰ
 τῆς ἐκκλησίας, καὶ πικρὰ.

Καίμυρον.

Θεὸς με ὡς φρεσὶς δαδὸς τὴν καρδίαν σου. ὡς σφρα-
 γίδα δὸς τὴν βραχίονά σου. ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος
 ἀράπη. σκληρὸς ὡς αἶθρς ζήλῳ. πᾶσι πύρεσ αὐτῆς, πε-
 ρίπτεσ πυρὸς.

Ἐρμηνεία.

Προτρέπεται πᾶσι τὸν ὁ νομίζῃ πᾶν νόημα καὶ πᾶ-
 ξιν μορφῶσαι τῷ αὐτῷ χαρακτηρισμῷ. πᾶσι ἢ πᾶσι φη-
 σὶ πᾶσι ὡς θάνατον κραταιὰ ἀράπη. πᾶσι γὰρ ἐστὶν
 καὶ ὑπομνή. κραταιὰ ἢ καὶ θάνατον, καὶ νεκρῶσαι πᾶσι
 αἰμαρτίαν. ἢ ὅτι πάντων σκλατηνὸν ὁ θάνατος καὶ
 αἶθρς ὁμοίως πᾶσι καὶ ὁ ζήλῳ, σκληρὸς καὶ
 τῶν αἰμαρτίων τῶν ἀρχῶν, ὡς ὁ ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ φησὶ.
 ὅτι δὲ ἐκκλησίᾳ τῷ θῷ.

Καίμυρον.

Ἄνθρωπος πυρὸς φλόγας αὐτῆς. ὕδωρ πολλὸν αὐδῆσαι
 σῶσαι πᾶσι ἀράπη, καὶ πᾶσι αὐτοῖς ἐκκλησίᾳ
 αὐτῇ.

Ἐρμηνεία.

Ἐκκλησίᾳ ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσι καταναλίσκει ἐστὶν. ἐστὶν
 καὶ καὶ πᾶσι ἰωάννης ἀράπη, πᾶσι καταναλίσκει ἐστὶν καὶ ἡ
 ἀράπη, ἡς πᾶσι ὁ θεὸς ἐκκλησίᾳ φησὶ φλόγας. αὐτῆς διὰ
 μέσ

Ἑρμηνεία.

Εὐρῶσαι αὐτὸν ἐκβαίνει τῆς ἀνωτάτω περὶ τῆς, τῇ
πίσιν περὶ πύργου αὐτοῦ. τὸ δὲ, ὅτι ἐξομῶσαι με, τὸ
πρόμαλκῃς Φιλίας τὸ ἀκαταγνώστῃ δέικνυσθαι εἶναι
ἢ μητρὸς τὸ αὐτὸν ἱερὰ καὶ λῆμ. ἁμαρτία ἢ συλλογισμοῦ, πᾶ
τῶν λόγων δόξῃ τὸ πρῶτον εἶναι ἢ μυρτίωνος λέγει, δὲ.
Φροσύνης λόγον πρόμαλκῃς, δὲ τῶν ἐν τῇ θείᾳ χάριτι.
Φαίνεται παντοδαπῶν ἡρεσιμῶν. ἵνα ματὶ ῥοῶν, τὰς ππαγ-
μῶνας, ἢ ἐν οὐκίᾳ καὶ ἐν πλάμῃς περὶ τῆς.

Κείμενον.

Εὐνύμῳ αὐτῷ ἀπὸ τῶν κεφαλῶν με, ἢ διὰ
αὐτῷ περὶ τῆς πίστεως. ὡς καὶ ὑμᾶς θυγατρὲς ἱερ-
αλῆς ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἀρχῇ. πῶς ἔγ-
νηται ἢ ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ.

Ἑρμηνεία.

Ὁ νόμος ἀποστολῆς τὸ ἡμετέρον. τὸ δὲ ἵνα γί-
νον, ὅτι πᾶσι ἐστὶ περὶ τῆς πίστεως. ἢ διὰ τῶν με, ἢ πρὸς τῇ
ἐκείνῃ. διὰ τῆς, ἢ διὰ τῆς.

Κείμενον.

Τὸ αὐτὸ ἢ ἀναβαίνει καὶ λαμβάνει τὴν ἐκείνῃ, ὅτι
ἐκείνῃ, ὅτι τὴν ἀδελφίδος αὐτῆς.

Ἑρμηνεία.

Αἱ αὐτὴ διανομὴς θυγατρὸς τῶν τῆς ἐκείνῃς αἰδοῦν,
ὅτι τῆς μακαρίας μοιᾶς, δόξῃ τῆς ἐκείνῃς καὶ τῶν τῆς
ἐκείνῃς. τῶν κακίᾳ καὶ μελαγχολία, καὶ τῶν τῆς δόξῃς
ἀναλαβῆς λαμβάνει τῇ ἐκείνῃς, ὅτι τῆς ἐκείνῃς καὶ
αὐτῷ ἐκείνῃς.

Κείμε-

Ἐρμηνεία.

Ματ' ἐς τὰς δύο λίγῃ δισθήκας. ἱπαγρέλινω πύ-
νω τὰ ἐν ταύτης νοήματα τῷ συμφίῳ ἀνατηνίαι.

Κείμνον.

Οἱ μαυδραγόρα ἔδωκαν ἰσμίῳ.

Ἐρμηνεία.

Οἱ μαυδραγόρα τῶν γλῶσσῶν ἀνθρωπίνους ἔχουσι
ἐλπίδας. εἰ νεκρώσω τις ἐν ἐαυτῷ διὰ χρείας ἔδωκαν
ἀνδράσι ἔργων ἀγαθῶν.

Κείμνον.

Καὶ ὅτι θυραίς ἡμῶν πάντα ἀκρόσθια νέα πρὸς πε-
λαιὰ ἀδελφίδε μετ' ἐπ' ἡρώσι.

Ἐρμηνεία.

Τὰ ἤδη καρπυφορεῖντά πρὸς τὰς θυραίς Φησί. καὶ ἐς μὲν
ἀρχιεὺς καρπυφορεῖν. οὐδ' ὅπως πολλὰ· εἰ μὴ ἀρεθί-
λοι οὐδ' ἔτι τιδ' πελαιὰν κ' νέας αἰθύντας.

Κείμνον.

Τίς δώησι ἀδελφίδε μετ' ἡλίζοντα ματ' ἐς μητέρας σου.

Ἐρμηνεία.

Ἀφ' ἑκάς τινος τῶν εὐβιούντων τρέφεται λέγει ὁ Χρ-
στὸς καὶ τὴν γὰρ βρώσιν ἔχω φαγεῖν. γάλα καὶ λίγα τὴν α-
δόλοι. ἀγάλα (?) πίνω καὶ τρεφῶ τῆς νύμφης συνδουχ-
μῶν Χρυσῶ. ἤγει ἔνθα τὴν ὁπιδιμίαν τοῦ σωτῆρος
εἰς τὴν Ἰσδαίαν ἢ ἐκκλησίαν ἡγεῖται καὶ πρὸς ταύτας τοῦ
δοῖν αὐτὴν πῶς ἀνθρώποις πατέρας.

Κείμνον.

Ευρούσε σὲ ἔγω φίλῃσω σε. καὶ γὰρ σοὶ ἐξεδενούσεσθε
μετὰ ἀλλήλους σὲ μετ' ἐξω σε εἰς οἶκον μητέρας με, καὶ
εἰς ταμίαι τῆς συλλαβούσης με. διδάξτε με. ποτὶ σὲ δὸς
οὐκ ἐν μυρεψικῷ, ὅτι νάματ' ἐρῶν με.

Ο

Ἐρμη.

Κείμνον.

Τὶ αἰμαίνῃς, καὶ τὴν δὲ αἰμαίνῃς ἀράπη ἐν προφαῖς σὺν
τῷ μεγάρῳ σκ. αἰμαίνῃς τῷ Φοίνικι, καὶ οἱ μαστί σκ
ταῖς βότρυσι.

Ἐρμηνεία.

Ταῦτα Φησὶν ὁ νυμφίος ἑνυμνάζων αὐτῆς πλὴν ὅτι
τὸ κρεῦττον ματαβολῶν. περὶ γὰρ ἡσυχία ἡ ζήλον καὶ
γλυκεῖα, ἐν τρυφῷ σὺν πλείον τῶν ἄλλων τὴν πόδ' ἡμα-
τὸ καρπῶν τῇ ἀράπῃ, οἷς δὲ αὐτῶν πάντα εἰσὶν. πρὸς
κρίσεις ἐν αὐτῇ δὲ ἀρετῇ, ὡς δὲ μέγας αἰμαίνῃ τῷ
Φοίνικι. κατὰ καὶ δικαιοσύνην αὐτῇ, μὴ πρὸς
γὰρ ἔχων πλὴν καρδίας ἐπὶ ζῶντων. ὡς γὰρ ὅτι γῆς ἡ-
συχίας. πρὸς σκῆπτρον δὲ τὸ μέγα τὸ ἐν ταῖς δικαίαις.
ἐπεὶ μὴ πᾶν ἀπολαμβάνει τὸ μέγα τὸ ἐν ταῖς βίαις.
ἀλλ' ὅταν ἐλθῇ τὸ πῦρ, ὡς τὸ πρὸς σκῆπτρον πρὸς σκῆπτρον.
πῶς δὲ βότρυσι οἱ μαστί ἀπὸ καὶ ζῶνται, πῶς ἔχουσιν
πλὴν πνέματι ἐν φροσύνῃ, ἥ γὰρ τὸ πνέματι σκ
προφασίαι τὴν πάπια, ὡς αἰμαίνῃς ἐμφανίζονται.

Κείμνον.

Ἐπαναβήσονται ἐν τῷ Φοίνικι. κρατήσω τῶν ὑψηλῶν
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ μαστί σκ ὡς βότρυσι τῆς αἰμπίας, καὶ
ὁσμηρῶν σκ ὡς μῦλα, ὡς ὁ λαὸς σκ ὡς ἐν τῷ ἀρά-
πῳ. πρὸς ὁμῶς τῷ ἀδελφιδῶν καὶ ἐν ἐνότητι, ὡς
ἐν τῷ χαλῶσι καὶ ὁδῶσι.

Ἐρμηνεία.

Ἀπὸ καὶ ζῶνται Φοίνικι Φοίνικι τὸν νυμφίον καλῶν. τὸ
ὡς καὶ τὸ μέγα τὸ ἐν τῷ κατὰ σκῆπτρον. ὡς καὶ καὶ
ἡ λησὶν ἀνελθῆναι ὅτι τὰς ἀσμάτων ὅτι πλεία ἐστίν.
ὅτι αὐτὴ πλεῖστα τῶν νυμφῶν μαστῶν, δηλῶντων τὰ

παιδικὰ

Κείδμου.

Ὡς λέπρον τῆς ῥαῆς μῆλον σε, ἐκτὲς τῆς σιωπῆς
σιῶς σε.

Ἐρμηνεία.

Αἰδοῖ γὰρ ἐνθραύεται (ὦ)φρον. ὡς δὲ τῆς ῥαῆς ὁ
καρπὸς ἔσθ' ἐρυφῆς τι καὶ ἀβρώτα τ' ὀπιφαισίας φυ-
λάττεται, ἔτω καὶ ὁ καποκληκὼς βί(θ)· φύλαξ γίνε)
τῶν τ' (ὦ)φροσύνης καλῶν. πρὸς τῇ τῇ δὲ τῆς νύμ-
φης τραχίλῃ. ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀφρονηκὼν ἀντὶς πεπλη-
ρωμένη φησι ἐστὶν, τετίσι λογασιμῶν. ἐστὶν γὰρ
ἡμετέρους λογασιμοί. βύλας) ἢ ἡμᾶς καὶ φιλομαθῆς
ὅπως πολλῶν ἔχῃ τὴν ψυχὴν θυραπείρα σφῶν. καὶ ἐν
ἐισαγωγαῖς ἡμετέρας μαθημάτων πολλῶν, αὖς ἐκάλει
πύλας.

Κείδμου.

Κεφαλὴ σε ὅτι σὲ ὡς κάρμηλ(θ), καὶ πλόκειον κε-
φαλῆς σε ὡς τρυφῆα.

Ἐρμηνεία.

Ὁ κάρμηλ(θ), ὁ πύγωνος πεπιμῆς ἡμετέρους·
γινώσκῃ) κερμῆς ὁ δυνάμει(θ)· λείψι· ἡμῶν ἐστὶν ἢ
πεπιμῆ. δὲ τὸ ἢ τ' κεφαλῆς, τετίσι Χερσῶ, πύγωνος
τ' πύματις ἐγνήθη πεπιμῆς. πύτ) τ' πύματις τ'
τῷ αἵματι Χερσῶ κερωμένης βασιλικῆς Ἀφρονηκῆς
ὁμαῦται περὶ φῶρα, ὡς ὁ βασιλεὺς Χερσῶς ἀφρονηκῆς
ἐν πύματις Χερσῶ τ' πύματις ὁ πύματις καὶ πύματις
πύματις ἐπὶ πύματις ὡς αἰτῶν. ἡνὶς δὲ τὸ πλόκειον
κεφαλῆς, τ' πύματις πύματις τ' ἐκάλει τῆς
ἐγνήθη πεπιμῆς ὡς ὁμαῦται τῆς νύμφης.

Κείδμου.

Κείμνον.

Ο δόντης σου ως ἀγάλη τῶν κεκαρμύμων, αἱ αἰέθη-
σαι σοὶ ἔλκετος.

Ἑρμηνεία.

Τοὺς κερλικὸς καὶ ἀσμετικὸς τῶν μαθημάτων καθη-
γηταίς, ἰδόντες ἔφη. ἐς δὲ λόγῳ βάλισται πᾶν ἀχθῶ
ὕλικον δασκαλείου καὶ τῶ λυτῶ τῆς σωφροσύνης παντὶς
μουσμῆ καθαρὸν ψυχῆς καὶ σώματος ἀναβαίνει
ἢ ἀφ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἔκκατοι οὐδὲ καὶ διδυμῶν. τῇ
μὲν ψυχῇ τὴν ἀπέχου, τῇ δὲ σωματικῇ βίῃ τὴν ὁ-
ρημοσύνην θνῶντες.

Κείμνον.

Αἱ πᾶσαι διδυμύσαι, καὶ ἀπικύσαι οὐκ εἰσὶν ἐν
αὐταῖς.

Ἑρμηνεία.

Διδυμύσαι λέγονται καὶ ἄλλως, ἥτις μόναι κατὰ
θῶπαι εἰς τὸ ὕδωρ τὸ μυτικὸν σὺν τῇ ἀγίῃ ἀνέβησαι
πιδύμαί.

Κείμνον.

Ὡς παρτίον κέκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλία σου
ὡς γία.

Ἑρμηνεία.

Κέκκινον παρτίον ἐστὶ πίστις δι' ἀγάπης ὁππλημέ-
νη. ἵπαιρὶ πίνω τῆς ἐκκλησίας τὸν σύνδεσμον, ἅμα
καὶ τὴν ὁμολογίαν ἔχοντες αὐτῆς σωζόμενοι. καὶ
καὶ συμφωνῶσι ἐν γίνῃ καὶ ἑνὶ φωνῇ, ἐκ δὲ
φῶν ἔκκατοι ἡμῶς συγκελωσόμενοι. καὶ ἕως ἡ λα-
λία γίνεται ὡς γία καὶ ῥήματι τῆς πίστεως, καὶ τῆς
ἀληθείας πίστεως ἔσματα. ἔχεται.

N 3

Κείμ-

συνθιῶσαι, καὶ ὅλοι δόπισμένους ἐπὶ κατὰ μέρος ὁ δόπι-
 ῖσιν μαζὶ τὸ καλὸν, καὶ βιβαιοὶ τῇ ἐπιταλῇ τῇ
 ἐπαρμέν.

Κείμενοι.

Ὁ φθαλμοὶ σὺ περὶ τρεῖς.

Ἐρμηνεία.

Τὸν ὅτι δὲ τῶν σημειῶν, ὡς ἄκων, καὶ ἀκίρων,
 καὶ ὅλοι πάλαι, καὶ περὶ ὅτι ὅλοι βλεπόμενοι.
 ἄλλως. ὅτι τῶν ἐφθαλμῶν ἐπαρμέν, ὡς αἱ ἐλθὼν
 αἰθρῶν ἐπαρμέν, διὸ καὶ γὰρ, ὅτι φανόμην,
 καὶ ἐπὶ τὸν ὅτι. δὲ τὸ τὸ γὰρ περὶ τὴν ἐκ τῆς
 σιωπῆς σὺ.

Κείμενοι.

Ἐκ τῆς τῆς σιωπῆς σὺ.

Ἐρμηνεία.

Τὸ ἀγαθὸν βίαιον μὲν αἰθρῶν περὶ τὸν, τὸ δὲ
 μέντοι. μαρτυρεῖ τὸν ὅτι τὸν κρυπτόν, καὶ ὅτι
 ἐπὶ τὸν ὅτι τὸν κρυπτόν.

Κείμενοι.

Τὸ ἔχον σὺ ὡς ἀγλαίαι τῶν αἰθρῶν, αἱ ἀπεκα-
 λύφθησαν δὲ τὸν Γαλααδ.

Ἐρμηνεία.

Τὸ ἔχον σὺ, ὅτι τὸν περὶ τὸν αἰθρῶν διδόμενον ἔχον σὺ
 ἐπὶ τὸν αἰθρῶν, αἰθρῶν καὶ σὺ σφραγισμένη καὶ
 τῆς ἐκ σφραγισμένης. ἀναγινώσκει γὰρ ὁ ἐπὶ τὸν
 Γαλααδ ὅτι ἡ λὺσις διέτρεψεν, ὅς ἔστι κατ' ἐκ σφραγισμένης ἐκ
 σφραγισμένης, ἐν τῇ ἐκ σφραγισμένης, τὸ καλὸν πεινῶν
 αἰθρῶν, καὶ σφραγισμένης τῆς ἐκ σφραγισμένης, ἀγαθὸν
 μετ' ἀλλήλων τὸν ἀντιτὸν ἐκ σφραγισμένης.

Κείμενοι.

λῆσθῶσιν ἔσονται· ἐξ ὧν ἕκαστος ἐαυτὸν ποιεῖ λίθον
τίμιον, ἱποκοδομῶν χρυσόν, ἀργυρον, καὶ τὰ ἑξῆς.

Κείμενον.

Ἀγαπῶν δὸτὶ θυραπέρων ἱεροσολήμ.

Ἐρμηνεία.

Ἀπάντων ἡ ἀγάπη τῶν πᾶντων ἐνεργῶς δείκνυται, καὶ
πάντων δὲ ἐστὶ τὸ χωρῆσαι πᾶν τῆς ἀγάπης ἐνέργημα. ἀλλ'
ἐπεὶ ἡ θυραπέρη τῆς ἀνω ἱεροσολήμ τῆς ἐκκλησίας Δαὶδ
βίβη γνωρίζεται.

Κείμενον.

Θυραπέρης Σιών, ἐξέλεγε καὶ ἰδετο ἐν τῷ βασιλεῖ Σα-
λομών, ἐν τῷ ἐμφάνῳ ἔστι φαίνονται αὐτὴν ἡ μήτηρ
αὐτῆς ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτῆς, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόφρου-
σίνης καρδίας αὐτῆς.

Ἐρμηνεία.

Ἐκ τῶν σαρκικῶν ἐξελεγέν ἡ νύμφη καλὸς καὶ πᾶσι
σι, καὶ ἡρώδης αἰς δὸτὸ σκιάς. τὸ πρὸς τὴν Σιών· ὥστε ἰδεῖν
τὴν ἐκκλησίαν τῆς νυμφῆς πὴν ἐφάνη ἐκ λίθων ζών-
των κύκλῳ κακοσχημένον τῇ καφάλης, ὅτι παλεῖται ἡ ἀγά-
πη. ἢ πρὸς τὴν μήτηρ, ἢ πρὸς τὸν πατέρα. οὐκ αἶν ἀπὸ πᾶσι ρηθῆσαι ἔτε
γαρ ἄρρεν, ἢ πρὸς τὸν υἱόν, τὸ θυμόν. ἀγάπη καὶ ὁ Θεὸς καὶ τὸς
Ἰωσάβηδ, καὶ καὶ Παῦλον εἰπόντα, ὅτι ἡ τῆς ἀγάπης Θεῷ.
χάριτι τῇ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀρροσιώμεθα ἐν δόφρουσίνῃ
τῆς σωζομένων. ἡμέραν τῇ νυμφώσεως, τὴν ἡμέραν τῇ
πικρίας καλῆς.

Κείμενον.

Ἰδὲ, αἱ καλὴ ἡ πλεονέκτημα· ἰδὲ, αἱ καλὴ.

Ἐρμηνεία.

Ἀποδέχεται τὴν μεμεσημένον τὸν ἥλοντα πάντας
σωθείς,

ἰγκρατείας, ἀφ' ἧς ἡ σὰρξ ὅσως φήται εἰδύησι πῶς
 θύειτο πῶς. ἐπὶ δὲ αὐτῇ ἡ σὰρξ ἐρημός τις καὶ ἀβασι-
 καὶ ἀνυδρῶς ἰσχυρῆς, ἡ ἐρήμια, τῆς εἰδωλοκρατείας δη-
 λοῖ, τὸ δὲ σῶς πᾶσι καὶ ἰγκρατείας εἰς πᾶσι ἀνα-
 δραμεῖν, ὡς τὸ κάλλος αὐτῆς δὲ πολλὰ ὑποδύ-
 ματων δηλῶσαι. δὲ τὴν πλῆθος δυνάμει τὸ πικρὸν καὶ
 τὸ ἡνίοποιον δηλῶντι τῶν δυνάμεων. δὲ τὴν θυμιαμάτων
 καπνὸν σμύρνης καὶ λίβανος συγκεκομμένων. εἰ μὴ γὰρ
 ἰκερῶς ἵς αὐτῶν, ἔστι γὰρ λίβανος. ἔστι θυμιαμα-
 τὰ πάντων τῶν ἀδμῶν. ἀπὸ ἡδυνῆς γινέται δηλαδὴ τῶν
 ἐπιπλῶν ἡδ. πῶς πεφύκειται, φρίκειται τὴν λόγον σῶς
 αὐτῶν.

Κεῖωρον.

Ὡς ἐπὶ λέχη καπνὸν πηλμαδρῆ σμύρνας καὶ λίβαν-
 ον, ὅτε πάντων κρησίων μυρεψοῦ.

Ἐρμηνεία.

Αλλὰ δυνάμει σῶς βλάπεται εἰς ὕψος ἀνατεχνή-
 των. τὸ δὲ ὑποδύματι τὰ ἐπὶ λέχη, οὐ πῶς γὰρ κατέμ-
 ρυται, ἀλλὰ ἀνυδρῶς, καὶ εἰς πᾶσι, καὶ ἐρημῶς. τὴν
 πῶς ἐρρίκειται τὰ ἐπὶ λέχη, καὶ αὐξάνεται. εἰς αὐτὸν αὐ-
 τῶν, ἡ τῶν δυνάμεων κρησίων, δυνάμει, καὶ δυνάμει, ὅ τῶν θυ-
 μιαμάτων ἀτμός.

Κεῖωρον.

Ἰδοὺ ἡ κλῆσις ὅσως Σαλαμῶν. ἐξήκοντα δυνάμει κύκλῳ
 αὐτῆς ὅτε δυνάμει ἰσχυρῶς, πῶς κατὰ κρησίων ἰσχυ-
 ραίως, διδαγμῶν πῶς ἀπὸ ἰσχυρῶς αὐτῶν ὅτε
 κρησίων αὐτῶν, ὅτε ἰσχυρῶς ἐκ τῶν.

Ἐρμηνεία.

μῦθοι ἐν τῷ τοῦ σφῶν διδασκαλίᾳ. αὐτῇ γὰρ ἀγορεύ-
 ῶν ἡ χρησιμότης λαθεῖν μείζονα ὅτι ἔστι καὶ τῶ-
 τε, μὴ δέξασθαι, δέξασθαι ἵνα τὸ κυκλῶν τὴν τὴν
 πλὴν λήγουσιν πρῶτα. ὡς δὲ ποιητικῶς, καὶ
 μηδὲν ἀκούσας, ὁ λόγος πρὸς ἐκείνην. ἀραπὴν γὰρ
 βραχὺ πρὸς πρῶτον. παρὲν γὰρ, ἵνα δέξῃ τὴν πρ-
 ῶτον, καὶ δέξῃ κρατῆρ, καὶ νοῆσθαι. διό φησιν. σὺ
 ἀφῆκα αὐτὴν, εἰς τὴν εἰσηλθόντα αὐτὴν εἰς τὴν αἰσιν μητρί-
 μου. ἵνα καὶ ἡ τὴν ἐκπύρην ἐξοδὸν εἰσέλθῃ σὺν αὐτῇ εἰς
 τὴν αἰσιν τὴν ἱερουσαλὴμ. εἴθι εἰσέλθῃ καὶ κοινὴ πρὸς
 τὸν λόγον θεωρημάτων. καὶ οὕτως περὶ τὴν πρῶ-
 μεία τὴν συλλογῆς. τότε γὰρ γίνεται δικλὴν ἡ καρδία,
 καὶ σκαλῶς ταῖς τοῖς ἐκείνων.

Κεῖωται.

Ὡς οὖν ὑμᾶς θυγατέρες ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ διώμα-
 σι καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τῷ ἀρχαῖ. ἵνα ἐγείρηται καὶ ἐξῆρσιν
 τὴν ἀράπην εἰς ἀνάλυσιν.

Εἰρμύεια.

Αὐτὴ φιλαθροπίας καὶ τῷ θυγατέρας ἱερουσαλὴμ
 διαλέγεται, αἱ ἐν τῇ ἐμπροσθεν συγκλήτῃ τῇ νύμ-
 φῃ καλῶς, καὶ περὶ καλῶς τῇ κλῆν ἀκαθάρτου ἐλ-
 γου. ὡς οὖν, καὶ διατρεφῶν τὴν τὴν κόσμον διωσμένην
 ὥστε τὴν τῇ ἀράπῃ διαλέξῃσι μέτρει. ὡς τὴν ἡλ-
 μα τῇ νύμφῃ ἐπ' αὐτὴν ἐπερὶν ἡμῶν.

Κεῖωται.

Τὴν αὐτὴν ἡ ἀναβαίνουσα ἐκ τῇς ἐρήμης;

Εἰρμύεια.

Οἱ φίλοι τοῦ νύμφης καὶ ὡς αὐτὴν ἐρωτῆς ἀλλή-
 λων ποιημένοι. τὸ ὅτι τῇς ἐρήμης, ἀπὸ τῇς ἐρήμης
 ἐγχεσθαι.

Κείδρον.

Ἀ' πέρσων, ὁμοιώγητί σου ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκει.
ἢ νεβρῶ ἱλάφω, ὅτι τὰ ὅρη κυκλωμάτων.

Ἐρμηνεία.

Δόρκει, διὰ τὸ διορατικόν. νεβρῶ ἱλάφω, διὰ τὸν
αἰφαισμίαν τοῦ τῶν ἐφικτῶν ὅρους. τὸ δὲ ἦ, ὥς ἐπὶ δια-
ζωτικῶν, ἀλλὰ ὡς διαζωτικῶν, ἀντὶ τοῦ, καὶ. ὅρη
ἢ κυκλωμάτων, εἰ τὸ κακὸν ὑπερβαίνει τὸν νόμον. ἀπο-
στροφὴ ἢ ὁ λόγος. ὅς πῦ ἐς μορφῇ τοῦ ἀρχῆ. ὁ-
μοιωταὶ ἐς μέτρον τῆς ἀνακρίσεως τῇ θεωρίᾳ δόρκει. ἐς
ἢ τῆς περικυκλώσεως ἢ καὶ ἀμελείας τῶν ἀντικειμένων
ἐντάμειον ἱλάφω νεβρῶ.

Κείδρον.

Ἐπὶ καίτῳ μου ἐς τοῦ ἐξήγησε ὃν ἡρώπησεν ἡ ψυχὴ
μου. ἐξήγησε αὐτὸν, καὶ οὐχ ὄρον αὐτὸν. ἐπικάλει αὐ-
τὸν, καὶ οὐχ ὑπὸ ἡκού μου. ἀναστήσεται ἢ, καὶ κυκλώσω
ἐς τὴν πλῆ. ἐς τὴν ἀγροῦς, καὶ ἐς τὴν παλαιάς. ἐξήγησε
ὃν ἡρώπησεν ἡ ψυχὴ μου. εἰδὲ, ὡς μικρὸν ἐπὶ περὶ ἡλίου
αὐτὸν. ὡς ἢ εἰσηλάσεν αὐτὸν εἰς οἶκον μεγεθὸς μου, καὶ
ὡς ὁμοίον τῆς συνταξέως μου.

Ἐρμηνεία.

Ἐπὶ τῷ καίτῳ αὐτὸν καλεῖ, τὸ ἀπεργάσαν ἐξήγησε
κατανοῶν ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ τὸ πλεονέκτημα μεταφράζει ἀναπύ-
σας. ἀγροῦς δὲ, ἢ τῶν ἐργασμάτων κατὰ τὴν ἐξ. εἰ-
πεῖται ἢ τὸ, ἐξήγησε, καὶ οὐχ ὄρον, ἐπεὶ τὸ, ἀναστήσεται
δη, καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πλῆ. ὅτι δὲ ὁ ὅρος μου ἢ
πλῆς, ἐν ἐκπεριεργάσει τοῦ αὐτοῦ θεωρίᾳ, γινώ-
σκων

Κείδμων.

Πιάσπε ἡμῖν ἀλώπικας μικρὰς ἀφαιρίζουτας ἀμπι-
λῶνας καὶ αἱ ἀμπιλοι ἡμῶν κυτρίζουσιν.

Ἐρμηνεία.

Ταῦτε τῆς ἀγγέλοις, ἡ διδασκάλοις, τυμφίῳ,
ὡς τῶν ζωηρέας τῶν ἀμπλωνων ἡ αὐτὴ πικύρῃ συλ-
λαμβάσαντο δυνάμειν αὐτῶν δόχλῳ τῆς ἑκαρπῶ
ἐκφύσεως ἀφαιρίζουσαι ἀμπιλοι διωθώσιν ὡς περὶ
ψαῖα δὸν ἔκκυπτον μάλιστα τῆς ἑκαρπῶ πλῆξεως
ὡς περὶ τῶν ζωηρέων.

Κείδμων.

Αἱ δὲ λφιδές με ἱμοὶ, καὶ γὰρ αὐτὰ.

Ἐρμηνεία.

Ταῦτε ἡ τυμφὴ περὶ τῶν ἐπὶ τῶν τυμφίῳ, αἱς
ἐδεμίαν ἔχουσιν ὡς τῶν ἀλώπικας μεταστὰς ἐκθινώ-
νους γὰρ ἡμῖν αἱματὶ καὶ σαρκοῖς, καὶ ἡμεῖς αὐτῶν τῆς
ἀφαιρέσεως καὶ τῶν σῶμα τῶν κυρίων, ἡ οὐκ ἐκ τῶν σῶ-
ματι, ἡ ὅτι θηρὸς ἐν τῇ ψυχῇ γίνεται, καὶ ἡ ψυχὴ εἰς θηρὸν
μετακίεσται.

Κείδμων.

Ὁ πιρκάνων ἐν τῆς κρήναις τῆς ἐν μέσῳ ἀκαυθῶν.
οἱς ἐμπροσθεν τῆς τῶν αἰμαίνων ψυχῆς. ἀλλὰ τὸ πο-
τὸν ἡλθὲν ὁ καλὸς, εἰς τὸ μὴ ἔκκαίνθαις τὰ
πιρκανήματα ἐμπικύλῃαι. ὡς ἂν ἀφαιρέσῃ ἡ ἡμέρα.
ἐν γὰρ τῷ περὶ τῶν βίῳ μάλιστα καυματι τῶν ποι-
κλόντων διόμηναι, ἀλλὰ τὰ μωμερῆνα δαμνῶναι, καὶ
την δόσιν αἱ σκιάι. αὐτῶν τῶν περικλῶν ὁ δὲ τῆς βίῳ.
σκιά γὰρ τὰ ἀνθρώπων.

Κείδμων.

οιομαί(ζ). ὅς πόντος καὶ πλώνας λίγος τὸ διαγυλίον. τὴν
 πομὴν μαρτυρομένη ἡ Φωνὴ αἰκνέται τῆς ἀπορήτου
 σφίσεως, τῆς ἐπιζητούντος σώματος περικυλίοντος. ἀνάσσει, ἐλθὲ
 τῆς παύσεως ἀναστάσεως, καὶ τὸ δρόμον, πέρας οὗ ἐστίν.
 ἀλλ' ἀνίσταμαι ἡρῆ, καὶ μηδὲν τι τῷ θεῷ προσεγγί(ζο)-
 ῖται παύσασθαι. εἰ ἐντονωμένης, Φησί, τῷ νόμῳ. εἰ τὰς
 διὰ τῶν προσφητικῶν θυρίδων αἰσθάνει τῇ διακρίσει τι-
 θέσασθαι, μηκέτι ὑπὸ τῶν νομικῶν ῥήχων σκιασθῶν.
 χεῖνός γάρ ἐστι πῆχ(ζ). ὅτι ἢ τὴν πνευματικὴν πύργον
 ἀπὸ τοῦ ἐν μεταβίβῃ. ἔχεται ὅτι ἡ πύργος τὸ προστή-
 χισμα(ζ), ἐπὶ δὲ τῆς διαγυλίοντος πύργου ὁ νόμ(ζ)
 προστήχισμα γένον. καὶ ἔχεται ἀλλήλων τὰ δόγματα.
 πῶς τὸ λόγον διὰ τῶν θυρίδων ἐμβόησται(ζ), ἀ-
 πακρίνεται ἡ πενιτερά. ἀνταμφοῖται διὰ τῆς τῶν νοη-
 μάτων αἰσθάνει, καὶ τὴν πύργον νοήσας τὴν Χρυστὴν, δεῖ-
 ξοι μοι τὴν ὄψιν σου, μηκέτι διὰ τῶν παλαιῶν αἰνυγ-
 μάτων διαλεχθῶν(ζ). ὡς ἰδὲν ἢ δύναμις, ὡς ἂν ἐσ-
 τὶς σου ῥήσιμος τῆς πύργου, καταλυθῇσε τὸ τοῖο νόμος
 προστήχισμα.

Κείμενον.

Δεῦρο σταυτῇ πενιτερά μου ἐν σκίπῃ τῇ πύργου ἐχό-
 λωκα τῷ προστήχισμα(ζ). δεῖξον μοι τὴν ὄψιν σου, ἵπ-
 ῃ Φωνή σου ἡδύα, καὶ ἡ ὄψιν σου ὡρεία.

Ἑρμηνεία.

Δεῦρο σταυτῇ. μὴ ἐν λύπῃ, ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἀ-
 σταυτῇ. τοῖς ἰδίους λογισμοῖς τὴν προσθυμίασιν πέρας τὸ κα-
 λὸν ἀπὸρρίπτει. ἀδύνατον γὰρ ἢ ἀρετῇ καὶ ἐκείνῃ, καὶ
 ἀνάγκης πίστεως ἐλδύξει.

πνίγῃ τ' ἐλλοιότων ἀναδύνει. ἔ' ἐπίσω εἴσαι ἡ ἀλή-
θεια ὕστερον θηλάσκει ἀλλως. λέγει τοῦτο ἰδὲς καὶ τὰ ἀ-
σθητήρια. δι' ὧν ὅτι μὴ τ' ἀμαρτωλῶν ἴσταιται· καὶ
τὸν ἱερμίαου ἀναδύνει. ὅτι ἡ τ' ἐρωτικῶς πρὸς τὸν λό-
γον ἐκείνης ψυχῆς, ὡς ἀκούσῃ ἐ λόγῳ, εἰς τὰ δέοντα.
ἔ' αἰδήσῃσι κερκερῶν, δικτυωτὰ ἐκείνης κατα-
σκάσματα. δι' ὧν ἐκκύπτων καλεῖ αὐτῶν ὅτι τὰ
ἐξω τῶν αἰδήσεων νοητὰ καὶ αἰσώματα.

Καίωμοι.

Αἰάσται, ἐλθὲ ἡ πηλυσίον μου, καλή μου, πενιέσθαι μου.
ὅτι ἰδὼ ὁ χερμῶν παρελθῇ. ὁ ὑπερὸς ἀπὸ ληθῆ. ἐπερὶ θῆ
ἐαυτῶν. τὰ αἴθρῃ ὡφρῇ ἐν τῇ γῇ. καίρος τῆς τιμῆς ἐφ' ἑα-
κα. Φωνὴ τ' ἔρρυον· ἡ καὶ ὁ ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ἡ σὺ καὶ ἐξ ἡ-
νηκεν ὁ λυθῆς αὐτῆς. αἱ ἀμπελοὶ κυπρίσιν. ἐδωκα
ὁ σμῆλ. ἀνάσται, ἐλθὲ ἡ πηλυσίον μου, καλή μου, πενιέ-
σθαι μου.

Ἐρμηνεία.

Αἰάσται διὰ τῶν αἰδήτων πρὸς τὰ νοητὰ. ἡ, ἀνάσται
ἐκ τ' πλάματ'· ἡ αὖτε μου δι' ὧν αὐτὰ θεωρεῖς. χερ-
μῶνα ἡ λέγει, τὸν τῆς ἐδωκαλογίας. ὑπερὸς δὲ, τὸν νο-
μῶνα καὶ περὶ φηκὸν λόγον. ὁ νόμος γὰρ καὶ ἐπὶ φη-
ται, ὡς ἰωάννης. ἐαρ' ἡ, τὴν ἔ' κυρίως ἡ πόρνη, καὶ
λέω γόνιτι καλλῶς πᾶντα μετὰ. καὶ ἡ φύσις ἡμῶν πῶς
ἰδὼς ἀνέβηκεν ἀνθῶσαι ἔ' ἀρετῆς καὶ πῶς πλάματ' οἱς
χαρίσασιν, ὅ τ' ἰδὼν καίρεθ' ἐπὶ καρπῶν.
καίρεθ' ἡ τιμῆς λέγει, τῆς τῶν ἐπιτιμῶν διδοίσεως. ἡ τῆς
τῶν ἀμαρτημάτων ἐκδοῦς καὶ ἀφίσεως. ἡ τῆς νοητῆς
θερμῶν. Φωνὴ ἡ ἔρρυον, ἡ ἔ' περὶ νόμου ἔ' σωτή-
ρι· ὡς κατηγεσμένους ἐκ κακίας ἀπέτα. τὰς δὲ γῆν
ἀνομάζει.

Κείμενον.

Φωνή ἔ' ἀδελφῆ μου. ἰδὲ, ἔτ' ἤκ' ἡκ' πηδῶν ὅτι πᾶ
 ὄρη. διαλλόμεν' ὅτι ὅτ' βενῆς. ὁμοίως ἐστὶν ἀδελφί-
 δός μου τῇ δορκάδι, ἡ ἡερεῖα ἐλάφων ὅτι πᾶ ὄρη Βαι-
 γήλ.

Ἑρμηνεία.

Ἡ νύμφη ἔ' λόγον ψυχῇ Φωνῆς πρὸν νοῦσαι τὰ ὅτι
 ὡς θείας ἀντιλαμβάνεται. ὅπερ πάρομοι οἱ πρὸς, πρὸν
 νοῦσαι τὰς ποσειδωνικές Φωνάς, ὡς θείας χάριτες πλῆ-
 ρεις, καταπλητίζεμεθα. πρὸ τῆς ἐστὶ τὸ, Φωνή ἔ' ἀδελφῆ
 μου, ποσειδωνίως τῆς μακρόθεν ὅτι Φασείας ἔ' λό-
 γος, ἐν ἰδῆσαι μεγάλων θεωρημάτων ἀπὸ ὅμων μετὰ τῶ
 μηδὲ τῶν βροχυτῆρων καταφρονεῖν φησὶ. ἰδὲ, ἔτ' ἤκ'
 ἡκ' πηδῶν ὅτι πᾶ ὄρη, διαλλόμεν' ὅτι ὅτ' βενῆς.
 δι' ἑλ' ἡ ἔ' λόγον ἵνα μὴ ὡς παρόντι λέγεται ἔ' νυμφίω,
 πρὸς δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν μὴ ὡς τῆς νύμφης. ἐπεὶ ἡ
 τῶν ποσειδωνικών ποτὶ μὴ πρὸς ζητῆμ' τῆς λύσεως
 ἀπορρίπτει, ποτὶ ἡ τῆς λύσεως ἀπολαύουμι.

Κείμενον.

Ἰδὲ, οὗτ' ἔσκειν ὁπίσω ἔ' πείχου μου, ὡς ἀκύνειον
 ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἐγκύνειον ἀπὸ τῶν δικτύων. ἀποκρίνε-
 ται ἀδελφιδός μου, ἡ λέγει μοι.

Ἑρμηνεία.

Ἐνδοι οἰκονομία τῇ νύμφῃ ἀπὸ τῶν θυρίδων ὁ ἑραστής
 ἀπὸ λέγει. ἰδὲ, ὡς καὶ ἡ ἀκύνειον ποσειδωνικός τῶν θυρίδων
 ἀνθρωπίνων φύσιν ὁ λόγος. ἀπὸ μὴ τῶν ποσειδωνικών
 ἀπὸ θυρίδων αὐτῶν καταρτίζων. ἀπὸ τῆς τῶν νομι-
 κῶν ὡς ἀπὸ γαλμαίων πλοκῆς, ὡς ἀπὸ δικτύων. ὁπίσω
 ἡ τῶν πείχου, τὰ ἐστὶ τῶν φεγγαμῶν ἔ' νόμος, πρὸ τῶν σκαλῶν

Ἐρμηνεία.

Ταῖς δρεπαῖς. ἡ γὰρ ἀμαρτία δυσώδης. καὶ συμβά-
σαι ἐν μήλοις, τοῖς πνεύματι καὶ χαρίσμασι. μὴ λον-
γὰρ ἐ Χρυστοῦ, διὰ τὸ λούειν τὸ σαρκὸς, καὶ ἐρυθρὸν τοῦ
αἵματός, καὶ τὴν ὁ κηρύγματός. δώδισαι. πύργωμα
γὰρ φίλτρον, ὅπου ὁ ὅ κληροβέβας, καὶ τὸν ἡ σῶμα.

Κεῖνον.

Εὐώνυμός. αὐτὸς ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου. καὶ ἡ δεξιὰ
αὐτοῦ περιλήψεται με.

Ἐρμηνεία.

Ἀρετὰς, ἡ τῶν ἀνθρώπων γνώσις, ἐξ ὧν πλάτ-
ται δόξα. δεξιὰ δὲ, ἡ τὴν θείαν ὁπιστήμη, ἐξ ἧς ἡ αἰώνιος
ζωή. λίγη τοίνυν, ἐπὶ ὑπερέχει ὁ νόμος καὶ ἀνθρώπων.
καὶ ἡ θεία γνώσις καλύπτει με. ἡ, ἐπὶ εὐώνυμός μου καὶ ἡ
δεξιὰ τῆς πρώτης παραστάσεως ὑπερέχει τὴν ὁ κλησίαν.
δεξιὰ περιλήψεται, διὰ τῆς μελέτης θείας ὁπισθα-
νείας.

Κεῖνον.

Ὁρκοὶ ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ διωάμεσι
καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τῶν ἀρχῶν. ἐὰν ἐξείρητε καὶ ἐξεμίρητε
τὴν ἀγάπην εἰς τὴν θελήσει.

Ἐρμηνεία.

Εἰς αἱ μαθηθὲς ὁμόθυροι ψυχὰς περὶ πητε τῇ ἀγά-
πῃ εἰς θελήσει καὶ εἰς πέρας ἔλθῃ τὸ ἀγαθόν, ὥστε ὅσοι σαρκὶ
ζώσις μηκέτι καὶ σάρκα ζῶν, πρὸς ὑμᾶς ἀγγελι-
κῶς ἐξήνεν τῇ παλιγγένει κατὰ τὰς διωάμεσι. γὰρ καὶ
ἰσχύς τῶν κόσμων, ἀγγελικαὶ διωάμεσι.

Κεῖνον.

λάτρε, καὶ οὖν ἄνθρωπος λυγρόμεται. ἀλλὰ ποῦ φέται
ἐν τῷ θρυμῷ τὸ μήλον. καθὼς μὲν ξύλον, τίς λοιπὸς ὁ-
μοιον. καθὼς ἡ γλυκαίνει τὴν καρπὸν τὰ τῆς ψυχῆς αἰ-
σθητήρια, παλαιοῖα τίς παρὲς τοῦ θρυμὸν ἔχει τὸν γλυκα-
νισμὸν, ἢ παρὲς τὰς ἀκαίρους τὸ κρεῖνον. ὅπερ ὁ πᾶν ἐστὶ
μῦθος, καὶ τὴν τῆς θείας κρείονος μὲν ἐν ἡ τὴν ἀνθρώπου
ἐαυτὴν μόνον καλλωπίζουσα. τρυφῶν ἢ μὴ χωρηγῶσα
τῷ γυναικί, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μὴ χρεῖται οὐκ ἔχει. ὁ δὲ
κύριος ὡς μήλον γένει ἐν θρυμῷ, ὅτι τίς ἀνθρώ-
πινας ἐκκέντρει φύσιν παρὲς τὸ ἀρχαῖον, καὶ δῶδες,
καὶ βροσίμον. διό φησιν ἡ νύμφη, ὁ καρπὸς αὐτῆς γλυκὺς
ἐν τῷ λάρυγγί μου. τρεῖς τὴν ἡ διδασκαλία. ὡς γλυκί-
αί, φησὶ, τὰ λόγια σου τῷ λάρυγγί μου.

Κείμνον.

Εἰσυχάζετέ με εἰς οἶκον Ἰού.

Ἐρμηνεία.

Οὐκ ἀρκεῖται τῷ τῷ σοφίας κρατῆρι, ἀλλ' εἰς αὐτὴν
τὴν λυγρὸν ἔμυσται εἰς γένεσιν ποιεῖ. ταῦτα λέγει παρὲς
ἀγγέλους, ἢ ἀποστόλους, καὶ παρὲς φησὶ. ἀντὶ τούτου, συγκρι-
σάτω μοι τὸ σῶμα τῷ Χρυσῷ.

Κείμνον.

Τάχα τι ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

Ἐρμηνεία.

Ἐν τῇ ἀγάπῃ πταγμῶν ποιήσασι, μὴ πάλιν ἐκ-
πίσω δι' ἡμιμείας μου σωτηρεῖται τίς παρὲς τὸ κρεῖ-
νον ῥοπῶν.

Κείμνον.

Στηρεῖται με ἐν μύροις. σιβαῖται ἐν μήλοις. ἐπὶ
ἐν τρυφῇ ἀγάπης ἐγώ.

Μ

Ἐρμηνεία.

Κείωδρον.

Φατνώματα ἡμῶν κυπάριστοι.

Ἐρμινεία.

Ἐυρυθμὺς ἵς καὶ διγλυφῶσαιδων πῆξις, τὸ τῆς
 ἄροφης καλὰ Διαιποικίλλουσι, ὁ λέγει ὑποχάρτης.

Κείωδρον.

Ἐγὼ αἰθρὸν πεδίον, κρένον τῶν κυλαδων.

Ἐρμινεία.

Ἀνθρὸς λέγεται, τὸ ὁδεύον ὅτι τὸ θηρίαται καρπὸν.
 ἐν ἔν τῷ περιγίφῃ τῶν ἀνθρὸς ἐστὶν ὁ νυμφίος ὡς παρὲς
 τὰ μέλλοντα. ὅταν γὰρ ἔλθῃ τὸ τίλξον, μεταβαλεῖ τὸ ἀν-
 θρὸς εἰς καρπὸν. ἐπεὶ μὴ παλαιοὶ χωρῶσι τὸ ὡς αἰθρὸς
 λόγῳ οἱ ὅτι γῆς. τοῖς μὲν ἔν ὑψηλοτέροις καὶ ὁμαλοῖς
 πεδίοις ὀνομαζομένους, αἰθρὸς ἐστὶ. τοῖς δὲ κυλοτέροις,
 κρένον.

Κείωδρον.

Ὡς κρένον ἐν μέσῳ ἀκακιδῶν, ἔτιως ἡ πλησίον με-
 τοῖα μέσον τῶν θυγατέρων.

Ἐρμινεία.

Ἡ πλησίον μετ', φησιν, ὡς κρένον τῇ τῆς ζωφροσύνης
 ἀπαρτάπικου μαρμαρυγῇ, ἐν μέσῳ τῶν ἀκακιδῶν καὶ
 θυγατέρων, κοσμηκῶν καὶ φιληδότων ψυχῶν καὶ πτηνῶν
 διωάμεων. αἱ θυγατέρας δὲ διαβόλῃς ἠνίζατο.

Κείωδρον.

Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τὸν δρυμῆ, ἔτιως ἀδελφ-
 δός μετ' ἀνὰ μέσον τῶν ἡῶν. ἐν τῇ σκυᾷ αὐτὸς ἐπιθύμησαι,
 καὶ ἐκάθησαι. καὶ καρπὸς αὐτῆς γλυκύς ἐν λαύρυγί μεν.

Ἐρμινεία.

Δρυμὸν ἐνομάζει συνήθως ἡ θεία γραφὴ πλὴν ὑλώδη
 τῶν ἀνθρώπων διαγωγῶν, ἐν τῇ παρθετικῇ θηρία φω-
 λούτο

Κείμενον.

Ἰδὲ, εἰ καλὸς ἀδελφιδὸς μὲ καὶ γε ὠραῖ· κλίνη
ἡμῶν σύσκι·.

Ἑρμηνεία.

Νῦν εἰσὶ κε πόρον ἐν τῷ ἑαυτοῦ τῷ ἑαυτοῦ
φίς καλὸς ἡ νύμφη, καὶ ἀλλὰ τὸ πρὸς τῶν αὐτῆς ἐφ' ἑαυ-
τῶν αἰσθητικῶν τὸ ἐν τῷ καλῷ τῷ λόγῳ ὑπεροχῆς· καὶ εἰς
γὰρ διώκεται εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνέσματι
ἀγίῳ. κλίνῃ ἡ κλίνη ἑαυτῆς καὶ τῷ νύμφῃς τὸ ζῶμα
αἰνίσσεται, ἐν ᾧ ἐπ' αὐτῇ ἡ ψυχὴ ἀξιοῦται τῆς τῷ λόγῳ κει-
νωσίας. λέγει ἂν ὁ Παῦλος, τὰ σώματα ὑμῶν μέλη
Χριστοῦ ἐσὶ. ἀλλὰ ἡ τῷ ὑμῶν, τῆς νύμφης εἶναι λέγει τὸ ζῶ-
μα. ἀλλὰ ἡ τῷ μέλει Χριστοῦ, τῷ νύμφῃς· σύσκιον δὲ φησι
τὸν νύμφιον, ἀλλὰ τὴν πυκνότητά τῶν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τῇ
σοφίᾳ θεωρημάτων. ἐὰν ἡ κλίνη κλίνη ὁ ἑαυτοῦ ἡ, καὶ εἰς
θαυμαστὸν, θείας διωμάτως διόκνησιν ὅτι τὸ ζῶμα,
ὡς πᾶσι τὸ ἀλλὰ τῷ σώματος πρὸς ἀξίαν ἀγαθὴν δὴ λησθῇ.
ἄλλως. κλίνη ἡμῶν σύσκι·. εἰ γὰρ μὴ συνεσκήσει τὴν
θείτητα τῇ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ σώματι, πῶς ἂν ἐχώρησεν ἡ
θνητὴ φύσις τῇ ἀκρηστῷ συναρμοδιῶναι. κλίνη δὲ
θεοποιῶν, τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀνάγκησιν τῆς ἀνθρωπότη-
τος, ὡς γὰρ θρόνον ἀναπαύει τὸν κόπον.

Κείμενον.

Δοκί· ἡμῶν κέρει.

Ἑρμηνεία.

Αἱ ἀπείργουσι τὴν ἐπιβουλὴν τῶν πρὸς τῶν ἡμῶν
δρῶν. ἀποτί· γὰρ ἡ κέρει· καλύπτουσι δὲ τῆς
φαινώμασιν αἱ δοκί·. θεὸς γὰρ μὴ μόνον ἐξ ἑαυτοῦ δρῶν
καπερθεῖν, ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν ὁρμηρίων ὁρμηρίᾳ ἐν-
τυγχάνοντας ὠφελεῖν.

Κείμενον.

θῶν σπαραγμῶν τῇ νύμφῃ εὐωδίας. νάρδω γὰρ ὅτ' ἔστι
 πιδας ἔ' ἰησὺς ἀλείψασα, καὶ ταῖς θελῖν δατομάξασα,
 μεταπτομηδῶν ἐκ τῆς ὁσπῆς ἔ' νυμφίος ταύτῃ ἀνέ-
 λαβεῖ, καὶ φησὶν. ἡ ἐμὴ νάρδ' ἔδωκέ μοι πλὴν ἔ' νυμφίος
 ὁσμῶν. διόπερ' ὡς δότ' ἔ' χρωτῶν ἰησὺς τὴν εἰκίαν ὀλλυ.
 ἐπὶ ἡρώσε τῆς μαθητείας τὸ μῦρον. ἄλλως. ταῦτα διὰ
 τῶν εἰρημῶν παιδούμεθα, ὅτι σκῆνο μὲν ὅτι ποτὶ κατ'
 ἔσται ἐπὶ τὸ πάντων ὅντων ὑπερεκείμνον, ἀπερὶ σπῆν
 ἐστὶ καὶ ἀληπτον. ἡ ἣ ἐο ἡμῖν διὰ τῆς τῶν δεξιῶν κατὰ
 ῥότητ' ὑμρεψμῶν εὐωδία ἀντ' ἐκείνης γίνεται, μι-
 μεμῶν τῇ κατ' ἑαυτὴν κατὰ ῥότητι τὸ τῆς φύσεως κα.
 θηρὸν καὶ αἱ τῆς θείας δεξιῆς ἀκτῖνες τῷ κεκαθαρμῶν
 βίῳ διὰ τῆς δατορρείας αὐτῶν ἀπαθείας ἐκαμπῆσαι,
 ὅρατον ποῦσιν ἡμῖν τὸ ἀόρατον. διό φησιν ἡ νύμφη, ὅτι
 τὴν ὁσμῶν αὐτῆς ἡ ἐμὴ νάρδ' ἔμοι δίδωσιν.

Κείμνον.

Ἀπίεσμεν τῆς σπικτῆς ἀδελφιδός με ἐμοί. ἀνὰ
 μέσον τῶν μαζῶν με αὐλοῦσέσται.

Εὐμυρία.

Ἐπὶ τὸν ἀνθῆντα βότρυον ἡ νύμφη καρποφορεῖ, κυ-
 πῆν τὴν οἶανθον κατανομάξασα. τὸ γὰρ ἡμνηθῆν ἡμῖν
 παιδίον ἰησὺς ἐν τοῖς δεξάμνοις αὐτὸν διὰ ῥότως παρ-
 κήσιν, πρὸς τὸ μέτρον ἔ' ἐο γίνεται. νηπιῶν, ἡ παρ-
 κήσιν, ἡ πηλὴ μῶν, καὶ τὴν ἔ' βότρυον φύσιν. ὅς
 σπυγελιάσθ' τῷ χρόνῳ τῆς εἰδῆς, ἀνθῶν, κυπῆσιν, το-
 λήμῶν, πεπομῶν, εἰν, γιγνῶν. τῇ ὁσ-
 φρήσιν τῶν οὐ βότρους ἀφραγῶν, καὶ μήπω τῇ γαστρί.
 τῇ ἣ ἐο γαστρί, τὸν πῖονα σημεῖον χῶρον, ὡς ἐρῶν ἡμεῖς
 ἡ ἀμπέλ' εὐτρεφον καὶ ἡδυν τὸν καρπὸν ἀπεργάζεται.

ἐκδόσμησε ζωφροσύνην, πλὴν αἰδῶ πλὴν περὶ αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῶν σαγόνων ὡς ἀφ' ἑαυτῶν. ἰσχυροὶ γὰρ τ' ἐκχυροὶ αἱ σαγόνες. καὶ ἀφ' ἑαυτῶν μένον γνώσκον θεόν. καὶ ἡ τετυγῶν γὰρ ἐνὶ μένῳ συνέρχεται.

Κεῖνδρον.

Τεράχληδός σ' ὡς ἐρμίσκοι.

Ἑρμηνεία.

Κυκλοπρὴς ὡς ἵππ' αὐτῶν καὶ Ἰππικαμπῆς ἀνέχων μὲν τῆς γῆς, κατανοῶν δὲ τὸ βάδισμα, ἦγεν αὐτοχρηματόσμ' ἐστίν, ἀλλ' ἔ' κόσμιον περικείμεν. πλεθω-
νικῶς δ', ἀφ' ἑαυτῶν τῶν δρετῶν. λέγει δ' ἐκτεράχλη-
λον, τὸ ὑπερτακτὸν τῆς ψυχῆς τὸ φέρειν τὸ κύριον.
ζυγόν.

Κεῖνδρον.

Ὁμοιώματα χερσὶν ποιησάμεν σιμῶν σιγμάτων τῶν δρετῶν. ὥς ἔ' βασιλεὺς ἐν ἀνακλήσῃ αὐτῶν.

Ἑρμηνεία.

Χερσίον ὁ θεός. ὃ δ' αὖτ' αὐτῶν λόγ' αὐτῶν, ἄρ' αὐτῶν φά-
λαρα δ' ποιῶν ἐπαγγέλλονται ἔ' νυμφίς οἱ φίλοι, καλ-
λοπίζοντες τῆς νύμφης πλὴν ὥραν, ἵνα γνῆται κατ' ἑαυτῶν
τῶν βασιλῆα. πᾶσαι δ' ἡ περὶ θεῶν διδασκαλία. καὶ ὑψη-
λὴ δοκεῖ, ὁμοιώματα, ἀλλ' ἔ' χερσίον ἐστίν. τὸ γὰρ θεῶν
ἀνέφικτον. καὶ πᾶς δ' λόγ' αὐτῶν τῶν νοημάτων σημα-
ντικὸς σιγμῆς πινὸς ἀμυδρᾶς διώαμιν ἔχει. πᾶσι δ' ὁ
ἐξαιδμή, γνῶσι περὶ ἀνάγκης τῶν ἐνικέντι καὶ Ἰπ-
κατ' ἑαυτῶν βασιλῆα.

Κεῖνδρον.

Νάρδ' αὐτῶν μετέδωκεν ὁσμὴν αὐτῶν.

Ἑρμηνεία.

Νάρδοι φησι, πλὴν ἐκ ποικίλων ἀρετῶν καὶ ἐξ ἀν-
θρώπων.

κλήσιος, ἐγὼ δὲ τὴν καρδίαν μένω τὸ κάλυμμα
ἔχουσα. ὃ δὲ νυμφίος μείζων τῶν πόθων, ἐξάπλων, ἀναβάλλεται
τὴν ἀποκρίσιν. οἱ φίλοι δὲ ἀποκρίνονται.

Κείμνον.

Εἰ μὴ γινῶς σταυτῶν, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἐξελη-
σθαι ἐν πύρναϊς τῶν ποιμένων, ἢ πύρναϊς τῶν ἐρίφων σκλυνώμασι
δὲ τὴν σκηνώμασι τῶν ποιμένων.

Εἰρμυρία.

Εἰ μὴ τὸ δοθῆναι σοι κατ' εἰκόνα φυλάξης καλῆς, ἢ
ἐνδοθεν ἐμβολῶν ὑποστήσῃ, καὶ τῶν ἐν ἐχάτοις πεντήκοντα,
ὅσων σκηνῶν ἐρίφους ποιμαίνοντα, ἐν ταῖς τῶν ποιμένων
σκλυνώμασι. ποτὶ μὲν τοῦδε, ποτὶ δὲ ἐκείνου. οἷα δὲ ἡς
αἰλήτης. μέχρη παρθενίας τῇ παύσει τοῦ σταυ-
τῆς δὲ πύρνας γινώσκῃ. δὲ δὲ καὶ ἐκαστὴν ἐφιστάνη ἐκαστῇ
εἰκόνα περὶ τὸν λογισμὸν παντὶ λόγῳ. αἰμελῶν γὰρ γινώ-
σκῃ ἂν κλυδωνιζομένη καὶ περὶ φερόμενη ἐν τῇ κυθείᾳ
τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ τῶν καλῶν ποιμένων.

Κείμνον.

Τῇ ἴπῳ μετὰ ἄρμασι Φαρυγῶν ὁμοιωσάσῃ τῇ πη-
σίῳ μετὰ τῇ ὁμοιωσάσῃ σιαγόνες σκῆψας τρυγόντων.

Εἰρμυρία.

Ἰππῶν δὲ ἀντιποσώμενων ταῖς ἄρμασι Φαρυγῶν,
διωκόμεναις ἀγγελοῖς ἢ ἀσπασίᾳ, καταποντίξουσιν τὸν
Αἰγύπτιον, ἢ παρὰ τὴν ἡμετέραν κακὰν ἀλλοφύλον,
ταῖς ὕδασι κατακλύξουσιν. τὴν ποτὶ τὸν γινώσκοντα ἐν ἄρ-
μασι Φαρυγῶν τῇ ἴπῳ μετὰ νῦν παρωμοίωσαι. ἄλλως.
ἐπεδή περὶ ἴπῳ ἀκρόασι τῇ τῆς τρυγόντων αὐτῶν

L 2

ἐκίστησε

Ἑρμηνεία .

Μὴ νομίσαι τι ὅτι μέλαινα ἐκπύδῃ, ἀλλ' ὅτι πιαυ-
τὴν ὁ πονηρὸς ἀπεδήξεν ἡλίου. πῶς ἔτι, ἡμέρας ὁ ἥλιος
καὶ συγκαύσῃ σε καὶ ὁ νοητὸς ὁ ἡλίου πῶς μὲν δικαίους φῶς
ἐστὶ, πῶς ὁ ἁμαρτωλὸς σκέτῃ καὶ πύρ.

Κείδρον.

Υἱοὶ μητρὸς με ἐμαχέσαστο ἐν ἐμοί. ἔθεντό με φυ-
λάσσας ἐν ἀμπέλωσι. ἀμπελῶνα ἐμὸν ὡς ἐφύ-
λαξα .

Ἑρμηνεία .

Υἱὸς μητρὸς, οὗτον νοησὺν εἶπεν ἐχθρὸς. λογικὸν
γὰρ καὶ ἐκ μιᾶς τῆς θείας φύσεως. οἱ πῖνες ἐκβαλόντες
τοὺς καλὰ ἀμπελῶνας ὧς ὠρᾶδείσας. ἔθεντό με φυ-
λάσσας οὗτον αὐτῶν, ἐν οἷς βότρυς πικρίας, καὶ σαφυλὴ
χολῆς, καὶ θυμὸς δρακόντων γνωρίζεται. ἐν ἀμπέλῳσι ὅ,
εἶπε, διὰ τὸ πολυαῖδες τῆς κακίας.

Κείδρον.

Ἀπάγχλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ με. πῶς πε-
ράνης, πῶς κοιτάζης ἐν μεσημβρίᾳ. μήποτε γῆνόμεναι
οἷσι περικαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐτέρω σε.

Ἑρμηνεία .

Τὸ ὄνομα σε ἀγνοῶ, ἐκ ὅτι τῆς ἀγάπης καλῶ. ἀγα-
πῶ γὰρ εἰκότως τὸν ἀγαπήσαστά με, καὶ τὴν ψυχὴν
ὑπὲρ ἐμοῦ θέντα. Ἐβλεπομένη σε τὴν νομὴν εὐρεῖσαι ἐμ-
φορηθῆναι τῆς αἰωνίου τευφῆς ἧς ὁ μὴ φραγῶν, ἐ δύ-
ναται εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν. ἔνθα μὲν ἀναπαύσῃς ἐν
ἐσχατῇ φωτὶ τῆς ἀνασκέσεως. ἀλλὰ με διδάξον πῶς ἐπὶ
τῆτων τυχεῖν. μή πως τ' ἐτέρω σε ποιμαίνοντων τὰς ἐκ-
κλησίας,

Κείμνον.

Εἰσέλευγέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ παμνῶν αὐτῷ, ἀ-
γαλλισσώμεθα, καὶ Ὀφρανθῶμεν ἐν σοί.

Ἐρμινεία.

Αἱ μὲν ἐπιναΐσσαι παρέρχονται τῇ δ' ὠδῷ. ἡ δὲ π-
λῆσθ' ἵστα νύμφη εἰς τὰ ἄδυτα, ὡς ὁ Παύλας, εἰσάγει,
καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑσθίων.

Κείμνον.

Ἀγαπήσωμεν ματῆς σε ὑπὲρ οἶνον. Ὀφύτης ἡγά-
πησέ σε.

Ἐρμινεία.

Διὰ τοῦτο τὴν τῶν σῶν λόγων ἀγαπῶμεν Ὀπρῶλον,
ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην, ὅτι σε ἡγάπησεν ἡ Ὀφύτης ἵστα,
ὅτι δὲ τὸ σκολιὸν εἰς ὄρθον ἀπαθύνεται.

Κείμνον.

Μέλαινα εἰμὶ ἐγὼ, καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἰεραστῆλῃ.
ὡς πλυνώματα Κηδάρ, ὡς δερρῆς Σαλομών.

Ἐρμινεία.

Μὴ θωμάζει ἐπὶ Ὀφύτης ἡγάπησέ με, ἀλλ' ὅτι μέ-
λαινα εἶσαι ἐλάμπυνε διὰ τὸ ἐφ' οἷς ἐμελάνθην με-
ταίνοισα. καὶ ὑμεῖς πίνω, εἰ καὶ πρῶτον ὑμῖν τὸ σκότος
ἐνώκησε, τοῦτο γὰρ τὸ Κηδάρ, ἤνεοτε δερρῆς Χελσῆς εἰρη-
νικῇ βασιλείῳ, καὶ τῇ Φωτὸς οἰκητηρῶν. δερρῆς δὲ ἀπὸ
μέρους τῶν βασιλικῶν ἔφη σκηλεύ.

Κείμνον.

Μὴ βλέψῃς με, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ μεμλαινωμένη. ὅτι
παρεβλέψέ με ὁ ἥλιος.

I

Ἐρμινεία.

Εὐμηνία .

Πολλοῖς καὶ δισφύροις οἰοῖς καὶ μύροις τοῖς ἐν νόμῳ
 πρὸς περὶ τῆς ἐκδοφραγίσεως ἑαλείας ἐὰν τὴν ἀρχὴν
 σκιδάσαισι, οἷτα αἰδομένη τῆς ἀσυγκρίτου ὑπεροχῆς
 τῶ μύρου ἔνυμφος, φησὶν. ὁμῆ μύρων σα ὑπερ πάντων
 τὰ δρώματα, αἱ ὁμιλίαι σα, φησὶ, τὸν περὶ διέξαιον
 δῶδαιον πληρῶσι τῶν διὰ τὸ πνέματ' ἔα γὰρ καρ-
 πῶν, ἢ ὅτι αἰδεταί σα, καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἱερωαία.
 ὧτα γὰρ διὰ τοῦ μύρου περὶ σὺν ὑπερ πάντων τοῖς
 ἐπὶ γῆς. τὸ ἦ, ἀγαθὸν μαστοῖ σα ὑπερ οἶνον. τὸ νηπιῶδες
 τοῦ θεοῦ διδάγμα. ὑπερ τὸ ἄπινον καὶ θερμότατον τῶ
 κόσμῳ σφίσιμα, ἐκ τῆς τοπικῆς θέσεως διὰ τῶν μα-
 στῶν τὴν καρδίαν δηλοῖ, ἢ πρὸς ἐπὶ ταμιεῖον τῶν τῆς σφ-
 φίας καὶ γνώσεως ἀπακρύφωσιν θησαυρῶν. δι' ἧς ἐκ τῆς ἐπὶ
 τὴν ἐκείνην ζωὴν ὁ θεὸς, καταλλήλον ἐκείνην τὸν τοῦ
 χαρίζεσθαι. ἢ μαστοῖ, αἱ δύο διὰ τῆς καὶ. ὑπερ τὸν
 ἡγίον λόγον. σῶμα ἦ, καὶ φίλημα, καὶ μῦρον, ἀπαύχων
 ἡλοῖ, καὶ μακαριότητα, καὶ τὴν περὶ τὸ θεῖον σκιδάσαι.
 τὴν ἑονοματ' Ἰησοῦ τὸν κόσμον πληρῶσαι περὶ
 διὰ διώμιν. ἢ ἡ ἐκείνη πατὴρ τὸ πᾶν, αἱ ἐπὶ ἐσμή, ἐκ
 ἐκείνης εἰς θάνατον, οἷς ἦ ζωῆς εἰς ζωὴν. διὰ τῶν ἐκ
 ἵπτε, πάντες ἡγάπησαν, ἀλλ' αἱ νεανίδες, αἱ ὁσμύραι
 ἐκείνην μύροι; καὶ μὴ ἔχωνται ὑπὸ τὴν ἡπύλον. ἐκείνην ἡ
 οἷς, ὡς μετέπειτα πᾶσι, κατακεκλησμένον ἐν ἀπορρή-
 τισ ἐκκυστὴν ἦ, εἰς ἀνταγίαν. φησὶ γὰρ ἡ σφία. ἐκείνη
 οὐτ' ἐμὲ φιλεῖντας ἀγαπᾷ. αὐτὸ μὲν ἐν τῇ θείας φύ-
 σεως μύρον ὑπερ πᾶν ἐπὶ νόημα καὶ ὄνομα. ἐκ αὐτῆς ἐνε-
 ργῆ, ὕλιν τοῖς θεοῖς ὀνόμασι χορηγεῖ. πύοτητα ἐκείνη
 βραχέων ἔσθ' ἡ καὶ μύρα σημεῖον ἐστὶν

Κείμενον.

μεῖν τῷ θεῷ. ἐν πολλοῖς ἡ ὁ Σαλομών εἰς τὸν πόντον ἔαλ-
θιν βασιλείας παρὰ λαμβάνεται. ἐξελικνός γὰρ λέ-
γεται, καὶ καὶ οἰκοδομῇ, Ἐσφίαν ἀμέτρητον ἐχέ, βασι-
λεύει πὺν Ἰσραὴλ, καὶ κρείνεν τὸν λαὸν ἐν δικαιοσύνῃ,
καὶ ἐκ τῶ ἀνέματός ἐστι Δαβὶδ, καὶ ἡ τῶν Αἰθιοπῶν βα-
σίλισσα φοιτᾷ πρὸς αὐτὸν, ἅπτε τυπικῶς παρὰ λαμβά-
νεται ἡ ἀγαθὴ τῶν δυνάμιν.

Κείδρον.

Φιλησάτω με δὸτὸ φιλημάτων σῆματ' αὐτῶ. ὅτι
ἀγαθὸί μεσσί σε ὑπὲρ οἶνον. καὶ ὅσμη μύρων σε ὑπὲρ
πάντα τὰ δρώματα.

Ἐρμηνεία.

Πηγή ζωῆς ἐστὶν ὁ νυμφίος. ἐκ τῶ σῆματ' ἡ αὐτῶ
ζωῆς αἰσθύνεται λόγοι. καὶ παρὰ τὸ ἴδιον ἡ ψυχὴ
παρασέρχεται σῆμα ἐλκύσας πνεῦμα. τῶ παροφθῶν γὰρ
ἐπιπύτων, ἐπιπύμωσι βασιλεὺς τῶ καλλύς σε, καὶ ὁ τρε-
πὺν ἐνφραγῆσεν) νυμφίος) ὅτι νύμφη, ἔτιως ἐνφρα-
γῆσεν) κύριος) ὅτι σοὶ καὶ ἀμαρτίας ἀναίρειν, καὶ βα-
σιλεὺς ἑρμῶν, ἀντ' ἑδῶν ἀγόντων αὐτῇ, ἐξαφῆ-
σαι τῶ φίλτρῳ καταπαύει τὴν δόσιν, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἀνακραδύλλαι ποιεῖ, καὶ βοᾷ. φιλησάτω με. τίς τίς, μὴ
λατὶ παροφθῶν μνηστράτω με, δι' αὐτῶ ἡ ἐμνησάτω
ἐδὲ αἰδομένην πνευματικῶν. σῆμα ἡ τοῦ νυμφὸς ἡ ἀπὸ
μὲν δυνάμεις τῶ ἑλλαμπερὸς ἡ γαμονκῶ. καὶ ὡς παρο-
μύλῃ καὶ μεταδιδάσκει τῶν ἰδίων νοσημάτων τῇ χωρῇ
καὶ αὐτῶν καὶ ἀγία ψυχῇ.

Κείδρον.

Μῦρον ἐκκενωθὲν ὀνομά σε. λατὶ τὸ νεανίδες ἡγά-
πησάν σε. ἐλκύσάν σε, ὅπως σε εἰς ὅσμη μύρον σε
δραμονδρον.

Ἐρμη-

ζυγία ἔ' λίγυ, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, Πιπταλά-
 μιον αἰδῶ καὶ εὐχέσθ' ἡ ἀπλήρης ἡ θυμῷ, ἀλλ' αὖ φροσύνης
 οἱ λόγοι. παρόντ' ὅτ' αὖ θυμφίς, πάντα γέμει χαρᾶς.
 πῶτος γὰρ ἡμῶν τὰς λύπας ἐστρέψεν εἰς χαρὰν ὥστε
 ἐν ἡμῶν τὴν ἐνσπέρην αὐτῶ παρυσίαν σὺν ἐπὶ προσδοκᾶ-
 σαι προσφίτης, ὅπως σὺν ἐστὶν τοῦ παρόντ' ἄσματος
 ἄσμα καίνετο. τί γὰρ ἐστὶ μετ' αὐτὸν προσδοκᾶν, ἢ
 αἰνέσασιν τε καὶ κρείσσιν. Διὰ λόγων ἢ πεπληρωται τὸ βί-
 βλιον ἔ' παλαιῶ λαῶ, καὶ τῆς ἀνθρωπότητ' ὅτ', πρὸς τὴν
 λόγον καὶ τῆς ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίας, καὶ ἔ' λόγῳ πρὸς αὐ-
 τὴν, καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐ τῆς ἐξ ἐθνῶν πρὸς τὴν ἱε-
 ρουσαλήμ, καὶ τῆς ἱερουσαλήμ πρὸς τὴν ταύτης καὶ αὐτῆς,
 καὶ τῶν δισχευέντων ἀγγέλων, πρὸς οὗτ' κληθέντες
 τὸ κήρυγμα. ἀκροῶνται γὰρ τ' ὕμνης ἱμελικῆς πρὸς
 μείζω πόθον ἐξάπτεται. καὶ ὁ νυμφίος φίλων χορὸν ἢ
 πινυμάτων ἀρίων, ἢ προσφίτων συνεπάγεται. οἱ καὶ χαί-
 ρονται τ' φωνῆς ἀκρόοις ἔ' θυμφίς. ὕμνη ἢ ἢ ἐκκλη-
 σία, καὶ Σαλομῶν υἱὸς αἰδῶ τὴν Πιπταλάμιον. Ἰωάννης
 ἢ πρὸς θυμφίς, ὁ φίλος ἔ' θυμφίς. Ἡ σῆμα ἢ πρὸς
 κρηφά λαβὼν τὸν καὶ καὶ. καὶ Δαβὶδ θυμφοσεύει,
 ἀκροῦν λόγων θυμφίς διδωσιν ὁ νυμφίος δέλας Παύ-
 λον καὶ Τιμόθεον. ἢ ὕμνη δέλας. ἀπινεχθήσιν τῷ βα-
 σιλῆϊ. τὰξιν ἢ δέλας καὶ ὑπερήσαστο Σαλομῶν. τῇ γὰρ ἐπὶ
 καὶ ἐστὶ ψυχῇ παροιμίας ὑπερήμνησεν, ἐκέλευσε τῆς
 σοφίας ἐρεῖν. ἐν τῇ τῷ ἐκκλησιαστῇ τῶν ἐρωμένων ῥέ-
 ζων καὶ ματῶν καταφρονεῖν διδάξας, καὶ πρὸς τὰ μέλλον-
 τα ἀναπείρους, νῦν τὴν ἔ' τοι κεκαρημένον καὶ πεπ-
 λημένον αὐτῶν συνάπτεται τῷ μόνῳ καὶ ὅπως ἀγαθῶν.
 πείθων μὴ καλᾶσθαι φόβον, μηδὲ μαρτυρῶν ἐλπίδι, δι-
 λοπεπῆ γὰρ ἀμφοτέρω. ἀγάπης ἢ φιλότητος προσδρα-
 μίτη

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

εἰς τὸ

ΑΣΜΑ ΤΩ'Ν Α'ΣΜΑ'ΤΩΝ

ὑπὸ Πολυχρονίου Διμάχου
συναχθεῖσα.

Τὰ πρὸς ὧπα τοῦ βιβλίου τῶν ἁσμάτων.

ΝΥΜΦΙΟΣ, ὁ κύριος ἡμῶν. νύμφη, ἡ
ἐκκλησία. φίλοι τῶν νυμφῶν, ἄγγελοι καὶ
ἄγιοι. νεανίδες, αἱ τῆς ἐκκλησίας ἀν-
δρες.

Τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων τὴν τρίτην ὑποδείκνυσιν τῆς
τῶν ψυχῶν πλῆρη τῆς ἐν ὁρήματι νυμφῶς καὶ νύμφης
πρὸς τὴν ἰδὴν λόγον τῆς ψυχῆς φερέχον οἰκείωσιν.

Ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ὃ ἐστὶ Σαλομών.

Ἄσμα ἀσμάτων καλεῖται, ἐπεὶ δὴ πᾶσα ἡ θεία γραφή
ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας παραστάς πρὸς τὴν ἐξ ὁρήματος
γυναικῶς. οἱ δὲ πρὸς τῶν ἐθνῶν λόγον καὶ τῶν ἀμαρταν-
όντων, ἐξ ὁρήματος. καὶ αἱ ἡδὴ ἄλλαι γραφαὶ τὸ
πρὸς τὴν ἡμῶν τῆς λέγουσιν. οἷον Ματθ. 22. πρὸς τὴν
πλὴν ἡμῶν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, „
ὡς ἐμεῖ. Ἡ σῴσις ἡ. ἰδὲ ἡ παρθένη ἐν τῇ ἑξῆς. καὶ „
πῆξται ἡδὴ. καὶ ἐπὶ ταῦτα πάντα καὶ τὰ λοιπὰ ἅσματα, „
ἐπὶ τῇ ἐρχομένῃ σωτῆρι ἁδόντα. πρὸς τὴν ἅσμα τῶν ἀσ-
μάτων, ὡς εἰρηναίως τῆς πρὸς τὴν ὑποδείκνυσιν. καὶ ὡς ὁ πρὸς

Κ. 3.

ζυγία

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ

ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Εξήγησις αἰς τὸ

ΛΣΜΑ ΤΩΝ ΛΣΜΑΤΩΝ.

Κα

ΕΞΗ:

74 ΕΥΣΕΒ. ΕΙΣ ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜΙ

σκοπὸν, καὶ μηδεμίαν ἐν μηδυνὶ κακίας ὑποληφθῆσθαι,
 γινώσκται ὁ θεὸς πάντα ἐν πᾶσι. ἐξήκοντά εἰσι βασίλισσαι,
 καὶ ὁ γδοήκοντα παλλακαί, αἱ ἐκ τῶν δαΐδικα φυλαῶν
 καθυπερέβουσαι πᾶσι πίντι αἰσθήσει ψυχῇ. ὡς ἡ ἀνω-
 τέρω ἐξήκοντα διωατὶ κύκλῳ αὐτῆς. μία ἐστίν.
 ἡ ἀκακὸς ἐκκλησία Χριστοῦ.
 μία ἐστὶ τῇ μητρὶ.

* *

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΟΛΥ.

λῃται. ὁ ἐστὶν ὁ μύλων ἐκείν. πρὸς οὖν βλέποντες οἱ τῶ λα-
 οῦ παυδαγωγῶμενοι τῷ τῷ κακῶν κρινόντες ἐκείνοι. οὐκ
 ἵνα μὴ ἡ πάλαντος κτ' τὸ ἐκ διαγρηλαίας δικαιοκρα-
 σίας πρὸς διὰ τῆ ἐργασίας τὸ χεῖμα τοῦ φόβου πρὸς τὸν
 ἀριθμὸν τῆ ἐργασίας κτ' οὕτως τῆ δακρυόσφης κτ' τὴν
 βασιλίδαν ψυχῇ φόβου καὶ οὐκ ἀγάπῃ τῇ καλῇ κατε-
 γόρεται. πάλιν εἰς τὴν βασιλίδαν πάλιν κατὰ τὸ γρηνα-
 μόνον ἡ ἀγάπη τὸν φόβον, καὶ μεταπηδᾷ εἰς ὁ φόβος
 ἀγάπῃ γίνονται, τὸ εὐρίσκεται μόνος τὸ ζωζωδόν, ἐν τῇ
 πρὸς τὸν μόνον ἀγαθὸν συμφύει πάντων ἀλλήλοις ἐνω-
 θέντων, ἀλλ' ὁ κατὰ τὴν πρὸς τὴν τελειότητα. καὶ ἐν
 σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα γρηναμὸν ἀπαιτῶν διὰ τῆς μᾶς ἐλ-
 πιδῶ, εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ὁ πῶν ἐκ μὲν νηπίας εἰς ἄν-
 δρα τελειοῦ ἀναδραμῶν διὰ τῆς αὐξήσεως, καὶ φθασας
 εἰς τὸ μέτρον τῆ νεότητος ἡλικίας. ἐκ τῆς δούλης τῇ καὶ
 παλλακίδῃ τὴν τῆς βασιλείας ἀξίαν μεταλαβών,
 δεκτικὸς τῆ τοῦ πνύματος δόξης γρηναμῶν δι' ἀπε-
 ρείας καὶ καθαρότητος, οὕτως ἐστὶν ἡ τελεία πρὸς τὴν
 ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ γρηναμὸν ἐκ τῆς πνύματος πνεύμα ἐστὶ,
 πρὸς τὴν πάντως καὶ ἡ τῆς πνύματος κατῆρ ἐστὶν, ἡ δὲ πνύματος
 δάνειον ἐκ οὐρανοῦ καταπίπτει, κατὰ τὴν ἰωάννης
 μαρτύρεται. καὶ τὴν μακαρίζουσιν αἱ νεανίδες. ταῦτῃν
 ἀγνοῦσι παλλακαὶ καὶ βασιλισσῶν. κρινῶν γὰρ ἐκ παν-
 τὸς πρᾶγματῶν προσήκει πάσαις τῇ ψυχῇ ὁ δρόμος
 πρὸς τὴν πιαύτῃν μακαριότητα. καὶ φύσις ἐστὶ πᾶσι
 πρὸς τὸ καίριον τῇ καὶ αἰνούδρον τῆς δπτημίας
 πωτίνεσθαι. ὥστε εἰ μακαρίζουσιν τὴν πρὸς τὴν αἰτυ-
 ραίτες, αἰνοῦσι τῇ παλλακαὶ καὶ βασιλίδες, δπτημοῦσι
 πάντως γρηναμῶν πρὸς τὴν αὐτὴν τῆς δπτημίας βλέποντας

Κ

σκοπῶν,

στράν. ἢ καὶ μόνῳ τῇ μητρὶ, ἢ ἑκλεκτῶν εἶναι τῇ πατρὶ
 αὐτῷ δοποφαίνεται. ταῦτα ἔνθα τῶν θείων λόγων
 τῶν νοῶν ἐναρμόμια. ὅτι οἱ μὲν ἀρετὴν καθάπερ ἡδύ-
 λινος τῆς ἐν βασιλῇ κέκρυπτης ἀπάτης ἐξω γρόμιοι, δεπ-
 γμους πνέοντες, καὶ ἔγω διηδρωμῆαι ἐν αὐτοῖς τὸν
 λόγον χωρήσαντες, τῇ ἀλεγομένη πῶς συγκαταστή-
 πεισας ἐν ἀπείρῳ θεωρεῖν) πλὴν. αὐτὰ ἔνθα εἰσὶν αἱ ἰο-
 μαθεῖσαι νεανίδες, διὰ τὸ ἐπινεῖαι ἀρετὴν τῶν πᾶσι μα-
 κλῶν ἡλικίας, καὶ μηδέπω φθίσαι εἰς αἰδρα τίλιν, εἰς
 μετρητοῦς ἡλικίας. ὥστε πᾶσι τῷ φόβῳ ἔκρυψεν δύ-
 νασις κυφορήσας, καὶ πνεῦμα ζωτικῆς παιδοποιήσεως.
 τῶν δὲ διὰ τῆς κατηκρύσεως ἐπιμελείας αὐξήνεται τῇ
 διανοίᾳ, καὶ καταλιπνύων ἡδὴ τῶν νηπίων, διαπλῶ-
 ὑσθαι τὸν λίγαν τῶν διὰ φορὰν διδασκόμενα αἱ μὲν ἔνθα
 διὰ τὴν πλὴν πρὸς διδασκίαν πᾶσι τὴν ἀφθαρσίαν αἰα-
 κροῦσιν τῇ ἑστῇ καθαρότητι, βασιλεύσας διὰ τὴν
 κοινωνίαν τῆς καθαρότητος κατανομάζονται. πᾶσι δὲ τῷ
 τῆς ἀπλῆς θελίκῃ φόβῳ τῶν δεξιῶν ἐκπινύσας παλ-
 λακίδας ἐνομάζει ὁ λόγος. ταῦτα δὲ μοι δοκεῖ τῇ διὰ
 πολλῶν τῶν δύο ταγμάτων ἢ καὶ ὅτι δεξιῶν διὰ φο-
 ρὰν ὡς ἀδελφὴν δι' αἰνίγματος. πῶς τῇ φησι. ἐξ εἰ-
 σὶν ἐπιλαί, δι' ἧς ἡ βασιλεία πᾶσι δεξιῶν ἐπιμαρτυρεῖται.
 λογισώμεθα τῶν ἐκαστῶν τὸ δεωτοπὸν εἶναι πᾶσι.
 πᾶσι, ὅπως καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ πρὸς οἰκίαν δεκαπλα-
 σαιῶσαι διὰ τῆς ἐργασίας. εἰ πῶς διὰ τῆς ἐξ ἐκείνων
 ἐπιλαί ἢ τῆς βασιλείας γίγεται κοινωνία τῇ ψυχῇ, τὸ δὲ
 πᾶσι τῆς ἐργασίας ἐφ' ἐκάστης ἐστὶ, τὸ δεκαπλασάσαι
 τῶν ἐπιλαί, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ ἀρετῇ τῶν μίας βα-
 σιλεύσας εἰς ἐξήκοντα πλάτυνοντο. αὐτοὶ δὲ καὶ
 διὰ τῶν ὀγδοήκοντα τὸ τῆς ὀγδοῆς μυσηρεῖον ὡς ἀδελ-
 φῶν.

μὴν τῶν λόγων διακρίνας ὡς ἀδελφοὶ τῷ αἰνίγ-
ματι. ὅπερ ὁ πορφύρης φυλακὴν πρὸς τὴν ἀποφυγὴν
κατανόμασεν. μέγας ὁ ὄνομα τὸ σαρπηνοῦ εἶναι, καὶ τῶν
τῆς πορφύρας λαχαρίων μαμαθῆκαδον. ὅτι σαρπηνοῦ
μαμαθῆκαδον ἔχεν ἐν χειρὶν ὁ ἐν αὐτῷ λαλῶν ἀγγε-
λος. τότε δὲ μάλιστα τυγχάνει τῶν μέτρων ἐν λόγῳ, ὅτε
ἐκκαρῶσθαι τὴν τυγχάνει τῶν ῥοδίων, ὅπερ τῶν αἵμα-
τι. τὸ λυτρωσάμενος ἡμᾶς αἰνίγμα γίγνεται. ἐὰν ἐν τῇ
κτὶ τὸν Παύλον ἔχῃ λαλῶντα ἐν ἐκτῷ τὸν Χριστόν, τὸν
τῷ ἰδίῳ αἵματι ἡμᾶς λυτρωσάμενον, ὅτι ἔχῃ τὸ γεω-
μετρικὸν ἀνοίον. ὅτι τὸ σαρπηνοῦ τῇ βαφῇ τῇ αἵμα-
τι καὶ καλλωπίζομενον. ὡς σαρπηνοῦ ἐκκρίνει χεῖρ σαρ-
τῇ μεταλήψει τῶν πορφύρων. καὶ ἡ λαλιά σου ὡς αἵμα. ἡ ἐξο-
μολόγησις, ἐκ τῆς σαρπηνοῦ σου, ὅτι καὶ σαρπηνοῦ
ρεομένη, ὅτι ἄνω, ὅτι ἔξω.

Εἰς τὴν ἐκτὴν εἰσι βασιλίσκος, καὶ ὁ γνοσκόμενος παλλα-
καί, καὶ νεανίδες ὧν ὅσκι ἐστὶν δριθμοί. μία ἐστὶ περὶ τε-
ρεῖα, πλεία μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. ἐκ-
λεκτὴ ἐστὶ τῇ πενήτη αὐτῶν. βασιλίσκος καὶ παλλα-
καὶ αἰνέουσι αὐτῶν.

Τὸ τῶν λόγων τῶν πορφύρων ῥητῶν φιλοσοφῶν τὸν λό-
γον ὡς αὐτῶν τῶν λόγων τῶν πορφύρων τῶν ψυχῶν, αἱ πορφύρες τὸν
νεανίδων ὡς αὐτῶν. πλεία καὶ ὄνομαζι νεανίδας, τῶν τοῦ
δριθμοῦ Φυτῶν τῶν λόγων τῶν πλείων νικῶνται, ἀλλὰ ὅτι παλ-
λακίδας, καὶ ἀλλὰ βασιλίσκος εἶναι φησί.

Φίλων.

Ὁ κτὼ δεκάδας τὸν δριθμόν εἶναι ὅτι πλείων, πλείων
ὅτι βασιλίσκος καὶ πλείων λιπὼν εἰς ἐκτὴν ἐπερτήρησι
δὲ πλείων τῶν ἐν τῇ μονάδι. γεωμετρικὴν πλείων περ-
τερεῖν.

Τρίχωμά σε ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνέφαιη-
σαι ὁπὸ τῷ Γαλααδ. ὁδόντες σε ὡς ἀγέλαι τῶν κε-
καρυμμένων, αἱ ἀνέβησαι ὁπὸ τῷ λατρῆ. αἱ πᾶσαι δι-
δυμεύσασαι, καὶ ἀπκνῦσαι ὅτι ἐστὶν ἐν αὐταῖς.

Παντὸς τοῦ σώματος αἰσθητικῆ διωάμει διοικημένης
μόνας ἐρωμένη τὰς τρίχας, μέρῳ μὲν ἔσας τῷ σώμα-
τι, ἀμεινῶσας ἢ αἰσθήσεως. ἐπὶ δὲ πῶς καὶ τὴν τοῦ
Παύλου φωνὴν δόξα τῷ γυναικὸς ἐστὶν ἡ κόμη, διὰ τῶν
ποκαμένων τὴν κεφαλὴν ὠραῖζοντα, τὸ τοῦ διὰ τῆς ἐπαί-
νης τῶν τῆς νύμφης τριχῶν διδασκόμεθα, ὅτι καὶ τῶν
πρὸς τὴν κεφαλὴν τῆς νύμφης θεωρημένων, δι' ὧν ἡ ἐκ-
κλησία δοξάζεται, κρείττον τῶν αἰσθησῶν εἶναι, κρύ-
πτοντας διὰ τῆς σοφίας τὴν αἰσθησιν. οἷς ἐκ ὁρατοῦ τῆ
καλῆς κερτήριον γίνεῖ. ἐκ τῆς γούσης ἀγαθῶν δοκιμά-
ζεται, ὅτι ἄλλω ἢ τῶν αἰσθησῶν. ἀλλὰ πάσης νε-
κρωθείσης τῆς αἰσθησεως διὰ τῆς μόνης τῆς ψυχῆς τῶν κατ'
ἐλπίνοιαν φαινομένων ἀγαθῶν ἐφάπτονται καὶ ἐπὶ ἐξον-
ται. ταῦτα ἢ καὶ πρὸς τὴν ἐρμηνεύμεντα, τὸ κατ' ἐν αὐτῇ
λεπτινότητι περὶ τῆς.

Φίλων

Τρίχωμά σε ὡς ἀγέλαι. τὸ πλεονεξῶν τῷ πρὸς
λαὸν νεκρῶν ὄντι. αἱ ἀγέλαι τῶν κεκαρυμμένων. ἡτοι περ-
βάτων, αἱ ἀνέβησαι ὁπὸ τῷ λατρῆ. τῶν ὁποδουσαμένων
τὸν παλαιὸν ἀνδρωπῶν. αἱ πᾶσαι διδυμεύσασαι, πῶς καὶ
περὶ τῆς.

Ὡς ἀπὸ τῶν κέκωνον χεῖρας σε. καὶ ἡ λαλῶν σε
ὠραῖα. ὡς λέπυρον τῆς ροῆς μῆλον σε, ἐκ τῶν τῆς
σωπῆσεώς σε.

Τὸ ὅτι τῷ χεῖρας ἀπὸ τῶν πηλῶν, τὴν μεμετρη-
μένην

πάντων τῶν δόξιας τὸ ἐαυτῆς ὁμοιώσας κάλλος,
τὸν Χρυσὸν μιμεῖ) τῆς κατὰ θάλασσαν, ἐκείνο γινώμην
τῶν ἄλλοις, ἔπερ' ὁ Χρυσὸς τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων ἐξεί-
κει. τὸ ἢ αὐτὸ μέγαθος, καὶ ἡ τῆς Ἱερουσαλήμ ὁμοιότης
ἐνδεύει). ἡ πόλις ἔμεγαλιν βασιλείας εἶναι μαρτυ-
ροῦν. ἡ γὰρ χωρήσας ἐν ἑαυτῇ τὸν ἀχώρητον, ὥστε
ἐνοικεῖν αὐτῇ καὶ ἐμπεριπατεῖν τὸν θεόν, τῇ ὡραιότητι τοῦ
ἐν αὐτῇ καπνίζοντος καλλωπιοῦσα, Ἱερουσαλήμ
ἐπαρᾶν γίνεται, τὸ ἐκείνης κάλλος ἐφ' ἑαυτῆς δι-
ξαμένη. ἐπεὶ δὲ ἡ ἑξ ἑκείνης τῶν νοητῶν καὶ ὑπερκοσμίων
δυνάμεως ἀσύγχυτος εἰς τὸ διλυτικὸν μέγας, μηδεμίαν
κακίας ἀνατρεπῆσιν τῶν δόξιας διὰ τῶν καὶ ἡ πρὸς
μίμησιν ἐκείνων ψυχῇ, πάντα καὶ τῶν καὶ δόξα μί-
μῳσας, τοῖς τὸν ἐφ' ἑαυτῶν κινεῖ τὸ θαῦμα. ὡς οὖν
ὡς Ἱερουσαλήμ.

Φίλων.

Διὰ τῶν δόξιας τῆς ὑπερακῆς. διὰ τὸ κατὰ τὸν
τῆς σαρκὸς.

Ἀποσπεῖλον ὀφθαλμοῦ σε ἀπειναντόν με, ὅτι
ἀνεπίερωσαν με.

Ὡς ἐλθέσης αὐτῆς ἵππ' ὅτι ἀκρον τὸ πλεῖστός λέγει.
τῇ σὴ σαβίλῳ περικύβη. καὶ ἀνεπίερωσιν χωρῆσας τοῦ
ἐπορεῖν καὶ μὴ περαιτέρω τῆς οἰκονομίας ζητῆς ἀποσπεῖλον
ὀφθαλμοῦ σε ἀπ' ἐναντίον με.

Φίλων.

Οἱ ὀφθαλμοὶ σε πρὸς ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖται. τὸ γὰρ
γὰρ ἐφ' ἑξελίξαι με εἰς πόλιν σε. ἡμέτερος οὖν πταγμῶναι.
ἡμέτερος. ἡμετέρον) γὰρ αἱ ἀντικείμεναι δυνάμεις ὡς
ἔγγραμμα ἀνταβιάσασθαι. τὸ ἵπποφοβὸν αὐτῆς. πταγ-
μέναι ὡς ἀγγελλικαὶ δυνάμεις, πρὸ αἰς ὅθεν ἔτακτον.

I. 3

Φίλ.

ρατον οἶτον, δι' ἧ γένε' τῷ θεῷ· ἀλλ' ὁ φροσύνη. ὁ δὲ
ἐφ' ἑξῆς λόγῳ· διδάσκει ἡμᾶς ποίας νομαίς πᾶ πῶναια
τοῦ καλῶ ποιμῆν'· πᾶ γὰρ εἰς ἐρήμους τῶν
πνῆς καὶ ἀκαθάρτους ἐλαύνει τὰ πνεύματα. ὡς τὴν χο-
τῶν δριψαδα πᾶν, ἀλλὰ τρεφὴ πνεύματα αὐτοῦ πᾶς τὰ
ἐκ τῆ κήπων δρώματα πᾶς καὶ κρίνα. τὰ δὲ εἰσι οὗτοι σεμνά,
εἰ τις δρετὴ καὶ εἰ τις ἔπαυ· ἀπὸ φητὶ πνεύματι πᾶ-
μῶν· ὅτι τὴν διὰ τρεφῶν τῶν πνεύματων συλλέγε-
ται κατὰ εἰς κήποι αὐτῶν. πνεύματι ἐν αὐτῷ ἀγῶν
ψυχᾶς. ποιμαίνει ἐν κήποις, καὶ συλλέγει κρίνα.

Φίλων·

Μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν πᾶς κτ' ὅτι τὸν ἐκκλησίαν
ποιμαίνει. συλλέγει καὶ κρίνα, τὰ λόγια τῶν πνεύματων.
ἡ δὲ κατὰ τὸν ἀνδρᾶς.

Εἰ γὰρ τῷ ἀδελφιδῶ μου, καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοί. ὁ
ποιμῶν ἐν τοῖς κρίνοις

Ταύτας ἀντικρυς μιμεῖται πᾶς φωνᾶς ὁ Παῦλ·
λείγων· ὅτι τῷ θεῷ ζῇ. νεκρὸς τῷ κόσμῳ γινώσκω· καὶ
ὅτι ζῇ ἐν αὐτῷ Χριστῷ. καὶ γὰρ κρινῶν εἰσέμενος ψυχῇ
ἐνυμφίῳ, μόνῃ ἢ τῇ αὐτῷ ἀνακτῇ.

Φίλων·

Εἰ γὰρ τὰ ἔργα. αὐτὸς τὸν μιᾶν. ποιμαίνει ἐν τοῖς
κρίνοις. ἐν τῇ κατὰ τὴν τῶν γραφῶν.

Καλὴ εἰ ἡ πλεονεξία μου. ὡς δόδοκία. ὡς χάρις, ὡς

Ἰερουσαλὴμ. γάμψω, ὡς πταγμῶν.

Εἰ ὁ ἐν ὑμῖν θεός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κρίνοις· ὁ πατὴρ,
ὡς τῆς δόδοκίας ἐν ἀνθρώποις αἵματι καὶ σαρκὶ κα-
τακτανᾶται, ἵνα γινῇ ὅτι γῆς εἰσέλῃ δηλονότι, ἢ πνεύματι
πᾶσι τῶν.

Αἱ νεανίδες.

Πᾶ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σε ἡ καλὴ ἐν γυμνασίῳ.
 πᾶ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σε, καὶ ζητήσω μὲν
 αὐτὸν μετὰ σε.

Πρωτεύοντα τῆς νύμφης αἱ νεανίδες, πᾶ ἀπῆλθεν ὁ
 ἀδελφιδός σε, ἡ πᾶ ἀπέβλεψεν, ἵνα πάντως ἔπαι μὲν
 ἐστὶ μαθήσασαι περὶ σκυμνήσασιν εἰς τὴν ἔσθλην οἱ πό-
 δες αὐτῶν. ὅπως ἢ βλέπῃ διδασκῆσθαι, ἕτω γήσασιν ἐαυ-
 τὰς, ὥστε καὶ αὐταῖς ἐπιφθάλῳ τὴν δόξαν αὐτῶν. πᾶ
 ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σε. ἀνακεχώρηκε. ζητήσῃτε
 πρὸς κύριον πάντες οἱ ἄνθρωποι αὐτῶν.

Αἱ ἀδελφιδός με κατίβη εἰς κῆπον αὐτῶν, εἰς φιά-
 λας. ἔδωμάτω, τιμωμένη ἐν κήποις, ἔσθλην
 τὰ κρίνα.

Τὸ κατίβη δηλοῖ, ὅτι διὰ τῶν λόγων ἱεροσολύμων εἰς
 Ἱερουσαλὴμ καταβάτω, καὶ ἐν τοῖς λησταῖς γινώσκον. διὰ
 τοῦτο καὶ αὐτὸς τῇ καθόδῳ τοῦ ἱεροσολύμων τοῖς πλε-
 μίοις συγκατέχευται. κατίβη ἔν ἐκ τῆς ἀφραγῆς με-
 γαλότητος ἐν σερκὶ Φαρισαίων οὗ θεοῦ λόγῳ, τοῦ
 πάλιν ποιῆσαι κῆπον τὴν ἑρημον, τῇ τῶν ἀρετῶν φυταίᾳ
 καλλωπίζον. διὰ γὰρ τοῦ κῆποι ἀνιγμάτων
 τῶν μαθητῶν, ὅτι ἀναφυτεύει τὸ αὐτῶν γένος ὁ
 ἀληθινὸς γεωργὸς οὗτον ἀνθρώπου ἡμᾶς. αἱ ἡ δὲ δώ-
 ματω. Φιάλα ἐνταῦθα πεπλημένη ἐν νυμφίῳ καὶ ἐν
 διαίτηματι, πᾶ δὲ λόγῳ μένοντα ποτὶ μαθητῶν
 ἡμῶν, ὅτι ἐν ἑρημῶν τῶν δρετῶν ψυχῇ ὁ νυμφίος αὐλί-
 ζεται. καὶ εἰ περὶ τὸν πρὸς ἀποδοχὴν λόγον φιάλη δώ-
 ματω γίνονται φύσσει μυρεψικά, ὁ ποιῶν κρατῇ τῇ
 σοφίας γινώσκοντες δεχεται ἐν αὐτῇ τὸν θεόν καὶ ἀκή-

περὶ αὐτῶν, ὥστε μὴ κἀμὴν ἐν τῇ περὶ αὐτῶν τῇ θείῳ
 ὡς γὰρ γλῶσσῳ. κελία ἐστὶ τὸ λόγος ἡ χωρητικὴ τῶν
 μυστηρίων. τὰ πέντε οἱ κελιοὶ περὶ ὑποδοχῶν. πηξίον ἦ,
 οἱ περὶ ἀφ' ἧς τῆς ἐπιτηδεύου. ἦ τὸ λαμπρὸν καὶ σαι-
 φὸς ἐλεφαντίνον εἶναι λέγεται. ἐπιβέβηκε δὲ ἡ τοιαύτη
 κελία, ἐλεφάντινον ὅσοι πυξίον, λίθω τιμῇ τῷ σαι-
 φερῷ. ἔτ' ἦ ὁ λίθ' ἔστιν ὁ Χρυσός. ὅσοι ἔν εἰσὶν
 κελία τῶ λόγος. ἔπειτα ὑπὸ τοῦ φόνος κυρίως ἐν γαστρὶ
 λαμβάνουσιν. ὠδίνουσι καὶ τίκτουσι πνεῦμα σωτηρίας.
 ἀφ' ὧν καὶ τὰ ἐγκύλια τῆς θυσιᾶς ἐν τῷ λευτικῷ
 πλύνεται, ὡς μὴδὲν ἔχον κατ' ὠδίνε. πημελιωμένοι
 ἐπιβάσις χρυσοῖς. ἐπικείμενοι ἐπὶ τὰς θείας ἐν-
 πλάς.

Εἰδ' αὐτὰ ὡς Λίβαν' ὅς κλεκτός. ὡς κείδρσι.
 Φάρυγ' αὐτὰ γλυκασμοί, καὶ ἔλ' ἐπὶ πηξίον.
 ἔτ' ἦ ἀδελφιδός μου, καὶ ἔτ' ἦ πηξίον μου, θυ-
 γατρίδες ἱερὰ σιλήμ.

Εἰπὴ καὶ τὸ αἰδιότητος περὶ αὐτῶν ἐστὶ θεῖον τὸ ὅρ' ἔλ' ὅς
 ὁ Λίβαν', παταχῶ τῇ ὑψηλαῖς κείδρσι σωτηρίας
 καὶ λαοῖον, τὰς χάριν ἐπὶ ὧν πῶς αὐτοῖς περὶ
 τῆς ἰδέειν τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ πῶς τῇ δηλωθῶν ἀφ' ὧν
 ἐπὶ πηξίον καὶ κακί' ὄνομα. ὅλως ἔν τῷ τῷ
 φόνος καὶ ἔλ' ὅς κλεκτὸν ὠνόμασε Λίβανον. πῶς περὶ τὸν
 ἀπὸ βλήτων Λίβανον ἀφ' ὧν τῶν ὅκλεκτῶν ἀφ' ὧν
 λαοῖον τὸ γὰρ σῶμα Χρυσὸς ἀφ' ὧν καὶ ἔκαστον ἐκ-
 πληροῦται μελῶν. καὶ τὰ πολλὰ μέλη ἐν σῶμα γίνεται,
 καὶ τὴν Φησι ὁ ἀπὸ σελ' ἔλ' ὅς. Φάρυγ' αὐτὰ γλυκασμοί,
 καὶ πάντα αὐτὰ ἐπὶ πηξίον καὶ ἔτ' ἦ ἀδελφιδός μου, καὶ
 ἔτ' ἦ πηξίον μου. ἀδελφιδός. ἀφ' ὧν ἔλ' ἔλ' ὅς. πηξί-
 ον, ἀφ' ὧν τὸ κατὰ βέβηκέναι περὶ ἡμῶν.

[Χεῖρες αὐτῷ περὶ τῆς, χρυσῆς, πεπληρωμένης
Θαροῦς.

Χεῖρες αὐτῷ, οἱ περὶ κινώταται καὶ πᾶσι ὑποκί-
νωσιν ἀφ᾽ ὧν περὶ ὑποκίνωται τῇ τῇ λογισμῶν τρεῖς, αἱ τῇ
πια ὑπὸ χεῖρες πεπληρωμένης αἱ εἰς λίθων καὶ δρωμά-
των, καὶ πάντων ὧν φέρει ἡ Θαροῦς. αὐτὴ τῇ ἀνατολικῇ καὶ
χώρῳ εἰκὲν εἶναι. ἐρμηνεύεται δὲ κατὰ σκοπὴν χαρᾶς.
πεπληρωμένη ἔν οἱ περὶ κινώταται τῶν ὁρώντων αὐτῶν,
ὅτι τὸ κατὰ σκοπὴν τῆς χαρᾶς.

Φίλων.

Διατηρήται πῶς ἡ τοῖς. χρυσῶν. Διὰ τὸ καθαρόν καὶ
ἀναμάρτητον. πεπληρωμένης Θαροῦς, τῆς ὁπισθοφῆς
τῶν ἰδίων. Θαροῦς γὰρ ὁπισθοφῆς χαρᾶς. πεπληρω-
μένης Θαροῦς. πλήρης ὑποκίνωται.

Κοιλία αὐτῷ πηξίον ἐλεφάντιον ὅτι λίθων σπ-
φείρεται. κινήσει αὐτῷ εὐλοὶ μαρμαρένοι, πημε-
λωμένης ὅτι βιάσας χρυσῶς.

Φίλων.

Ἡ τῶν ἀγίων συναγωγὴ, μὴ ἔχουσα ἀπὸ τοῦ ἡ
δα, κοιλία τὸ διανοητικὸν τῆς ψυχῆς. καὶ ἐκαστὴ
καθαρώτερον καὶ πλείον καὶ εὐλοὶ τὰς ἡμῶν μα-
θήματα. ὁ τὸ κεφαλίδας ὁ βιβλίου τῶν σέμα πηξί-
ζικηλ ἐνθάδε. Φησὶ γὰρ. τὸ σέμα σπ φάρεται, καὶ ἡ
κοιλία σπ πηξίωσται. ἐρμηνεύεται δὲ ἡ τοῦ σπ φά-
ρεται αὐτῇ. τὸ οὖν πᾶσι τὸν αἰνῶμα σύμβολον γίνεσθαι τῶν
τῶν καρδίας ἡμῶν τὰ αἰνῶ φρενῶν τὸ καὶ βλάβη, ὅτι
τὸν ἡσυχάζειν ὁποῖται. καὶ καὶ τὰς οὐκ τῇ ἐλπίδι
παρακαλεῖται.

μὲν ἔ' ἀρίσιν πνύματ' διώαμις ἐφορᾷσιν τὴν ἐκ-
κλήσιαν. πληρώματα ὑδάτων, ἀφίσης. πληρώμα νόμου,
ἡ ἀγάπη.

Σιαρόνις αὐτῶ ὡς Φιάλαι ἔ' δρώματ' Φύσσαι
μυρεψικά.

Αἱ κελεύθους μὲν οὖν ὁ φθαλμὸς ἐπαγνῆνται αἱ σια-
ρόνις, ὧν ἐροῖν ἐστὶ, τὸ λεπτοποιεῖν τὴν τροφὴν, δι' ἧς ἡ τῶ
σώματ' ἔ' ἐκκλησίας σωτηρεῖται διώαμις. ὡς μη-
θὲν βαθύτιρον καὶ ὑπάλον ἐν τοῖς λιγομέροις ὁρᾶσθαι, ἀλλ'
εἶναι πάντων τηλαυγῇ καὶ διησπασμένη. ὡς καὶ νηπίοις
εἶναι κατὰλληλα. τῶν γάρ ἡ Φιάλη ἀγνίσταται. ποιῶν
τὴν ὁ Παῦλ' ὡς πρὸς τὸ εἰσχεῖσθαι τὴν λόγον Φιάλη γηό-
μερον. καὶ τὰ πικίλα τῶν δρώματων αἴτη μυρεψίων τοῖς
αἰσούσιν. σιαρόνις αὐτῶ ὡς Φιάλαι, ἡ γὰρ πρᾶσις.

Χεῖλη αὐτῶ σάζοντα σμύρναι πλήρη.

Ἐπαγνῆται ἡ γὰρ τοῖς σιαρόνις τὰ χεῖλη, δι' ὧν ὁ δρώ-
ματιζὼν λόγ' ὡς περὶέχεται. δύο ἢ κατ' αὐτὴν μαρτυ-
ρεῖ τῶν λόγων. ἐν μὲν ἐστὶν ἡ αἰλήθη λαμπρά καὶ φω-
τὴδής, ἐν τοῖς λιγομέροις θωρεμένη. ποιῶν γάρ ἔ' κέ-
ναι τὸ αἶδ'. ἔπειτα, τὸ μόνον τὴν νοητικὴν καὶ αὐλοῖ
ζωὴν ὑπὸ τῆς διδασκαλίας περὶ εἰκνυδαί, ἀπονεκε-
μένης τῆς κατὰ ζωῆς. ἡ γὰρ ἀπορίεσθαι τῶν σμάτων
σμύρνα, καὶ πλήρη ποιῶσαι αὐτῆς τὴν τῶν διχομένων ψυ-
χὴν, ἔ' τὰ σώματ' νεκρώσας ἐμφασίς γίγνεται. ὁ πί-
νω πλὴν καὶ κατὰ τοῦ φθαλμοῦ, ὁ τὴν σιαρόνα Φιά-
λῳ πῶν τὴν τὰ μύρα Φύσαιν καὶ πηγαίεσσι, ἔ' τ'
αἰνῶναι τὰ κελιά τῶν λόγων διὰ τῶν σμάτων. ἀφ' ἧς γίγνεται
ἡ τῶν σμύρνης σαγῶν. σάζον σμύρναι πλήρη. τὰ κατὰ
λόγια πρὸς πάλιν γηέσις λαλῶνται. πλήρη, ἐκλεκτὴν
πρώτως.

Χῆρες

καὶ ὀφθαλμῶν ἀφανιστὸν κέρεα. Φημὶ ᾧ πὺν ἀρχον-
τα τ' ἐξέσις ἔσκόδυν. κεφαλὴ ἔχρειε ὁ θεός. ἀρχή
γὰρ αὐτῶ. ὡς αἱ π. Φυσικῶς ὁ πατήρ. βόσφυχι ὁ αὐ-
τοῦ. οἱ πατέρμαρχαι, ὡς καθαροὶ ἐς τέρροί τῃ πίσει.

Ο' φθαλμοὶ αὐτῶ ὡς πεῖστραϊ, ὅτι πληρώματα
υδάτων λελεμύμαι ἐν γάλακτι, καθημύμαι ὅτι
πληρώματα υδάτων.

Τὸν ἀντὶ ὀφθαλμῶ τῷ σώματι τ' ἐκκλησίας ὑπὸ
τοῦ θεοῦ τιμωμύμον, εἰ μέλλει καθαροῦς ὀπισκοπεῖν καὶ
ἐφορεῖν, πᾶσαι τὴν ἐκ κακίας λυμὴν ἀποκλυζώσας
πνευστική τῷ ὕδατι. ἐστὶ ἡ οὐχ ὕδωρ ρυθικόν τῶν ἐμμά-
των, ἀλλὰ πολλὰ τ' πικρῶν υδάτων εἶναι Φησι τὰ πλη-
ρώματα. ὅσαι γὰρ εἰσιν αἱ ἀρεταί, ποσῶντας χερὶ πᾶς τῶν
καθαρῶν υδάτων ἐνοήσας πηγάς, δι' ὧν οἱ ὀφθαλμοὶ
γίνονται αἰεὶ ἑαυτῶν καθαρώτεροι. οἷον πηγαὶ τοῦ καθα-
ροῦ ὕδατος εἰσιν, ἡ σωφροσύνη, ἡ ἀπνοφροσύνη, καὶ τὰ
παιῦτα. ἀλλ' εἰσὶ μὲν ὅτι τὰ πληρώματα τῶν υδάτων
οἱ ὀφθαλμοί, ἀλλ' ὅτι ἀκεραϊότητος τε καὶ ἀκακίας τῆς
πεῖστραϊς ὁμοιωμύμοι. λετρεῖν ἡ αὐτῶν εἶναι τὸ γάλα
Φησι, ὅτι μοιων τ' ὕδατι τὰ τοιαῦτα ἔχει τὴν ιδιότη-
τα, τὸ μὴ ἐμφείρεσθαι ἑνὶ ἐν αὐτῷ εἶδωλον καὶ ὁμοίω-
μα. ἔχρειν τοῦτ' ὅτι τῆς ἐκκλησίας ὀφθαλμῶν ὁ
πλῶμας ἐπομν, τὸ μηδὲν ἀνυπείσταν τε καὶ πε-
πλαιωμύμον ἐς μάταιον ὡς τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν
ἐκπαραφρεῖν ἐν ἑαυτῇς δι' ἀπάτης, ἀλλὰ τὸ ὄντως ὄν
βλέπν. τὸ ἡ, καθημύμαι ὅτι πληρώματα υδάτων. τὴν
διδωκὴν πνευστορίας τ' αὐτῇ πᾶς θεῖα μαθήματα πνευ-
στικῆς ὑποφαίνη.

Θύλων.

Ἐν κακοπαθείᾳ τριτόμυμοι ὑπὸ θεοῦ, ἡ ἐπαύφθαλ-
μ.

πρὶν τὸ μυστήριον τῆ δι' αὐτῆς παρὰ τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ
 πρὶν τὸ φύσει εἶναι καὶ πᾶσι τῇ διανοίᾳ κατανοήσι,
 τοῦτο χάριν τὴν κοινωνήσαντα ἡμῖν σαρκὸς ἔσθ' αἵματός
 λαβὼν μὴ εἶναι καὶ πύρρον ὡμολόγησε, διὰ τῶν δύο
 χρωμάτων μίξεως τῶν ἑσθ' σώματος φύσιν αἰνιόσμε-
 νη. ὃ μὲν ἐμοιότροπον αὐτῷ τῶν λογείων ἐν τῷ κοινῷ
 ἔκειν γενησάτω. τὸ γὰρ ἐκλελογισμένον τὸ μὴ ἐκ λέ-
 χους αὐτὸν εἶναι σημερινῇ, διὰ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ τι καὶ ἀπα-
 ρτῆς ἑσθ' τοῦτο πρὸς τοὺς λιποὺς ιδιότητι.

Κεφαλὴ αὐτῷ χρυσοῖον κεφαλαῖον. βόσφυχοι αὐτῷ
 ἐλάται, μέλαινας ὡς κόραξ.

Φύλαξ.

Οἱ προσεληγόντες ἐκ τῶν πατελαρχῶν δότεσται, οἱ
 αἱ ἐλαυτοῦμοι, καὶ μὴ ἐγκαταλιμπανέμενοι. ἢ μὴ ἔν
 κεφαλῇ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ἡ πίσις τῆ φύ-
 σιος ἡμῶν ἀπαρχὴ Χριστός, τὸ καθαρόν π καὶ πάσις κα-
 κίας ἀμικρὸς καὶ ἀπὸ ἀδεκπν χρυσίου ἐστίν. βόσφυχοι ἦ
 οἱ πρὸς ζωφώδης, καὶ μέλαινας, ἔστις κοραξὶν ὁμοιωμένοις
 τῷ αἵματι. ἐκείνους ἢ λέγω πρὸς κοραξὶν, οἱ ἔργον ἐστίν αὐτῶν
 ὁφθαλμοὺς ἐκκοπήν, καὶ τὴν παρρημωδὴ λόγον. ἔστι
 ἐλάται. πᾶσι ὑψηλά τι καὶ ὑπερμεγέθη δένδρα ἡρώμενοι.
 διὰ τὸ ἀναδραμεῖν ἐκ γῆς ὅλα τὸ ὑπερμεγέθη, τοσο-
 δὴ καὶ ἑσθ' καὶ ἄλλες γίνονται τοῦ νυμφίου, τῆς θείας κεφαλῆς
 ἐαυτοῦν ἐξαρτήσαντες, καὶ τῇ ἑσθ' πιδύματα. αὐτοὶ πρὸς
 τοῦ αἵματος. δότεσται ἢ οἱ καὶ τροπικῶς αὐτῶν βόσφυχοι
 ὑπὸ ἑσθ' λόγῳ σημερινῇ, ὡς πρὸς ἡσυχίαν ζωφώδης πρὸς
 τοῦ πρὸς βίαν ὁπτισηδύμασιν. ὁ πιδύτης. ὁ δυνάτης. καὶ
 ἢ πρὸς αἵματι. πιδύτης, καὶ τὴν μέλανα καὶ πρὸς βόσφυχοι
 καὶ

ὦν ἱερῶν· καὶ Φησι τοῖς λόποις τοῖς καὶ περὶ τῆς
ἀπὸ γυναικός, ὅτι περὶ τῆς ἀγάπης αἰμί.

Τὴν ἀδελφιδὴν σου ἀπὸ ἀδελφιδῆς ἢ καλῆς ἐν γυναι-
ξιν· τί ἀδελφιδὴν σου ὅτι ἀδελφιδῆς· ὅτι ἔσται ὡς
καὶ ὑμεῖς· ἀδελφιδὴν σου πύρρον, καὶ λυκὸν.

Ὁρῶντες αἱ γυναῖκες Ἱερουσαλὴμ λέγουσιν· εἰ πᾶ-
ν τὸ σημεῖον τῆς ἀδελφιδῆς σου, ἵνα ὁππῶδε αὐτὴν
διδάξον ἡμεῖς, δι' ὧν ἐνρίσκῃ γνώσεσιν ὁ μὴ ὁρῶ-
μεν. καλὴ γὰρ ἐν τῇ φυλακαὶς οὗτοι ἐκπορεύονται
κατ' ἐκείνας· τί δι, τί ἀδελφιδὴν σου ἀπὸ ἀδελφιδῆς, ἵνα
ἔπη, ὅτι οὐ συμφύει· ὁ παρὼν ἐν σαρκὶ ἀπὸ τῆς φρεσιν
γίγνεται ἀδελφιδῆς σου λαοὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ· ἀδελφιδὴν σου
πύρρον καὶ λυκὸν· λυκὸν, διὰ τὸ ἀναμάρτητον· πύρρον,
διὰ τὸ αἶμα, ἢ τὸ πνεῦμα· λυκὸν, φῶς γὰρ ἀληθινὸν
πυγχανί· πύρρον, διὰ τὸν σάρακα ἢ γὰρ ἀνθρώπιν
χρυσία κέχρωται πύρρον.

Ἐκλεροχισμὸν ἀπὸ μερῶν, τῶν ἀφ' ἧς γε-
νίσαντο οἱ ἄνθρωποι.

Ἐπεὶ δὴ τὰ τὴν περὶ τῆς πύρρον ἀνδρα-
μύση ψυχῆς τὴν αἰσθησιν αἱ παρθένοι ψυχαί, τὴν γνωρι-
διῶν αὐτῆς τὴν παρθένον διὰ τὴν ζωτικὴν φα-
κρῶντων ἡμῶν, ὑπογράφει τῆς παρθένας τὰ τοῦ ζῆ-
τυμῶν γνώσεσιν, καὶ πᾶσι τὴν ἐκκλησίαν ἐν σω-
μα πησασαί τοι συμφύει, ἰδίῳ ἢ νόημα δι' ἐκείνων τῶν
μελῶν ἐν τῇ ὑπογραφῇ τῆς καλῆς ἐνδείκνυται· δι' ὧν ἐκ
τῶν καὶ μερῶν γεωμετρῶν τὸ τοῦ σώματος καλῶ
συμπαρακρίνεται· δεχόμεν τὸν πνεῦμα τῆς διδασκα-
λίας τὴν περὶ τῆς οἰκίας ἡμῶν· ἐκ γὰρ τῆς σώματος
τῆς κατηχῆσεως ἀρχεῖ· καὶ ὡς αὐτὴν πᾶσι σαφὲς ἔσται

Πρὸς περιλήψαν τῶν περὶ λόγων ἀναγκαῖν ἐπὶ
 ἀποφθεῖσθαι καὶ ἐπὶ εἶναι ἰκδοσιν, ἔχουσιν ἕτοις. ὥρκει
 ὑμᾶς συγκατῆρες Γερουσιαστικὴ κατὰ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν
 δορκάδων ἔσθ' ἀρετῆ. διδασκόμεθα ἔν δὲ τῶν ὀνομάτων
 τῶντων, ἐν τίνι ἐστὶν ἡ ἔκδοσις τῶντα ἰσχύς τι καὶ δύναμις.
 ἃ περὶ βεβαιώσιν τὴν ἀληθείας δι' ὅρκου ἀποφθελαμὲν
 ἡμεῖς. δύο πῶν ἐπὶ τῇ τῷ θεῷ περὶ σικεῖντα τὸν ἀνθρω-
 πῶν. τὸ τι ἀπλανὲς τὸ πίστεως, καὶ ὁ τρεῖς τῆς ζωῆς,
 ὅταν παντὶς καθαρὸς ἔσθ' ἐκ ποιηρίας μολύσματ'·
 τῆς ἐν διπλῆς ποιητικῆς τῶν ἀρχαίων ἔξεως ἢ τῶν δορκά-
 δων τι καὶ ἐλάφω μνήμη δὲ συμβόλων γνωρίζει πῶν
 διωάμιν. ὡν ἡ μὲν ἀπλανὴς ἐρεῖ, ἡ δὲ βρωλικὴ τι καὶ
 αἰνῶν πικρὸν τὸ θεῶν διωάμιν ἐρεῖ. τὸ το πῶν περ-
 σῆσι τὸ περὶ τὴν νύμφη, τὸ δὲ στωῶς δὲν περὶ τὸ θεῶν
 βλέπῃ, καὶ τὸ καθαρὸς ἐν ἀπαθείᾳ ἀποφθεῖσθαι τὸν
 βίον. ὡν κατὰ θεῶν μὲν τὸ ἀμετρίῃται περὶ γμα ἐν ἡμῶν
 βεβαιώσιν. τὸ ναί. ἔσθ' ἡ γὰρ ἐστὶν ὁ πῶν ἀλήθῃαι πι-
 στύμιν τὸ ὅρκον. ὃν πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ ἐπηεῖται,
 κατὰ φησὶν ὁ περὶ φησὶς. εἰ πῶν ἐσὼν καὶ ἡμεῖς τὸ ἄνω
 Γερουσιαστικὴ πικρὰ, ἀκὴς στωμὶν τῆς διδασκαλίας νύμφης,
 πῶς ἐστὶν ἰδεῖν τὸν περὶ μὲν. τί ἐν φησὶς ἐσθ' ἔρκει
 αὐτῆς τῶν ποιηστωμὶν πῶν ἐσθ' διωάμιν καὶ ἰσχύσι-
 σι τῶν ἀφανιστικῶν τῆς κακίας ἐλάφω, ἐπὶ δὲ τῶν
 ἰδεῖν τὸν καθαρὸν νύμφιν, τὸν τῆς ἀρχῆς περὶ πῶν. καὶ
 οἷον περὶ αὐτὸν πῶν ἐκάσιν ψυχῆς, ἐπὶ περὶ στωμὶν
 ἀρχῆς οἷον.

Θίλων.

Ἐρκει ὑμᾶς συγκατῆρες Γερουσιαστικὴ παρρησιαίετι
 καὶ ἀρχῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τοῖς ἰδίους πικροῖς πῶς μάρτυσιν, δι'
 ὧν

θεωρεῖσθαι πὺν γέν. ἢ ὑπὸ τῷ φυλάκῳ ἀρεθεῖσαι ψυ-
 χὴ ὑπὸ ληστῶν κλαπύμῃ δυνάται. τινες ἔν οι Φύ-
 λακες; τὰ λήττωρικά πινόμενα, οἱ Φρυγῆντες τὴν πύ-
 λιν. πόλις ᾗ ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ θεῶν οἰκητήριον. ἢ ᾗ εἰπῶσι,
 ὅτι οἱ φυλάκες μετέτραυμάτισον, πεσοδὴ κλυτὴν ἀνὰ γα-
 γνησθαι αὐτὴν τῷ ὅτι τὸ ἀνω ποροπῆς ἐκαυχῆσάτο. ἢ
 γὰρ θεῶν αὐτοῦ, ἢ διὰ τὸ πατάσθαι ἐπεργῆσαι τὴν
 ἰασιν, τὸ πνεῦμα ἐστίν. ἢ ὁ καρπός, τὰ τε ἄλλα τῶν ἀγα-
 θῶν, καὶ ἡ παιδαγωγὸς τῷ ἐσάρτεῃ πολυτίας ἐγκράτεια.
 ἔτω γὰρ καὶ Παῦλ, ὁ τῶν πικρῶν πληγῶν στυμα-
 τίας, πῶς τραύμασι τὰς πικρὰς ἐπαγαλλόμενος ἔλεγον, ὅτι
 τὰ εἴγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου περὶ φέρω.
 δεικνύς τὴν ἐν παντὶ κακῇ ἀδείνῃ, δι᾽ ἧς ἡ ἑξ᾽ Χρυσὸν
 δύναμις ἐν δρετῇ πληθύνεται. καλὸν ἔν καὶ τὸ τραῦμα δι-
 ᾗ γέγονεν αὐτὴ ἢ δὲ θεῶν περὶ αἵμασι. ἄς αἰσθα-
 λυφθῶμαι τὸ τῷ ψυχῆς καλλῶ. μήκετι ὀπισθοκτεν-
 τῶ δὲ ὀπιβλήματι. πῶς ᾗ ἡ ἀπακρύσσει μὴ πὺν
 παλαιὸν χιτῶνα, καὶ πάσης περὶ βολῆς καθαρῶς αἰσθῶ,
 ὅτι τὸ θεῶν τρέχῃ. ὅπερ ἐν αὐτῇ ἀφαιρῶνται οἱ πύ-
 χος φυλάκες, οἱ ὀπισθοκτεντῶν ἀνδρῶν πικρῆς ψυχῆς δι-
 δως διὰ τὸ ἔχσμεν. ἢ ἐξελὼν ὅτι τὸ σῶμα αὐτῆς γὰρ κα-
 θαρῶς, ὡς συγκρίσθαι καὶ καθαρῶς τῷ μὴ δοκεῖν
 περὶ τὸ δοτὸς δύναιτο τὸ περὶ βόλαιον, ἀλλ᾽ εὐρεῖν τὴν πύ-
 λιν καὶ τὴν γύμνωσιν ἐκείνην περὶ αὐτῶν, ὃ δοτὸς γαί.
 ἔτις ἢ πρὸς τὸ θεῶν ἀνοδοῦ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρομῆμα τὸ
 περὶ αὐτῶν παχύπροι δεικνυσιν.

Ὁρκοῖσι ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ δυνά-
 μεσι καὶ ἐν τῷ ἰσχύσει δὲ ἀνδρομῆμα δὲ τὴν ἀδελ-
 φιδόν μου, πὴ ἀπαγγέλλετε αὐτῶν; ὅτι περὶ τὴν
 ἀνδρομῆμα εἰμὲν ἐγώ.

ΦίλωνΘ.

Ὅτι ἡλπισεν ὅτι Μωϋσῆα γνωστῶς ἐμφανισέσθαι αὐτῷ ἔπειθ' αὖτις τὸ πνεῦμα τὸ ἁγίον, τίτι παρῆλθεν τὴν κατὰ τὴν φύσιν ἐξήλθεν. Φησὶ γὰρ ὅτι ἀδελφιδὸς μὲν παρῆλθεν, ὁ ἀπαλείπων τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῷ ψυχρῶς. ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἐφελκύσθη. ἡ ψυχὴ μὲν γὰρ φησιν, ἐξήλθεν ἐν λόγῳ αὐτῷ. ἡ γὰρ δὸς τοῦ ἐν ὧ ἐσωμένοιο ἐξοδῶ, τῶν ὑπερεκτετακμένων ἀγαθῶν ἐσποδῶ γίνεται.

Ἐξήχηται αὐτὸν, καὶ ἔχ' ὄρον αὐτὸν. ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ἔχ' ὑπήκουσέ με.

ΦίλωνΘ.

Ἐξέρχεται γὰρ ἡ ψυχὴ, καὶ οἷον ἐκδημῇ ἐκ τοῦ σώματος, διὰ τὸν ἔνυμφον λόγον, ἔχουσα τὸ πολιτόμα ἐν ἑαυτῷ. ὡς γὰρ αἱ δρεθραί, ὅν' μηνύει δρεθρίτων ὕδιν. οὐκ εἶδ' ἑ, καὶ χρωμα, καὶ περιγραφή, οὐκ ἄλλο ἢ τὰ πάντων. ἐγὼ γὰρ φησιν, ἐκάρω, ὡς ἡδυνάμην, ὁπποῦσιν φωνᾷς τὸ ἀφραστὸν μακαριότητι. ὁ δὲ κρείττων αὐτῆς τῶν σηματομενῶν ἐκδείξιος.

Εὐρωσὶν με οἱ φύλακες οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει. ἐπάταξάν με. ἐτραυμάτισάν με. ἦσαν τὸ θέρειον. ἀπ' ἐμῶν φύλακες τῶν τέχων.

ΦίλωνΘ.

Προφῆται καὶ δότευλοι. καὶ ὅτι τῶν τέχων σὺ Γερσλήμ κατέστησας φύλακας. ἐπάταξάν με. ἐτραυμάτισάν με. ἦσαν τὸ θέρειον ἀπ' ἐμῶν φύλακες τῶν τέχων, οἱ ἐκ περιγνῶν καὶ εἰδῶλα φυλάσσοντες παρὰ ληψόντες. ὅταν γὰρ ὁππρὶν πρὸς κύριον, περιαυρεῖ τὸ κάλυμμα πρὸς ἀγνωσίας. ὡς λοιπὸν ἀνακαλυμνόμενον πρὸς τὴν

θωρεῖ-

νεκρώσεως· ἔ γάρ ὑπ' ἄλλῃ τῆς χειρὸν ἐπιθείσης τῆς
 σμύρνης, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐμῆς περὶ αἰσθήσεως δοκίμουσης.
 οὐ καὶ πᾶσι τῆς κατ' ὀρεῖν εἰδῶσι, ἀπὸ δακτύλου
 αἰνίσματα, αἰνίσματα πῶς πᾶν τὸν ὀρεῖν εἰδῶσι. ἐπὶ
 γὰρ ὅτι τ' ἀπὸ τῆς δριττῆς μετόπων εἰδῶσι ἐνὶ μὲν
 αὐτῶν· πῶς πᾶσι, ἐπὶ πῶς δὲ ζῶντες πᾶσι
 ὀρεῖν εἰδῶσι, νεκρῶντας μὲν τὸ ἀκράδαν ἐν αὐτοῖς, αὐ
 οὕτω τῶν, πῶς πᾶσι, ἐπὶ πῶς, ἢ ἐπὶ πῶς πᾶσι
 τὸ πῶς ψυχῶν λυμμένημενον. ὡς πᾶσι τὸ δοκίμου
 εἰδῶσι, ζῶντες ὁ ἀνθρώπος εἰς τὸν νεκρὸν τῶν μετῴσ
 βίον, οὕτως ὅταν δοκίμη τῇ νεκρῇ τῇ καὶ κτῶν
 ζῶν, πῶς πᾶσι αὐτοῖς ἀντιμετρίεται.

Εἰ πὶ θύρας τοῦ κλείδου, ὡς εἰς αὐτὴν τῇ ἀδελφί
 δῶ μὲν.

Φίλων.

Ἐγὼν ὅτι τὸ τῶν σῶμα αὐτὸ ἀνέστη. εἰς αὐτὸν εἰς
 περὶ αἰσθήσεως τῆς ἑαυτοῦ μὲν ἀπείρας πᾶσι περὶ αἰσθή
 γίγνεται ἢ τοῦ κυρίου ἀνάστασις, ἢ πλήρης θύρα μὲν τοῦ
 συμβόλου τῆς σμύρνης ψυχῇ, ἀπὸ αἰσθήσεως τῆς χεῖρας αὐ
 τῆς τοῦ κλείδου, τῆς τῆς πᾶσι αὐτῆς, ἐγὼν τῇ τῇ
 ἢ περὶ αἰσθήσεως ὁδῶν. εἰς τὸ κλείδου ἐγὼν τῇ τῇ
 Πίερον ὁ λόγος. ἀνοίγει τὸν κατὰ τῶν αὐτῆς τῆς
 βασιλείας τῶν θύρας. εἰς τὸ τῶν χεῖρας, εἰς τὸ τῶν
 δηλῶν. ἢ εἰς τὸ κλείδου τῆς πίστεως. εἰς αὐτοῖς
 γὰρ τῶν ἢ κλείς τῆς βασιλείας ἐν ἡμῖν ὑπὸ ἑαυτοῦ
 κατὰ τῶν αὐτῆς.

Ἀδελφίδος μὲν παρῆλθεν. ψυχὴ μὲν ἐξῆλθεν
 ἐν λόγῳ αὐτῆς, ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ
 εἰς τὸν αὐτοῦ.

Η

Φίλων.

Πάλιν τῆς ὑπερκόμης ἀναβάσεως αἰπεται ἡ καρὰ ψυχὴ, καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ γήινῃ τε καὶ ὑλικῇ βίῃ ὁπιθεύουσα, μηκέτι Φωτὴς τὴν καρδίαν ὑποκρεσάσσης, ἀλλ' αὐτῆς τῆς θείας χεῖρες, διὰ τῆς ὁπῆς ὅτι τὰ ἐν τῷ παρεσθούσῃ. ἤνοιγε πύλιν τῆς ψυχῆς ἡ πύλη, ἵνα εἰσέλθῃ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ἀλλ' ἡ τῆς πύλης δύσχωρα μικρὰ ἵς ἀνεδείχθη τερμαλία. δι' αὐτῆς οὐκ αὐτὸς ὁ νομφι, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτῶς μόγις ἐχώρησεν. εἰ γὰρ ποσὸν ἐκέρδαμεν μόνον ὅσον γινῶναι, ὅτι ἡ χεὶρ ἐκείνη τοῦ ποθεμένου ἐστὶ. χεὶρ γὰρ νοεῖται ἡ ἐνεργητικὴ αὐτῆς δυνάμις. ἡ γὰρ τῆς θείας διεσυνωμύθη ψυχῇ, ἐπὶ δὲ αὐτῇ κατὰ τὴν πρὸς τὴν τῶν ὑπερκόμων γινώσκοντα αὐτῶν ἀνατίθη, τὰ τῆς ἐνεργείας αὐτῶς θαύματα καταλαβῶσα, προστίρω παρελθεῖν διὰ τῆς πολυπραγμοσύνης τῶς βέλτεται, ἀλλὰ θαυμάζῃ καὶ σέβεται τὸν ὅτι ἐστὶ μόνον, δι' ὃν ἐνεργεῖν γινωσκόμενον. καὶ ἡ κριλία μὲν, φησὶν, ἐθροῖται ἐπ' αὐτὸν. πᾶσαι γὰρ αὐτῆς ἡ διανοητικὴ δυνάμις συνεκινήθη πρὸς τὸ θαῦμα τῆς χεῖρος ἐνεργειῶν. ἡ καὶ ἔτι. τὴν δ' ἀγγελικὴν χάριν ἀναφωνεῖ διὰ τῶν λόγων τῶν νύμφη, θροῖσιν ἐμπιᾶσαι καὶ θροισμὸν τῶν ψυχῶν. πῶς ὁ θεὸς ἐν σαρκὶ φανερεῖται; πῶς ἐν παρθενίᾳ τὸ κ. πῶς χωρεῖ ἡ βραχέα ὁ βίβιν τερμαλία τὴν περικλυτὴν πάντων τῶν ὄντων χεῖρα ἐξελθούσῃ δέξασθαι; χεῖρα ἀπὸ τῆς ὁπῆς. ἔτ. ἔλεγε τῷ Θωμᾷ. βάλει τὸν δάκτυλόν σου εἰς τὸν πόρον τῶν ἡλίων.

Αἰνέτω ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μὲν. χεῖρες μὲν ἑσάξω σμύρναι. δάκτυλοι μὲν σμύρνας πλῆρες. Οἱ κατακερματισμοὶ τῶν πράξεων. ἐλαβόν, φησὶ, δυνάμειν ἀνασάσεως, διὰ τὸ νεκρῶσθαι μὲν τὰ μέλη τὰ ὑπὲρ τῆς γῆς, ἐκασίως μοι τῇ πειστικῇ μελῶν ἐνεργηθείσης νεκρῶ.

μὲν παμμεγέλειται πλήρης ὑδάτων. ὡς ἡ πρὸς τ' ὄν-
τως ἀλήθεια δροσὺς εἰσι ψικαδὲς ἀνοίξεν μοι ἀδελ-
φή μου. ἡ ψυχὴ δ' ὠμὰ δέξαιτ' ἀπληροφορίας τὸν λό-
γον. ὦειςτρά μου. πλεία μου. ἡ ἀκεραία μου. ὦειςτρά,
διὰ τί τὴν ἀκακίαν. πλεία, διὰ τί τὴν ὀπίσσω. ὅτι φή-
σιν ὅτι κύριός μου καὶ ὁ θς μου. ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλή-
ρω δροσὺν. πρὸ τὸν ὄρθρον γὰρ ἀνέστη. καὶ οἱ βόσφυχοι
μου ψικαδὼν τυκτῖς. ὧπῳ ἔτα ὑποφαίνεσθ' ἡ πρῶτος
μυς, ὥς ὑπέμειν ὑπὸ τ' συναγωγῆς ὁ λόγος, πρὶν
εἰσελθεῖν εἰς τὴν νύμφην τ' ἐκκλησίας. ὥστε γὰρ εἰν
ὑπὲρ λαβρὸς καὶ ἀνωφελής, καὶ τὸν παρομιαισιν, καὶ
δρόσος ψικτὴ, μάλιστα προσκλήμης τ' τυκτῖς. ἀνα-
πνέειν ἡ ἐκκλησία τὸν λόγον.

Ἐξεδυσάμην τὴν χιτῶνα μου, πῶς ἐδύσομαι ἀν-
τὸν; ἐνψάμην δὲ πίδας μου, πῶς μολυνῶ ἀν-
τὸν;

Ὁ τὸν παλαιὸν ἐκδυσάμενος ἄνθρωπον, ὅστις ἡ ἀ-
μαρτία, καὶ ὁ θάνατος. Ἐπειδὴ τὴν καρδίαν τὸ κά-
λυμμα διὰ τὴν βαπτίσματος, τὸν τὴν ῥύπον τῶν βάσεων
τῆς ψυχῆς ἀποκλυσάμενος, ἡνοίξε τῷ λόγῳ τὴν εἰσο-
δὸν. ἐν ἐπὶ τὸν ἡρώδην, ἐνδυμα πιηταὶ ἐαυτῆς ἡ ψυχὴ,
καὶ τὴν δόξα τὴν ὑφ' ἡγήσιν. ὥστε ἐν ἡμέρᾳ τῶν λόγων
πρὸς τὴν νύμφης ἀνοίγεται. ἡ γὰρ ἐμολογία δ' ἡ μήκει
ἀναλαβεῖν τὸν ἀποβληθέντα χιτῶνα, μηδὲ τῇ πορείᾳ τοῦ
βίβιν πάλιν τὸν γαῖον μολυσμὸν πρὸς ἐξασαυ, εἰσὶν δὲ
γίνεται δ' ἀγασμῶ, ὅτι τὴν ἔτα πρὸς ἐκκλησίας μολύνει
ψυχῇ.

Ἀδελφίδος μου δόξας λε χεῖρας αὐτῶν ἀπὸ τ' ὀπῆς.

καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτὸν.

Ἡ νύμφη δηγεῖται πᾶσι νεανίστοι.

Πάλιν

Ἀπὸ τῆς βάτε τῶ μεγάλῳ Μωϋσῇ Διὰ Φωτὸς ἤρ-
 ξατο ἡ ὧ θεὸς ἐμφάνειν ὅτι τῆς γῆς. καὶ ταῦτα Διὰ νε-
 φίλης αὐτῷ ἐπαγγέλλεται καὶ Διὰ λέγει. εἶτα ὑψηλόπι-
 ρετο ἡ δὴ γῆμορμον ἐν γούφῳ τὸν θεὸν βλέπει. ἔτω δὴ-
 πως ἡ νύμφη. καὶ μὴ γάρ ποτε μέλαινα πῆς ἀφωτίσεις
 δόγμασιν. ὡς Διὰ ὧ μουτικῶς ἐκείνης Φιλήματῳ τῇ πη-
 γῇ τοῦ Φωτὸς περικρατῇ τὸ ἔμα ἐπύησε. τότε καλὴ
 γίνεται τῷ Φωτὶ τῆς ἀληθείας περιλαμφθεῖσα. καὶ τὸ
 μέλας τὸ ἀγνείας ἀποκλυσαμένη τῷ ὕδατι. εἶτα τὸ μῆ-
 λον αὐτῇ οἶα πρὸς νεφέλῃ γίνεται, τὸ Φαινόμενον μὴ ἀπαν-
 ῥησκιάζουσα, πρὸς τὸ κρυφίον βλέπειν πλὴν ψυχῶν
 χερσωνόουσα καὶ συνεθίζουσα. νῦν ἡ ἡδὴ ὑπὸ τῆς θείας
 νυκτὸς περιέχεται, καὶ ὡς οὐκ ἐνυμφίῳ ὡς ἀγαθὴν μὴ
 καὶ φαίνεται ἡ, ἀλλ' αἰδομένη ἵνα δίδωσι τῇ ψυχῇ τῆς
 παρουσίας. ἀπεται ἔν τῆς δύρας ὁ λόγος. δύραν ἡ νοῦν
 μὴ πλὴν σοχαστικῶν τῶν ἀρρήτων Διανοίας, δι' ἧς εἰσι-
 κίζεται τὸ ζητῆμα. ἔξω πίνω ἐς ὥσα τῆς φύσεως ἡ-
 μῶν ἢ ἀλήθεια Διὰ τὸ ἐκ μέρους γνώσεως, κατὰ Φησιν
 ὁ ἀπόστολος, ἐν ὑπονοίαις νοσὶ καὶ ἀνίγμασι τυροκρεσσῇ
 πλὴν διάνοιαι, ἀνοιξὺν λέγουσα. ἀνοιξὺν δέ, φησιν, ἀδι-
 φῇ γῆμορμῇ καὶ πηλοσὶν ἀκροβῶς, καὶ περικρατῇ, ἐπι-
 λεία. τὰ ποτὲ ἐστὶ καὶ ἀνελκυστῇ καὶ περικρατῇ πείσης
 ἀκακίας καὶ καθαρότητος. ἔσται δέ σοι τὸ κέρδιον ἐκ τοῦ
 ἐνδύξασθαι με. ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς με ὁρῶντες. ὅ ἐστιν ἰασίς
 καὶ τὸν περὶ φησὶν λόγον. αἱ ἡ τῆς νυκτὸς ψευδέες, τὸ
 περὶ φησὶν εἰσὶν ἔχοντες Διανοίας. καὶ γὰρ ἐστὶ διωπατὶν ἐν
 πῆς τῶν ἀδύτων γῆμορμον ὁμβρῶν περὶ τὸ γνώσεως ἐντυ-
 χῇ, ἀλλὰ λεπταῖς ποσὶ ἐαμυδροῦς Διανοίαις ῥηψι-
 κάζουσα. βερύχως ἡ οἶμα τῆς κεφαλῆς ἐξηρηδρῶντες,
 περὶ φησὶν, καὶ διαγρηλίστες, ἐαπρόλως. οἱ ἵνες ἡμῶν
 μὴ

παρενοχλεύω Θ ἢ κατ' ἐλκόμεν Θ ὡς ὕπνῳ ἰνὶ παρ-
 τῆς ἢ \mathcal{E} ζώματ' Θ γίνεταί φύσις, πείσης σαρκοκῆς κατε-
 κωσμηθείσης κινήσεως. διπλῆς γὰρ ἔστις τ' ἀνθρώπινης
 φύσεως τῆς ἀρετῆς, τ' μὲν ἡδονῆς ἐν ψυχῇ δι' ἀπαθείας
 ἐνεργειῶν, τῆς δ' ἀφ' αἰσθάνσεως ἐν σώματι. ἡνὲρ ἂν ἐξ
 ἀμφοτέρων ἡ παρὰ τὴν εἰρήνην, αὐτὴ κτ' τ' ἐπὶ τῆς το-
 κρεῖται Θ ἐχθρῶς. ἀκατάστατος τοῦτον ἀναδέχεται τὴν μέ-
 λω τ' ὑμῶν Θ .

Φωνὴ \mathcal{E} ἀδελφιδῆ με κρεῖτ' ὅττι τὴν θύραν.

Φίλων Θ .

Ἀναστὰς γὰρ ἐπέστη τοῖς μαθηταῖς τῶν θυρῶν κεκλεισ-
 μένων.

Ἡ εἰς πᾶν τὸν ὕψ' Θ ἐλάσσει, ἢ ἐμαρτύρησεν ἡ ἡο-
 λόγ' Θ τ' τίλπον, αὐτὴ νῦν ἔτι ἀναδέχεται. ὡς πρῶτως
 μέλλουσιν δεχέσθαι \mathcal{E} θεῶν τὴν ἐμφάνειαν. ἔγνω μὲν γὰρ
 αὐτὸν ἐν τοῖς φθασασιν ἡ ψυχὴ πᾶν τὸ ὅσον κατέλα-
 βεν. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ μὴ πᾶν κατέλαβεν ἀπὸ τοῦ πλάσσειν
 \mathcal{E} καταληφθέντ' Θ ἐστὶ, ἀφ' οὗ καὶ ὡς ὅφρ' ἡ πόλις αἰετὶς τῇ
 ψυχῇ ἐνυμφί' Θ , καὶ ὡς μηδέποτε ἐν ὁφθαλμοῖς γινώ-
 σκω Θ ὁφθαλμοῖς ἀφ' οὗ τῆς φωνῆς ἀπαγγέλλεται. \mathcal{E}
 χάριν καὶ νῦν, ὡς ἐπὶ θυροκρεῖντ' Θ \mathcal{E} λόγῳ αἰδοῦ-
 ντ', καὶ πρὸς τὴν ὑπὸ ἀκρόασι ἀναίσταται, φησὶν. Φωνὴ
 τῶν ἀδελφιδῶν με κρεῖτ' ὅττι τὴν θύραν. εἴτε ἡ σὺν ἡμῶν
 ἀκροῦν ἐνδεῶς ἀκροῦν \mathcal{E} ἀφ' οὗ τῆς φωνῆς παρὰ τὴν ἡμῶν
 λόγῳ.

Ἄνοιξόν μοι ἀδελφὴ με, ἡ πωλείον με, πείστερα
 με, πλάμα. ὅτι ἡ κεφαλὴ με ἐπὶ τῇ θύρᾳ.
 καὶ οἱ βόσφυχοί με ψικαδὼν τυκτός.

G. 3

Α. π.

ἀγνοῦμεν τὰ τ' ἁπομνημόνων αἰνίγματα. πῶς δὲνδρον ἰω-
σμύνηφρονό Παύλῳ, ὁ κατ' ἡμέραν δόξατιήσκων.
τῇ τ' μελῶν νεκρώσῃ, καὶ διὰ καθαρότητος τι καὶ ἀπα-
θείας ἀρωματίζων, καὶ ὁσμὴ ζωῆς τοῖς ζωοδόμοις γινό-
μεν. πῶς οἱ ποιοῖ τῷ θεῷ τὰ ἐμψυχὰ καὶ κήρυξ Φυ-
ταῖς οἷς μαρτυρεῖ ὁ Ππὶ θρόνον καθήλων, ἐπείνασκ. Ἐ-
ιδώκατε μοι φαγεῖν. ἄρτις γὰρ ἐν φροσύνης ἐστὶν εὐποία,
τῷ μέλιτι τ' ἐντελὲς γλυκαίνόμεν. πῶς ἡ πάλιν.
οἶνοχοῦ τῷ νυμφίῳ τὰ δέρον τῷ κήρυξ Φυτῶν. πρὸς ἅ-
ρτος Φησὶ. οἱ ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, γάλακτι τὸν
οἶνον κερτάσασθε, καὶ ὕδατι, καὶ τῶν καπνῶν σωή-
θῃ. τὸ ἡ γάλα ἡ πρώτη αἷς ἀνδρωπίνης φύσεως ἐστὶ
προφῆ, ἡ καθαρὰ τι καὶ ἀπαλῶ, καὶ οἷτος ἡπιότης καὶ
ἀδολ.

Οἱ φίλοι.

Φάγετε οἱ πηλίσσον με, καὶ πίετε, μεθύσθητε ἀδελφοί.
Ταῦτα εἰπὼν πρὸς τὸν νυμφίον ὁ λόγος. ὁ δὲ πατήρ
τῆς πηλίσσον διὰ τ' ἀρτῶν γενοσὶ τὰ εὐαγγελί-
α, λέγων. Φάγετε οἱ πηλίσσον, καὶ πίετε, Ἐμεθύ-
σθητε, ὅτι τ' πιαύτης βρώσεως τι καὶ πόσεως. θεία δ' αὖ-
τη καὶ νηφάλι ἡ μέθη, δι' ἧς ἐξίσταται ἡς ἐαυτὸς πρὸς τὰ
θεοπερα. καλῶς ἡ οὖν ἀξίως τ' βρώσεως ἀδελφὸς
προσηγόρευεν. ὁ γὰρ ποίων τὰ μελήματα αὐτῶν, ἀδελ-
φὸς αὐτῶν, καὶ ἀδελφῆ, καὶ μήτηρ καπνομάζειται.

Ἐγὼ καθύδω, Ἐν καρδίᾳ με ἀρτυνῶ.

Φίλων.

Ἐν τῷ πύφω σκυλόσκατον ἀδελφῶν.

Ἐφ' ὧν γὰρ ὁ νῦν ἐφ' ἐαυτῷ βιωπύξ μόνῃ τῇ θεωρίᾳ.
Ἐν τῷ ἐνδύφρασι μὲν. ἔδενί τε τῶν αἰωθητῶν
παιετο.

δένδρων πεφυτμένῃ. ἡμεῖς ὅτ' αὖ δένδρα εἴπω ἢ καὶ
 ἡμεῖς οἱ τροφὴν αὐτῇ προσθέντες τῶν τῶν ψυχῶν ἡμῶν
 σωτηρίας. ἔγω εἰπὼν. ὅτ' αὖ τῶν ἡμετέρων εὐαγγελιστῶν
 ζῶντων ἐπὶ ἐμὸν βρῶμα ἐστὶν, ἵνα πῶ τὸ θήλημα. ἔπει-
 τος με τοῦ ἐν ἑσθλαῖς. αὐτὴ ἐν ἡτοιμασθεῖσαι βρώσιν
 αὐτῇ, τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. κάρπιν ὅτ' ἡμῶν ἡ προσαιρέσει
 γινέσθαι τῶν δρεπιδίων ἡμᾶς θεῶν δι' αὐτῆς, ὡς ἀλλὰ ἴναι
 ἀκρεμόν. τῶν ψυχῶν ἐγχαρίζεται. τὸ ὅτ' καταβήτω.
 εὐκλεικῶς εἴρηται.

Ἀθανασίᾳ.

Πνεῦσον μοι ὦ λόγε. καὶ δίδαξόν με τὰ λόγια σου. καὶ
 τὰ προστάγματα σου καταγράφοι. ὅτι τὸ πλάττει. τῆς
 καρδίας μου. ἐπιμέμη γέγονα λειπὼν. διώκων τὴν σὴ χά-
 ριν βοηθημένη καὶ κυβερνωμένη τῇ ἀρετῇ σου καὶ πα-
 ροδιωμένω χερσὶ καὶ λόγων ἀκῆσιν θείων, ἑμυστηρίων
 μέγαν. γινώσκω.

Εἰσῆλθον εἰς κήπον ἀδελφὴ μου νύμφη. ἐστύγῃσαι
 σμύρνας μου καὶ δρυμάτων μου. ἔφαζον ἄρτον μου
 μετὰ μέλιτος μου. ἐπιον οἶνον μου καὶ γάλακτος
 ἐμοῦ.

Ὁ νύμφη.

Ὁ εἰπὼν ἀλλὰ ἔστω φῆται ἐπὶ σου λαλεῖν. ἐρεῖ.
 ἰδὲ πᾶρξαι. πρὶν ἐξελθεῖν τῆς εὐχῆς τῶν νύμφων, ἡ κα-
 σιν ὧν εἰδήθη. καὶ ἐν τῷ κήπῳ περιγύμνω, ἑ τῶν τῆς δρε-
 πῆς ἀκροδρυῶν ἐνέφορήθη, ἑ δὴ γήμα τῶν εὐαγγέλιον πε-
 πύηται. παρ' αὐτῶν ὅτ' εἰς καλὸν, ὁ προσφιλὴς ὕμνησε
 λόγῳ. ὡς μακαρίων κήπων ἐκείνων, ὧν τὰ φυτὰ πύ-
 ριν βρούφι καρπὸς μεμαρτύρεται. πάντως δι' ἐσθ-
 λῶν.

Ἡ νύμφη.

Ἐξηγήθητι βορρά, καὶ ἐρχέσθαι. Διὰ πάλαι κή-
πων, καὶ ῥοδῶν περὶ δώματα.

Φυραδαίει κατ' ἐξουσίας τῆς ἰδίας ἀρχῆς τὸν βορρά, ψυχρόν τι ἐξ ὀφθαλμοῦ καὶ χεῖρας πνεῦμα τὸ πνεῦμα, ἢ καὶ τῶν παθῶν ἀναδυσσάμεν τὸ κράτος. περὶ κα-
λαίται τὴν ἡμετέραν ἐλπίδα πνεῦμα, τὸ θεομῆν τι καὶ ἀφ' ἐγ-
γὼς, ὅπως ἐνομάζει νότον. δι' αὐτὸ καὶ μαρτυρῶ τῆς τρυφῆς
ρεῖ, ὥστε τῇ βίαια πνοῇ, καθὼς ἐν τῷ ὑπερώῳ γιγνῆ-
σθαι τοῖς μαθηταῖς ἀκρίβως, τοῖς ἐμψύχοις φυτοῖς ὅτι
πιστεύειται κινήσει τὴν τῆς φυτείας πρὸς τὴν τῶν δώ-
μάτων φροντίδα. καὶ εἰς τὴν ἀσκαρῶσθαι διὰ τῶν ἐλπί-
των ἐνὸς περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς πίστεως δόγμα-
τα. ἢ ἕως. ὁ μὲν βορράς τὸ διὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ π-
ρὸς ἀποκλείων, οὐκ ἐὰν διὰ πνεῦμα τὰ δώματα. τὰς τῆς
πρὸς ἀρχῆς. ὁ ἡ νότος ἀναστεινὸν τὰς φλέβας τῆς ψυ-
χῆς, διὰ φορεῖ τὰ δώματα. δι' ἐρεῖ τὸν βορρά, ἄγε, καὶ
τὸν λίβη, μὴ κώλυε τὴν αὐτομολήσας τὴν πρὸς ἡμᾶς. ἵνα
πάντες διὰ τοῦ νοτίου πρὸς τὴν καθάρσεως εἰς τὴν ἀναπ-
λὴν τὴν χεῖρα ἀναστεινῶνται. ἐξηγήθητι βορρά, καὶ
ἐρχέσθαι. ἐπὶ ἐξωθεν ὡς τὰ διὰ βόλῃς ἀπὸ τῆς ψυχῆς
ἐπισκίπτει τὴν χεῖρα, καὶ ἐξ ἐξῆς. ὁ θεὸς ἐκ θεμάτων ἡξεί.
ἢ ἐστίν, ἀπὸ νέγας.

Καταβήτω ἀδελφιδὸς μου εἰς κήπον αὐτῶν. καὶ φα-
γήτω καρπὸν ἀμροδύων αὐτῶν.

Ὁ περὶ ἀποκρίσεως φωνῆς. τίνα δεξιῶται πρὸς
ἐνὸς τῆς ἰδίας καρπῶν τῶν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ τρυφῇ
ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς ὁ πνεῦμα, τὰ τὴν νύμφη περὶ τῆς
ἐλπίδας, κήπος δὲ ἐστίν ἡ ἐλπίς, ὁ διὰ τῶν ἐμψύχων
δένδρων

κελεύσμεν. τῷ ἐχθρῷ τῷ, τὸ πολλὸν περὶ φερίμα-
 ῖ. ἀλλὰ τῷ κήπῳ τῷ καὶ πηγῇ ἐστὶ χρεία. ὡς οὖν ὁ ἡγε-
 λῆς Διαιτῆς τὸ ἄλλο. Διὰ τῶ πινυζόμεν ἐν ταῖς ἐ-
 παύσεσιν τὴν πηγὴν τῷ κήπῳ. τὸν δὲ περὶ τῆς πηγῆς λόγον
 ἡ παροιμία διδάσκει ἡμᾶς δι' αἰνίγματος. ἐν οἷς Φησὶν
 ὅτι ἡ πηγὴ σὺ ὕδατος. ἐστὶ οὖν ἰδία, καὶ μηδεὶς αἰδού-
 ται. μετατρέτω σοι. τὸ γὰρ εἰπεῖν ἐσφραγισμένη, ἵσως
 ἐστὶ τῷ εἰπεῖν πεφυλαγμένη. τὸ δὲ λεγόμενον τοῖς τὸν ἔστιν.
 πηγῇ, ἡ Διαιτητικὴ τὴν ψυχῆς ἡμῶν διώκεις, ἡ παντοίας
 λογισμὸς ἐν ἡμῖν βρύσκει. ἀλλὰ τίς ἡμέτερον γίνεται
 τὴν Διαιτητικὴν τὸ κήρυγμα, ὅταν πρὸς τὰ συμφέροντα ἡμῶν
 κινῆται, πᾶσαι συνέρχονται ἡμῖν πρὸς τὴν κτήσιν τὴν ἀγα-
 θῶν παρεχόμενον. ὅταν δὲ τις ἐρίῃ τὸν λογισμὸν τὴν
 εἰέρῃ πρὸς κακίας ὀφθαλμοῖς, τίς ποῖς αἰδοῦντο
 ἀφυλάκτως ἐκδοῦναι τὴν ῥῆθρον. ὡς ὁ περὶ τῶν
 μὲν τὸν ἀκανθώδη βίον, ὁποῦ ἐκτρέφεται καὶ ἡ μαρμαίρεται
 τὴν κρείττω φυτεῖαν, μηδεμίαν τὴν ἐξ ἀγαθῶν λογισμῶν
 ἰκμεῖν. ὡς περὶ τῆς πηγῆς τὴν ἐξ ἀγαθῶν λογισμῶν
 ἰκμεῖν, τὴν δὲ τὴν ἐξ ἀγαθῶν λογισμῶν.

Ἀποστλαί σὺ τὸν ἄνθρωπον, καὶ καρπὸς ἀ-
 κροδύων. κύπροι καὶ γάρδων. γάρδων καὶ κα-
 κῶν. κάλαμοι καὶ κινάμωμον. καὶ πάντων ξύ-
 λων τὸ Λιβάνη. Ἰμύρη, ἄλφι, καὶ πάντων πρῶ-
 των μύρων. πηγὴ κήπων. Φερίμα ὕδατος. ζῶν-
 τας, καὶ ἡμῶν τὸν Λίβανη.

Εἰκοι ἀπὸ τῶν ἐγκωμίων κατὰ λόγον, ὅτι πρὸς τῶ-
 των ἐνερμῶν, καὶ ὅτι πρὸς αὐτῆς, μὴ πρὸς ἐν φημῶν
 ψάλλει καὶ τὸ πρὸς ἡμῶν βλέπειν, ἀλλὰ διώκεις ἐν-
 πηγῇ, Διὰ τὸ λεγόμενον, πρὸς τὴν δὲ πρὸς αὐτῆς
 ὑψηλότερα τὴν καρδίαν ἀναδύονται. τὸν ἄνθρωπον τὸν
 τῆς.

Ο' νυμφίον.

Ἐποφραγίξ' ἡ τὴν φύσιν οὐ νυμφίον· τὸ πᾶν τῶν φίλων ἐγκώμιον, καὶ φησιν. ὡς λίαν ἐκαλλιῶνται ἐν τῶν ἀγαθῶν διδασκαλιῶν πηγῇ. τοῦτο γὰρ οἱ μαθηταὶ οἱ τοῦ γοητευτικοῦ πνεύματος, οἶνον καὶ ἐλὼν γάλα πωροῦσιν. δι' ἧς πλεονεξίας καρδίαις ἡ εὐφροσύνη γίνεται.

Καὶ ὁ σμῆμα τῶν σαρκῶν πάντα ἀρώματά.

Τῶν σαρκικῶν ἀρωμάτων ἔνομος πωροῖται τῶν αὐτῶν καὶ καθάρων τῶν διὰ τῶν ἀρετῶν μυριόβρωτων εὐωδίων τοῖς εὐαγγελικαῖς διδασκαλίαις. καὶ ὁ σμῆμα τῶν σαρκῶν τῶν μύρων.

Κηρίον δόξα τῇ χειρὶ σαρκὶ νυμφῆ.

Χείρ, οἱ διδάσκαλοι, κηρίον γὰρ μέλι τὸ λόγον καλοῖ γλυκασμοί.

Μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τῶν γλυκασμῶν σαρκῶν.

Καὶ πᾶσι δόξα τῇ σφί φησιν ὁ λόγος· καταλήγων πρὸς τῶν δεχομένων δύναμιν, ὡς καὶ πῶς πλεονεξίας καὶ πῶς τηπάζουσιν οἰκείως ἔχων. ἡ μέλι, τὸ εὐαγγέλιον. γάλα δὲ, ὁ νόμος· μέλι καὶ γάλα, ἡτοι γλυκασμοί.

Καὶ ὁ σμῆμα τῶν σαρκῶν ὡς ὁ σμῆμα Λιβανῶν. καὶ πᾶσι
κεκλυσμένοι ἀδελφοὶ μετὰ νυμφῆ.

Ἡ τῶν ἀρετῶν σαρκῶν πλεονεξία τῶν θείων μενοῦται μετὰ καλότητά. ὁ γὰρ Λιβανῶν ἀνίσταται εἰς τὴν τοῦ θείου ἡμῶν.

Κῆπός κεκλυσμένοι· πηγή ἐσφραγισμένη.

Κῆπος, διὰ τὸ πάντα φέρει καρπὸν ἐσφραγισμένη κεκλυσμένη.

ὅτι· ἀπὸ Ἰουδαίων πρὸς Ἰθινῶν. Λιβάνη γὰρ ῥήκεν ἀπὸ
 ἑλκὸς· ἀπὸ λατρῆς· ἀπὸ πλῆθους. Λιβάνη· ἡ ῥήκεν ἀπὸ
 ἐρμηνεύεται· ἐλκὸς ἐν, φησὶν, ἡ ἐξ Ἰθινῶν ἐκκλησία·
 διελύθη· ἡ ὁ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς πίστεως ἔνομος. δεῦρο ἀπὸ
 Λιβάνη. Φεῦγε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας· ἀπὸ κεφαλῆς
 Σααίρ. Σααίρ, βάτ·. Ἀερμῶν, φῶς μετώρου. Φη-
 σὶν ἐν, ἀρχὴ πίστεως ὁ λαλήσας τῷ Μωϋσῇ ἐν τῇ βί-
 τῳ, καὶ πηήσας φῶς μετώρου τῷ Ἰσραὴλ ἐν σύλῳ νε-
 φέλῃς.

Ἐκαρδίωσαι ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νύμφη. Ἐκαρ-
 δίωσαι ἡμᾶς ἐν ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. ἐν μῇ ἐν
 θήματι τραχήλω σου.

Διπλῆς ἔστιν τῇ ψυχῇ ὀπκιῆς ἐστῆς, καὶ τῆς μὲν
 πλὴν ἀλήθειας ἐρώσης, τῇ δὲ ἑτέρας παρὰ ματαία πλα-
 νημένης· ἐπὶ δὲ παρὰ μόνον ἑαυτῇ πλὴν φύσιν ἀνέωκε
 τῇ νύμφῃς ὁ καθαρός ὀφθαλμός, ἀργεῖ ἡ ὁ ἑπὶ τῇ τῆ-
 τα χάριν τῷ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ παρὰ γένον· οἱ φίλοι πῶν
 ἑπαίνοι. καὶ ἀδελφῶν μὲν ἑαυτῶν καλοῦσιν, ἀλλὰ πλὴν τῆς
 ἀπαθείας συγγένειαν· νύμφῃν δὲ, ἀλλὰ πλὴν παρὰ τὸν λό-
 γον πωάφει· ἐπὶ ἐν, φασὶν, ὁ ὀφθαλμός σου ἦς, ἐν τῇ
 παρὰ τὸ ἐν βλέπῃ, καὶ ψυχῇ μία καὶ κατέκατος, ἀλλὰ πῶν
 μὴ παρὰ φέρεις ἀλλὰ ἵπτος μερὶς ἐσθαι. καὶ ἡ ἵπτος ἑστῆς
 χήλῃς σου πῶν ἐχθρὸν τὸν θῆον ζυγὸν ἐφ' ἑαυτῆς ἀρα-
 μῇ· ἀλλὰ τὸ πῶν ὁμολογῇ μὲν, ὅτι πῶν τοῖς ἡμᾶς θάυμα-
 σιν Ἐκαρδίωσαι. Ἐκαρδίωσαι ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νύμ-
 φη· πλὴν καρδίας ἡμῶν ἐρωῶσαι· ἐν ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου·
 δι' ἐνός τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐν μῇ θήματι τραχήλω σου·
 δι' ἐνός τῶν ὀφθαλμῶν σου ἑστῆς χήλῃς σου.

Τί ἐκαλλώγηται οἱ μαστοὶ σου ἀδελφὴ μου νύμφη.
 τί ἐκαλλώγηται οἱ μαστοὶ σου παρὰ οἶνοι. ἀπὸ οἶνου.

ξαι τὴν ἡσπερὴν, ὡς εἶχον ἀπ' ἀρχῆς· μετὰ δὲ τὸν τῶν
 ἰγκωμίων ἔκκλητος τῆς νύμφης τοῦτο λέγει· ὑπερ-
 λικύτα κάλλος ἀναδέξομαι ἡνίαστον ἵνα αὐτὴν κατή-
 ρω. ὁ πόντος συμμεταχὼν αὐτῇ τῆς Σμύρνης, συμμετρί-
 πάντως καὶ τοῦ λιβαίνου. ὁ γὰρ συμπαθὼν, ἔστω δόξα
 ζῆται πάντως. ὁ δὲ ἅπασι ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ γυμνοῦμαι,
 ὅλως γήνηται καλός, ἐξω τοῦ ἀντικείμενου μώμου γυμνοῦ-
 νται. πρὸς τὸ ὅρα τῆς σμύρνης. ὅρα. Φησὶ τὴν αἰρ-
 κα. καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς λιβαίνου. καὶ ὑψωθήσομαι ἐν
 ταῖς ἐθνεσι.

Δεῦρο δὲ τοῦ λιβαίνου νύμφη, δεῦρο δὲ τοῦ λιβαίνου.
 ἐλεύση καὶ διελύσῃ ἀπ' ἀρχῆς πίστεως. δὲ κεφα-
 λῆς Σαυὲρ ἔστιν Ἀερμῶν. δὲ τοῦ μαρτύρων λεόντων, δὲ τοῦ
 ὁρέων παρθαλείων.

Μὴ σὺς ἀνίστα, Φησὶ. δέχθη γὰρ σοι πίστεως ὁ Λί-
 βαύ. ἔστι γένοντι. καὶ μετὰ τὴν ἀναστάσεως.
 δέχθη δὲ τῆς ὁπλὸς τῆς ὑψηλοτέρης πρεΐας. δὲ πόντος
 τῆς δέχης πῶτος, ἥτις ἐστὶ πίσις, ἐλεύση καὶ διελύ-
 σῃ. ταῦτι καὶ νῦν ἤξει, καὶ εἰς αἰὶ διερχομένη διὰ
 τῶν αἰώνων αἰώνων δὲ τοῦ λήξε. δὲ κεφαλῆς Σαυὲρ,
 καὶ Ἀερμῶν. διὰ τῶν τῶν τῆς αἰώνων γήνησις δὲ τοῦ
 φαίνῃ μυστήριον. ἐπιπύθῃ πρὸς ἑαυτὴν φαπὶ τῶν τοῦ
 Ἰορδάνου πηγῶν, ὡς ὑπερέκειται τοῦ τοῦ ὅρα, δύο λο-
 φιαῖς μεμυμένοι, αἷς πᾶσι ταῖς ἐκείναις τῶν ὀνομάτων
 Σαυὲρ καὶ Ἀερμῶν. τὸ δὲ, δὲ τοῦ λεόντος ἔστιν παρθαλείων,
 αἰπὴ δὲ, ἀπὸ διὰβολικῶν δέχων, καὶ σπικίων ἀμαρτιῶν,
 τῶν ἐν γυναικίστῳ τῶν ψυχῶν. καλῶς δὲ τὰ πρὸς τῇ-
 ζῆσι, ἵνα διὰ τῆς τῶν λυπηρῶν γήνησις ἰδιοπρήσις τῶν
 τῶν ἐν φραγόντων ἀπὸ λαοῦ. δεῦρο τι καλεῖ, διὰ
 F, 3 cfr.

δύο νεκροὺς δορυκαῖδες νεμερόδροις ἐν κρήναις, ἀνίστην ὡ-
ραίοις τε καὶ εὐώδεσι. δύο δ' αὐτῶν εἴπεται, ἵνα σημειώσῃ τὰ
πονητὰ καὶ τὰ αἰδιότητά. νεκρὸς δ' ἔτι, ἐπεὶ θὴ νῦν ἐκ μέρους γη-
νώσπου. οὕτω δ' ἔλθῃ τὸ τίλφοι, καὶ ἄργυροῦ τὴν νη-
πιότητά. τοιῶτον γὰρ ἐστὶν καὶ τὸ, ἕως δ' ἀλαμπύση ἡ ἡμέρα.
ἀντὶ τοῦ, ἕως ὁ κάσων παρέλθῃ τῆς ἡμέρας τῆς δ' βίβης,
καὶ ὁ καμρὸς τῆς ἀναψύξεως ὅππῃ, ἐκ κινηθῶσιν αἱ σκιαί.
σκιά γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ὁ βίβης. ὅππῃ τῆς γῆς. ἐπ' αὐτὴν καὶ αἱ
σκιαί κινηθῶσιν ὁδὸν ἕως αἰφάνισμόν, ἐκείνῳ ὡς νε-
βροὶ, ἀλλ' ὡς τίλφοι νεμερησόμεθα.

Φίλων.

Δύο μαστοί, αἱ δύο ἀλαμπύσαι, αἱ τὴν λογικὴν
περιτομήναι θηλυτῶν, κατὰ γράμμα καὶ πνεῦμα ἐ-
μμενόμεναι. νέμονται δ' οἱ ποιεῖται μαστοὶ κατὰ πρὸς ἐν
κρήναις τοῦ θεοῦ ἀνθρώποις, ἕως δ' ἀλαμπύση ἡ τῆς ἀνά-
ψυξεως ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ δ' βίβης τῶν. οἱ νε-
μερόδροι ἐν κρήναις. οἱ ποιμαίνοντες τὰ ἀνθρώπων καὶ κινηθῶσιν
αἱ σκιαί, ἡ τοὺς ἀποχωρήσαντων.

Πορεύσεται ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης,
καὶ πρὸς τὴν βυθὸν δ' λιβάνας. ὅλη καλὴ ἐστὶ ἡ
πλησίον μου, καὶ μῶμεν ὅτι ἐστὶν ἐν σοί.

Οὕτω οἱ δύο εἴχοντες ἐκ τῶν Ἀκύλα πρὸς τὴν
σιν.

Ἡ σμύρνη ἀσύνβητόν ἐστι θανάτου, ὁ λιβάνας,
θεότης. πορεύσεται ἔν, φησὶ, ἑμαυτῷ, ὁ ἐστὶν ἐκ-
σίως, πρὸς τὴν μέραν καὶ ζωτήριον τῷ κόσμῳ θανάτου
μου. ἀλλὰ γὰρ ὅπως τὸ μέγα μυστήριον σημειώσῃ. μετὰ δ'
τῆς πορεύσεως εἰς τὴν βυθὸν δ' λιβάνας, τὴν τὴν τὴν
ἐκ.

μημάτων κατασκάβει· διό μοι δοκῇ καὶ τὸν ὑπερηφάνῃ
 πύργον ἐκείνιον, ὃ τὰ ἀκρεθίνα τ' λαφύρων ἀνέθηκεν ὁ
 Δαβὶδ, πρὸς τὴν περικλυτὴν ἐκκλησίαν βλέπων, τ'
 τί κατ' ὄρετὴν παδαζομένων περτυπῆσαι τῷ τῷ
 ἔργῳ. τράχηλ' ἐνέτι τ' ἐκκλησίας ὁ κατ' Παύλον δι-
 δάσκαλ' ὅς ἐδάταξε μὲν τὴν κεφαλὴν Χρυστὴν, εἶχε
 καὶ δόχον δέστευμα, κηρύττειν γεγωνότας τὸ δόγ-
 γέλιον. ἀλλὰ μὲν καὶ λαρυγγαί πρὸς τ' θρεπτικὴν ἐρε-
 γῶσαν, τὴν λογικὴν φημι, διὰ τὴν σὺν συνδίστους τῆς
 εἰρήνης, ὡς διὰ πονοδύλων τὸ πᾶν σῶμα συνίσφυγγε-
 κλινὼν μὲν τὸν τράχηλόν, ἐν τῷ τοῖς πεπνοῖς συμπεριφέ-
 ρεσθαι, καὶ αἰορῶν πάλιν, ἐν τῷ τὰ ἄνω φρονεῖν πρὸς
 τὴν σωτηρίαν περὶ τὸν δόξιν. ἐν τῷ πρὸς ποικίλας με-
 θόδους ἔχει βίαν ἐκκλινῆν καὶ ἀσφαλίζεσθαι. ἄμυν καὶ νοῦν,
 οἷς ἵππιπέφυκε πρὸς ἐν πρᾶξι τὴν καὶ ἐνεργητικὰς παρὰ δὲ
 οἱ καὶ κρεμάρμοι θυρεοὶ διαίρειοι, πρὸς αὐτὸν τὸν θεωρήματα,
 καὶ κατὰ τῶν θυρεῶν αἱ τ' διωκτῶν βολίδες. Φόβον ἐμ-
 πεῖσται τοῖς πολεμοῖς, τὴν ἀγγελικὴν οἶμα φρεσὶν ἐν
 κύκλῳ περὶ τὴν χριστιανικὴν δηλῶσιν. καὶ ἡ χίλις, εἰς πᾶν
 θύον ἐνδύειν ἐν ταῦτα παρὰ ἐλπίδι. κατὰ τὸ, ὑπερ
 λιάδας χρυσὴ καὶ δέστευμα. οὗτ' ὅντως πύργος περὶ
 βλεπῆ, φοβερὸς τοῖς πονοαποῖς, ὡς πᾶς ἐπὶ πᾶσι
 ὄρεας καὶ μένη. ὡς δομημένοι ἐν θαλάσσῃ. εἰς ἐπὶ πᾶσι
 ὑψηλῇ. πᾶσαι αἱ βολίδες τ' διωκτῶν. παντοπᾶσι. πᾶσι
 πᾶσι.

Δύο μαζοὶ σκ' ὡς δίδυμοι κρεκροὶ δύο δορκάδες, οἱ
 νεμῶντες ἐν κρήναις, ὡς διαπύσις ἡ ἡμέρα, καὶ
 κινηθῶσιν αἱ σκῆαι.

Ὡς ἵππι νύμφης τὸ ἡγεμονικὸν μαζὸν ὀνομάζοντα.
 καὶ ἡ ὁξυδερκής τὸ αὐτῆς ἡγεμονικὸν. διὸ καὶ ὁμοίως

Κόκκινον σπαρτίον ἐστὶ, πίσις δὲ ἀργέπης ἐπεργαυμένη.
ἐπαίνει δὲ τὸ ἐκκλησίαις τὸν σύνδεσμον ἅμα καὶ τὸ ὁμολο-
γίαι, δι' ἧς αἱ εὐμολογοῦντες τὸν ὑπὲρ αὐτῆς σπουδάζοντες.
ἐν δὲ ἀπύρῳ, Φησὶν, ἡ λόγος πῶς ἀσκήνη, καὶ δὴ σὺ τὸν
ἀκροτῆ διωαυμένη. ἡ λαλιά σου ὠραία, οἰοί, κατ'
ὦρα καὶ ἐν καιρῷ παροῦσα. καὶ τὸ, κύριε, εἰδωσί μοι
γλώσσας παιδείας, ὅτι γινώσκαι ἐν καιρῷ λέγειν δεῖ εἰπὴν
λόγον. καὶ, ἡ λαλιά σου ὠραία, ὡς τὸ ἐὰν ὁμολογήσης ἐν
τῷ ἑματί σου ὅτι κύριε Ἰησοῦς Χριστός.

Ὡς λέπυρον τῆς ροᾶς μῆλον σου, ἐκτὸς τὸ σιωπῆ-
σώς σου.

Διὰ τοῦ ἐρυθήματός τῆς τ' ἀδελφῆς ἐπαυθίζοντες
πρὸς Φόρως ἐπαίνει τὴν ζωφροσύνην, αἰδοῖ κατακροσμή-
σας ἐν τῷ τ' ροᾶς ἀνίγματι. ὃ δὲ καὶ καὶ πρὸς τὸ τ' ἐστὶ
πρὸς αἰδρωτῶ τῇ ὀπιφανείᾳ ἐμπεριέχεται. τὸ δὲ συ-
φός πρὸς ἐγκρατὴς ἐκ κατασκληρῶ βίῳ φύλαξ γί-
νεται τῶν τ' ζωφροσύνης καλῶν. διὰ τῆς δὲ καὶ ἐν τῷ τ'
ἐπαυθίζῃ, ἀπὸ πρὸς φαινομένη καὶ τὸ ἐν τῷ κρυπτῷ
ἐργείας, ὡς λέπυρον τῆς ροᾶς μῆλον σου, εἰναι αἱ παρὰ
σου, ἐκτὸς τὸ σιωπῆσώς σου. ἄλλως ἐπαυθίζοντες, τὸ
σιωπῆν αὐτῆς, ὡς ὀπισθεμύνην εἶναι καὶ τὸ ὠραίας
λαλιάς, καὶ τῆς ἐπαυθίζουσας λαλιάς. διὰ τὴν δὲ εἰς
σιωπῆν, ἐν τῷ ὀπισθεμύνης κρύπτονται, καὶ τῷ μισθῷ τὰ
ἰσχύοντα, καὶ μέζω τῆς τῶν ἀκροτῶν δυνάμεως.

Ὡς πύργος. Δαβὶδ τρεαχλός σου, ὁ ὠκεδομη-
μῶς σου. Θαλπωρῇ, χιλιοι θυρεοὶ κείμενα σὺ ἐπὶ
αὐτῇ. πᾶσαι αἱ βολίδες τῶν δυνατῶν.

Πᾶν τὸ πῶς τ' αἰρίων γινόμενοι τύποις πρὸς τῶν
ἐν δρετῇ καταρτιζομένων. οἷον οἱ πόλεμοι, αἱ τ' οἰκοδο-
μημάτων.

ἀγάλοι τ' αἰγῶν· τρέχοντα ἐκκλησίας πρὸ τῆς ἡγ. Γα-
λααδὶ ἡ ἐρμηνεύεται κατὰ κῆρα μαρτυρίας· τῆς μαρτυ-
ρίας γὰρ Χριστὸς κατὰ κῆρα ἡ ἐκκλησία· πρὸς τὴν
ἐκκλ., αἱ ἀπκαλύφθησαν διὰ τὴν Γαλααδ. ὅρ. τῶν
ἀλλοφύλων ἐξόν ἡ ἐκκλησία

Ὁ δὲ πρὸς σε ὡς ἀγάλοι τῶν κεκαρμένων, αἱ αἰ-
βησαν διὰ τοῦ λατρῆ· αἱ πᾶσαι θυθημέναι, καὶ
ἀπκαλύφθησαν, οὐκ ἐστὶν ἐν αὐταῖς.

Ὡς περὶ τὴν ῥωμαϊκὴν προφῶν τῆς ἐδῆσι κατὰ-
λανασθῆναι, κατὰ λαλῶν αὐτῶν γινώσκαι τῆς ἀλάγχου
κατὰ κῆρα ὅσον, πρὸς αὐτὸν τρέπον ἐπὶ τῆς λεπτοσηπικῆς
τῶν διδασκάλων διδάσκει ἐν τῇ ψυχῇ, δι' ἧς ἀφελόμενον
γίγνεται τῷ δεχόμενῳ τὸ μαθήμα· οἱ πῶτε κεκαρμένοι
καὶ ἀφαιρετικοὶ τῶν διδασκάλων κατὰ κῆρα τῆς ἐπὶ αὐτοῖς
αἱ τῆς ἐκκλησίας ἐδῆσι, ὡς βέλτερι ὁ λόγος περὶ
τῶν κεκαρμένων εἶναι· κατὰ τῆς ὑλικῆς ἀχρηστίας
λελυτρωμένους· εἴτα τῷ λατρῆ τῆς σπουδῆς πρὸς
τὸς μολυσμῶν σαρκῶν καὶ πνέματι καθαρῶντας.
πρὸς τῆς αἰετῆς πρὸς κῆρα καὶ μηδὲν πρὸς τὸ
ἐμπλῆν κατὰ σπουδῆς· ὅτι πᾶσι ἡ θυθημένους εἶναι
ἐστὶν ἐδῆσι· τῇ μὲν ψυχῇ, τῇ ἀπκαλύφθησαν· τῇ ῥωμα-
ϊκῇ βίῃ, τῇ διασημότητι γινώσκαι· καὶ ἐν μηδὲν τῶν
καλῶν ἀγνῶν· ὡς ἀγάλοι τῶν κεκαρμένων, ἡ τῶν
ὀλοκληρῶν, αἱ ἀνέβησαν διὰ τὴν λατρῆ· ὅτι μόναι κα-
ταλύθησαν εἰς τὸ μυτικὸν ὕδωρ ἐν τῷ ἀγίῳ πνέματι
ἀνδύθησαν.

Ὡς πρὸς τὸν κῆρικον χοίλῳ σε, καὶ ἡ λαλία σε
ὡραία.

F

Κόκκινον

ἀναλαμβάνει διὰ τὸ ὀφθαλμῶν, κατόπιν δὲ κλέν, τοῦ
ὁρατῆ τὸ εἶδος ἀναμασσομένης.

Ἐκτὸς τῆς σιωπῆσιώς σε.

Προσέθηκε τῷ ἐπαίνῳ καὶ ἄλλων ὑπερβολῶν, ἐ-
παίνων. ὅστις τῆς σιωπῆσιώς σε. τοῦ γὰρ ἀγαθῆ βίης τὸ
μὴ πρὸς δόλον, τὸ ἡκρυστῆν, καὶ μόνῳ θεῷ γνωρίζοντον.
μαρτυρεῖ ἐν τῇ ἑξήκοντα καὶ ὀκτώ πρὸς τὸν πατέρα, πλείον ἐῖναι
τοῦ ὁρῶμεν πρὸς τὸν πατέρα.

Τρίχωμα σε ὡς ἀγέλας τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπὸ κα-
λύφθησιν ἀπὸ τοῦ Γαλααθ.

Τρίχωμα, τὸ ἀντὶ τοῦ ἐκδοῦναι δεδωμένον τῇ γυναι-
ξί, καὶ τὸν ἀποστολόν, αἰδώς τε καὶ ζωφροσύνη νοεῖται,
καὶ τῆς ἐν κόσμῳ νεκρώσεως. ἀνακρίθη γὰρ ἡ θεία.
ὡς ἐν τῇ ξύλῳ καὶ λιθῶν εἰς χρυσόν τε καὶ ἀργυρόν
καὶ πρὸς τὴν μεταποίησιν, φορεῖται ὁ βασιλεὺς κατὰ
σκοπῆσιν αὐτῶν, ὥστε εἶδεν ὁ πικρὸς ὁ καλὸς, αἰγῶν
ἀγέλας ὡς ὄφθαλμους. εἰς τιμωρίαν μεταβάλλει τὰ ἐπι-
λεῖα τῇ Γαλααθ ὄρεσι. ἀλλοφύλας ἡ ὄρεσις ὀνομαζέται, καὶ
τὴν πρὸς τὴν χάριν ἀνακαλύπτει, ὥστε εἶναι ἐξ
ἐδνῶν τῶν καλῶν πικρῶν ἀνακαλύπτειται εἰς τὸ τρίχω-
μα πρὸς τὴν χάριν καὶ τὴν νεκρώσεως. διὸ καὶ ζωφροσύνη
σε, καὶ αἰδώς, καὶ ἐγκράτεια, καὶ ἡ τῇ σῶματι νεκρώ-
σις, κατὰ τὸν περὶ τῆς λόγον ἀποστολῆς. καὶ καὶ
ὅτι τῷ τῷ ὄρει πρὸς τὸν δέξιν οὗτον ὁ Ἡλίας. ὅς μάλιστα τοῦ
καὶ ἐγκράτεια κατηγόρηται τῇ βίῃ, αὐτοκλήτως τὴν ὁ-
ρίαν, δαυὶς τῇ τρείῃ, διὰ τὴν αἰδῶς ἡμῶν καὶ τῇ ἐπα-
ντις ἐν οἱ κατὰ τὴν περὶ τῶν ἐκδοῦναι τῶν κατὰ τὴν
θῆντις βίον, κόσμῳ τῇ γένεσι καὶ ἐκκλησίᾳ, ἀγέλας δὲ
καὶ ἀλλήλων τὴν δέξιν ἐκδοῦναι. τρίχωμα σε ὡς
ἀγέλας

πλὴν Ἰωαννὸς Φωνῶν καὶ ὁ Παῦλος Φησὶ, ὅτι ἡ τῆς ἀγά-
πης αὐτοῦ. τὴν τῶν νυμφικῶν καὶ σμῶν ἐναγκαλισάμε-
νός ἐστιν αὐτὸν ἡ νύμφη. χάρις γὰρ ὡς ἀληθῶς συνοικεῖ
ἐαυτῷ πλὴν ἐκκλησίας πηγάμην ἐκδιδόντες τῷ
ζωζυμῶν.

Φίλων.

Ἐξέλθετε τῆς κακίας τῆς νόμου. ἴδετε τὸν Χριστὸν καὶ τὸν
ἐξ ἀκαθάρτων ἐσφαιρον, ὃν ἐπέθηκεν αὐτῷ ἡ συναγωγή.
ἐξ αὐτῆς γὰρ τὸ καὶ σάρκα Χριστοῦ νύμφῶν ἐστὶν ὁ τελέ-
μαρτυρῶν θάνατον. ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐκφραστῆς τῆς πύχας.
ἐπὶ ἐλθόν, ἡ Πηγάμη ἐπεθυμήσας τὸ φαρῶν.

Ἀθανασίος.

Ἰδοὺ αὖτε ἐστὶν λέγουσα, ἐξέλθετε ἀπὸ τῆς ἐως ποτε
τῇ σκιά τῶν καλῶν καὶ ἴδω γὰρ ἐξ Ἰδοὺ ἀνατίπταται ὁ
κύριος. ἀγὰρ πλεονάζοντες τῶν ἱερουσαλήμ τὸν σπέν-
των λογισμῶν, ἡ οἱ ἐσωτέρων λήθη αἰνοῦν. ἐν τῷ ἐσφαιρῶν
ὁ ἐσφαιρῶν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. ἔθηκεν γὰρ φησὶ
πλὴν καὶ φάλλει αὐτῷ ἐσφαιρον ἐκ λήθη ἡμῶν.

Ἰδοὺ, εἰ καλὴ ἡ καλῶν μου. ἴδω, εἰ καλὴ.

Καλὴ εἰ, φησὶ, μιμησαμένη μὲ, καὶ πάντας θέλῃ
ζωοποιῶν. εἴπε γὰρ. ἐξέλθετε, καὶ ἴδετε. ἡ ἡ ἐκστατική.
ἡς τῆς ἐκστατικῆς τῆς βεβαίως τῆς μαρτυρίας ἐκδοίκαυ.

Ὁ φάλλος σου περὶ τὴν

Τὴν τῆς, πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην.
ἡ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην.
ἡ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην.
ἡ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην.
ἡ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην καὶ πηγάμην.

Ἄλλως.

Εἴτι ἡ καὶ ἐκάσθ' αὐγμάτι τῶν καὶ τὴν ἐκκλησίαν
 πεταγμένων ἐφαρμόσαι ἔφορεῖς τὰ μέλη κατὰ Φησὶν
 ὁ δότι σὺλῳ, ὅπ' ἔστι ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον
 δότι σὺλῳ, δότι πρὸς πρὸς φήτας, τρεῖς διδασκάλους.
 ἐπὶ τα κατ' ἐκαστον πάντα πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν
 ἀγίων. σὺλῳ αὐτὸ ἐποίησεν ἀργύρεα, τὰ κατὰ δι-
 δάγματα οὗς ἐκλόμεθα. καὶ ἀνάκλιτον αὐτὸ χρύσειον.
 ἀνάκλιτον, εἰ ἀπαυρώθεντες ἄνθρωποι μάρτυρες. καὶ λα-
 βὼν σὺλῳ ἐπ' ἡμεῖς. ὁ ἡὸς ἔστι ἀνθρώπων σὺλῳ ἐκ τῆς
 κεφαλῆς κλῖται. Ἰπ' ἀνάκλιτον αὐτὸ πρὸς φήτας. τὰ κατ'
 ἡμεῖς δόγμα τῆς θεολογίας. ἐφ' ὃ τὸ ἡγεμονικὸν ἀνα-
 πνέεται ἐν τῷ αὐτῷ λυθῶσιν. τὰ μὲν αὐτὸ ἐλφο-
 λόγησεν. ἀνάκλιτον δότι σὺλῳ τῶν ἱεροσολίμων. Φιλίαν
 τῶν ἱεροσολίμων ἱεροσολίμων.

Εἴτι ἡ καὶ ἰδοὺ τῶν ἱεροσολίμων, ἐν τῷ βα-
 σιλῷ Σαλομών, ἐν τῷ σελῶν ὃ ἐστὶ σελῶν-
 σιν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως
 αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ὁ φροσύνης καρδίας αὐ-
 τοῦ.

Εἴτι ἡ τῶν αἰρετικῶν, φησὶν ἡ νύμφη πρὸς τὰς κα-
 νόνας καὶ ἡμεῖς τῶν ἱεροσολίμων Σιών, ὡς δότι σὺλῳ ἐλ-
 λης. τὰ πρὸς τὴν Σιών ἱεροσολίμων. ὡς τὸ διωχθῆναι τὸ
 θυμὸν αὐτῶν ἰδοὺ ἡμεῖς, ἐστὶν αὐτὸν φροσύνη τὸν νυμφίον.
 ἐστὶν αὐτὸν ἡ ἐκκλησία γινέται, ἀπὸ τῶν ἐμψύχων
 λυθῶν τὴν κεφαλὴν ἐν κυκλῷ ἀγαλαμβάνουσι. ἐστὶν
 αὐτὸν πλῆρες ὃ τὸ πνέει σελῶν ἡ ἀγάπη ἐστὶν ὡς
 ἐπὶ μητέρα, ὡς πνέει τὸς λόγους, ἐκ αμαρτίας. καὶ
 γὰρ ἐπὶ ἀρρεν, ἐπὶ θῆλυ τὸ θεῖον. ἀγάπη ἡ ὁ θεός, κατὰ
 τὴν

τὰς κίθρας ἔλιδαν, ὡς τὸν μάγον ἐκείνον δηλαδὴ τὴν
τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀλφεινίτῃ ὑπὸ τῷ Μωϋσῆος. ἔκιν' ἡμεῖς
ἡδὺν ἑρριζωμένοι διὰ τὴν πεινρὰ βίαν, καὶ τῆς τῶν εἰδώ-
λων ἀπειθῆς. ἀλλ' ἐπὶ δὴ ἐκείτῃ ὑπὸ τῆς λογικῆς ἀξί-
της ἐμνήθημεν, καὶ ἐν τῷ τυχίτῃ χειρὶ ἐγχαμεθα, φο-
ρεῖον αὐτῶν ἡμᾶς καί ποδῶσιν.

Θεοφίλ.

Εἰς ἱερῶν τὸ κτ' σάρακα οὐ κύρα. σωζομένη καὶ τῇ
ἐξ Ἰσρα. πῶς ἂν ἐπὶ τὸ ξύλον τῷ Λιδαν. Ρ. θ. ἡ Μοαβί-
τις. αὐτὴ γὰρ τίττεται τὸν Ἰσραὴλ. ἐξ ἧς Ἰεσσαὶ. Φορεῖον τῆ-
νιν ἐπὶ τὸ σῶμα μου. Φορεῖον ἐποίησεν. ἀπὸ κοινῆς τὸ ἐποίη-
σεν. ὡς ποιεῖ εἰλεῖν, ὅσον ἢ τὸ Φορεῖον ἀγάπη ἐστὶ. καὶ τὸ
μεῖζον ἢ τῶν ἡ ἀγάπη. Φορεῖον, πᾶς θεοφόρος ψυ-
χὰς. ἀπὸ ξύλων τῷ Λιδαν. ποτὶ γὰρ ξύλον τοῦ ἀντι-
κείμενῃ ἡμῶν.

Στύλεις αὐτὰ ἐποίησεν δρυῖνον. καὶ ἀνάκλιτον
αὐτὰ χρυσίον. Ὀπιλάσις αὐτὰ περὶ φέρον. ἐν τῇ
αὐτὰ λήξουσιν. ἀγάπῃ ἀπὸ θυγατέρων Ἰερ-
σαλημ.

Στύλεις μὲν νοητὸν οὗτον. στύλεις τῆς ἐκκλησίας. οἷς
ἀληθῶς δρυῖνον τι καθαρόν καὶ πεπρωμένον ὁ λόγος
ἐστίν. οἱ τῆς βασιλείας ἐν τῷ ὑψηλῷ τῇ βασιλείας Ὀπι-
βέβηκασιν. ἐξαίρετον γὰρ γνώρισμα τῆς βασιλείας ἡ
περὶ φέρον νομίζεται. τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῶν, ἐν ᾧ πᾶν κε-
φαλὴν αὐτὰ κλῆν ὁ βασιλεὺς, τὸ τῶν καθαρῶν δογμα-
τῶν χρυσίον ἐστίν. ὅτε ἡ ἀφανὴ καὶ κρύφια, τῇ καθαρᾷ
συνείδησιν τῶν ἡμῶν λήξουσιν ἐνωραίζεται. δι' ὧν ἀπαντῶν
ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡ ἀγάπη συνίσταται.

πυθῶντος Θεόν. τὰ τε γὰρ ὁ Ἰσραήλ τὸ μηδενὶ τῶν
αἰσθητῶν παρὸς αἰμαρτίας βλέπων. ἐπεὶ ἔνι εἰς δαΐδα-
κα διαιρεῖται φυλάς ὁ Ἰσραήλ. καλῶς τὸ πλήρωμα
τῶν ζωοζωμίων τῷ ἀριθμῷ τ' ἐξήκοντα κεφαλαῖται.
ἐνὸς μὲν ἀφ' ἑκάστος μέρους λεμβασομένων, εἰς πέντε ὁ-
παλίπας κτ' τῶν ὀφιδμῶν τ' αἰσθησέων ἔ' ἐνὸς τέττα με-
λεζομένων. ἐκὼν πάντες οἱ τὴν θείαν ἐνδυτάμφοι πνο-
πλάν, οἱ πὰς πέντε αἰσθησέ νοηταῖς ρομφαίαις πῖς κτ'
τὸ πνεῦμα λογισμοῖς πεφραζάσιν μίας κυκλῶσι τὴν
τοῦ βασιλείας κλίνην. τεπέσι τὴν ἑαυτῶν καρδίαν ὡς
ἐπλίται φυλάσσοντες ἐν ἀπαθείᾳ καὶ καθαροτητι. ὡς
θαμβεῖν καὶ ἐκδηματεῖν ὅτ' ἐν τυξί καὶ σκότῳ ἐπιτεράζον-
τας δαίμονας. ἰδὲ ἡ κλίνη ἔ' Σαλομών. ἡ ἐκκλησία. τὸ
μῆμα ἔ' Χρυσῶ. Ἰππύγῳσι τοῦ θεῷ. δι' ἧς ἐπαναπαύ-
εται πῖς ἐγγίξουσιν. ἐξήκοντα διωαπὶ κύκλῳ αὐτῆς, οἱ
τηρεῖντες τὸν ταφον. τὸ πλήρωμα τ' πλεώσεως. πάντες
κατήχοντες ρομφαίας. δύο ρομφαίας ἔχουσιν οἱ Χρ-
στῶ. τὴν μὲν, εἰργασίαν τὰ πνευματικά. τὴν δ', τὰ ψυ-
δὴ δόγματα. καὶ ρομφαίαι γὰρ δίσκοι ἐν τ' χερσὶν αὐ-
τῶν. αἱτὲρ ρομφαία αὐτῶν, Ἰππὶ μὴδὸν αὐτῶν. ἡ περὶ ζω-
φροσύνην ἐγκράτεια διὰ θαμβας ἐν τυξί ἡ δ' ρομφαία
αὐτῶν παρὸς τὴν μὴ φοβεῖσθαι τὸ σκέτ' ὁ διὰ φόβου
νυκτερινῶ.

Φορεῖν ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλομών
διὰ ξύλων λιβάνα.

Ὅτι τὴν φέρων ἐν ἑαυτῷ, φορεῖ ἐν τ' ἐν αὐτῷ κα-
θαρμῶν. ὁ κτ' τὸν Παῦλον μὴ ἐπ' αὐτῆς ζῶν, ἀλλὰ
ζῶντα ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν Χρυσῶν. πολλαχῶ δ' πῖς ρο-
φῆς τὸ ὅρ' ὁ Λίβανος εἰς ἐνδύειν τιάνηκωδης δυ-
τάμφοις μνημονόεται. ὡς ὅταν λίγῃ. συντελεσθὲν ὁ κύριος
πῖς

τῶσιν ἀλλήλοις ἔνυμφός. ἐξ ἧς τὴν πρῶτην αὐτῶν
 γυναικὶν βλέποντες. πρὶν δὲ τῆς ἐρήμης, ἀπὸ δὲ
 τῆς ὀπίστης ἐγκρατείας. καὶ πρὶν γὰρ ἐρήμῃ, καὶ αἰβά-
 τῳ, καὶ ἀνδρῶ. ἀφ' ἧς καὶ ἡ σαρξ ἔσπερφηται ἐδὲ τῆς
 θείας ἀγάπῃ, ἥτις ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας.

Ὡς ἐπὶ λέχη καπνὸς πυρμαυμένη. σμύρνας καὶ
 λίβανον ἀπὸ πάντων κενιορτῶν μυρεψῶ.

Τὸ μὲν ἐν τῇ ἐρήμῃ ἀναβαίνειν αὐτῶν, μαρτυ-
 ρεῖται ἐκ τῆς ἀποστολῆς πρὸς τὴν ἐγκρατείας εἰς ποσῶ-
 ν ὕψους ἀναδραμεῖν, ὡς καὶ τοῖς φίλοις ἔνυμφός ταῦ-
 μα γυναικῶν. οἱ δὲ πολλῶν ὑποδύματων τὸ καλὸν
 αὐτῆς ἐρμηνεύουσιν. εἰς τὴν γὰρ παλαιοὺς δώδωκεν ἅλ-
 λ' ἐν ταῖς θεωμαῖς ἡ εἰκασία. ὡς ἂν τὸ πικίλον, καὶ
 θυμαῖον τῶν δρετῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐπὶ ταῖς καπνὸς
 ἐκ θυμιαμάτων εἰς τὴν εἰκόνα ἔκαστος ἐξ ἑαυτοῦ συγκα-
 βάνει. καὶ οὐδὲ ἀπολλοῦς, ἀλλὰ σμύρνης ἐκ λιβάνου συγκα-
 βράντων. εἰ μὴ γὰρ νεκρῶσθαι ἑαυτὸν, οὐκ ἂν γυναικὶ
 λίβανον. ὅ ἐστι, θυμίαμα τῷ θεῷ. θυμίαμα δὲ ἀπὸ πάν-
 των τῶν αἰμάτων, τῶν ἡδυνόντων τὸν θεόν. ταῖς τῶν ἐπιλογῶν
 ἔσπερφηται. ταῦτα εἰπόντες ἐρίψουσιν ὡς αὐτῶν τὸν λόγον. καὶ
 ὅρα τί φασιν, εἰς τὴν εἰκόνα πόθον ἐγείροντες. καπνὸς πυ-
 ρμαυμένη. ἥτις ἀναθυμίασις. σμύρνας καὶ λίβανον ἀπὸ
 πάντων. ἐκ πάντων χοῶς ἐμπλεκῶ.

Ἰδοὺ ἡ κλήνη Σαλομών. ἐξήκοντα διωατοὶ κύκλῳ
 αὐτῆς ἀπὸ διωατῶν Ἰσραὴλ. πάντες κατήχοις
 ῥομφαίαν. διδιδάγμενοι πλεμον. αὐτὴ ῥομφαία
 αὐτῶν ὅτι κηρὸν αὐτῶν; ἀπὸ τῶν βασιλέων ἐκ τῶν.

Μία μὲν ἡ κλήνη ἔκλειπεν βασιλείας γίνεσθαι
 τὸ σαζόμενον διὰ τῶν βασιλέων εἰς ἐκτελέσειν. ἰδοὺ δὲ

Φίλων.

Εἰς μικρὸν παρελθόντος τῶν ἐν τῇ πόλει, ταῖς
τῶν ματαίων, εὗρον αὐτόν. βραχὺ παρελθῶσα αὐτοῦ
εὗρον.

Ἐκράτησε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀφῆσε αὐτὸν, ἕως ἃ
εἰσηγάγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρὸς μου, καὶ εἰς τὸ τα-
μεῖον τῆς συλλαβῆσός με.

Οὐκ ἀφῆσε αὐτὸν, Φίλοι, τῇ τῆς πίστεως λαβῇ, ἥ
ἀρετῇ αὐτοῦ, ἕως ὅτε τοὺς ἡμέτερος ἐμὲ ἔ-
μαθον. ταῖς τῇ ἐμῇ καρδίᾳ. ἡ τὴν γίνεσθαι δεκτικὴ τῆς
θείας αὐτῆς ἐνοικίσεως, ὅταν ἐκπέλῃ πρὸς τὴν δό-
ξαίαν κατέστη. μητέρα ἢ πάντως τὴν πρῶτῳ τῇ συ-
στάσει ἡμῶν νοῶν τίς αἰτίας, ἔχον ἀμαρτίαν. ἐκρά-
τησε αὐτὴν. ἥ δικαιοπραγίας. ἕως ἃ εἰσηγάγον αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς μου. εἰς τὸν οἶκον τῆς γῆς ἐξῆς το-
σούτων. καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῇ συλλαβῆσός μου. οἶκον ψυ-
χῆς, πᾶσι λογιστῶν. ἐν ᾧ κηρύττει αἱ δόξαί. εἰς τὸν ἄδελφον
ἐγενήθη.

Ἐκράτησε ὑμᾶς ἡρωσπύρες Ἰεροσολύμοι, ἐν τῇ ἰσχύ-
σει ἡ ἀρετῇ. ἕως ἐγείρηται καὶ ἐξεγείρηται τὴν ἀρε-
τήν ἕως ἃ ἡλήθη.

Ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως τῇ ἀρετῇ φιλαλληλίας καὶ ταῖς
μαθητευομένοις ψυχαῖς ἀγαλῶν. καὶ ἀρετῇ ὅρα τῶν
ἐν τῇ πόλει διδάσκων πρὸς τὸ ἴσον τῆς ἀγάπης ἀγα-
πῆς ἡμῶν. ἕως τῇ ἡλίμῃ ἡ νύμφῃ καὶ ἐπ' αὐτῇ ἐνε-
ργῇ ἡμῶν.

Ἡ νύμφη.

Τὴν αὐτὴν ἀγαθαίνουσαν ἀπὸ τῆς ἐρήμης.

Οἱ Φίλοι.

Τὴν ὅλην τὴν κηρύττον τῆς νύμφης ξηλοῦμενοι, διω-
τῶμεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ γὰρ ἤδη, τίς ἐν ἐκείνοις μεθρονησάτω μοι κα-
μωμένην ἐνίσταται ὁ λόγος, καὶ ταχέως διεναστάσει ζη-
τῶν τὰς τρώσας καὶ τὸν ἄφθιτον αὐτὸν ἀφθιῶναι μοι καὶ
περίχρημα ζητῶσι τὴν ἀδελφιδὴν μου.

Ἄλλως.

Ὅτι γὰρ ἄν τις ἐνομάσῃ αὐτὸν ὡς καὶ δικαιοσύνη τῆς
φύσεως αὐτοῦ.

ἐρωτῶν με οἱ θρηῆτες, οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει.
μὴ ἐν ἡράκησιν ἡ ψυχὴ μου ἴδωτε, οἱ φύλακες οἱ περι-
δρόντες.

Ἡ μὲν γὰρ ἐν ἐκείνῃ διεβόνημένη πᾶσι ἀγγελικῶς
διακρίσθησιν, καὶ ὡς οὐκ εἶδεν ἐν ταῖς ἐρεθείαις ἀγα-
θοῖς τὸ ζητῶμενον, ἐν αὐτῇ διελογίσαστο. ἄρα γὰρ ἐκεί-
νοις ληπίον ἐστὶ τὸ παρ' ἐμὲ ἀγαπῶμενος καὶ Φησὶ περὶ
αὐτοῦ· μὴ γὰρ ὑμεῖς ἐν ἀγάπῃσιν ἡ ψυχὴ μου ἴδωτε.
Διὸς ἡ πύμνη τῆς σαπῆς ἐνδύξασθαι τὸ, καὶ κείνοισ
ἀληπίον εἶναι, τότε καταληπῶσι πᾶν τὸ ἐρεθισμένον
ἄτως ἐγνώριστο τὸ ζητῶμενον. λέγει γὰρ οἱ δοκῶντες εἶναι
νομιομαθεῖς Ἰσδαῖοι, οἱ δοκῶντες περὶ δὲ καὶ τὸν λόγον,
τὸν αὐτοῦ διὰ τὸ περὶ φησὶν κηρύττειν ἐλθόντων· ἡ
αὐτὴ μὴ πιστεύσαστες, καὶ τὰς τῶν ἡρώτων νομίζουσιν ἐν αὐ-
τοῖς εἶναι πᾶν ἀληθινόν.

Ὡς μικροῖς ὅτε παρελθόν ἀπ' αὐτῶν, εἰς τὸ ὄφρα
ἐν ἡράκησιν ἡ ψυχὴ μου.

Ὅτε ἴσω ἐμαυτῷ πᾶσι κατέστησι κήσις, τό-
τε τῇ πίστι ἐν τῷ ἀκατάληκτῳ κατέλαβον τὸ ποθῶ-
μενον.

Ε

Φίλων

ληφίς ζητήσεως ἐτίρας δέχῃ, ὑπὸ δυνάμεως εἰς δύ-
ναμιν προβαλεμένη.

ΦίλωνΘ.

Οἱ γὰρ ἐν σκότῳ, Φησί, καὶ κρίταις ἀμαρτωλῶν
βιωτεύουσιν, καὶ δοκῶσι ζητεῖν θεόν, ἔχ' εὐρίσκουσιν
αὐτόν.

Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ἔχ' ὑπέκασέ με. ἀναστή-
σομαι ἢ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν τῇ ἀγορᾷ,
καὶ ἐν τῇ παλατίαις. καὶ ζητήσω ἐν ἡγάπησιν ἡ
ψυχὴ με. ἐζητήσα αὐτὸν, καὶ ἔχ' εὔρεν αὐτὸν, καὶ
οὐχ ὑπέκασέ με.

Πάλιν οὖν ἀνίστησιν ἐαυτῶν, καὶ περιπολεῖ τῇ θειοφρο-
νίᾳ αὐτῶν Ἱερουσαλὴμ. ἐν ἣ δέχεται καὶ ἐξέχεται, καὶ τῶν
ἐπιδρακτῶν πάντην, καὶ ἀγορᾶν ἐνομάζει. καὶ τὸ ἀπ-
ερίληπτον διειδυμὲν παλῆθ' ὅ, ὃ τῷ τῇ παλατίαις θειοφ-
ροσύνην ἐνόμαζεν. εἰ ἄρα ἐν ταῖς δεικνύουσιν τὸ ἀγαπᾶ-
σθαι.

ΦίλωνΘ.

Καὶ οἱ θειοφρονοῦντες γὰρ τῶν ἀμαρτιῶν, ἐπὶ ἣ ἐν ταῖς
τοῦ βίου πραγματείαις ὄντες, ἔχ' εὔρεν αὐτὸν.

Αἰθανασίε.

Ἀναγνώσκω τὸν νόμον, ἀναγνώσκω οὖν περὶ
φύσεως, ἐρδύνησιν καὶ διαγνώσκω. ταῦτα ἢ κατανοήσας
τῷ θεῷ πόθῳ Φησί, ὅτι καί τινος με ἐν νύξιν καί τινος ἐνο-
μάζει τὸν πληροτέραν τῶν ἀγαθῶν μετὰ σίαν. καὶ νύκτα λέ-
γει τὸν τῇ κρίσεως καιρὸν. θειοφροσύνη ἢ τὸ ἐνομάζει τῇς νυκτὸς
ἐνδείκνυται τῶν ἀρετῶν τὸν θεωρεῖν, καὶ ὁμοιότητά
Μωυσέως τὸ ἐν τῷ γόφῳ γεγονότ' ὅ, ἐν ᾧ καὶ ὁ θεός.

Τοδ

αὐτῷ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ. ὅτι θίγεις ἐν τῇ ψυχῇ γίγεται, καὶ ἡ ψυχὴ ὡς θεὸν μετοικίζεται.

Ὁ πικρῶν ἐν τοῖς κρείοις, ἕως ἃ ἀξιοπρόσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί.

Μη χόρταισθαι σαρκικῶς ἡμᾶς ἐκτρέφω, ἀλλὰ καθαρῶς ἐν τῇ καὶ εὐνοίᾳ πτόματι. πτόματι καὶ ἡμᾶς ἐκτρέφω, ἕως ἃ λαμβάνω τὴν ἡμέραν. περὶ ἧς Φησιν, αὕτη ἡ ἡμέρα, καὶ ἐπλήσθη ὁ κύριος. ἀναχωρήσας ἐν αἰσιν τοῦ βίου φαντασάμενος ἀφ' ἡμῶν, ἕως ἃ ἀξιοπρόσῃ ἕως ἃ τοῦ ἀγίου πτόματι. ἀξιοθεῖσαι οὖν τύπας ἀποβάλλεται.

Ἀπόσπρον, ὁμοιωθῆναι δὲ ἀδελφίδι μετὰ τῷ δόρκωνι. ἢ νεβρώ ἐλάφω, ὅτι ὅρη κειλωμάτων.

Ἰδὲ, Φησιν, ὡς δορκάς, ὁ πᾶς ἐνθυμήσας τὸ ἀνθρώπων βλέπων. ἀφάνισεν τὴν γυνῇ τὴν κακίαν, ὡς νεβρὸς ἐλάφω, ἐξαλείφον τὸ γυν. ὁ φρενὸς ἐρεῖς γὰρ τὰ καὶ ἀνθρώπων βίαι. πᾶν γὰρ τὸ καὶ τὸ ἀληθινὸν ὑψιμον, βάρεθρον ἐστὶ, καὶ ἔχον. κειλωμα, καὶ οὐκ ἀνάστημα. ἐὰν ἔνθα δρᾷς ὅτι ταῦτα, Φησὶ, πᾶσαι ἡ πιαυτὴ φάραγγι πληρωθήσεται, καὶ πᾶν τὸ πᾶν τοῦ ὅρος ὑπὸ πᾶν ὅρος. ἀπὸ σπρον ἀπὸ ἑδαιων τὰ ἔθνη ὅτι ὅρη κειλωμάτων. αἱ τὸ δικαίων ψυχῶν ὅρη, ἀπὸ τὸ ὑψηλόν. κειλώματα ἢ, ἀπὸ τῆς ἀπὸ φροσύνης, καὶ ἀπὸ τὸ δέχεσθαι καὶ κατὰ τὸν λόγον. κειλωμάτων. θυμαμάτων. διχοτομημάτων.

Ἐπὶ καί τινι με ἐν νύκτι ἐζητήσας ὅν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ με. ἐζητήσας αὐτὸν, καὶ ἔχον αὐτόν.

Ἐν αἰσιν πᾶσι, Φησὶ, λογισμῶν ἡμετέρων, ὡς ἡδὴ εὐρεῖσαι τὸ ζητῶμεν ἐν τῷ γινώσκῃ καὶ ἀλήθειαν πάλιν ἐμοὶ ἀπεχόν ἢ εὐρεῖν αὐτόν. καὶ γινώσκῃ μοι πᾶσαι κατὰ ληψίς.

Εἰς τὸς ἐξοχὰς πότερας. πότερα, ἡ διαγγελικὴ δι-
δασκαλία, τὸ πᾶν σέβει τυγχάνουσα, καὶ μηδὲν πηλῶδες
ἢ χροικὸν ἔχουσα καὶ πᾶν νόμον. ἐς πρετίξιμα καλεῖ-
ται, διὰ τὸ προσωκοινομεῖν τῇ πότερα. οὗτοῦ τύπος γὰρ
αἰαποληροῖ ὁ νόμος τὸ διαγγέλιον, καὶ ἔχεται ἀλλήλων
τὰ δέγματα ζήτιῶντα καὶ τὴν διύνησιν. ταῦτα τοῦ λό-
γου διὰ τῶν θυρίδων τῇ νύμφῃ ἐμβροσσοῦται, καλῶς
δοκρείνεται ἡ περιστρεφόμενη φθίσουσα διὰ τῆς τῶν
τοκμάτων αὐτῆς. λέγει γὰρ, ἐπὶ τὴν ἐν σκέπῃ τῇ πότερας, καὶ
μὴ μετακινήσῃς, μὴ σε αἰρετικὸς δόξων ἀπειθήσῃ.

Διῆξον με τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκὺ πότι με τὴν Φω-
νίαν σου.

Εὐφραίνον τὸ προσωπί σου, καὶ εὐαγγέλιον τὴν
ζωὴν. εἰ γὰρ φησιν, ἡ διὰ τῆς θυρίδων φωνή, ταπείν τῶν
προφητῶν, πρὸς τὴν ἐσπινὴν ἡδεῖα, πόσω μάλλον ἢ καὶ προσω-
πὸν σε ἐμφάνει. ῥήματα γὰρ ζωῆς αἰώνιος ἐχέει καὶ
ἡ ὄψις σου ὡραία, ὅτι μετεμορφώσης.

Πιάσπε ἡμῖν ἀλώπεκας μικρὰς, ἀφανίζον-
τες ἀμπελώνας. καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυπρί-
ζουσιν.

Ὁ τυμφίος παρὸς οὗτοῦ φίλος.

Μικρὰς, ἡ ὅτι ἐντελῆς οἱ δαίμονες, καταπατεύουσι
ἐκ τῆς δικαίων. ἡ ὅτι τὰς ἀδενεῖς ψυχὰς ἀφανίζουσιν.
ἀλώπεκες γὰρ, καὶ οἱ δόλιοι ἐργάται, καὶ αἰρετικοί, οἱ οὗτοῦ
νηπίος ἐν Χρυσῷ σκαυδίζοντες. Ἐαὶ ἀμπελοὶ ἡμῶν
κυπρίζουσιν, ἐὰν ἐκείνοι πεδωκῶσιν.

Ἀδελφίδος με ἐμοὶ, καὶ γὰρ αὐτῷ.

Εὐκρινώσης γὰρ ἡμῖν αἵματι καὶ πατρὸς, καὶ ἡμεῖς
αὐτῷ

πὺν ἡ καρπὸν αὐτὸν τῷ ἰδίῳ καιρῷ παρεχόμενα. ὅτι
 ὅτι τῷ καιρῷ πρᾶσμις πῶς δόξασιν συμβάνας. ὅ
 πὺν πᾶσι τῷ ἑταῶν παρῆλθεν. ὁ ὕπερ ἀπῆλθεν. ἐπεὶ
 αὐτῶν. τῷ πὺν ὅτι ἐμψύχῃ καὶ παρῆλθεν. τὰ αὐτῶν
 ὡφθη ἐν τῇ γῇ. ἡ εὐδοκία τῷ δόξασιν διδασμάτων.
 καιρὸς τῷ τμήν ἐφθάρκεν. καὶ κατὰ τὸν δόξασιν ἀμαρτη-
 μάτων κλαδεύσας.

Φωνὴ τοῦ τρυγόντος ἡ καὶ ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Φίλων.

Ταῖσι, ὅ βασιλεῖς. διὰ τὸ σῶφρον, καὶ ἐρημικὸν καὶ
 τοῦ φαιδρῶν ἐκεῖ. καὶ τὸν καὶ μῶνα παροίμιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ θελητῇ γῇ ὑμεῖς ἐστε.

Ἡ σὺ καὶ ἐξώτερον ὁλύνθης αὐτῆς.

Συκὴ, ἡ συναγωγὴ. ὁ λυγρὸς, οἱ δόξασιν. παρῆλθεν
 σὺ καὶ. οἱ μετ' αὐτῶν δόξασιν, ἡτοι διδασκα-
 λοι. ἡ γὰρ, ἡ παρῆλθεν γινώσκῃ καὶ ὑπερῆς τῷ αὐθιγῶν
 φύσας ζωὴ ἐδίδεκε παροίμιον βρωσιμῶν καρπῶν.

Αἱ ἀμπέλοι κυπρίδων ἐδωκαν ὁσμὴν.

Αὐτὸ τοῦ. αἱ εὐαγγελικαὶ διδασκαλῖαι, οἱ ὡς ὡς
 ἐξ οἶν τοῖς αὐθιγῶν παρῆλθεν τὸ θεῖον ἐκ τῶν ὑλικῶν ἡ
 ἐκτετακτοὶ γίνεσθαι. ἡτοι αἱ ἐκκλησίαι ἀνθίσιν καὶ εὐωχί-
 ζοι.

Αἰάστα, ἐλθὲ ἡ πωλησίον μου, καλὴ μου, πωρε-
 ρά μου.

Αἱ ἐκκλησίαι τὰς ἐκκλησίας σημαίνουσιν, κα-
 λῶν ἐκ καλῆς γίνεσθαι. καὶ τὸ αὐτῶν ἐκτὸς μεταμορφῶ-
 σαι δὸν δόξης εἰς δόξαν καλεῖσθαι.

Καὶ ἐλθὲ σὺ πωρερά μου ἐν σκίπῃ τῆς ἐκτετακτοῦ
 ἐκκλησίας τοῦ παρῆλθεν.

D 3

Ἐντί

θῶν, οὐκ αὐτῷ τ' εἰκόνα τῶν πραγμάτων δεικνύτω.
 ἔ' ὀπίσω σέσω ή ἀληθία ὕστερον ὀπιλάμπη.

Παρακύνῃων διὰ τῶν θυρίδων. ἐκκύνῃων διὰ
 τῶν δικτύων. ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέ-
 γά μοι.

Θυρίδες, οἱ προσφῆται, οἱ ὧν προσδέλαμψε τὸ φῶς,
 δικτυα δὲ, τὰ ευαγγέλια, τὰ νομικὰ ποικίλματα. ἡ ὅτι
 μαῖλοι ὅτι διὰ τ' ἀλιεῶν ἔλθ' ἐξέκυψεν. ἀκυστωδῶς ἢ
 οἷα πρὸς πλὴν ἐκκλησίας λαλεῖ, ὁ μήπως ἐν τῷ πείχῃ
 ἡρώδῃ. ἀλλ' ἐπὶ διὰ τ' Φωταγωγῶν θυρίδων αὐτῇ
 φροσφηγοῦμαι.

Ἀνάστα, ἐλθέ ἡ πωλησίον μου, καλή μου, πείσε-
 ρά μου.

Πρῶτον ἀνάστα τοῦ πώματός. εἴτα πείσθη εἰς
 δρεπλῶν, καὶ ἔτω πωλησιόσασά μοι καλή ἡρώση πείσε-
 ρά, τιτίσι, πνεύματός. ἀγία μετίχασα. πρὸς ὁ γάρ τις
 βλάβη, κατ' ἐκείνο καὶ χηματίζεται. πείσερα μου ἡ ἀκί-
 ραί.

Ὅτι ἰδὼς ὁ χέμων παρήλθεν. ὁ ἰετὸς ἀπῆλθε, ἐπ-
 ρεύθη ἑαυτῷ. πὰ αὐτῇ ὥφθη ἐν τῇ γῇ. καιρὸς τῆς
 τιμῆς ἔφθασεν.

Χέμων, ἡ ἀπονεκρῶσα καὶ ψυχὰς καὶ ψυχῶν ἀμαρ-
 τία. ὁ αὐτὸς ἢ καὶ ὑπὸς καθ' ἑκάστη τῶν νοημάτων πῆ-
 ρασμά ἐστι. σηματοδοτή. ἐλθόντος. ἐν τῷ ἔδρῃ ἡμῶν
 τῶν ψυχῶν ἐμπιήσασθαι, πᾶσι εἰς γαλήνην καὶ νῆπι-
 μίαν μεπισκῶσάσθαι, ἑ πάλιν ἀνατίλλῃ ἀρχῇ. καὶ τοῖς
 ἰδοῖς ἀνῆλθον ἡ φύσις ἡμῶν ὡρμαίνεται.

Φύλων.

Ἐν τῇ τ' βίβλῃ ἡμῶν αἱ δρεπῆ, πῶ μὲν αἰθέρα.
 ἰπῶν

οἱ. οὐκ ἔρε. καὶ τῶν μυσηρίων. ἐὰν ἐγείρηται. καὶ
ἐὰν, αὐτὸς, εἰ πάως.

Φωνὴ ὁ ἀδελφιδὸς μὲ. ἰδὲ ἔτ. ἡ καὶ πιδᾶν ὅτι
τὰ ὄρη. ἀλλοίμ. ὅτι ὅτ. βενὲς.

Προαλλήοις γὰρ ἐν περφήτης, ὕστερον ἡ καὶ καπ-
πιμδαίων τῶν ποιηρῶν δυνάμεων.

Φίλων.

Ἐφαλλόμεν. περφήτης καὶ ἀποστόλοις. καὶ ἡμαῖ
γὰρ, φησιν, ἡ σφία εἰς ψυχὰς ἐσίας ἀλβαίν. ὅρη ἡ,
οἱ περφήται, ἐπεὶ ἀνίσχονται ἡλὲς περὶ κατελάμ-
πονται. ὡς ὅτι δοκᾷ καὶ ἐλάφ. ἀλλοίμ. ὅτι
ὅτ. βενὲς. διήλλετο γὰρ ἀπὸ τῶν περφήτικῶν εἰς τὰ δι-
αγγέλια. καὶ ἐφ' ἑκάστη τῶν ἀγίων ἡλᾶται. ἐδὲ αὐτῶν
ἐλάλ.

Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδὸς μὲ τῇ δοκᾷ, ἡ νεβρῶ
ἐλάφων ὅτι τὰ ὄρη Βεθὴλ.

Τὸ αὖ κατελάμβανόμενον, ἄλλοτε ἄλλος ἐστὶ χα-
ρακτήρ. ἡ ἐν δοσχὰς σημαίν. τὸ ὅτι ἐπὶ τὸ πᾶν ὅτι
βλέπονται. φερωνύμως γὰρ κέκληται τὸ ζῶον ἀπὸ τῶν
δέρκεσσι. καὶ νεβρῶ ἐλάφον παρφαίνεται, ὡς πατῶν
τε καὶ ἀνάλισκων τῶν ἐκαστῶν ἐέργειαν. ἐς καὶ ὅτ.
μαθητὰς εἰς τῶν τῶν ἐλάφων καταρτίζεται φύσιν. ἡ γὰρ
ἐλάφ. αἰμαρετικὴ τῶν φων. ὅρη ἡ Βεθὴλ, οἱ δὲ καμῶν
εἰς οἶκον ὁ θεός. ἀπὸ καὶ, τὸ ἡ καὶ ἡ καὶ ὅτι πᾶν ὄρη Βεθὴλ.
Βεθὴλ γὰρ οἶκ. θεός.

Ἰδὲ ἔτ. ἔσηκεν ὁ πίσω τῶν πύχων ὑμῶν.

Ἀντὶ τῶν περσικῶν. καὶ μεσοπύχων. τὰ φεγγαῖ.
ὅ ἐστι καὶ ὁ μὲν, τὴν σκία πᾶν. τὴν μέλλοντων ἀγα-

με. τὰς τῆς ὑπερέχουσας καὶ ὑπὲρ τὰ ἀνθρώπινα.
 καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιέλαβέν με. ἡ θεία γραῖς καλύψεν
 με. καὶ γὰρ εἴρη πάλιν. τίμησον αὐτὸν. δῆλον ὅτι τὸ
 σοφίας, ἵνα σε περιλάβῃ.

Ὁρκοῖσι ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς
 δυνάμεσι, καὶ ἐν ᾗ ἰσχύσει ὁ ἀρχὸς. ἐὰν ἐγεί-
 ρητε καὶ ἐξεγείρητε τὸν ἀρχάγγελον, ἕως ὅτε
 λήσῃ.

Εὰν αἱ μαθητὸλόμαυ Χριστοῦ ψυχὰς περικέπωνται
 τῇ ἀγάπῃ ἕως θηλήματι αὐτοῦ, ὥστε ἐν σοφίᾳ ζωῆς
 μὴ κτ' σέρεα ζῶν, πιστεύου ὑμᾶς ἀγγελικῶν ὑπολή-
 ψεων κατὰ τὰς ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ. δυνάμεις γὰρ
 ἰσχυροῦς ὁ κόσμος αἱ ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Φίλων.

Τὰς τῶν ἀγίων ψυχὰς ὁρκεῖ κατὰ τὸ θεοσημειῶν. ὡς
 εἶδεν ἐν βίᾳ Χριστοῦ περὶ σέβας ἐξεγείρειν τὸ πῶς αὐτὸ
 πρὸς αὐτὸν. Ἰσίδωρ ὅτι τὸ ἰαν, ὁ σύνδεσμος, ἀλλὰ
 ῥήμα δέχεται. καὶ ἔγωγε φησὶ. ὡς καλῶ ὑμᾶς εἰσὶν τὸν
 ἀρχάγγελον εἰς ὑψὺ ὅσον ἂν βαλεῖται ἐξεγείρεται ἀπα-
 ρεμφάτως.

Ἄλλως.

Ἀντὶ τῆς ὁρκίᾳ. ὁρκῶ δι' ἐστὶ λόγος πιστὸς λόγος
 δι' αὐτοῦ τὸ ἀληθῆς. δι' αὐτὴν ἡ καὶ πᾶν ὅρκον ἀνθρώπων.
 καὶ γὰρ αὐτὸς ἵς πιστὸς πατὴρ ἀκρόν τὸν ἀληθῆς, ἡ
 ἀλλὰ διὰ τὸ ὁρκισμὸς τὸν ἀνάγκην ἐπάγει τῆς μητὸς
 ὡς ἀποβόσκοντα, ἡ, τὸ ὁρκισμὸς. σωτηρία. σωτηρία.
 ὡς τὸ, ἐν ὁρκίζοντες τὸ ὕδωρ τῆς. ἐν ᾗ δυνάμεις καὶ
 ἰσχύς τοῦ ἀρχαίου. δυνάμεις καὶ ἰσχυροῦς ὁ ἀρχαῖος, ὅτι
 εἰν.

Ὅπ πτωμένη ἀγάπης ἐγώ.

Ἀγάπη, ὁ θεὸς βέλθῃ ἐκλεκτὴν, ὁ ἥδ' ἐπεμπίδω
εἰς καρδίας πιστῶν. ἡ μακαρίας πληρῆς, δι' ἧς ἡ ζωὴ
πρὸς τὰ ἑσπέρια ἀγαλύεται. πτωμαί γὰρ φίλτρων.

Εὐάνυμ' αὐτῷ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ
δεξιὰ αὐτοῦ περιέψεται με.

Ἡ πρὸς ἑλπίαν σκεπὴς ἡγουμένη τῶν βέλων, νῦν ἐαυτὴν
ἀντὶ τοῦ βέλους ἐν τῇ χειρὶ τῆς πρὸς βλάβην. ἡ αὐτὴ δὲ
ψυχὴ βέλθῃ ἐστὶ ἐν νύμφῃ. ὡς φίλος ἀμφοτέρων χειρ-
σὶ πρὸς τὴν ἀγαθὴν ἡγουμένη σκεπὴν. ὡς νύμφη πρὸς
κρίνωνας αἰσθαλαμβατομένη. ἀλλὰ τῷ τοῦ Φησί. εὐάνυ-
μ' ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, δι' ἧς ὡς ὡς πρὸς τὴν
σκεπὴν τὸ βέλθῃ. ἡ δεξιὰ ἡ αὐτῷ πρὸς ἐαυτὴν ἀγα-
λαβῆσαι, καὶ ἐφελκυσταμένη, καὶ φέλλω πρὸς τὴν ἀνω-
φορὰν ἀπεργάζεται. κακεῖ πεμπίδω, καὶ τοῦ πῶς μὴ
χωρίζομαι.

Φίλων.

Ὡς ρικισαὶ ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ. εὐάνυμος, ὁ
πατρὸν βίος. δεξιὰ, ὁ μέλλων. ἐπὶ με περιελάλησεν. ὅταν
πῆς ἐκ δεξιῶν λίγα χεῖρας. δεῦπ' οἱ ευλογημένοι τοῦ πα-
τρὸς μου. ἡ εὐάνυμος, ἐν ὅμῳ. δεξιὰ ἡ, ἡ διαγέλιον.

Ἄλλως.

Καὶ ἐπὶ ὥσθι πρὸς τὴν σφίνας μῆκος βίος ἐν τῇ δεξιᾷ αὐ-
τῆς. ἐν ἣ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, πάλιν καὶ δεξιά. δεξιὰ ἐν
αὐτῷ, ἡ τὴν θείαν ὁπλήσθη. ἐξ ἧς ἡ αἰώνιος ζωὴ. δεξιὰ
ἡ, ἡ τῶν αἰθρωπίων γυναικῶν. ἐξ ὧν πάλιν καὶ δεξιά. ὡς
καὶ ἡ νύμφη Φησί. εὐάνυμος αὐτῷ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν
μου.

D

Πρὸς οὖν φίλους.

Ἐισαγάγετί με εἰς τὸν οἶκον τῶν οὐκ.

Ὡς πῶς τρεῖς τὸν θεῖον δρόμον ἢ καλῶς τῇ ἰσχύϊ
ἐξελθὼν ψυχῇ. ὡς πυκνῶς ταῖς ἀλμασι πῶς ἐμ-
ποδοιεν ἐπεκρίνεταί. ἔξω γὰρ καί τι τῶ τ' σφίρας κρατῇ-
ει. ἀλλ' εἰς αὐτῶν τ' λένω ἔξω μουσικῶν οὐκ ἐξελθὼν ποθεῖ.
συγκερασιτὶ με ἐν σώματι Χρυσῶ.

Τὰ ἑατὶ με ἀγαπῶ.

Ποιῶσιν με πταγμῶν ἡρώδης ἐν τῇ ἀγάπῃ, μὴ
ποτε πάλιν ἐκπίσω αὐτῆς. ἐπὶ δὲ γὰρ ἀγαπητῶν ἐπὶ
τὸ πρῶτον διὰ τὸ ἐξελθὼν ἐν πῶς ἐχθροῖς ἐλογίζετο.
νῦν ἡ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτῶν ἐπαυλῶν χάριν, δι' ἀγάπης
τῶ θεωρῶν σωμαρμωδῶσα. κυρώσιν μοι τὸ τ' χάρι-
τ' πταγμῶν ἡ ἀμετάστατον δι' ὅτι μελεῖας ἡ ἐπὶ
σχῆς ἐν τῶ παρῶν, σωτηρῶντες μοι τὸ πρὸς τὸ κρεῖττον
ρόπλιν. τὰ ἑατὶ ἐπ' ἐμὲ ἀγαπῶ. ὅτι σωμαρμωδῶσα. πῶς
μὴ ἀγαπῶν ἡ τὸν θεόν, πῶς ἡ τὸ πλεονέκτον.

Στηρίζατί με ἐν μύροις.

Μύροις, τὸ δρεπῶς. δυσωδῶς γὰρ ἡ ἀμαρτία. ὁ πῶ-
ν σωμαρμωδῶν βελόμην ἐν μύροις, τὸ βέβαιον ἐν
τῶ δρεπῶς αὐτῶν σωμαρμωδῶν ζητεῖ. ἐπαυλῶν ἀπὸ με
οἶναι θη.

Στοιβάσαστί με ἐν μήλοις.

Στοιβάσαστί με ἐν μήλοις, πῶς κτ' Χρυσῶν πλεονεκτῶ-
μασιν, ἃ κτ' τὰ ἐν ὅτι σωμαρμωδῶν χαρμῶν τῶν θεῶν
ἐργάζεταί, πρὸς τὸ πῶν ἐπὶ ἀνάγκῃ μῆλον γὰρ ὁ Χρυσῶς,
διὰ τὸ λαλῶν τὸ σωμαρμωδῶν, ἡ ἐρυθρὸν ἔξω αἵματι, ἡ
τῶ ἐνυδῶν ἔξω κηρύγματι. ἐπὶ σωμαρμωδῶν με ἐν μή-
λοις. μῆλα γὰρ αἱ ἐπὶ σωμαρμωδῶν δωρεαί.

Οὐκ

Ἄλλως ὡς δὲ τὸ ἔνυμφον.

Γένεα φησιν. ὅτι τὸ γῆς, ἡ ἀνθρώπων εἰς πᾶσι καὶ ἐν τῷ ἄδῃ. τὰ τοιαῦτα καὶ χυλαδες κείνον, ὅστις νεκρὸς κείνον τῶν χυλαδων, τὸ ἐν ἄδῃ τῶν, ἢ ψυχῶν. κείνον, ἢ σώφρων καὶ καθαρὰ ψυχῇ. ὡς κείνον ἐν μέσῳ ἀκαθάρτων. ὡς καλῶς, ὡς ῥόδον.

Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τὰ δρυμῶν, ἔτις ἀδελφίδες μὴ ἀνά μέσον τῶν ἡν.

Δρυμὸν ἐνομάζει σιμῆθως ἡ θεία γραφὴ τὸν ὑλῶδη τῶν ἀνθρώπων βίον, ἐν ᾧ τὰ φθαρτικὰ θηρία φωλεύει καὶ κατακρύπτει. ἡ μὲν δὲ πλεονεξία ψυχῇ κείνον γίνεται, ἑαυτῷ μόνον εὐωδιάζει, τὸν δὲ γεωργὸν δὲ τρέφουσι. ἐπὶ τῷ ἀκαθάρτῳ μὴ ἔχει ἔχθρὸν κύριος ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τῶν δρυμῶν γίνεται, ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ φύσιν ἐνεκέντρεσε πρὸς τὸ ὥραον τι καὶ εὐώδες καὶ βρώσιμον. ἡμεῖς γὰρ τὸ ἐκείνην δεόμεθα. ἔχθρὸν γὰρ καὶ τὸ μῆλον βρώσιν, καὶ πόσιν, καὶ εὐωδίας. ὅστις σώμα, εἶ αἷμα, καὶ πνεῦμα. ἔτις ἀδελφίδος μὴ ἀνά μέσον τῶν ἡν, τῶν ἡδυνῶν, καὶ τὸ ἡδὺ ἐγγύνηται, καὶ ὑψώσει. αὐτὸ δὲ μετὰ ἡγήται.

Εν τῇ σκιά αὐτῇ ἐπιτύμηται, καὶ ἐκείνηται. καρπὸς αὐτῇ γλυκύς ἐν λάρυγγί μὴ.

Τῆς γὰρ ὁπτιμίας ἀπέσσης, καὶ ἐπὶ τῇ σκιά τῇ σκιά ἐπαπεινόμεθα, καὶ σὺν δόξῃ φέρονται, καὶ θείας ἡδυνῶνται, καὶ ὅσφρησι καὶ σώμα τρέφονται, εἶς ἑμὰ γλυκαίνονται.

Φίλων.

Εν τῇ σκιά αὐτῇ, τὰ ἐπὶ τῷ νόμῳ, λέγονται, καὶ φωνάζουσιν, καὶ τὰ ἐξ ἡς, σκιά γὰρ ἔξω ὁ νόμος, καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν οὐκ ἀγαλλιάται.

Πρὸς

Δοκτοὶ οἰκων ἡμῶν κέδροι, αἱ ἀπὲργασαι τὴν ἐπιμ-
βρίαν τῶν πρᾶγματῶν δρετῇ. ἄσπλιθι γὰρ ἡ κέδριθι.
Φαινώματα ἢ κυπάριστοι. ἡ δὲ ὁδὸς τῆς κατὰ δωμα-
των διαφάει. τὰ πρὸ ἐν οἴκῳ δια τῶν λεγόμενων ἡμᾶς
ποικιλεύεται. μὴ μόνον ἐν τῇ ψυχῇ τὰς δρετὰς ἐν ἑξῇ
κατὰ δὲ τὴν δια τὸ ἀδελφον, ἀλλὰ καὶ τὴν τὴν Φαινέ-
μενον ἐν γνησιότητι αἰμελῶς ἔχον, ἐφ' ᾧ οὐτ' ἐρωτῶντας
ἠφελῶν. αἱ γὰρ δοκτοὶ τῆς Φαινώμασι καλύπτονται πρὸς
ἐξωστῆσιν).

Φίλωνθι.

Δοκτοὶ, εἰ περὶ φῆται. Φαινώματα, εἰ περὶ λάμπντις
δοκτοῖσι. Φαινώματα, φωνήρες. Φαινώματα ἐστὶν ἐν-
ρυθμὸς καὶ γλυφῶδης σαιδῶν πᾶσι, τὸ τ' ὁροφῆς
καλὸν διαπικίλῃσι.

Εἰ γὰρ ἀνθ' ἑπεδίου. κέρνον τῶν κελιάδων. ὡς
κέρνον ἐν μέσῳ αἰκαθῶν, ἔτι καὶ ἡ πλησίον μετὰ
μέσον τῶν θυγατέρων.

Εἰ γὰρ, φησι, καὶ τὸ γινώσκαι ἐν τῇ κλίῃ τὸν νυμφίον,
ὅς ἐκδομήσιν ἐαυτῷ τὸ εἶκον ἐμὲ, γέγονα ἐκ τῆς πεδίου ἀν-
θ' ἑπεδίου. ὅ ἐστιν ἐκ τῆς πλατείας ἡμῶν φύσεως, καὶ γνησι-
κῆς, ἢ περὶ δελφικῆς παντοίων πρᾶγματων. ὄνομα ἢ τῷ ἀν-
θ' κέρνον. ᾧ ἡ φυσικῶς ἐν γνησιότητι λαμπερῆς τὴν τῇ
ἐν φροσύνης μαρμαρυγῇ (παντοίῃ). τὸ ἢ πεδίου τῆ-
το, συγκρίσι τῆς ἐρατῆς ἀψίδος, κρινῶς ὀνομάζει).

Φίλωνθι.

Αἰετοῖσι τῶν ἡρώων, ἀγαλλιάσθαι ἑαυτοῖς, καὶ
ἀνθ' αὐτῶν ὡς κέρνον. καὶ τῶν ἑπεδίου ἐκ κέρνῃς, κατὰ μέγεθος τὰ
κέρνα τῆς ἀρετῆς.

Ἄλλως

Εν ἀμπελῶσιν ἐν Γαδδί.

Α'μπιλοφόρῳ ὁ κλῆρ ὅ Γαδ. ἐρμηνεύειται ὅτι
ὁπίπυγμα ἐπίτυχον ὅτι πᾶν ἔσθλη.

Ἰδὲ καλὴ εἴη πηλοσὶν με. ἰδὲ εἴ καλὴ.

Ε' πηδὴ πηλοσὶν με γέροντες, καλὴ εἴ. δις ὅτι εἴπε κα-
λὴ, ἵνα εἴπῃ ἐσωθῇ τε καὶ ἐξωθῇ, ἐν πρᾶξί καὶ θρω-
εῖα.

Ὁφθαλμοί σε ὡς πενιτρῶν.

Οἶα πρὸς τὴν πιδμακίαν ἀπνίζοντες ζώω. πῆς
γὰρ ὁπίπυγμασιν ὁμοῖται ἡ ψυχὴ, καὶ πρὸς αὐτὴν
τυπᾶται, καὶ κατ' αὐτὴν σχηματίζεται. ὁφθαλμοὶ ὅτι καὶ οἱ
ἀκαχοὶ ἐξυδερκεῖς τὴν ἐκκλησίαν διδάσκαλοι.

Ἰδὲ εἰ καλὸς ὁ ἀδελφιδὸς με, καὶ γὰρ ὡραῖον.
περὶ κλινὴν ἡμῶν σύσκετον.

Ὅτι εἶχε καλὸς ὁφθαλμοὺς, ὅτι εἶδε ὅτι νυμφίον τὸ
καλόν. καὶ φησὶ. ἡ πρὸς τὴν ἀνθρώπων τῆς ἐπαλά-
πυσις σε συνεσκήσας τῇ σαρκὶ τῇ θείᾳ. πῆς γὰρ ὡρα-
εῖ σε τὴν ἐμφάνειαν. κλινὴν δὲ ὀνομάζει ὡς νύμφη τῇ
τροπικῇ σημασίᾳ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀνάκρασιν τῇ ἀνθρώ-
πων ἐστίας σημασίᾳ.

Φίλων.

Καλὸς ἐν νόμῳ, ὡραῖον ἐν ἀγαθότητι. καλὸς ἐν
πνεύματι. ὡραῖον ἐν ἀποστόλοις. καλὸς ἐν τοῖς ἀρε-
ταῖς ὅτι παρόντων οἰῶντων, ὡραῖον ἐν τοῖς μέλλουσιν.
περὶ κλινὴν ὅτι ἡμῶν σύσκετον. σὺ γὰρ ἡμεῖς ἐν θανάτῳ
στέπης. ἐὰν γὰρ ποδὶ θῶ ἐν μέτῳ σκιάς θανάτου, καὶ φο-
βήσῃς κακὰ. ὅτι σὺ μετ' ἐμῶν εἶ.

Δοκεῖ οἰκὼν ἡμῶν κέδροι. Φαίνονται ἡμῶν κυ-
πρίστοι ὅτι οὐδὲν ἵνα.

C 3

Δοκεῖ.

σωμὲρ σοι. ταῖσιν ἰνδάματ' αἰσθησίας. ἀκατά-
ληπτον γὰρ τὸ θεῖον. περιβλήματ' χρυσῶν, καὶ σιγμάτων
καὶ δρυρίων. καὶ ποικιλιμάτων, καὶ ασμάτων δρυροφιδῶν.
ἐν κέγχροις δρυρίοις.

Ἡ νύμφη πρὸς αὐτὸν φίλος.

Νάρδ' οὐ μὲν ἔδωκεν ὁ σμῖλ' αὐτῷ.

Ἡ ἐκ τῶν ποικίλων ἀνθέων τῆς δρυτῆς συναγομῆν
εὐπνοία ἐμποῖ τὴν ψυχὴν καὶ νυμφίον πλὴν αἰδοῦσιν. ἐν
ἐαυτῇ γὰρ ὁσφραίνεται τὸ χρυσὸν εὐωδίας. ἥ ὅτι ἡ αὐτῆς
ρωστικὴ εὐωδία, καὶ τὸ παρ' αὐτῆς ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ἀλάβασρον καὶ
μύρον, δίδωκε πανταχῶς πλὴν ὁ σμῖλ'.

Ἀπόδισμα τὸ τῆς στέκτης, ἀδελφιδὸς μὲν ἐμοὶ, ἀνὰ
μίσον τῶν μαςῶν μὲν αὐλοῦσιν.

Ὁ εὐωδίζων πλὴν ψυχῇ λόγ' οὐκ ἐγκαρδὸς μοι
κείσεται, ζωπυρῶν τὸ πᾶν καὶ σώματ' οὐκ. ὄνομα δὲ τῷ
κυρίῳ ἡ φιλανθρωπία πεπλήκει. ἀδελφὸς γὰρ ἡμῶν
ἐχρημάτισεν. ἥτοι καὶ ἡ ἐξ ἰθνῶν ἀδελφιδὴν κα-
λεῖ, ἀπὲρ ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς. ὁ ἐστὶ τῆς Ἰσθαίων συνα-
γωγῆς.

Φίλων οὐκ.

Ἀπόδισμα τῆς στέκτης, τὸ ἀποσάξας τῆς παλαιοῦς
καὶ χρυσὸν αἶμα, καὶ ὕδωρ, καὶ πνεῦμα. ἀνὰ μίσον δὲ τῶν
μασῶν, ταῖσι τὸ δύο ἀφαιρηκῶν καὶ τὸ χρυσὸν μουσῆ-
ρον. ἀπόδισμα τῆς στέκτης. σμύρνη.

Βότρυς τῆς κύπρις ἀδελφιδὸς μὲν ἐμοί.

Τίως μὲν κυπρίων βότρυς, καὶ πλὴν ὁσμίαν παρ-
εἶληται, ἐπὶ μὲν δὲ οἶνον εἰς εὐφροσύνην ἐμοί.

Εἰν

ἀγχνύτω. ἀλλὰ ζωφρεσὴ καλλωπίζωμαι. ἐμπρέπῃ
ἐν σοί, Φησιν, ἡ καθ' ἑαυτὴ ζωὴ. ὡς πρὸς τὸ ἀκλόασον τῆς
ἵππας τὸ σῶφρον τῆς τευγνέου παρείληπται.

Τρεῖς ἀγχνύεις σε αἰς ὁρμίσκοι.

Κυκλοπρὸς αἰς ἵππας, καὶ ὀπτικαμπῆς. ἀνέχων μὲν τῆς
γῆς, καταπνέων δὲ τῷ βαπτίσματι, τὸ δὲ πληθυντικὸν, διὰ
τὸ πολὺ τῶν δρετῶν.

Διδύμω.

Μονογενεὶ λέγων. ὁ τρεῖς ἀγχνύεις σε ἐχ' ὁρμίσκοις
περικέσται, ἀλλ' αὐτὸ τῶν ὁρμίσκων ἐστίν, κόσμος ὢν,
ἀλλ' ἐκ κόσμου περικείμενος. τρεῖς ἀγχνύεις δὲ νοήσας τὸ
ὑποστατικὸν τῆς ψυχῆς.

Οἱ Φίλοι.

Ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιήσωμεν σοί, καὶ σιγμα-
τῶν δ' ἀργυροῦ, ἕως ὁ βασιλεὺς ἐν αἰακλήσῃ
αὐτῷ.

Περὶ τῆς σωμῆς σοί, Φησιν, ἀφάλαρα χρυσοῦ πλάσσει, καὶ
τῆς ἵππας τὴν μορφὴν ὠραίζοντα, τὰς περὶ τῆς δόξης.
χρυσίον γὰρ ὁ θεός. ἀργυρὸν δὲ ὁ περὶ αὐτῶν λόγος. ὡ-
στὲν εἰς καθ' ἑαυτὴν βασιλείας.

Φίλων.

Ὁμοιώματα χρυσοῦ, οἱ ὁμοίως χρυσοῦ ἐν πυρὶ δα-
κρυμασθέντες μέγιστοι. οἱ δὲ φέρουσιν τὰ σιγμάτια δ' ἑκα-
τὴν ὀππὶ δ' σώματι αὐτῶν. ἐμὸν ἐν καιρῷ διωγ-
μῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν καιρῷ εὐδαιμονίας. διὰ δὲ τὴν σενίαν καὶ
περὶ τὴν μὲν ὁδὸν τρεχέειν. ἕως ὅτε ὁ βασιλεὺς μέλλει
ἐρχεσθαι ἐν τῇ περὶ τὴν γένεσιν. ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιή-
σωμεν σοί

Φίλων.

Ὡς δὸτ τοῦ νομφίε καλλιὸ ἐν γυναιξί λείξ, ἐπί-
περ ἐν πάσις τ' συναγωγῇς αὐτὴ μόνη καλὴ. ἐὰν οὖν,
Φησί, μὴ γινῶς ποῦ ἔστι. ἐὰν μὴ γινῶς σε τὸ κάλ-
λ. ὅτι παρ' ἐμοῦ αὐτὸ κέκτηται. ἐξελθε ἐν πύρραις τῶν
ποιμνίων, καὶ ποιμήνη τὰς ἐρίφους σε. ἀπὸ πλητικῆς ὁ λό-
γος. εἰ γὰρ ἀν' ἀξίαν σταυτῶν, Φησί, καθίσης τῆς ἐμῆς
δόξης, ποιμήνη τὰς ἐρίφους σε. τρεῖσι τὰς τῶν ἀμφο-
τεράων ψυχὰς ἐν τοῖς σκηνώμασι τῶν τ' Ἰσραὴλ βα-
σιλέων.

Αἰθανασίε.

Αὐτὸς πρὸς αὐτὸν. γινῶθι σταυτῶν πρῶτον, ἵνα καὶ
ἐμὲ γινῶναι διωκηθῇς. ἐὰν μὴ γινῶς σταυτῶν. εἰ οὐκ ἐγινῶς.
εἰ μὴ οἶδας. ἐξελθέ συ ἐν πύρραις καὶ ἵχνη καὶ ποιμήνη
τὰς ἐρίφους σε. καὶ θρέψης ἀμφοτέρους ἀντὶ ἀρετῶν. ὅτι
σκηνώμασι τῶν ποιμνίων. ἐν τ' ὁπτιθυμίας τ' ἐναυτίων
δυναμειῶν τῶν ποιμνιόντων σε.

Τῇ ἵππῳ τ' ἐν ἄρμασι Φαραὼ ὁμοιώσά σε πη-
σίον με.

Ἰππῷ τ' καὶ ἀσπίδοιομῇ τοῖς ἄρμασι Φαραὼ,
δυνάμεις τις ἀγγελικὴ καὶ ἀόρατος, κατὰ πιντίζουσι τὴν
Αἰγυπτιον. ταύτῃ τροπικῶς ἀπὸ καὶ ἡ κεκαθαρμένη τῷ
λατρῶν ψυχῇ, πᾶν Αἰγυπτιάζον νοήμα, καὶ πᾶσαν ἀλλό-
φυλον κακίαν τοῖς ὕδασι κατακυλύουσι. ἥτοι σὲ πῶν
ποτὲ ἐν ἄρμασι Φαραὼ, ἀντὶ τ', πῶν ἐπεξ' ἀγγελικῶν
τῷ πηρῶ. νυνὶ τῇ ἵππῳ με ὁμοιώσαι. ὁμοιώσά σε ἡ
πλησίον με. ἡ ἐπίερα με.

Τὴν ὁραμένην αἰ σταζόντες σε ὡς τρυγί. ὅτι
ἀλλ' ὅχι ὡς ἵππος δέομαι καὶ με καὶ χαλινὰ πρὸς
δρῆσιν.

βρῦν ἢ πῶς πῶς τ' ἰαυτῆς ἐδείλωσιν εἰπεῖσαι. πῶς
πιμνίης, πῶς κρηπίδας ἐν μισμηβρίᾳ.

Φίλων.

Κατὰ τὴν ἔκτασιν ἄρα. ἐπὶ δὲ ὅς ἐστις ἐκ τῆς ἐν
ὧρας ἐνάτης σκίτῃ ἐγγύς. ἐν ἣ ἡ ἀκμή τῆς καύσεως
ἐν τῶν πρῶτων. πῶς ἐν κρηπίδας, φησὶ, οὐδ' σὲ
ἐάσει πρὸς τὴν ἐξουσίαν.

Ἐπὶ ἀγέλας ἐπὶ τὴν σὺ ὡς ῥεμβομένη. ἰαυτῆς μὴ
γνώσκει τὴν ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν. ἐξελθεῖς σὺ ἐν
πύρρῃ τῶν πιμνίων. καὶ πύρρῃ τῶν ἐρίφῶν σὺ
ὅτι σκηνώμασι τῶν πιμνίων σὺ.

Ἀσφαλιστὴν ἐστὶν ἡμῶν φυλακτήριον, τὸ ἰαυτὴν
μὴ ἀγνοῖται. ὁ γὰρ ἰαυτὴν ὀπιγνῆς, καὶ ἰαυτῆς γινώ-
σκῃ, ἐν τῶν πρὸ ἰαυτῆς ἐκ ἀμαρτίας, ἐν δὲ πῶς τῆς
προδοσίωντων πτωχότητος ἔχουσιν ἀκαταστάτους
ἀγνοῖται τῆς ἀληθείας ἀπὸ πρὸς ἀτὰρ λήσῃ μεταβάλλων
εἰς ἐρίφον. ἐκ τῆς πύρρῃ συμβαλλόντων ἐν ἀκμή τῆς
φίλων ἔνυμφος. ὅτι σὺ, ὡς φησὶ, ἐκ μελαίνης γυναιξὶ
καλῇ, εἰ σὺ μέλλῃς ἐν σκηνώματι σὺ τῆς ἐνυμφίας τὴν
χάριν, μὴ πῶς ἔχουσιν ὅτι πτωχότητος τῶν προδοσίωντων,
μὴ σὺ πρὸς τῆς τῶν ἐρίφῶν ἀγέλας, ἢ ἡ σκῆτις ὅτι
τὸ σκαυὸν ἀπὸ τῆς. νοεῖς ἢ πάντως πῶς λόγον ἐκ τῆς τῆς
ἐναγνολίης φωνῆς. τῶν ἢ τὸ ἰόνμα καὶ δὲ ἐπὶ τὴν ἀπὸ
γράφῃ σφίγγον ἐστὶ κατὰ τοῦτο. ὡς μὴ δὲ τὴν σύνταξιν
τῶν ῥημάτων δοκῶν ἀσυνάρτητως ἐχθρῶν. φησὶ γὰρ, ὅτι
ἰαυτῆς μὴ γινώσκει τὴν ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἐξελθεῖς ἐκ τῆς
πύρρῃ τῶν ἐνυμφίας. καὶ πύρρῃ τῶν ἐρίφῶν ἀπὸ τῶν σκηνώ-
ματων πιμνίων. τὸ ἐν ἐξελθεῖς, αὐτὸ τὸ ἐξελεύσει, καλὴ ἢ
τῶν πῶς φυλάς ἢ ἐνυμφὸς Χρυσός.

C

Φίλων.

ὡς ἔπειτα πλώματ' αὖ, κατὰ λιπούσα τὸν πῶλόν τε νεο-
νίδας λόγον, οἱ δὲ χῆς πάλιν ἀνακαλεῖται τὸν νυμ-
φίον.

Φίλων αὖ.

Υἱοὶ μητρὸς οἱ δόξουσι. καὶ τὸ, οὐκ ἦλθον βαλεῖν
ἀρήνῃ οὐκ τῆς γῆς, ἀλλὰ μάχαιραν. ἐξεντὸς με φυλά-
κισαν ἐν ἀμπελώσι. τῷ τ' πῶλῳ πολυβοτρυῖ ηερπῶ.
ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα. ὁ ἐξ Ἰεδαίων λαὸς
τὰ πο μετανοῶν φησι.

Ἀπαγγέλλον μοι ἐν ἡράπῃσιν ἡ ψυχὴ μου, ποῦ
πιμαίνης. πᾶς κοιτάζει ἐν μεσημβρίᾳ. μήποτε
γνώσκω ὡς περὶ βαλῆται ἐπ' ἀγέλας ἐπί-
ρων σκ.

Τὸ γὰρ ὀνομάσας ἀγνοῶσαι, ἐκ τ' ἀγάπης σε καλῶ,
ἧς ἀγάπησάς με. πᾶς γὰρ σε μη ἀγαπήσω, τὸν ἔγωγε
ἀγαπήσω. διδάσκει ἐν μέ, φησι, πᾶς πιμαίνης, ἵνα
εὐρεῖται τὴν (ωτῆρον νομῶν) ἐμφορήθῃ τ' ἐρατὴν τρο-
φῆς. ἧς ὁ μὴ φαργὼν, ἔδωκε) εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθῇ.
ἐγὼ γὰρ ἐν ταύτῃ με πιμαίνης, κοιτάσας με πάντως ἐν
μεσημβρίᾳ. ἀντὶ τ' ἀναπαύσεως ἐν τῷ ἀττικῷ φωτὶ τῆς
ἀσπασσεως. γνωρίζω μοι πῶς πᾶς χερὶ πιμαίνεσθαι,
καὶ τίς ἡ ὁδὸς τῆς μεσημβρινῆς ἀναπαύσεως. μήποτε με
τῆς ἀγάπης χρεωγῶγίας δόξω φαλῶσαι ἢ ἀλλοτριῶσαι
τῶν σῶν πιμαίνων ἀγέλας ἡ τ' ἀληθείας ἀγνοῶσαι συνε-
λάσθαι. ταῦτα ἢ εἶπε πῶλ' ἔξ ἡμετέρων καλῶς αὐτῷ ἀγνο-
ῶσαι. καὶ ὅπως ἀνείας τὸ δόξωσαι πᾶσι μὲν ἡ εὐμορφία
μαθῶν ἀξίῃσαι. πῶς ἐν ἀναβάλλῃ) τὴν δόξωσαι
ὁ νυμφίος ἐξάπλων τὸν πόρον. δόξωσαι ἐν τῷ φίλῳ.
πᾶς καλῶς, ὡς λόγος, ἐμφανίσαντα αὐτὸν. τὸ μεσημ-
βρινῶν.

ἵνα σὺ φησὶ τὰ διδάγματα ἀγαπήσωμαι, ἐπὶ δὲ ἡ
 εὐθύτης, πῦτις ἐν ἡ Χερσὶς, ἡ γὰρ πησὶ σε ὥ πᾶν τὸ σκολιὸν
 εἰς τὸ εὐθὺ ἀπορθῇ. μαρτυρεῖς ὡς ὡς ὅσον, ὡς σὺ εὐ-
 λόγως. ἀληθινή ἡ σοφία σε.

Μέλαινα εἰμι, καὶ καλὴ. θυγατέρες Ἰερσαλήμ,
 ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δὲ ῥῆς Σαλαμών.

Μὴ θαυμάζετε, φησὶ, ὅτι ἡ γὰρ πησὶ με ἡ εὐθύτης.
 ἀλλ' ὅτι ἡ ἐξ ἁμαρτίας μέλαινα ἔσται λαμπρὰ ἀπὸ
 δόξης. καὶ ὑμεῖς τῶντων, ὡς θυγατέρες Ἰερσαλήμ, καὶ
 σκηνώματα ἔξ Κηδάρ ἦτε. ἀλλὰ τὸ ἐνοικῆσαι πρὸς ἐν
 ὑμῶν σκότος. τῶν γὰρ ἡ ἔξ Κηδάρ γνώσις διαρμυλνύε-
 ται. ὁ δὲ ῥῆς ἔξ Σαλαμών γένεσθαι ἀναβῶσσι. ταῖσι
 ναὸς ἔξ εἰρηνικοῦ βασιλεως, καὶ φωτὸς οἰκητήριον. ὡς
 μαθητὴς ἀνδρα Χερσὶ ψυχῆ, Ἰερσαλήμ γὰρ ὅρασις
 εἰρήνης.

Μὴ βλείψητί με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελασμένῃ, ὅτι
 παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος, κατήψατο. ἐφρυξέ.

Μὴ νομίζητε ὅτι μέλαινα ἐκπίδω, ἀλλ' ὅτι ὁ πη-
 ρασμὸς ἐμελάνισέ με. εὐερίσκωμαι γὰρ ὅτι περικτον ἡ-
 λιον, ὡς ὅτι τὸ, ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐσθ' οὐ καυνοῦσέ.

Τῶν μητρὸς με ἐμαχέσασθαι ἐν ἐμοί. εἴδεντό με φυ-
 λάσασθαι ἐν ἀμπέλωσιν. ἀμπέλωνά με ἐσκέ-
 φύλαξα.

Υἱὸς μητρὸς λέγει τὸν νοήτους ἐχθρούς. λογιστὴ γὰρ
 ὁμοίως καὶ ἐκ μίας ἀπαντὸς αἰτίας ἡ θείας φύσεως. οἱ
 νοητοὶ οὖν φησὶν ἐχθροί, ἐκβαλλόντες με ἔξ καλοῦ ἀμ-
 πελῶν. ἐπὶ τῷ ὅτι εἰς αὐτὸν εἶδεντό με φυλάττειν τὸν
 ἐαυτῶν ἀμπέλωνας. τοῖς βοῦνσι περικτεῖς, καὶ περικτεῖς
 χολῆς, καὶ θυμὸς ἀρετῆς γεωργεῖται. ἐν ἀμπέλωσιν
 εἶπε, ἀλλὰ τὸ περικτεῖς τῆς κακίας. εἶπε ἡ περικτεῖς
 ὁδη

Γρηγορία Νύσσης.

Ἡ ποίαι ἀρεταί σου ὑπὲρ τὰς παρ' ἡμῖν ἀρετάς. καὶ τῷ
ἐκάλυψεν θρανὸς ἡ δόξα αὐτῆς. ὁ μὲν γὰρ αὐτοσφία
τυχὼν καὶ δικαιοσύνη τυχεράν. ἡμεῖς ὅ τῃς πικραῖς
παροχῶν ἡμῶν καὶ τὴν ἐαυτῶν διωκῶν καὶ παρσείρον
ἐκαστος, ἀλλὰ ὁ ἀλλως ἐκ δυνάμει χυρήμεθα.

Μύρον ἐκκενώθεν ἡ ἡμέρα σου.

Ἡ ἐπὶ ἐκβάς ἐνωδίασε τὴν γλῶσσαν ὅτι ἐκ ἐπὶ σήμασι
περιληφθῆναι τὴν ἀόρετον φύσιν.

ἔλαβον ὀπιχέωλον ὄνομα σε.

Δια τῶν νεανίδες ἡγάπησάν σε, ἐίλκυσάν σε. ὀπίσω
σε εἰς ὁσμὴν μύρων (καὶ ὁσμῶν).

Τίς γὰρ τοῖς τῶν κάλλους ἀνέστρεψε γένει. οἱ μόνον
τὸν ὀφθαλμὸν ἐσαπνίσαν τῇ ὥρᾳ διωκόμενον. νεανίδες γὰρ
αἱ ἡγάσαν ψυχὰς. καὶ μήτε νηπιώδη ἀνοιαν, μήτε ρυτίδα
ἔχουσαν. ἐίλκυσάν σε εἰς ἀγάπην, φηδὴν ἡ σφύρα. ἐγὼ
οὖν ἐμὲ φιλεῖντας ἀγαπῶ.

Ἡ τὸ μῦθος.

Εἰς λῶεγκί με ὁ βασιλεὺς εἰς ἑταίρῳ αὐτοῦ.

Αἱ μὲν ἐπὶ νηπιόζουσαν παρσείχουσι τῇ ἐνωδίᾳ, ἡ ὅτι
ἡγάσαν καὶ τὸ φίλημα εἰς τὰ ἄλλα, ὡς ὁ Παύλος,
εἰσάγει. οὖν συγκληρονομῶν γὰρ εἰς τὴν βασιλείαν
εἰσάγει, εἰς οὖν ἔδον μυχῶν.

Αἱ νεανίδες.

Ἀγαλλιασώμεθα καὶ ἐπαφρονωμένοι ἐν σοί.

Ἀλλὰ καὶ ἡμῖν μετὰ τοῦ ὀπιχέωλου. εἴα ὁ παρσεί-
νωμεν ὁ μὲν τῷ ἡγήτῃ καὶ τῷ φίλῳ καὶ τῷ ἀγαπῶντι
ἐκ δυνάμει τῆς θεολογίας ἡμῖν.

Ἀγαπήσωμεν μὲν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐκ δυνάμει ἡγά-
πησι.

Ἰνα

μακαριότητε, καὶ ἀπάξῃαι, καὶ πλὴν πρὸς τὸ θεῖον
συνάφῃαι.

Ἀλλως.

Τῶν ἐδοφόρων περὶ τῶν ἀγόντων τῇ νύμφῃ ἀμνη-
στίας κακῶν, ἀμαρτίας ἀναιρέσει, μετασχιχέωσι φύ-
σεως, ὡς θεοὶς τετυφῆς πλὴν ἄνω βασιλείαν. ἐξασ-
θῇ τῇ χαρᾷ, κατεπαυδύει πλὴν δόσιν, καὶ πρὸς πλὴν
ἀνάγκῃσι ἐπιγῆται ἔτω γὰρ καὶ Μωϋσῆς πολλάκις τέτα-
ρε ἔφιλῆματ' ἀξιώθεις, ἔστωμα πρὸς σῶμα πη-
ροφορηθεὶς θεόν, ὡς μὴ ἰωρακῶς αὐτὸν ἐλεῖν. ἐμφά-
νιστον μοι σεαυτὸν. ὡς τῶν περὶ τῶν ἀγόντων, ἐπεθύμη-
σεν ὁ βασιλεὺς ἔκαστος (καὶ καὶ ἀλλὰ καὶ. ὃν τρέπον ἐυ-
φραδῆσαι) νυμφί' ὅτι νύμφη, ἔτω ἐυφραδῆσαι τὸ
κύριον ὅτι σὺ.

Ὁ πᾶσι μαζοῖς σε ὑπερὶ οἶνον.

Τὸ νηπιῶδες διδάγμα θεῶ. ὑπερὶ τὸ εὐπανον καὶ περ-
μότατον ἔκαστος σφισμα.

Φίλων.

Οἱ μαζοί, αἱ δύο ἀσθήκαι. αἱ ὑπερὶ τὸν ὁπῆγρον
λόγον.

Καὶ ὁ σμὴ μύρων (καὶ ὑπερὶ πάντα αἰρώ-
ματα).

Φίλων.

Ὁ σμὴ μύρων (καὶ τῆς βασιλείας σε, καὶ τὸ ἀρχιερε-
τίας. μύρων γὰρ οἱ βασιλεῖς ἐχέουσιν. ἢ σὺ εἰ βασι-
λεῖα, καὶ ἡγεστία, ὑπερῶν τὰ ὁπῆγρον.

B 3

Γεωργίου

Πήγνυσις πεποιημένης. Βεβαίως, ἐπέχον ἡ πληγή, ἡ κα-
πὴ ὄχλη. Ὁ αὐτὸς, ἐπέλξε, ἡ ὑψηλαί.

Ἀρχὴ ἑσμάτων τῶν ἀσμάτων.

Ἄσμα ἀσμάτων ὅ ἐστι τῷ Σαλομών, πηγὴ ζωῆς
ἐστὶν ὁ νύμφη. βού. ἢ τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ
πίτω. ἐκ ἑσμάτων ἢ αὐτὸς ἀνομβροῦσι οἱ λόγοι τῆς
ζωῆς. ὃ ἀπαράλτ' ἀποστρέψει τὸ ἴδιον ζῶμα ἢ ψυχὴ,
ἐλκύσκει πνῦμα καὶ τὴν περὶ τὴν. καθάριστον γὰρ ἐστὶ
ῥῦπα πάντες τὸ τὸ φίλημα. διό μοι δοκεῖ τῷ λεπτῷ
Σίμωνι τὸ ποιῆν ἐνδεδικώς προσφέρειν ὁ κύριος. ὅτι
φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας. ἢ γὰρ ἀνέκχηται ἡ πα-
θὴς τῷ σίμωνι πῶς τὴν καθάρτησα.

Ἄλλως.

Μὴ δὲ περὶ τῶν μνησθέντων μέλει, ἀλλὰ δι'
ἐαυτοῦ ἐμιμησάτω με. ἄλλη δὲ ὥρα τὴν σφαιρικὴν ἢ
πνευματικὴν αἵδεσθαι. δι' ἧς ὅτι Ἰωάννης φησὶν. καὶ αἱ
χεῖρες ἡμῶν ἐψηλαύησαν πρὸς τὸν λόγον τῆς ζωῆς. καὶ ἡ
νύμφη φίλησται πρὸς τὸν ἄσματος αἵματι τὸ ἄγιον πνῦμα
φησὶ. πρὸς πάντα εἰρηνεύοντα ἀπὸ τῶν παθῶν ἀσπασ-
τὸ ἄσμα τῶν.

Ἡ νύμφη.

Φιλεῖται με ἀπὸ φίλημάτων ἑσμάτων
αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς εἰκονογραφίας καὶ πρὸς ἐκάστην χρῶσιν
τῶν βαμμάτων, ἀλλὰ πρὸς τὴν πᾶν ζῶμα ἑξ ἑστρα-
μίδος γινώσκῃ. ἔτω καθάπερ χρώματα μὴ νομιστῶν,
σῶμα, καὶ φίλημα, ἑμῶν. σῶμα δὲ περικτενέ,
μακα-

Ἐκ τῶ Γεργερίῳ ἔ Νύσσης σύντημ
ὑποθήσεις.

Ὅσοι λαοὶ ἀνηνῶνται πρὸς καθαροὺς καὶ ἀμιαῖς
νοήμασιν, ὑμεῖς ἀκούετε τῶ μυστηρίου ἑσπερίων ἑσπερίων
ἀσμάτων. ὑμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ ἑσπερίων ἑσπερίων
μήτις ἐμπληρῆς, καὶ σφαιρική λογισμὸν ἐμπληρῆς. Ἄλλο
γὰρ ἔ ἐνταῦθα γεραιμῶν ἑσπερίων ἑσπερίων
να ἡ ψυχὴ πρὸς τὴν ἀσώματον. καὶ πάλιν πάλιν.
ἡ αὐτοὶ ἑσπερίων ἑσπερίων. ἐν πολλοῖς ἡ ὁ βασιλεὺς Σο-
λομών εἰς τὴν ἑσπερίων βασιλείαν ἐσπερίων ἑσπερίων.
ἐξελικνός τι γὰρ λέγειται, ἑσπερίων ἐσπερίων, καὶ σφαιρική
ἀμέτρητον ἐσπερίων. βασιλεὺς ἑσπερίων ἑσπερίων. καὶ ἑσπερίων
τὴν λαὸν ἐν δικαιοσύνῃ. καὶ ἑσπερίων ἑσπερίων. ἐπὶ τῷ Δα-
βίδ. ἀλλὰ καὶ ἡ ἑσπερίων βασιλοῦσα πρὸς αὐτὸν Φοι-
τῆ. ταῦτα μὲν ἐν πάντα, καὶ τὰ πιαῦτα, ἀπὸ αὐτῶ λέ-
γειται τυπικῶς. πάλιν γὰρ ἡ τῷ βασιλεὺς τῷ
διώκῃ.

Ρῆσος καὶ μέρῳ Εἰβραϊκαί. ὡς ἡ δὲ λαοὶ
γέγραπται πρὸς ἑσπερίων.

Ἱεροσολήμ, ἑσπερίων εἰρήνης. Ἱσραήλ, καὶ ἑσπερίων ἑσπερίων. Κη-
δάρ, σκοτασμός. Σαλομών, εἰρηνικός. Γεδδὴ, ὀφθαλμός
πρὸς τῇ. Βαυθὴλ, οἶκος ἑσπερίων. Σιών, σκοπία, ἡ ἀκά-
του. Γαλαὰδ, μέτοικος μέτοικος, ἡ σκοπία τῇ
ὑψηλόν. Δαβίδ, ἱκανὸς χεῖρ. Λιδαν, λαοκασμός.
Σαῖρ, ὁδὸς λόγος. Ἑρμὴν, ἀκαταμάχητον. Ἀμπα-
θάβ, λαὸς ἑσπερίων, ἡ λαὸς ἑσπερίων. ἡ λαοὶ ἑσπερίων.
Σελαμίτις, εἰρηνικός. Ναδάβ, ἑσπερίων. ἑσπερίων.
λογισμοί. Λαμασκό, αἶματ. Φίλιμα, ἑσπερίων.
ἑσπερίων.

μέλλοντες ὁρέξωμεν ἡ γαίμκη, καὶ τὴν εἰς ἄκρον ἀπαύδα-
 ποσύνην δὲ καθαρεύειν τὴν καλῶμεν θῆν, ὡς ταῖς ἐμπ-
 ρῆς ἀφορμαῖς ἀπὸ θείας ἐπιτηδεύει. ταῦτα δὲ πρὸς ἡλ-
 ῆ Σολομονικὴν παύδασις. τῇ γὰρ ἐπὶ νεάζουσι ψυχῇ πᾶς
 παροιμία ἐγχεσθῆναι, (ἐπιτηδεύει) καὶ κελεύει τὴν σφί-
 εραν. διὸ καὶ μετὰ πύκνωσιν λέγει, καὶ μακάριον καὶ σφί-
 νον ἀπαγγέλλει ὡς νεῶ. καὶ τὴν ἀνδρείαν ταύτην γυναι-
 κα ὅτι πᾶσι ἐπιτελεῖται περὶ καρτίους. παροιμῶδες
 διδάχαῖς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἐκκλησιαστῇ πᾶσι τὰ ῥήματα.
 μακάριον λέγων, καὶ πρὸς τὴν μόνον τὴν ψυχὴν
 πλεῶν τρεῖς, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν συνάπτη τῷ μόνῳ καὶ
 ὄντως ἀγαθῷ ἔσματος. ἡ δὲ αὐτὴν, ἐπὶ φόβῳ
 ἐλάττω, ἐπὶ μιᾷ ἀποδοσὶν ἐλπίδι, δειλοπρεπὴ γὰρ
 αἰμφορεῖ, ἀλλὰ φίλτρῳ ἀγάπης προσέχεται θεῷ. διὸ
 καὶ νύμφην καλεῖ, καὶ ἀποκαλύπτως προσέχεται φησὶν.
 ἀκρωὶν τῇ αὐτῇ συνήλικες πρὸς παλαιοὺς πόνον ἐξάπ-
 σι. καὶ ὁ νυμφίος, φίλων χορὸν ἐπεζόμενος, ἀγίων
 πατέρων ἢ προσφύτων, οἱ χαίρουσι τὴν φωνὴν ἔνυμφος
 ἀκούοντες. ἀγαλλογικὸν γὰρ τὸ βιβλίον. ὁ νυμφίος ὁ
 κύριος, νύμφη δὲ ἡ ἐκκλησία. καὶ Σαλομὼν μὲν ἄλλος
 πᾶν ὁ πᾶν λαμῶν. Ἰωάννης δὲ ὁ ἑξῆς νυμφίος, ὁ φίλος
 τοῦ νυμφίος. Ἡσαΐας περικυβερτῶν. λαβὼν τὸν κα-
 νὸν. καὶ λαμῶν ἡ γλῶσσα ἡ δακτύλος. ἄκουσον γὰρ φησὶ
 ἡ γυνὴ. δίδωσιν ὁ νυμφίος δάκρυς. Παῦλος, Τιμό-
 θεος, Σιλουανός, δέλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἡ νύμφη δὲ
 λαός. ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι. Παῦλος
 ἐγκωμιάζει. τῇ δὲ γάμῳ ἐν πᾶσι, καὶ ἡ καὶ τῇ
 ἑμῇ.

κλήσι. ζάχθίνται πύιν αμφοτέρων τ' λαῶν, λοιπὸν
 πανταχῶς τὸ κήρυγμα ἀπιστοῦν. καὶ τότε γίνονται διψ-
 κστοί οἱ ἄγγελοι, λέγοντες. ἐξέλθετε ἐἰδετε ἐν τῷ βα-
 σιλεῖ Σαλομῶν, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐσφάνωσεν αὐτὸν ἡ
 μητὴρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτοῦ. καὶ ἐν ἡμέρᾳ
 νυμφώσεως αὐτοῦ· καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόφροσύνης καρδίας
 αὐτοῦ· ὁ γὰρ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς κακίας, ὀψιῆς) καὶ πλὴν
 τοῦ λόγου πρὸς ἡμᾶς διὰ τὸ ρώματ'· πρὸς σλή-
 ψεως, διότι ἐπὶ πλὴν καὶ θανάτου νίκην πεποίηται. διὸ καὶ
 δόφροσύνην τὰ πάντα πεποίηκε. πιαυτὰ τὰ ἐν τῷ
 ἄσματι τῶν ἄσμάτων τὰ τ' ἀγαθῶν ἐστὶν ἐξ ἁν ἀφορ-
 μῆν πρὸς λαβὼν διὰ τὴν αὐτὴν τοῦ βιβλίου τὰ ἴμοια
 πρὸς ὁμοίους συνάψην κατὰ νῦν. ἐχθρὸν τὸ βιβλίον εἶχε
 σ' α' 5.

Υ' πόθεις εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἄσμάτων
 συμμιγής.

Α' Φιερῶσαι πρὸς τῷ θεῷ τὸ ἑαυτοῦ φρόνημα, καὶ πλὴν
 ἐννοίας ἀπαλλάξας τὴν γήινον ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν τῆς
 ζωφροσύνης ἀρετὴν πλὴν ψυχῇ κεκορημένον, ἕως
 ἐφαπείδω τὴν ἀγίαν τὴν πνευματικὴν ἄσμάτων γραφὴν.
 καὶ αὕτη γὰρ ἡ περὶ γραφὴ τῆς τ' λογισμῶν ἔχοντες εὐθὺς
 σοφικῶν ἐνοιῶν εὐθὺς ἀπαλλάττει. ὁ γὰρ ἀσπλῶς
 ἄσμα περὶ γραφῆται, ἀλλ' ἄσμα ἄσμάτων. ὡστε γὰρ
 τὸ ἄγιον τὸ ἄγιον ὑπερεῖται τὴν ἀγιοτητα, ἕως ὑπερ-
 αἶρε τὰ θεῖα ἄσματα, ἅπ' ἐξ Δαβὶδ, καὶ Μαυσιώας, καὶ
 τ' ἄλλων περὶ φητῶν. ἐν ὁπτηλαμίᾳ τ' ἐπὶ πλὴν πρὸς
 τὸ θεῖον ἀκέραιον τὸ ἀνθρώπινον ὑφηνάται ψυχῆς. δύο
 ταῦτα ἐμφανῶν ὁ Σαλομῶν διὰ τὴν χαμηλὴν ῥημάτων,
 πλὴν τὴν ἀφανὴν ὁπτηλαμίαν ὁφλομένην θεῷ, πάσης γὰρ
 Β μέζον.

„ ἐξῆλθον ἐκ τῆς οἰκῆς τῆς μητρὸς μου, ὡς περ καὶ ὁ Ἀβραάμ.
 „ ἐκείνης γὰρ εἰμι τῆ πίστεως. καὶ διὰ τοῦτο ἀξιώ. εἰς αὐτήν
 „ χάριτί με εἰς τὸν οἶκον τῆς οἰκῆς. τίξατέ ἐπ' ἐμὲ ἀγαπῶν.
 „ σπείξατέ με ἐν μύροις. σπιδάξτε με ἐν μήλοις. ὅτι τι-
 „ τεωώμεν ἀγάπης ἐγώ. μὴ τῆς ἀκροβυστίας προσέχηται.
 „ ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ προσλάβετε με. ὡς νύ με καὶ περιφύ. καὶ οἱ
 „ δυσώδεις εἰμι τῇ ἀγρίοτητι, ἀλλὰ σὺ με παιδάδας, καὶ τῇ
 „ εὐφροδία καὶ σπείξον. τί τεωώμεν γὰρ τῇ ἀγάπῃ. καὶ διὰ
 „ τοῦτο ὥρμισαι ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς διωκά-
 „ μεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τῆς ἀρχῆς. ἐὰν ἐγείρηται ἐξ ἐναντίας
 „ τῶν ἀγαπῶν, ἕως ἔσθελήσῃ, ὁρκίζω ὑμᾶς ὡς πατέρες, καὶ
 „ καὶ τῶν διωκόμενων, ὅτι ἐξέστι γὰρ, ἀλλ' ἐν ταῖς διωκόμεσι
 „ τῆς ὁδοῦ δέσπου. ἵνα εἰς ἐκείνον βλέποντες ὡς τὸν Ἀδάμ,
 „ ἔτω με προσδέξῃ. καὶ γὰρ κακεῖ ὅτι ἐν τῇ ὁδοῦ
 „ ἄρπυιαν ἢ μετὰ τῆς Ἀδάμ ἀνακαμίνεται ὁ λόγος. ἐρῶν τῶν
 „ πίσει τῶν ἐξ ἐθνῶν, καὶ διποδοχόμενον λέγει. καλὴ ἡ
 „ πλησίον μου ὡς εὐδοκία. ὡς αὖτε ὡς Ἱερουσαλήμ. ἡμέτερος
 „ ὡς πταγμὸς. καὶ γὰρ ἄλλως ἢ ὡς τῶν Ἱερουσαλήμ δὲ
 „ εἶναι τῆς διποδοχόμενης, ἵνα εἰς λαὸς γένῃ. τὰ τοιαῦτα γίνεται,
 „ ὅταν μετὰ τῆς τιμῆς τὸν νόμον, πτενομένη τῶν Χριστῶν. ἕως
 „ γὰρ ὁ θεὸς τῆς νόμου καὶ τῆς εὐαγγελίων. καὶ ὁ μὴ ὡς Ἱερου-
 „ σαλήμ γινόμενον, καὶ γίνεται πλησίον τοῦ λόγου. Ἱερου-
 „ σαλήμ ἐρῶσα τῇ ἐθνῶν τῇ πίστι, καὶ τῶν τῆς λαοῦ φιλα-
 „ θρωπίας, λέγει. εἰς κήποι καρύας κατέβην ἰδοὺ ἐν γρη-
 „ νήματι τῆς χαλάρης, εἰλήθησεν ἡ ἀμπέλ, εἰλήθησεν
 „ αἱ ῥοαὶ. ἐκεῖ δώσω τὰς μαρτύρας μου. ὅτι ἐγὼ ἡ Ἱερου-
 „ σάλημ. ἔθετό με τὸ ἄρμα τὸ ἀμυνάδων εἰς κήποι κα-
 „ ρύας, ταῖς ἐν τὰς γραφαῖς ἐν γινόμενον, αὐτὴν ὡς κα-
 „ ρυαὶ εἰσιν, ἐξωθεν ἰδοὺ σκληροί, ἐσωθεν ἢ πτωμαὶ καὶ
 „ καὶ εἰδὼν ὅτι ἐξ ἡλίου με δεῖ, ὡς ἐν ἀρματὶ τῇ ἐξ ἐθνῶν
 καλῶς

Σαυὲρ καὶ Ἀερμών. Δὲ πο μαδρῶν λέντων. Δὲ πο ὀρέων "
 παρδαλίων. Δὲ πο γὰρ εἰδωλοατρίας καὶ θηελώδους πρὸ "
 πρὸ προσκαλεῖται αὐτῷ εἰς πίστιν κληθεῖσαι τίνυν ἢ ἐξ "
 ἰθιῶν, καὶ ἤδη κατὰ νυγῖσαι, λέγει πρὸς τὸν λόγον ταῦτα. "
 ἀπὸ γὰρ μοι ὅν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. πρὸς πικρῆς; "
 πρὸς κριτικῆς ἐν μεσημβρίᾳ; μή ποτε γλῶσσαι ὡς περ- "
 βαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐπὶ τῶν σου. πύργον γὰρ ἔχεται "
 τῆς εἰς πολλὰ μεταβολῆς, ἢ ἐξ ἐπὶ στερεώματι λοιπὸν καὶ "
 βαδισθῆναι, μή ποτε πάλιν πάλιν τὸ αὐτὸ. πρὸς κλη- "
 θῆς ὁ λόγος διδάσκει λοιπὸν αὐτῷ διὰ τῶν. ἐὰν μὴ "
 γινῶς σταυτῷ ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἐξελθὲς σου ἐν πύργῳ "
 τῶν πικρῶν. καὶ πικρῶν τῶν ἐρίφῶν σου ἐπὶ σκηνῶν. "
 μασσὶ πικρῶν. ἐξ ὅτου γὰρ τις γινῶναι θεὸν, μὴ πρὸς. "
 πρὸς γινῶναι. Διότι γὰρ εἰς θεόν, δέχῃ αἰσθη- "
 σις. αἰσθησις ἢ ἢ ἢ ἐξωθεν, ἀλλ' ἡ ψυχῆς διὰ νοῦν "
 καὶ πίστις. ἡ ἱερουσαλὴμ ὁρῶσαι τὴν κλησὶν τῶν ἐθνῶν, "
 γινῶναι ἐν ἀκροβυστία πίστεως, θαυμάζει λέγει. τί "
 ὁφθαλμοὶ λέγει ἐν τῇ Συμασίᾳ, ἡ ἐρχομένη ὡς χεῖροι παρ- "
 ρεμβολῶν. ἐξ ὅτου ἐξ ἐνός, ἀλλ' ἐκ παντὸς ἐθνῶν ἡρχεν, "
 ἀφ' ὅτου πᾶς ἰδίᾳ παρεμβολαῖς, καὶ συντρέφει πᾶς τῆς "
 μαχαίρας, καὶ λοιπὸν εἰρηνικὰ φρονέοντες. ἢ ἐξ ἐθνῶν "
 ὁρῶσαι τὴν ἱερουσαλὴμ ὡς πρὸς μεμβολῶν, ἀπολο- "
 γεῖται περὶ αὐτῆς. ὅτι μὴ δέχῃ ὅτι αὐτῆς ἡ κλησὶς με- "
 λαινὰ εἰμι καὶ καλὴ, θυγατρὶς ἱερουσαλὴμ, ὡς σκηνή. "
 ματὰ Κηθάρ, ὡς δέριος Σαλομών. μὴ βλέψῃ τί με εἶπεν "
 ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἄλλος. ἢ ἐξ "
 μητρὸς μου ἡμαχῆσται ἐν ἐμοί. ἔθεντό με φυλάκισαι "
 ἐν ἀμπλωσ. ἀμπλωσ ἐμὸν σῶμα ἐφύλαξα εἰ γὰρ "
 φησὶ μέλας εἰμι, ἀλλ' ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἥλιον εἰμι. καὶ "
 ὁ ἀκρέβυτος εἰμι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀμύλων εἰδῶλος, καὶ "
 ἐξ ἡλίου

" Ἐμεῖον τῆς συλλαβῆς με. ἔ γάρ ἐξῶην, ἀλλ' ἀφ' ἧς
 ἐξηγήθη μὴ μήτρας αἰαλαβεῖν αὐτὴν ἤξιεν τὸ ζῶμα,
 εἰ καὶ μὴ, ὡς ἡμεῖς, ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς. Ἐκ γὰρ μήτρας
 παρθένου ὡς πλάσσης ἑαυτῷ ἔλαβε τὸ ζῶμα, πάλιν ὅτι
 ἐξ ἄραν. ἀνθρώπου γὰρ ἡ θεοπῆκος Μαρία. καὶ ἔ-
 λχεν ἡ παρθεὶς αἰαλαμβάνοντι ἡδὴ
 " τὴν οὐρκα ἑκ τῆς παρθένου, ταῦτε. εἰσηλθὼν εἰς κήπιν
 " μετὰ ἀδελφῇ μεν νύμφῃ. ἐπεύχουσα σμύρναι με μὲν ἄρω-
 " μάτων με. ἔφαρεν ἄρτον με μὲν μέλιτος με. ἔποιον οἶνον
 " με μετὰ γάλακτος με. εἰς γὰρ τὴν ἰδίον κήπιν εἰσπλῶν,
 ἔλαβεν ἑαυτῷ ἀπὸ τῆς παρθένου τὸ ζῶμα, καὶ γέγονεν
 ἀνθρώπου. ἦν τὴν μὴ ἔν ἑνὶ τὸ ζῶμα, ἀλλὰ μετὰ
 αἰωδίας. τῷ γὰρ παραγίη καθ' ἑποστασιν ἑνὶ ῥό-
 γῳ. καὶ εἰ γάλα ὡς ἀνθρώπου ἡφίη τὸ ζῶμα φαρμακῶν,
 ἀλλ' ἐπλήρη αὐτὸ καὶ ὡς οἶνος τῆς ἑαυτοῦ πλεονότητος.
 καὶ γὰρ ὡς περὶ ἡδὴ γάλα, ἔτι καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ἰδίας
 ἐκφραζέτω. εἴτα ὁ λόγος λιπὼν τὸ ζῶμα λαβὼν, περσο-
 " σκαλεῖ τὸν παλαιὸν λαὸν περὶ τὸν, ὡς περὶ τὸν πνευ-
 " ρντα τὰ λόγια, ἀλλὰ πύτων. ἀνάστα, ἔλθε ἡ πωλησίαν
 " με καλὴ με, περὶ σερὰ με. ὅτι ἰδὲ ὁ χεῖμων παρήλθε.
 " ἐπερεύθη ἑαυτῷ. τὰ ἀντὶ ὥφθη ἐν τῇ γῇ. καιρὸς τῆς πέμψης
 " ἐφθασκε. φωνὴ ἔφρυξεν ἡ κοῦδὴ ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ἡ
 " σοκὴ ἐξέλιγκεν ὁ λύνθης αὐτῆς. αἱ ἄμπελοι ἡμῶν
 κυπερίζουσι. ὡς λαβόντες ἔφρωτα λαβὼν καὶ τὴν
 σκιάν, τὴν ἐν τῷ νόμῳ διδάσκει. καὶ ὡς εἰδότε τὴν φωνὴν
 τοῦ φρυγίου ἑπομνησκέ. περσοκαλεσάμεν ἡ δὲ
 " λόγος τὴν Ἱερουσαλὴμ, περσοκαλεῖ λοιπὸν καὶ τοὺς
 " ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀλλὰ τούτων. εἰς εἰς κυρτοὺς καὶ ἰσθαίαν
 " καὶ ἐθνῶν. δῶρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφῃ. δῶρο ἀπὸ Λιβάνου.
 " ἐλπίση καὶ διελπίση αἶψ' ἀρχῆς πίστεως. ἀπὸ περσῶν
 Σαυῶν

ἄλλαις γραφαῖς, ἐκ βλάστημα· ὁ λεγόμενος εὐρύσκει-
 ται. πάλιν πάλιν ὁρῶντες· ὁ Ἰωάννης τὸ αἰνόν, ἕως
 Ἰωάννης ὁ νόμος, οἱ περὶ τῆς εἰσὶν, ἔτι τὰ ἐν τῇ ἀσμάτῃ
 τῇ ἀσμάτων σημεῖον ἰδύμενα, τίλ· ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ
 θείᾳ γραφῇ σημεῖον ἰδύμενα. τί γὰρ ἄλλο μὲν τὸν ὥπτερον
 προσδοκᾷν δεῖ, ἢ ἀνάστασιν, καὶ κρείσιν; Διὰ τὸ τοιοῦτο οἱ Κα-
 ταφύργες προσάγειντες περὶ τῆς μὲν τὸ κύριον (Φάλλ-
 λονται, καὶ αἰρετικῶς κατακρίθησαν. ἄσμα ἀσμάτων ἐν,
 διὰ τὸ μὲν τὸ ἐκ τῆς ὁδὸς ἐπὶ πρὸς προσδοκᾷν. καὶ ὥστε
 καὶ νόμον ἀγία λῶ, καὶ μὲν τὰ ἀγία πᾶ ἀγίων, καὶ
 ἢ τὰ ἀγίων ἀγίων ἐκείνῳ ὡς ὡς πρὸς τὸ πᾶς, ἔτι μὲν
 μὲν τὰ ἀσμάτῃ, τὸ ἀσμα τῶν ἀσμάτων. ἐκείνῳ πρὸς
 προσδοκᾷν ἐστὶν ἐσωτερικῶς καὶ καμνοπύργον ἐπαγγέλλαν ἀπαξ
 γὰρ ὁ λόγος ἐγγύς παρὲς, καὶ πειλείως τὸ ἐργον. ἐπὶ τῷ ὅλον
 τὸ βιβλίον διὰ λόγων πολλῶν τεττων τὸ παλαιᾶ λαῶ
 πρὸς τὸν λόγον, καὶ καθόλου τὸ ἀνθρώπινον γένος πρὸς
 τὸν λόγον, καὶ τῆς ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίας πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸ
 λόγον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάλιν πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος,
 εἶπε τὸ ἐξ ἐθνῶν πρὸς πᾶν Ἱερουσαλήμ, ὅτι τῆς Ἱερουσαλήμ
 πρὸς τὸ ἐξ ἐθνῶν, καὶ πρὸς αὐτῆς διὰ λόγον, εἶπε καὶ τῶν
 βλαστημάτων ἀγγελῶν πρὸς τοὺς κληθέντας ἀνθρώπους
 εἰς τὸ κήρυγμα. τοῦ μὲν ἐν παλαιᾶ λαῶ ἀξίον τὸ
 αὐτὸν καταλθεῖν, καὶ ἐνθῆσαι τῇ (καὶ πᾶσι. Φιλησά-
 τω με διὰ Φιλημάτων σώματ' αὐτῶν, ὅτι ἀγαθὸν μα-
 τὸν σου ὑπὲρ οἶνον. καὶ πάλιν διὰ τούτων προτρέπει)
 νέα πρὸς παλαιά. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα σοὶ καὶ κινή-
 ῃ πάντων πρὸς τὸν λόγον, ἵνα τὸ ἡμῶν ἀναλάβῃ (ῥῆμα.
 τὴς δώῃ σε ἀδελφίδι μοι ζηλοζόντα ματὴς μητρός μου;
 ὡς οὐ σε εἶδω Φιλήσω σε· καὶ γὰρ οὐκ ἐξεδυνάσας με
 πρὸς ἀληθινότητα σε· εἰσάξω σε εἰς οὐκον μητρός μου, καὶ εἰς

Α

(ἀμμήν)

λῶντες τὴν μὴ λῶσαι τὴν πυρὸς κελύον. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι
 ᾠδαὶ περιλέγουσιν, οἷον Μουσῆς μὲν, περὶ τῶν ἡμῶν
 ἀναστάσεως, λέγων, κύριε ὁ θεὸς ὅτι ἀδελφῶν ἡμῶν,
 ὡς ἐμὲ. Ἡ σὺν δὲ. ἰδοὺ ἡ παρὲν ἐν γὰρ ἐξ ἑξῆς, καὶ
 πρὸς τὴν ἡμῶν. ὁ δὲ Μιχαῆας. ἐν ταῖς ἐχθράταις ἡμέραις ἐμ-
 φανὲς τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ ἄλλαι ἄλλως περιλέγει, καὶ
 ἡμῶν τὴν ἐν πνεύματι χάριν. κατὰ τῶν λεγόντων.
 περὶ τοῦ αὐτοῦ ὁ ἐπὶ τῶν ἐλπίδων κύριε. Διὰ τοῦτο
 καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἡμῶν. ὡς ἡλθεν, ἐπὶ τῶν αἰσθη-
 τῶν καὶ ἐν ταῖς πάντοι ἀσμάταις ἄδοντα περὶ τῶν ἐρ-
 χομένων (ὡς τῶν). τὸ δὲ ἄσμα τῶν ἀσμάτων ἐχθρῶς
 περὶ τῶν ἐστιν, ἐστὶν ὡς περὶ τῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐν οἷς ἄλλοι
 περὶ τῶν ἡμῶν, τῶν ὡς ἡδὴ ἐλθόντα δείκνυσιν, καὶ ἡδὴ
 λαβόντα τὴν σάρκα δικαίως ὅτι συζυγία τῶν λόγων, καὶ
 τῶν σαρκῶς ὅτι τῶν ἡμῶν. καὶ αἱ μὲν ἄλλαι ᾠδαὶ
 λέγουσιν περὶ τῶν ἡμῶν, μετὰ καὶ περὶ ἄλλων ἡμῶν
 ἀπὸ τῶν ἡμῶν. τὸ δὲ βιβλίον τῶν μόνων τῶν τῶν λόγων
 συζυγίας περὶ τῶν ἡμῶν. καὶ αἱ μὲν ἄλλαι ᾠδαὶ
 διὰ τῶν μετὰ τῶν πλεονάζει ἐπὶ καὶ ὁρῶν τῶν ἡμῶν,
 καὶ φέρον ἀπὸ τῶν. τὸ δὲ βιβλίον τῶν ἐπὶ τῶν ἡμῶν, ἡ
 τῶν πλεονάζει μόνων τῶν λόγων σημεῖον, ἡμῶν, καὶ
 χαρὰς, καὶ φροσύνης μόνων ἐχθρῶν λόγων. νυμφίον γὰρ πα-
 ρόντες, πάντες χαίρουσιν περὶ τῶν, καὶ μηδὲν πινθέν, ὡς
 αὐτὸς ὁ κύριος εἶρηκε. αὐτὸς γὰρ παρὰ τῶν αἰσθητῶν
 ἡμῶν ἐβλάστησε. καὶ τὰς λύπας ἐπεβίβηεν εἰς χαρὰν.
 ὡς τῶν ἡμῶν τῶν οἰκονομῶν τῶν ἡμῶν ἐκ τῶν περὶ τῶν
 τῶν περὶ τῶν ἡμῶν, ὡς τῶν τῶν τῶν ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 τῶν οἰκονομῶν, ὡς τῶν ἡμῶν τῶν οἰκονομῶν. καὶ γὰρ τῶν ἐν τῶν ἡμῶν
 ἡ περὶ τῶν οἰκονομῶν, ὡς τῶν ἡμῶν τῶν οἰκονομῶν, καὶ γὰρ τῶν ἐν τῶν ἡμῶν
 ἡ περὶ τῶν οἰκονομῶν, τῶν ἡμῶν καὶ ἐν τῶν περὶ τῶν ἡμῶν
 ἡμῶν

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

ΕΙΣ Τ

ΛΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΣΜΑ ασμάτων διὰ τὴν καλὴν
την, ἐπεὶ δὲ καὶ μὴ πάλαι ασμάτω-
ν, καὶ ἡ πόρ ἐκείνη ἄλλοι προσδο-
κῶν ἐσιν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι βιβλίον.
ἀλλὰ τὸ ἐκ τῶ βιβλίου σημερινόν.
ὅτι λέγει, τὸ πᾶν ἐστὶ πᾶσι θῆνα γρα-

φή πᾶσι τὸ εἰς ἡμᾶς τὸ λόγος καθόλου, καὶ τῆς ἐπιστολῆς
αὐτῆς παρεστῆς, προσφιλῆς. τὰ πρὸς τὸ βιβλίον τὸ
θεῖον ἐστὶν, πῶς πρὸς φήτης καὶ πᾶσι τῇ θείᾳ γραφῇ τῶν
προηγμένων ἐσιν ἀπαγγέλλειν. ὡς δὲ καὶ λέγει ὁ
τῷ θεῷ διηγήματι τῶν προτέρων, λίγες πᾶσι τῶν ἐθνῶν,
τῆς Βαβυλῶν, τῆς Δαμασκῆ, τῆς Μωαβ, καὶ τῶν ἄλλων.
καὶ δι' ἐκείνης γραφῆς πῶς μὴ ἀμαρτανίσκον ὁμιλῶσι.
τὰς δὲ προσληφθέντας προστρέπονται μετανοεῖν. ἀπ-

Α 2 — λέγεις

ΕΥΣΕΒΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

εἰς τ'

ΑΣΜΑΤΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ

Εξήγησις.

Α

ΕΤΣΕ.

LECTORI.

HABE tibi, benigne Lector, hos
Triumvros ad Canticum Cantico-
rum. Priorem utrumq; de meâ Biblio-
thecâ deprompsi, tertium verò libe-
ralissimè suppeditavit, qui Latine
prius versum abs se edidit ante biennium hoc, An-
dreas Schottus, Vir Clarissimus, & doctrinâ atque
humanitate pariter egregius. Habe illi mihiq; gra-
tiam, quam debere te putabis. Ita pronos nos deim-
ceps etiam habebis ad promovenda Reip. Literaria
commoda, Menda alibi, & lacuna etiam in Psello;
quarum partem correxi, ac supplevi; quatenus in-
genio, aut conjecturâ, utendum fuit. Cætera ijs re-
linquere malui, qui manuscriptis melioribus adjuti
erunt. Mihi enim satis fuit, Auctores hosce,
hactenus tenebrâ damnatos vel sic tandem in lucem
publicâ constituere. Vale, &, quisquis es,

ÆTERNITATEM COGITA.

Heidelbergam Tuam Virtutis, Prudentiæ,
ac Doctrinæ domicilium, & Germaniæ
universæ etiam ocellum, meritò appel-
lare possimus. Atque in his omnibus Vir-
tus se & Fortuna Tua pariter ostendunt,
quâ utrâque Cels. T. excellere cunctis cer-
tum est. Nam ut hujus beneficium est, tot
tantosque viros simul Principi alicui ob-
venire; sic illa effecit, ut insigni felicitate
Tibi oblatos ad Te admitteres, rebusque
Tuis admoveres, ad illustrem gloriam
Tuam; quam ego Deum Opt. Max. sup-
plex veneror,

Serenissime Princeps,

Vt Cels. T. stabilem ac perpetuam
eam donet, subditorum Tuorum bono.
Lugduni Batavorum ad diem x x l.
Martij clō. lō. c. x v i i.

Cels. Tuæ.

Devotissimus

IOANNES MEYRSIUS

LE-

Cels. T. & subjecto Palatinatui benedixerit. Ad quas omnes eximia Literarum gloria etiam accedit, quam in maximis quibusque Principibus omnis ætas admirata est, & in Cels. T. supra cæteros ferè Principes hujus sæculi præsens suspicit. Hinc in Aulâ Tuâ Viri tot illustri ut prudentiâ ita doctrinâ, partim etiamnum superstites, partim non ita pridem mortui, quorum fama Europam totam pervagatur; Ioannes Grunæus, Cancellarius; Volradus à Plessen, Hippolytus à Collibus, Ioannes Læffenius, Georgius Michaël Lingelshemius, Carolus Paulus, Marquardus Freherus, alijque, consiliarij; varijs passim legationibus, & consilijs præstantissimis, juxta clari; deq; Palatinatu Tuo optimè meriti. In Academia verò Tuâ celeberrimâ quid commemorem clarissima nomina, Davidem Paræum, Dionysium Gothofredum, & Ianum Gruterum, insignia sæculi ornamenta? quorum ut humanitatem eximiam in me coram sum expertus, ita memoriam libens colo. Certè

(:) 3 Hei-

ita multò celeberrimâ, quàm ante decen-
nium Heidelbergæ commorarer, Aucto-
res aliquot describendi potestatem im-
petrauerim, singulari beneficio Serenissi-
mi Parentis Tui, inclytæ memoriæ, com-
mittendum nullo modo existimavi, quin
è meâ vicissim aliquid C. T. redderem, ne
diutius ingratus viverem. Quippe sic
apud me statuebam, exempto è rebus hu-
manis Patre, Filio me obstrictum teneri,
ad quem vnà cum Principatu beneficia
etiam Paterna devoluta intelligebam. Ita-
que dum in eum finem censum meum
literarium dispicere instituo, obtulere sese
mihi hi Triumviri, quos ut Cels. T. non
indignos arbitrarer, effecit studium Re-
ligionis, & Pietatis, adèd insigne, ut Te
meritò inter Christi, & Ecclesiæ, cujus
utriusque colloquium in hoc Cantico
repræsentatur, defensores nutritiosque
prædicemus. Iam Virtutes Tuas reliquas
præteribo, tam illustres, ut cum dignita-
tis istius excelsi fastigio concertare vi-
deantur. Et hæc quidem effecerunt, ut tam
valde Virtutum omnium parens Deus
Cels.

Serenissimo Principi,

FRIDERICOV.

COMITI PALATINO

AD RHENVN, BAVARIÆ

**Duci, S. Romani Imperij
Electori.**

Serenissime Princeps,

BCEE Tibi trinum Au-
ctorum in Canticum
Canticorum Colle-
ctanea, & Commem-
taria, quæ hæcenus
lucem non aspexe-
runt, meâ nunc operâ
è tenebris protracta. Dicare ea Cels. Tuz
visum, quia debere me putavi. Nam
cùm è Bibliothecâ Tuâ ut instructissimâ,

(:) 2

ita

III. 200. 55-1 AT.

IOANNES MEVRSIVS
Primus nunc è tenebris eruit,
& publicavit.

